

อนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า
(ปี พ.ศ. 2566 - 2575)

วงศ์พัทธ์ ชูดำ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ. 2566

อนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า
(ปี พ.ศ. 2566 - 2575)

วงศ์พัทธ์ ชูดำ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี

พ.ศ. 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

FUTURE SCENARIO OF FACULTY OF PHYSICAL EDUCATION THAILAND
NATIONAL SPORTS UNIVERSITY IN THE NEXT DECADE (2023-2032)

WONGPHAT CHUDAM

THIS THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR DOCTOR OF PHILOSOPHY
IN PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS FACULTY OF EDUCATION
THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY CHON BURI CAMPUS
2023

ALL RIGHTS RESERVED BY THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY

ชื่อวิทยานิพนธ์ อนาคตภาพการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ.2566 – 2575)
ชื่อ สกุลผู้วิจัย นายวงศ์พัทธ์ ชูดำ
สาขา, คณะ พลศึกษาและกีฬา, ศึกษาศาสตร์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิราวัฒน์ ขจรศิลป์)

.....ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.สบสันต์ มหานิยม)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาพลศึกษาและกีฬา

.....
(นางจันทร์ ลดาวัลย์)

รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ประจำวิทยาเขตชลบุรี

คณะกรรมการคุมสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชณา วัฒนบุรานนท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิราวัฒน์ ขจรศิลป์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สบสันต์ มหานิยม)

.....กรรมการ
(ดร. สรัญญา เนตรธานนท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธิติพงษ์ สุขดี)

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	อนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)
ชื่อ สกุลผู้วิจัย	นายวงศ์พัทธ์ ชูดำ
ชื่อปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา, คณะ	พลศึกษาและกีฬา, ศึกษาศาสตร์
ปีที่ส่งวิทยานิพนธ์	2566
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผศ.ดร.จิราวัฒน์ ขจรศิลป์, รศ.ดร.สบสันต์ มหานิยม

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ในการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้วยเทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) ได้มีการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ และสังเคราะห์เอกสารงานวิจัย วิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 7 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย ขั้นตอนที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 17 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ มัธยฐาน พิสัยระหว่างควอไทล์และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบการยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการสนทนากลุ่ม โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 12 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การตรวจสอบการยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของอนาคตภาพ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการสนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยและมีฉันทามติสามารถปฏิบัติได้จริง
2. อนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านที่ 1 ด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต บัณฑิตต้องมีความรู้ทางภาษาอังกฤษ ความสามารถในการสอนทักษะกีฬาและทักษะทางด้านกีฬาที่หลากหลายมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู มีจรรยาบรรณของความเป็นครู คุณธรรมจริยธรรมมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ด้านที่ 2 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน หลักสูตรต้องมีความสอดคล้องกับท้องถิ่น และพัฒนาสู่หลักสูตรนานาชาติ ทั้งรูปแบบหลักสูตรที่ต้องการปริญญา (New Form of Degree Program) และหลักสูตรที่ไม่ต้องการปริญญา (Non-Degree Program) ความร่วมมือกับเครือข่ายในต่างประเทศ ตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ด้านที่ 3 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมกับหน่วยงานภายนอกหรือมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศหรือต่างประเทศ ด้านที่ 4 ด้านการบริหารจัดการสร้าง

ระบบนิเวศของมหาวิทยาลัย ที่เน้นด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และฐานข้อมูลสำหรับต่อยอด
ประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ ด้านที่ 5 ด้านการบริการวิชาการ ต้องมีการบูรณาการการบริการ
วิชาการให้เชื่อมโยงกับการจัดการศึกษาในรูปแบบของชุดวิชา และตรงตามความต้องการของสังคม
และเร่งสร้างภาพลักษณ์ ในการเป็นผู้นำการบริการวิชาการทางการศึกษา ที่มุ่งเน้นไปในระดับชาติและ
นานาชาติ ด้านที่ 6 ด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมการฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่น
พื้นบ้านและกีฬาไทย หรือความร่วมมือแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ นำไปสู่การเผยแพร่ในระดับชาติและ
นานาชาติ ด้านที่ 7 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ต้องมีการสร้างสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ตำรา หนังสือ
วารสารงานวิจัย คู่มือการตัดสินใจพัฒนากระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการของคณะ
ให้มีความทันสมัยและเสถียรภาพ พร้อมการให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ด้านที่ 8 องค์กรประกอบด้านสิ่ง
อำนวยความสะดวก สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคณะวิชา อันได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องเรียน
สื่อ อุปกรณ์และเครื่องมือการเรียนรู้ที่มุ่งสู่การเป็นคณะวิชาที่สร้างความองค์ความรู้และการสอน
ทางด้านพลศึกษาและกีฬา ให้มีความพร้อมและเอื้อต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านที่ 9 ด้าน
ความเป็นเลิศด้านกีฬา จัดทำหลักสูตรสำหรับบุคคลที่มีความเป็นเลิศทางการกีฬา จัดทำระบบการ
ดูแลนักกีฬาที่มีความสามารถทางการกีฬา

สรุปได้ว่า อนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า
(ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยและมีฉันทามติสามารถปฏิบัติได้จริง

คำสำคัญ: อนาคตภาพ, คณะพลศึกษา, มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, ทศวรรษหน้า

ABSTRACT

Thesis	Future scenario of Faculty of Physical Education Thailand National Sports University in the next decade (2023-2032)
Researcher's name	Mr. Wongphat Chudam
Degree	Doctor of Philosophy
Discipline, Faculty	Physical Education and Sports, Faculty of Education
Year	2023
Advisor Committee	Asst.Prof.Dr.Jirawat Khajornsilp, Assoc.Prof.Dr.Sobsun Mahaniyom

This research aimed to study possible future scenarios in educational management of Faculty of Physical Education Thailand National Sports University in the next decade (2023-2032) using EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research). The study is conducted in 3 phases; phase 1 is analysis and synthesis of documents and research studies using SWOT Analysis and an in-depth interview with 7 key informants selected by purposive selection method. The instruments in this phase are an in-depth interview and analytic induction; phase 2 aims to study future scenarios of Faculty of Physical Education Thailand National Sports University in the next decade (2023-2032). Key informants were 17 experts selected by purposive selection method. The instruments in this phase are an open ended questionnaire and rating scale questionnaire. Statistics used are percentage, median, interquartile range, and content analysis; phase 3 is verifying and confirming appropriateness and practical feasibility according to experts' opinions using focus group discussion by 11 experts selected by purposive sampling method.

The results showed that.

1. Verifying and confirming appropriateness and practical feasibility of future scenarios of Faculty of Physical Education Thailand National Sports University. According to the verification and confirmation of appropriateness and practical feasibility using focus group discussion, the experts agreed and reached a consensus that they can be practiced in real life situations.

2. Future scenarios of Faculty of Physical Education Thailand National Sports University in the next decade (2023-2032). 1 - characteristics and competencies of graduates: graduates have English skills and ability in teaching sports skills and have a variety of sports skills with good attitude towards teaching profession, professional ethics for teachers, morality, and technology skills; 2 - curriculum and teaching and

learning: the curriculum must be consistent with locality and can be developed to become international curriculum, based on new form of degree program and non-degree program, with cooperation with international networks according to global social changes; 3 – research and innovation: enhancement should be given to cooperation on research and innovation with external organizations or domestic or international leading university; 4 – administration: university ecosystem should be created to embrace E-university. Emphasis is placed on information technology platforms and database for further development in the administration of digital system; 5 - academic services: academic services should be integrated to connect to educational management in the form of modules that meet social requirements and acceleration is given to branding in becoming a leader of academic services in sports at national and international level; 6 – fostering art and culture: promotion is given to restoration, conservation, and research on folk games and Thai sports or cooperation on knowledge exchange, leading to national and international publicization; 7 - information technology: electronic media must be created, such as textbooks, books, research journal, sport judgment manual, etc. Information technology for the administration of the faculty should be developed to be modern and stable to serve 24 hours service an one stop service; 8 – facility: creating and developing the infrastructure of the faculty, such as building, classroom, instructional media, equipment, and learning tools that will lead to the faculty that produces knowledge and teaching of physical education and sports ready and supportive for being a learning source of students; 9 - excellence in sports: creating a curriculum for persons with excellence in sports, preparing a system for overseeing students who are excellent in sports (self-learning, submission of assignment via online platforms).

Keywords: Future scenario, Faculty of Physical Education, Thailand National Sports University, next decade.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้จากหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความกรุณาจาก ผศ.ดร. จิราวัฒน์ ขจรศิลป์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรศ.ดร.สบสันต์ มหานิยม ที่ได้เสียสละเวลา ในการให้ความกรุณาช่วยเหลือ แนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้ข้อคิดต่าง ๆ ในการ วิจัย ข้าพเจ้ามีความรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ผู้เชี่ยวชาญ 17 คน ที่กรุณาเสียสละเวลา ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ให้สัมภาษณ์ และตอบแบบสอบถามทั้ง 2 รอบ อีกทั้งคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ ในตลอดระยะเวลาที่ข้าพเจ้าได้ทำการศึกษา ณ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี แห่งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี ที่ได้เอื้อเฟื้อ สถานที่ในการเรียนการสอนและการทำงานนอกเวลา ที่ให้ความร่วมมือในการสนทนากลุ่มเป็นอย่างดี จนกระทั่งประสบความสำเร็จในวันนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อชำนาญ ชูดำ และคุณแม่คำนึ่ง ชูดำ ตลอดจน ครอบครัวและเพื่อน ๆ ที่ให้การสนับสนุนการศึกษาแก่ข้าพเจ้า รวมทั้งให้คำปรึกษา แนะนำ สั่งสอน และปลุกฝังสิ่งที่ดีแก่ข้าพเจ้า จนประสบความสำเร็จตามที่ได้ตั้งใจไว้ ข้าพเจ้าจึงขอตอบแทนพระคุณ ด้วยการมอบความสำเร็จในครั้งนี้ แต่ คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัว อันเป็นที่รักยิ่งที่สุดในชีวิต

วงศ์พัทธ์ ชูดำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
คำถามในการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	9
ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580).....	13
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564).....	17
แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579.....	18
แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565).....	22
แนวคิดในการพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2561 - 2565.....	24
แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-based approach).....	30
หลักสูตรพลศึกษาในประเทศไทย.....	38
หลักสูตรพลศึกษาในต่างประเทศ.....	46
ทฤษฎีการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21.....	50
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร.....	54
หลักสูตรและการเรียนการสอน.....	57
แนวคิดทฤษฎีงานวิจัยอนาคตศึกษา.....	73
เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR.....	77
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	80
งานวิจัยในประเทศ.....	80
งานวิจัยต่างประเทศ.....	87

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	94
	ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย.....	94
	การดำเนินการวิจัย.....	95
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	96
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	98
	ขั้นตอนการดำเนินงาน.....	99
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	100
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	101
	การตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสม.....	103
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	105
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	105
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	105
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	150
	สรุปผลการวิจัย.....	150
	อภิปรายผลการวิจัย.....	151
	ข้อเสนอแนะ.....	157
	ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป.....	158
	บรรณานุกรม.....	159
	ภาคผนวก.....	167
	ภาคผนวก ก.....	168
	ภาคผนวก ข.....	177
	ภาคผนวก ค.....	196
	ประวัติผู้วิจัย.....	198

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.1 วิธีวิทยาการวิจัยของงานวิจัยในประเทศศึกษานาคุณภาพในมิติต่าง ๆ.....	72
2.2 การวิเคราะห์คุณภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	91
4.1 การวิเคราะห์อุปนัยนาคุณภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านคุณลักษณะและ สมรรถนะของบัณฑิต	108
4.2 การวิเคราะห์อุปนัยนาคุณภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬา..... แห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการบริหารจัดการ	110
4.3 การวิเคราะห์อุปนัยนาคุณภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬา..... แห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการวิจัยและนวัตกรรม	112
4.4 การวิเคราะห์อุปนัยนาคุณภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬา..... แห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการบริการวิชาการ	114
4.5 การวิเคราะห์อุปนัยนาคุณภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬา..... แห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการทำนุบำรุงศิลป ศิลปวัฒนธรรม	116
4.6 การวิเคราะห์อุปนัยนาคุณภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬา..... แห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านหลักสูตรและการจัด การเรียนรู้	117
4.7 การวิเคราะห์อุปนัยนาคุณภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬา..... แห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านความเป็นเลิศทางด้านกีฬา	119
4.8 การวิเคราะห์อุปนัยนาคุณภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬา..... แห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	120
4.9 การวิเคราะห์อุปนัยนาคุณภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬา..... แห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	122
4.10 คำนึงฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัด..... การเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต	124
4.11 คำนึงฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัด..... การเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	125
4.12 คำนึงฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัด..... การเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการวิจัยและนวัตกรรม	127

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.13 คำน้ชัยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัด.....	128
การเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการบริหารจัดการ	
4.14 คำน้ชัยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัด.....	129
การเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการบริการวิชาการ	
4.15 คำน้ชัยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัด.....	130
การเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	
4.16 คำน้ชัยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัด.....	131
การเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	
4.17 คำน้ชัยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัด.....	132
การเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	
4.18 คำน้ชัยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัด.....	133
การเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษาอนาคตภาพการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	8
3.1 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย	94
4.1 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 1	140
4.2 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 2	141
4.3 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 3	142
4.4 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 4	143
4.5 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 5	144
4.6 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 6	145
4.7 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 7	146
4.8 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 8	147
4.9 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 9	148
4.10 กงล้ออนาคตภาพการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)	149

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน และพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าการจัดการศึกษาจึงต้องเชื่อมโยงกับสภาพสังคมที่มีความเป็นพลวัต ตลอดระยะเวลาที่โลกได้ก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 นั้น กล่าวได้ว่าสังคมมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาอย่างรวดเร็วในทุกด้าน รูปแบบการดำเนินชีวิต และการเรียนรู้ของคนแตกต่างกันไปจากเดิมมาก การจัดการศึกษาของประเทศต่าง ๆ ได้มีการปรับตัว และพัฒนาเพื่อให้ทันการเปลี่ยนแปลง โดยมุ่งสร้างระบบการศึกษาที่ส่งเสริมให้คนได้เรียนรู้ พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พัฒนาทักษะและสมรรถนะในการทำงาน ตลอดจนการดำเนินชีวิตในศตวรรษใหม่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดด ประเทศไทยก็เช่นเดียวกับ ประเทศทั่วโลกที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกประเทศในระดับโลก และการเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ ซึ่งพบว่าการศึกษาในระบบเดิมไม่สามารถตอบสนองกับการสร้างคนให้ สามารถใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีคุณภาพ จึงส่งผลให้ระบบการศึกษาต้องเคลื่อนไหว ปรับเปลี่ยนให้ตอบสนอง และใช้การศึกษาเป็นกลไกหลักของการขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายใน ศตวรรษใหม่ (สมศักดิ์ เอี่ยมคงสี, 2561) การศึกษาได้รับการคาดหวังให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ มากมายทั้งในทางสังคม การเมือง และ เศรษฐกิจ นับตั้งแต่การช่วยให้ประชาชนอ่านออกเขียนได้และคิดเป็น เรียนรู้จริยธรรมและความเป็น พลเมือง ตลอดจนพัฒนาทักษะทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความเท่าเทียมในสังคมในระยะยาวจากบทบาทหน้าที่ที่สำคัญหลายประการดังกล่าว การศึกษาที่ไม่มีคุณภาพจึงก่อให้เกิดปัญหาร้ายแรงต่อ ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประชาชนต้องการทักษะการคิดและการดำรงชีวิตที่ แตกต่างจากอดีตที่ผ่านมาอย่างมีนัยสำคัญ การบูรณาการทรัพยากรมนุษย์และการใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาด ในโลกแห่งความเปลี่ยนแปลงที่ จะต้องก้าวให้ทัน จึงอยู่ในห่วงแห่งการปรับตัวเข้ากับกระแสดังกล่าว อาทิรูปแบบการสอนแบบเดิม ซึ่งเน้นความรู้ที่นักเรียน เรียนจากครูผู้สอนในห้องเรียนเป็นหลักนั้นจะกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และความสนใจทางด้านวิชาการได้ไม่มากเท่าที่ควร จึงควรนำไปสู่การปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่จะต้องเน้นการปฏิบัติในห้องเรียนและนอกห้องเรียนมากยิ่งขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ตามหลักสูตรที่สถานศึกษากำหนด (สรวาภูมิ กั้นเอี่ยม, 2562)

จากการเผยแพร่ประกาศราชกิจจานุเบกษา พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 จากประกาศดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นปรากฏการณ์ทางการศึกษาชาติที่บ้านเราจะมีสถาบันอุดมศึกษา เฉพาะทางที่มุ่งเน้นไปที่มิติของการขับเคลื่อนการพัฒนา กีฬาชาติสาระสำคัญของ พระราชบัญญัติ การกีฬาแห่งชาติ หมวด 1 บททั่วไปในมาตรา 8 กำหนดให้มหาวิทยาลัยการกีฬาเป็นสถานศึกษาทาง วิชาการและวิชาชีพชั้นสูงทางการกีฬา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการวิชาชีพ ทำการสอน วิจัยและพัฒนา บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการ สร้างองค์ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหาร จัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้าง

และพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาของประเทศ จะเห็นได้ว่ามีความต่างบนความเหมือนของสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป ซึ่งความต่างของพันธกิจสำหรับมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ จะเป็นมหาวิทยาลัยที่ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาชาติในมิติของนวัตกรรมใหม่ ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรมและการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และสังคมที่ตอบโจทย์ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ตลอดจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 รวมทั้ง แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 การขับเคลื่อนของรัฐบาลภายใต้การนำของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่ต้องการเห็นการศึกษาของชาติก้าวไกลเท่าเทียมกับนานาชาติที่เจริญแล้ว ภายใต้การดำเนินการของคณะทำงานที่มาจากผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษา และอีกหลากหลายสาขาอาชีพ และเมื่อคณะทำงานได้ศึกษาวิจัยเพื่อหาคำตอบในการนำไปสู่โจทย์แห่งการพัฒนา จึงได้หลักการและเหตุผลของการจัดตั้งในนิยามความว่า “โดยที่รัฐให้ความสำคัญกับการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือพัฒนาคุณภาพของพลเมือง และกำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา จึงมีความจำเป็นต้องยกฐานะสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ เพื่อจัดการศึกษาและการวิจัยด้านการศึกษา การพลศึกษา วิทยาศาสตร์การศึกษา การบริหารจัดการศึกษา การประกอบธุรกิจ และอุตสาหกรรมกีฬา รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนากีฬากฎมิปัญญาไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ เพื่อประโยชน์ในการสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาของประเทศ” หากพิจารณาจากหลักการและเหตุผล จะเห็นได้ว่าเป็นแรงปรารถนาของรัฐบาลที่ต้องการเห็นพัฒนาการของการกีฬาไทยก้าวไกลกว่าปัจจุบัน โดยใช้มิติทางการศึกษาเข้าไปขับเคลื่อน ตลอดจนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผนึกพลังความเข้มแข็งทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ทางการกีฬา ที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งกระจายอยู่ทั่วประเทศดำเนินการอยู่แล้ว มาเป็นพลังร่วมสำหรับการขับเคลื่อนและบริหารจัดการ ด้านการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว หากส่องลงไปในร่าง พ.ร.บ. จะพบว่าสาระสำคัญที่ก่อเกิดมาจากวิทยาลัยสู่การเป็นสถาบันและเปลี่ยนผ่านเข้าสู่มหาวิทยาลัย ดังในปัจจุบันปรากฏการณ์ที่แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ มีรูปแบบของโครงสร้างในการบริหารจัดการแต่ใช้ร่วมกับองค์กรเครือข่ายทั่วประเทศ ซึ่งองค์กรเครือข่ายประกอบด้วยสถาบันลูกกระจายอยู่ใน 4 ภูมิภาค ภายใต้ 17 วิทยาเขตเดิม จะต้องเดินหน้าให้สังคมได้เห็นในเชิงประจักษ์อย่างรูปธรรม คือ การขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้ผู้บริหารที่เปี่ยมไปด้วยวิสัยทัศน์และนวัตกรรมการบริหารจัดการสมัยใหม่ ทันทต่อการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลง (รัฐพงศ์ บุญญานวัตร, 2562)

มหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เน้นการศึกษาเฉพาะด้านพลศึกษา กีฬาและสุขภาพ โดยยึดหลักปรัชญา “พลศึกษา และกีฬา พัฒนาคคน พัฒนาชาติ” และมีพันธกิจสำคัญด้านหนึ่ง คือ การผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรด้านศาสตร์การศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถในการเป็นผู้สอน การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา การเป็นผู้ตัดสินกีฬา มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง โดยการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพ ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน พัฒนาคคุณภาพการจัดการเรียนการสอน การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร พัฒนาคักยภาพอาจารย์ผู้สอนและสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการพัฒนาปรับปรุงสถาบันและเป็นสถานศึกษาเฉพาะทางด้านการศึกษา ในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยมุ่งเน้นการกระจายโอกาสและสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาด้านพลศึกษา กีฬา

วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และนันทนาการสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นแหล่งรวมองค์ความรู้ ศาสตร์และวิทยาการแขนงต่าง ๆ ตลอดจนเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาและเป็นกลไกหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ มีภารกิจหลักในการผลิตและพัฒนาบัณฑิต การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (Perkins, 1973) พัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการ จัดการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาชื่อเสียง ให้เป็นที่ยอมรับของสังคม และทำหน้าที่ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาสังคมท่ามกลางสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงระบบอุดมศึกษา (Kotler & Fox, 1995) อีกทั้งยังเป็นการตอบสนองนโยบายรัฐบาลที่มุ่งจะให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเพื่อเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและนันทนาการ ในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางด้านพลศึกษา กีฬา และนักกีฬาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศให้ดีขึ้น มีศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติ เน้นการพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบุคลากรในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา โดยเฉพาะมีเป้าหมายในการจัดการศึกษา วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ที่ตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศสู่ความยั่งยืน มุ่งตอบสนองต่อกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาอาชีพ กีฬาเพื่อสังคม ซึ่งต้องการองค์ความรู้เชิงสุขภาพและบริบททางสังคมเป็นพื้นฐาน ในการสนับสนุนการดำเนินงานและอุตสาหกรรมกีฬาที่มีบทบาทต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศส่งผลให้ขีดความสามารถของประเทศในด้านต่าง ๆ จำเป็นต้องพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีคุณธรรม มีความรอบรู้และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ด้วยเหตุนี้สถาบันอุดมศึกษาจึงมีความจำเป็นต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันสอดคล้องกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2565) ได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) ให้เป็นแผนที่มีความชัดเจนในการกำหนดทิศทางและ เป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ต้องการมุ่งเน้นและบรรลุภายในช่วงเวลาของแผน โดยแผนฯ ต้องสามารถ ชี้นำถึงเป้าหมายหลักที่ประเทศไทยต้องดำเนินการให้เกิดผล และเชื่อมโยงไปสู่เป้าหมายอยู่ในมิติ ที่เกี่ยวข้อง แต่ละด้านที่ต้องเร่งดำเนินการหรือต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เป้าหมายหลักบรรลุผลตลอดจนการหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวมสอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 สามารถและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีภาระหน้าที่ผลิตบัณฑิตวิชาชีพรูและปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ทางพลศึกษา ตามหน่วยงานต่าง ๆ มีการปรับปรุงหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตให้มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับพันธกิจพันธกิจของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาด้านพลศึกษา กีฬา และสุขภาพมุ่งในการเป็นผู้สอน การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา การเป็นผู้ตัดสินกีฬาและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง โดยการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพตามมาตรฐานคุณวุฒิปริญญาตรีและมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรพัฒนาศักยภาพอาจารย์ผู้สอนและสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งในประเทศและต่างประเทศ

จากที่กล่าวมาข้างต้นการศึกษาอนาคตทางการศึกษายังมีผู้สนใจศึกษาและให้ความสำคัญก่อนข้างน้อยส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาหรือการพัฒนา โดยเฉพาะการวิจัย

ในระดับมหภาค แต่เมื่อประเทศประสบภาวะวิกฤตที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาจากกระแสโลกาภิวัตน์ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมและพลังงาน การเมือง การปกครอง และประชากร ส่งผลให้ผู้บริหารนโยบายเริ่มหันมาให้ความสำคัญกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับการศึกษาไทย ที่แม้จะมีการปฏิรูปการศึกษาไปแล้วก็ตาม แต่ยังคงมีปัญหาตามมาอีกมากในลักษณะที่ปัญหาหนึ่ง แก้ไขแล้ว ก็เกิดปัญหาใหม่ตามมาให้ต้องแก้ไขในระบบของการจัดการศึกษา อย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็น ด้านการบริหารจัดการ ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มาตรฐานและการประกันคุณภาพ งบประมาณและการลงทุนทางการศึกษา เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเหล่านี้ เป็นต้น และที่สำคัญปัญหา ด้านคุณภาพของผู้เรียนและผู้จบการศึกษา ทำให้ภาพของการศึกษาไทยยังไม่แจ่มชัดนักในสายตาของ ประชาชนและผู้เรียนที่ปรารถนาจะได้เห็น จึงมีความพยายามที่จะวาดภาพอนาคต เพื่อการศึกษาที่ เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในยุคโลกาภิวัตน์ เพราะฉะนั้น มหาวิทยาลัยการกีฬา จึงจำเป็นต้องปรับโมเดล การเรียนการสอนแบบใหม่ให้สอดคล้องกับจำนวนนักศึกษาที่ลดลง พฤติกรรม ของนักศึกษาที่เปลี่ยนไป ตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉม การแข่งขันจากมหาวิทยาลัยชั้นนำ ของประเทศและการเรียนรู้ใหม่ ๆ เพื่อก้าวเข้าสู่อนาคตในยุคที่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วนี้

จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า มหาวิทยาลัยประสบกับปัญหาไม่สามารถดำเนินงานตาม พันธกิจของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้เต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลน บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนจำนวนมาก (ถนอม อินทรกำเนิด, สุชาติตันธนะ เตชา และ ผุสดี พลสารมย์, 2553) ในแง่สิทธิและผลประโยชน์ออกมาเป็นกฎระเบียบ ยังไม่สามารถทำได้มากนัก โครงสร้างการบริหาร ยังคงมีความสับสนกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ การบริหารจัดการใน ภาพรวมไม่ครอบคลุม (ธวัช ชิตตระกูล, อรัญญา เขาวลิต และ ชอลดา พันธุเสนา, 2551) ซึ่งจุดอ่อน ของมหาวิทยาลัย คือ ปัญหาด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านการบริหารงานตามพันธกิจจน ส่งผลให้เกิดผลผลิตที่ขาดคุณภาพ (อุทุมพร จามรมาน, 2542) ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ยังไม่ ชัดเจนมีปัญหาในระยะแรกเริ่มก่อตั้งและขาดแคลนทรัพยากรต่าง ๆ (กฤษณพงษ์ กীরติกร, 2550) และ หากมหาวิทยาลัยไม่ประสบความสำเร็จจากการหลอมรวมจะส่งผลให้เกิดการแตกแยก ความขัดแย้งใน องค์กร ทั้งนี้ เนื่องจากวิธีการหลอมรวมและวัฒนธรรมองค์การในการบริหารงานของสถาบันเดิมที่ แตกต่างกัน เพราะการหลอมรวมต้องใช้เวลาและความอดทน โดยเฉพาะหากต้องการเห็นความสำเร็จใน เวลาอันรวดเร็ว จะต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบ (Harman & Kay, 2008) ปัญหาจากการเป็น มหาวิทยาลัยรูปแบบใหม่ เน้นการจัดการศึกษาวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ สุขภาพ ซึ่งเป็นด้านที่ต้องลงทุนสูง ในขณะที่งบประมาณรัฐบาลมีจำกัดและวิธีเฉลี่ยงบประมาณแบบ รายหัวเท่ากันทุกมหาวิทยาลัย การบริหารยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่เนื่องจากมีข้อจำกัด ด้านต่าง ๆ รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยที่เกิดจากการหลอมรวมเป็นสิ่งจำเป็น จากสภาพปัญหา ในการบริหารงานดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาอนาคตภาพของคณะ พลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่ ก่อเกิดจากการหลอมรวมให้มีประสิทธิภาพต่อไป เพิ่มพูนขึ้นในทุกมิติ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ มีการจัดการศึกษาและการวิจัย ด้านการกีฬา การพลศึกษา รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการพัฒนากีฬากฎมิปัญญาไทย ศิลปวัฒนธรรม ให้เป็นที่ยอมรับในระดับภูมิภาคและระดับ นานาชาติ เพื่อประโยชน์ในการสร้างและพัฒนามหาวิทยาลัยด้านพลศึกษาของประเทศ ผู้วิจัยจึงมีความ

สนใจที่จะศึกษาอนาคตภาพของการเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งผลิตบุคลากรทางด้านพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า โดยมีกรอบการวิจัยที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 9 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการ หลักสูตรและการเรียนการสอน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา คุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต เทคโนโลยีสารสนเทศและสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนในการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทั้ง 17 แห่ง ได้อย่างแท้จริงในอนาคตและเป็นข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญต่อการวางแผนการพัฒนาและการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตามขอบข่ายพันธกิจที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬาและการพัฒนาสู่ความเป็นสากลที่มีการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาและมีการแข่งขันทางการศึกษาอย่างรุนแรงในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)

คำถามในการวิจัย

อนาคตภาพการของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ควรเป็นอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1. การศึกษามุ่งศึกษาอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่สังกัดในวิทยาเขต 17 แห่ง

2. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทั้งการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2564) นโยบายการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้และมาตรฐานการอุดมศึกษา สอดคล้องกับความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานโดยตรง เพื่อนำไปกำหนดอนาคตภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

3.1.1 อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 1 คน

3.1.2 คณบดีคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 1 คน

3.1.3 คณบดีคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 1 คน

3.1.4 รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 1 คน

3.1.5 คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 1 คน

3.1.6 ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกีฬา จำนวน 2 คน

3.2 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่ใช้ในการวิจัยอนาคตภาพ ตามกระบวนการวิจัยแบบเทคนิค EDFR ประกอบด้วย

3.2.1 รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขต จำนวน 2 คน

3.2.2 รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 5 คน

3.2.3 อาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 2 คน

3.2.4 ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน

3.2.5 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 4 คน

4. การประเมินสภาพการของอนาคตภาพ โดยการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน
วิธีการศึกษา

เป็นการศึกษาอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) หรือการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตตามที่คณะของผู้เชี่ยวชาญ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา คือ อนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

การสัมภาษณ์และการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละรอบของการทำวิจัยแบบเทคนิค EDFR ผู้เชี่ยวชาญให้การสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจเกี่ยวกับอนาคตภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผู้บริหาร หมายถึง บุคลากรปฏิบัติหน้าที่บริหารในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และประจำในวิทยาเขตทั้ง 17 แห่ง
2. อาจารย์ หมายถึง บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และประจำในวิทยาเขตทั้ง 17 แห่ง
3. อนาคตภาพ หมายถึง ภาพปรากฏการณ์ที่เป็นความคาดหวังที่สามารถใช้ได้จริงในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)

3.1. การบริหารจัดการ หมายถึง เป็นกระบวนการกำหนดการจัดการเพื่อให้คณะพลศึกษา ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) บรรลุจุดหมายตามความต้องการและผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดเพื่อต้องการให้มีศักยภาพที่ดีจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการผลิตกระบวนการบริหารจัดการที่ใช้ในการกำหนดนโยบายและ ยุทธศาสตร์ให้สามารถดำเนินงานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ในคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.2 หลักสูตรและการเรียนการสอน หมายถึง แผนการจัดการสภาพการเรียนรู้หรือโครงการจัดการศึกษา ของคณะพลศึกษาในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) โดยมีการกำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ในคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.3 การวิจัยและนวัตกรรม หมายถึง เป็นการพัฒนาองค์ความรู้ของคณะพลศึกษาในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ที่ได้มาจากกระบวนการที่น่าเชื่อถือเป็นผลงานที่มีคุณค่า จึงต้องส่งเสริมให้มีการนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนการนำไปใช้ในการพัฒนางานของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.4 บริการวิชาการ หมายถึง การให้บริการวิชาการด้านวิชาชีพแก่สังคมและชุมชน รัฐบาลหรือเอกชน ของคณะพลศึกษาในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) อันก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการแก่สังคม ในคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.5 ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หมายถึง การดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ ของคณะพลศึกษาในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) โดยเห็นถึงความสำคัญและคุณค่าเรื่องศิลปะและวัฒนธรรมที่จำต้องปลูกฝัง ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งที่ดีงาม ความมีสุนทรีย์และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ อยู่ในสภาพแวดล้อมที่สวยงามอย่างมีสุนิยมให้เกิดในจิตสำนึกและในวิถีชีวิต ในคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.6 ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา หมายถึง แนวทางการส่งเสริมผู้ที่มีความสามารถทางด้านกีฬาของคณะพลศึกษาในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีการกีฬาทำการแข่งขันทุกระดับ ได้แก่ นักเรียนระดับเยาวชน ระดับนิสิตนักศึกษา ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

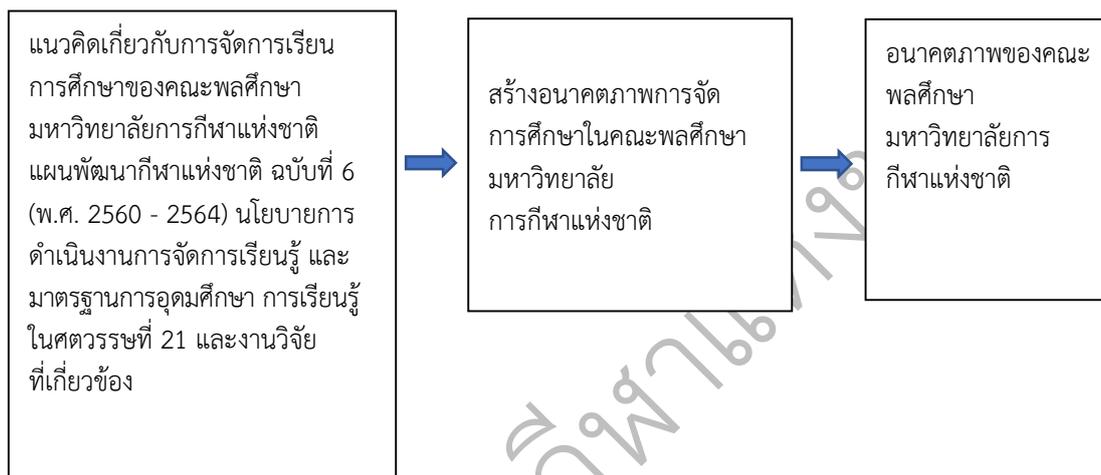
3.7 คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง สิ่งชี้ให้เห็นถึงคุณลักษณะประจำตัวในเรื่องการแสดงออกทางพฤติกรรมภายใต้คุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของคณะพลศึกษาในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.8 เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีที่ครอบคลุมและเกี่ยวข้องกับการผลิตภาพ โดยใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ และจัดดำเนินการข้อมูลของคณะพลศึกษาในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.9 สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง สิ่งที่มีคุณประโยชน์ต่าง ๆ จากตัวอาคารสิ่งก่อสร้าง ของคณะพลศึกษาในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่สนับสนุนในการเรียนการสอน อำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษา บุคลากรและผู้ใช้บริการ โดยคุณประโยชน์ต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มีมูลค่าสูงขึ้นได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษานักการศึกษาและนักวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอนาคตภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) และกำหนดเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษาอนาคตภาพการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ประโยชน์ที่ได้รับ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการสร้างอนาคตภาพของการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการพัฒนาและการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งมีประโยชน์ที่จะได้รับดังนี้

1. อนาคตภาพของการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จะเป็นแนวทางในการวางแผนการพัฒนาและการจัดการศึกษาที่เป็นระบบมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น
2. ทำให้เกิดการคาดหวังเชิงอนาคตในการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในระยะ 5 - 10 ปีข้างหน้า เพื่อสนองตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบแนวความคิดและหลักการในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
2. ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580)
3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)
4. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579
5. แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565)
6. แนวคิดในการพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2561 – 2565
7. แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ
8. หลักสูตรพลศึกษาในประเทศไทย
9. หลักสูตรพลศึกษาในต่างประเทศ
10. ทฤษฎีการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21
11. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร
12. หลักสูตรและการเรียนการสอน
13. แนวคิดทฤษฎีงานวิจัยอนาคตศึกษา
14. เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR
15. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (2560) มีกำเนิดจากการที่กรมพลศึกษาที่ได้ดำเนินการผลิตครูพลศึกษามาเป็นเวลานาน โดยมีความเป็นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2435 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริ ให้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูขึ้นเป็นแห่งแรก ที่โรงเรียนเลี้ยงเด็กและดึกปั้นหยาดถนนบำรุงเมือง เรียกว่า “โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์” เป็นโรงเรียนหลวงสังกัดกรมศึกษาธิการ ประเภทโรงเรียนสอนวิชาพิเศษ ดำรงอยู่ได้ด้วยเงินงบประมาณแผ่นดิน นักเรียนทุกคนได้รับทุนเล่าเรียนจากรัฐบาลและทำสัญญากับกรมศึกษาธิการเพื่อเป็นข้อผูกมัดไว้ว่า เมื่อเรียนสำเร็จแล้วจะต้องเข้ารับราชการครูและนอกจากจะต้อง เช่นสัญญากับกรมศึกษาธิการแล้ว ยังจำเป็นต้องมีผู้รับรองความประพฤติไว้เป็นหลักฐานด้วย โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์เป็นสิ่งสำคัญในช่วงระยะเวลาที่ประเทศมีความต้องการพัฒนาการศึกษา ในเวลานั้น และในปี พ.ศ. 2441 ได้มีประกาศใช้หลักสูตรตามโครงการการศึกษาของไทยฉบับแรก ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในหลักสูตรกำหนดให้ผู้เรียนต้องเรียนวิชาพลศึกษา (ในสมัยนั้นเรียกว่าวิชากายกรรม หรือวิชาดัดตน หรือวิชาการฝึกหัดร่างกาย หรือวิชากายบริหาร) ซึ่งในขณะนั้นยังไม่มีผู้ใดมีความรู้ที่จะสามารถสอนวิชาพลศึกษาในหลักสูตรนี้ได้ ดังนั้น เจ้าพระยาอรรคมศักราชที่ ๓ ซึ่งขณะนั้นมีบรรดาศักดิ์เป็นหลวงไพศาลศิลปศาสตร์

จึงได้แต่งตั้งตำราภยกรรมขึ้นมา ซึ่งนับว่า เป็นตำราพลศึกษาเล่มแรกของไทย เพื่อช่วยให้ครูสามารถนำไปเรียนด้วยตนเองแล้วนำมาสอนนักเรียน วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2447 เจ้าพระยาอรรคมุสิกดีมนตรี เป็นผู้มีส่วนสำคัญในการก่อตั้งองค์กรที่มีบทบาทสำคัญต่อการฝึกหัดครูพลศึกษาของไทยที่มีชื่อเรียกว่า “สามัคยาจารย์สมาคม” โดยได้จัดตั้ง “สามัคยาจารย์สโมสรสถาน” ขึ้นบริเวณสวนกุหลาบวิทยาลัย ต่อมาในปี พ.ศ. 2448 โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ ได้มีการบรรจุวิชากายบริหารไว้ในหลักสูตร เพื่อให้ครูที่สำเร็จจากโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์สามารถสอนวิชาพลศึกษาได้ ในปี พ.ศ. 2452 ได้มีการจัดตั้งสถานศึกษาวิชาพลศึกษาสำหรับครูขึ้นเป็นแห่งแรกในประเทศไทย ในสามัคยาจารย์สโมสรสถาน เรียกว่า “สโมสรกายบริหาร” ต่อมาในปี พ.ศ. 2456 จึงได้ปรับปรุงสโมสร กายบริหารขึ้นมาเป็น “ห้องพลศึกษากลาง” เพื่อทำหน้าที่ผลิตครูไปดำเนินการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และต่อมาเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2459 จึงได้มีประกาศยกย่องระดับห้องพลศึกษากลางที่มีอยู่เดิมเป็น “โรงเรียนพลศึกษากลาง” ในปี พ.ศ. 2466 กระทรวงศึกษาธิการ (เดิมกระทรวงธรรมการ) ได้แก้ไขระเบียบการฝึกหัดครู โดยกำหนดชั้นครูมูลพลศึกษา ให้เรียกว่า “ผู้สอนพลศึกษาชั้นตรี” (พ.ต.) ครูประถมพลศึกษา ให้เรียกว่า “ผู้สอนพลศึกษาชั้นโท” (พ.ท.) และครูมัธยมพลศึกษา ให้เรียกว่า “ผู้สอนพลศึกษาชั้นเอก” (พ.อ.) วันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2476 จึงได้จัดตั้งกรมพลศึกษาขึ้น โดยมีอำมาตย์เอกพระยาประมวญวิชาพลู (วงษ์ บุญ-หลง) รักษาการในตำแหน่งอธิบดีในระยะเริ่มแรก และในวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2477 ได้แต่งตั้ง นาวาโทหลวงศุภชลาศัย ร.น. (บุญ ศุภชลาศัย) มาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมพลศึกษาเป็นคนแรก และได้ย้ายโรงเรียนพลศึกษากลางมาสังกัดกรมพลศึกษา และในวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2478 นาวาโท หลวงศุภชลาศัย ได้ทำสัญญาเช่าที่ดินตำบลวังใหม่ อำเภอปทุมวัน ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อสร้างสนามกีฬาแห่งชาติ และอาคาร พลศึกษากลาง เพื่อใช้เป็นที่ทำการของกรมพลศึกษาในปี พ.ศ. 2480 การก่อสร้างได้เสร็จสิ้นในปี พ.ศ. 2481 กรมพลศึกษา จึงได้ย้ายที่ทำการกรมจากกระทรวงธรรมการมาที่ทำการใหม่บริเวณกรีฑาสถานแห่งชาติ (สนามศุภชลาศัย) พ.ศ. 2493 โรงเรียนพลศึกษากลาง ที่มีแต่เดิมนั้นได้เปลี่ยนเป็น “โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา” จัดการเรียนการสอนแบบเต็มเวลา โดยรับนักเรียนชายที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (หลักสูตรที่ใช้สมัยนั้น) เป็นนักเรียนประจำตลอดระยะเวลาเรียนตามหลักสูตร 5 ปี โดยมีข้อกำหนดและระเบียบตามหลักสูตรใหม่นี้ว่า ผู้ที่สอบวิชาต่าง ๆ ผ่านได้ตามหลักสูตรชั้นปีที่ 1 จะได้รับประกาศนียบัตรผู้สอนพลศึกษาตรี (พ.ต.) ผู้ที่สอบวิชาต่าง ๆ ผ่านได้ตามหลักสูตรชั้นปีที่ 3 จะได้รับประกาศนียบัตรผู้สอนพลศึกษาโท (พ.ท.) ผู้ที่สอบวิชาต่าง ๆ ผ่านได้ตามหลักสูตรชั้นปีที่ 5 จะได้รับประกาศนียบัตรผู้สอนพลศึกษาเอก (พ.อ.) ในปี พ.ศ. 2497 เมื่อกระทรวงศึกษาธิการได้ขยายโครงการด้านการฝึกหัดครู โดยตั้งเป็นกรมการฝึกหัดครูขึ้นมาเพื่อรวบรวมการฝึกหัดครูในสังกัดต่าง ๆ มาไว้ด้วยกัน โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา จึงโอนไปสังกัดแผนกฝึกหัดครูพลานามัย กองโรงเรียนฝึกหัดครู จากนั้นอีกหนึ่งปีกรมพลศึกษาจึงได้จัดตั้ง “วิทยาลัยพลศึกษา” แทนโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา โดยจัดหลักสูตรการเรียน 4 ปี และ 2 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับวุฒิปประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) หรือ ป.กศ.สูง (พลศึกษา) และให้อยู่ภายใต้การดูแลและการดำเนินการของกรมพลศึกษา เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2498 โดยมีนายแพทย์บุญสม มาร์ติน ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการคนแรก ปี พ.ศ. 2501 กรมการฝึกหัดครูจึงได้ตั้งสถานศึกษาขึ้นมาใหม่ เรียกว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูพลานามัย” ขึ้นมาอีกแห่งหนึ่งเพื่อดำเนิน การสอนในระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (พลานามัย) หรือ ป.กศ. (พลานามัย) ทั้งนี้ เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนไปเป็นครูในระดับประถมศึกษา

ต่อมาในปี พ.ศ. 2512 จึงได้ยุบเลิกโรงเรียนฝึกหัดครูพลานามัยและได้ขยายหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี โดยเป็นสาขาหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษ แต่ยังคงดำเนินการโดยกรมพลศึกษาและใช้ชื่อว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษา (วศ.พลศึกษา) ซึ่งในปี พ.ศ. 2514 ได้ยุติการดำเนินการวิทยาลัยพลศึกษาในส่วนกลางและได้ออนวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษาไปให้วิทยาลัยวิชาการศึกษาดำเนินการต่อไป ในปี พ.ศ. 2514 กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายขยายการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) ไปยังส่วนภูมิภาค กรมพลศึกษาจึงได้เปิดดำเนินการผลิตครูพลศึกษา ในส่วนภูมิภาคโดยเริ่มเปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่” ขึ้นเป็นแห่งแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 ได้เปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม” เป็นแห่งที่สอง และมีการเปิดเพิ่มขึ้นในจังหวัดต่าง ๆ เรื่อยมาจนกระทั่งมีวิทยาลัยพลศึกษารวม 17 แห่ง และในปี พ.ศ. 2534 ได้เปิดโรงเรียนกีฬาแห่งแรกของประเทศ โดยเริ่มเปิดที่ “โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี” และปัจจุบันมีโรงเรียนกีฬาในสังกัดรวม 11 โรงเรียน เมื่อกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายบรรจุข้าราชการครูจากผู้ที่มิวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นอย่างต่ำ ทำให้กรมพลศึกษาเริ่มหาแนวทางยกฐานะวิทยาลัยพลศึกษาให้สามารถเปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรี โดยในระยะแรกได้จัดทำโครงการร่วมมือทางวิชาการกับกรมการฝึกหัดครู ให้วิทยาลัยครูรับวิทยาลัยพลศึกษาเข้ามาสมทบทางวิชาการ เพื่อเปิดสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่อง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2531 ในขณะเดียวกันก็พยายามหาแนวทางที่จะเปิดดำเนินการสอนระดับปริญญาตรีด้วยตนเอง พ.ศ. 2545 ได้มีพระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ซึ่งให้มีการจัดตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และให้ออนกรมพลศึกษามาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยเปลี่ยนชื่อจากกรมพลศึกษา เป็น “สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ” ทำให้วิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง และโรงเรียนกีฬา 11 โรงเรียน ย้ายมาสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาด้วย

31 มกราคม พ.ศ. 2548 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ลงพระปรมาภิไธยในร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษาและออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 เป็นต้นไป ซึ่งส่งผลให้สถาบันการพลศึกษา สามารถจัดการศึกษาได้ถึงระดับปริญญาตรี

จากการใช้พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 ระยะเวลาหนึ่งแล้วนั้น ทางสถาบันการพลศึกษาได้เล็งเห็นว่าในบางมาตรการยังไม่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและกีฬาของสถาบันการพลศึกษา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 รวมทั้งในระดับนานาชาติ สถาบันจึงได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดำเนินการแก้ไข 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ลงพระปรมาภิไธยในร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555 และออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ให้มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 เป็นต้นไป โดยมีสาระสำคัญ เช่น ให้สถาบันการพลศึกษาสามารถจัดการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้ในปี พ.ศ. 2556 เพื่อให้การจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาสนองต่อยุทธศาสตร์ของสถาบันการพลศึกษา สนองต่อนโยบายและแนวทางการบริหารราชการสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556 - 2560 ที่ได้กำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วน

ที่จะต้องดำเนินการในปีแรก คือ การจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ดังนั้น สถาบันการพลศึกษา จึงได้พัฒนาหลักสูตรเพื่อจัดการศึกษาในระดับปริญญาโท ดังนี้ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ (ศศ.ม.การจัดการกีฬาและนันทนาการ) ซึ่งสภาสถาบันการพลศึกษา อนุมัติหลักสูตรในการประชุม ครั้งที่ 4/2557 เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2557 และเริ่มจัดการเรียนการสอน ในภาคต้น ปีการศึกษา 2557 หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา (ศษ.ม.พลศึกษา) ซึ่งสภาสถาบันการพลศึกษา อนุมัติหลักสูตรในการประชุม ครั้งที่ 2/2557 เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2557 และเริ่มจัดการเรียนการสอนในภาคต้น ปีการศึกษา 2557

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมความพร้อมการจัดตั้งมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ ตามคำสั่ง ที่ 908/2557 ลงวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557 ต่อมาสถาบันการพลศึกษา แต่งตั้งคณะทำงานเตรียมเปลี่ยนสถานะสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตามคำสั่งที่ 10/2558 ลงวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2558

19 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ลงพระปรมาภิไธยในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 เป็นต้นไป

ข้อมูลพื้นฐานของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 และมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 เป็นต้นไป มาตรา 8 กำหนดให้ มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงด้านการกีฬา มีวัตถุประสงค์ ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพ ทำการสอน วิจัยและพัฒนา บริการทางวิชาการและวิชาชีพ แก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพวิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรม การกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาของ ประเทศ มาตรา 9 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 8 มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการโดยยึดหลัก ดังต่อไปนี้

1. ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาซึ่งมีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพ รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม
2. ส่งเสริม สนับสนุน และทำการวิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ให้มีความเป็นเลิศด้านการกีฬา การพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรม การกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
3. เสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษากับชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และนานาชาติ
4. จัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษทางการกีฬา รวมทั้งส่งเสริมและ สนับสนุนการจัดการศึกษาทางการกีฬาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางที่จัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ

ทางด้านศาสตร์การกีฬา ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอุดมศึกษา มีภารกิจเช่นเดียวกับ มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป คือ จัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เป็นองค์กรระดับกรมในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยมีสำนักงานอธิการบดีทำหน้าที่เป็นหน่วยประสานส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานของวิทยาเขต 17 แห่ง และโรงเรียนกีฬา 13 โรงเรียน สำนักงานอธิการบดี ตั้งอยู่เลขที่ 333 หมู่ที่ 1 ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้ ตามมาตรา 12 มหาวิทยาลัยแบ่งการบริหารราชการ ดังนี้

- (1) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประจำภาคเหนือ
- (2) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- (3) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประจำภาคกลาง
- (4) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประจำภาคใต้

2. ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2560) รัฐบาลได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) การพัฒนาประเทศระยะ 20 ปี คือ “ประเทศไทย มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูง อยู่ในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ที่ใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาประเทศในระยะ 20 ปี ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมาย

1. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

ตัวชี้วัด

2. การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

เป้าหมาย

1. คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21

ตัวชี้วัด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ต่อไป ซึ่งแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติมีจำนวน 23 ฉบับ โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีดังนี้

ประเด็นที่ 14 ศักยภาพการกีฬา

ยุทธศาสตร์ชาติให้ความสำคัญกับการให้กีฬาและนันทนาการบนฐานของวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างการพัฒนาทั้งในการเสริมสร้างสุขภาพ การพัฒนาจิตใจ การสร้างความสามัคคีของคนในชาติ หล่อหลอมการเป็นพลเมืองดี พัฒนาคุณภาพชีวิต รวมถึงสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศชาติ ดังจะเห็นได้ว่าการกีฬาและนันทนาการเป็นกลไกสำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลในการสร้างคุณค่าและมูลค่าให้แก่ประเทศ

เป้าหมายแผนแม่บท

คนไทยมีสุขภาพดีขึ้น มีน้ำใจนักกีฬา และมีวินัย เคารพกฎ กติกามากขึ้น ด้วยกีฬา

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายแผนแม่บท

อายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดีเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 68 ปี ภายในปี 2565

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 14 ศักยภาพการกีฬา

ประกอบด้วย 3 แผนแม่บทย่อย ได้แก่

1. การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต และการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ
2. การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ
3. การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการ

แผนแม่บทย่อยที่ 1 การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต และการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ

การส่งเสริมการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต โดยส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป บุคคลกลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาส มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการออกกำลังกาย การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และการเล่นกีฬาบางชนิดที่มีความจำเป็นต่อทักษะในการดำรงชีวิต รวมทั้งการมีอิสระในการประกอบกิจกรรมนันทนาการตามความถนัดหรือความสนใจ เฉพาะบุคคล และปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นวิถีชีวิต เพื่อพัฒนาจิตใจ สร้างความสัมพันธ์อันดี หล่อหลอมจิตวิญญาณและการเป็นพลเมืองดี ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ โดยเน้นการส่งเสริมความรู้และความตระหนักถึงการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน การจัดการกิจกรรมกีฬา การจัดหาและพัฒนาสถานที่และอุปกรณ์กีฬาที่เพียงพอและเหมาะสมเพื่อการออกกำลังกาย สร้างโอกาสและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่อง การปลูกฝังให้มีคุณธรรมของความเป็นนักกีฬา มีระเบียบ วินัย รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย และรู้จักการขอโทษ รวมถึงการพัฒนาบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐานด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬา และนันทนาการที่มีคุณภาพและมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการและเหมาะสมกับประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย

เป้าหมายแผนแม่บทย่อ

คนไทยออกกำลังกาย เล่นกีฬาและนันทนาการอย่างสม่ำเสมอเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายแผนแม่บทย่อ

ประชาชนทุกภาคส่วนของประชากรทั้งหมดออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 40 ภายในปี 2565

แผนแม่บทย่อที่ 2 การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ

การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ โดยมุ่งการสร้างและพัฒนา นักกีฬาของชาติ การเฟ้นหานักกีฬาที่มีความสามารถ สร้างพื้นที่และโอกาสในการแข่งขันแสดงศักยภาพด้านกีฬานันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา การส่งเสริมการจัดกีฬาระดับนานาชาติ และสร้างแรงบันดาลใจในการต่อยอดความสำเร็จจากความเป็นเลิศสู่การประกอบอาชีพและมีเส้นทางอาชีพที่มั่นคง ควบคู่กับส่งเสริมสนับสนุนศึกษาเชิงลึกด้านการกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดการความรู้ และพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อนำมาใช้ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพ และนันทนาการเชิงพาณิชย์ ซึ่งปัจจัยสำคัญ คือ ความรู้ในการพัฒนานักกีฬาระดับนานาชาติ เพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ เส้นทางในการพัฒนานักกีฬาแต่ละชนิด/แต่ละกลุ่ม ปัจจัยสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปกรณ์การกีฬาที่มีมาตรฐานรองรับกีฬานานาชาติ การส่งเสริมการพัฒนาแพลตฟอร์ม การพัฒนาระบบกลไกรองรับการสร้างนักกีฬาเป็นเลิศและนักกีฬาอาชีพ รวมทั้งการยกระดับมาตรฐานการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

เป้าหมายแผนแม่บทย่อ

นักกีฬาไทยประสบความสำเร็จ ในการแข่งขันระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายแผนแม่บทย่อ

อันดับการแข่งขันกีฬาในมหกรรมกีฬาระดับนานาชาติของนักกีฬาไทย อันดับ 7 ในระดับเอเชีย ภายในปี 2565

แผนแม่บทย่อที่ 3 การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการ

การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการ โดยมุ่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการทั้งครูหรือผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้บริหารการกีฬา อาสาสมัครกีฬาตลอดจนผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน สามารถถ่ายทอดความรู้ให้เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป บุคคลกลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาสได้อย่างถูกต้อง และสามารถต่อยอดศักยภาพในการพัฒนาเป็นบุคลากรและการพัฒนานวัตกรรมที่สนับสนุนการพัฒนา กีฬาและนันทนาการ

เป้าหมายแผนแม่บทย่อ

บุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการมีคุณภาพและมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายแผนแม่บทย่อ

มีบุคลากรด้านการกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬาทั่วประเทศที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ 5 ภายในปี 2565 ในส่วนที่เกี่ยวกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ดังนี้

แผนแม่บท ประเด็นที่ 23 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ

ทรัพยากรมนุษย์ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการสร้างและสะสมองค์ความรู้ในด้านเป้าหมายต่าง ๆ ให้มีความทันสมัยตลอดเวลา และพัฒนาประเทศจากประเทศที่ใช้แรงงานเข้มข้นไปเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจและสังคมบนฐานความรู้ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

เป้าหมายแผนแม่บท

มูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายแผนแม่บท

ร้อยละของมูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศร้อยละ 1.5 ภายในปี 2565

แผนแม่บท ประเด็นที่ 23 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ประกอบด้วย 5 แผนแม่บทย่อย คือ 1. การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านเศรษฐกิจ 2. การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านสังคม 3. การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อม 4. การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านองค์ความรู้พื้นฐาน 5. ด้านปัจจัยสนับสนุนในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านการวิจัย ได้แก่

แผนแม่บทย่อยที่ 2 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านสังคม

มุ่งเน้นการวิจัย พัฒนาและนวัตกรรมที่เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนสังคมไทย การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งด้านสุขภาพ การศึกษา และการเข้าถึงบริการและสวัสดิการของรัฐ การเตรียมความพร้อมของประชาชนไทยเพื่อรองรับกระแสโลกาภิวัตน์ของวัฒนธรรมโลกที่รวดเร็วขึ้นในยุคดิจิทัล การเข้าสู่สังคมสูงวัย การพัฒนาแรงงานทักษะสูงและเฉพาะทาง การยกระดับแรงงานทักษะต่ำ การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐให้เข้ากับการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในยุคดิจิทัล

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย

คุณภาพชีวิต ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และความเสมอภาคทางสังคมได้รับการยกระดับเพิ่มขึ้นจากผลการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเชิงสังคม

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายแผนแม่บทย่อย

ดัชนีนวัตกรรมเชิงสังคม* (ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ในการยกระดับคุณภาพทางสังคมจากผลการวิจัยฯ) หมายถึง อยู่ระหว่างการตรวจสอบ / จัดทำค่าเป้าหมาย

3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2560) ได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ถึงฉบับที่ 11 เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้ประเทศพัฒนาสู่ความสมดุลและยั่งยืน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580 ประกอบด้วย 10 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
 ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
 ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
 ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา
 ในส่วนของยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั้งด้านการศึกษาและกีฬา
 ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

1. วัตถุประสงค์
 - 1.1 เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
 - 1.2 เพื่อเตรียมคนในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ ๒๑
 - 1.3 เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดีตลอดช่วงชีวิต
 - 1.4 เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ
2. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายการพัฒนา
 คนไทยมีสุขภาพที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัด
 ตัวชี้วัด 4.3 ประชาชนเล่นกีฬาและเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพิ่มขึ้น
3. แนวทางการพัฒนา
 - 3.1 ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรม ที่พึงประสงค์

3.2 พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

3.3 ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.4 ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

1. วัตถุประสงค์

1.3 เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และคุณภาพสิ่งแวดล้อม

2. เป้าหมายและตัวชี้วัด

2.1 เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 2 เพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

ตัวชี้วัดที่ 2.4 นวัตกรรมทางสังคมและนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการที่ผลิตได้เองภายในประเทศ มีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 1 เท่าตัว

3. แนวทางการพัฒนา

3.1 เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และเชิงสังคม

3.1.3 ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อาทิ เทคโนโลยีการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีสำหรับผู้พิการ เทคโนโลยีสำหรับผู้สูงอายุ เทคโนโลยีทางการแพทย์ (ยาและวัคซีน อุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์) โดยอาศัยกลไกการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันการศึกษา สถาบันการวิจัย ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนหรือชุมชน

4. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2559) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 เป็นแผนแม่บทในการพัฒนาการศึกษาในช่วงระยะเวลา 20 ปี โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ

วิสัยทัศน์ (Vision)

คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 การจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยมีแนวคิดในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) หลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม

(All for Education) และยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ประเด็นภายในประเทศ (Local Issues) อาทิ คุณภาพของคนทุกช่วงวัย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้และวิกฤตด้านสิ่งแวดล้อม โดยนำยุทธศาสตร์ชาติ (National Strategy) มาเป็นกรอบความคิดสำคัญในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ

วัตถุประสงค์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ (Objectives) 4 ประการ

- 1) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ
- 2) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะ ทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ
- 3) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคีและร่วมมือผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 4) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง

เป้าหมายแผนการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดไว้ 2 ด้าน คือ

1. เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) แผนการศึกษาแห่งชาติมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs 8Cs) ประกอบด้วย ทักษะและคุณลักษณะต่อไปนี้

3Rs ได้แก่

- การอ่านออก (Reading)
- การเขียนได้ (Writing)
- การคิดเลขเป็น (Arithmetic)

8Cs ได้แก่

- ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving)
- ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)
- ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross – Cultural Understanding)
- ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership)
- ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information and Media Literacy)
- ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy)
- ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills)
- ความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)

2. เป้าหมายของการจัดการศึกษา (Aspirations) 5 ประการ ซึ่งมีตัวชี้วัดเพื่อการบรรลุเป้าหมาย 53 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย เป้าหมายและตัวชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้

1) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ประชากรกลุ่มอายุ 6 - 14 ปี ทุกคนได้เข้าเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าที่รัฐต้องจัดให้ฟรี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้เรียนพิการได้รับการพัฒนาสมรรถภาพหรือบริการทางการศึกษาที่เหมาะสมทุกคน และประชากรวัยแรงงาน มีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เป็นต้น

2) ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Equity) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษา 15 ปี เป็นต้น

3) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไปเพิ่มขึ้น และคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment : PISA) ของนักเรียนอายุ 15 ปีสูงขึ้น เป็นต้น

4) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ร้อยละของสถานศึกษาขนาดเล็กที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกลดลง มีระบบการบริหารงานบุคคล ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้งมีกลไกส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษา เป็นต้น

5) ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ด้านการศึกษาดีขึ้น สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา และจำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับ 200 อันดับแรกของโลกเพิ่มขึ้น เป็นต้น

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ
แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. ยกกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจ จังหวัดชายแดนภาคใต้

3. ยกกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในพื้นที่พิเศษ (พื้นที่สูง พื้นที่ตามแนวตะเข็บชายแดน และพื้นที่เกาะแก่ง ชายฝั่งทะเล ทั้งกลุ่มต่าง เชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มชนชายขอบและแรงงานต่างด้าว

4. พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อจัดการระบบการดูแลและป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัยและนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

1. ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
2. ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน
3. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริม สนับสนุนให้คนทุกช่วงวัย มีทักษะ ความรู้ ความสามารถและการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสม เต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย
2. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ สื่อ ตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้มีคุณภาพมาตรฐานและประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่
3. สร้างเสริมและปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทยให้มีวินัย จิตสาธารณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์
4. พัฒนาระบบและกลไก การติดตาม การวัด และการประเมินผลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ
5. พัฒนาค้นคว้าข้อมูล สื่อ และนวัตกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน
6. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา

แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ
2. พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย
3. พัฒนารฐานข้อมูลด้านการศึกษาที่มีมาตรฐาน เชื่อมโยงและเข้าถึงได้

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต
2. ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3. พัฒนางองค์ความรู้ งานวิจัยและนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

แนวทางการพัฒนา

1. ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา
2. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา

3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา
4. ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับระบบการเงินเพื่อการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา
5. พัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

5. แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จัดทำกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) เพื่อเป็นกรอบทิศทางทางการพัฒนาการอุดมศึกษาระดับประเทศ เป้าหมายของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 เมื่อสิ้นสุดแผนในปี พ.ศ. 2565 คือ “ยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทยเพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสู่ตลาดงานและพัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกของธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับมาตรฐานและเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการความหลากหลายและเอกภาพเชิงระบบ” ทิศทางนโยบายของกรอบแผนอุดมศึกษา ฉบับที่ 2 ประกอบด้วย

รอยต่อกับการศึกษาระดับอื่น

ปรับปรุงและทบทวนกระบวนการผลิตครู สถาบันอุดมศึกษาพึงสนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐานเต็มความสามารถ รัฐบาลส่งเสริมการสร้างโรงเรียนเฉพาะหรือห้องเรียนเฉพาะในโรงเรียนทั่วไป ส่งเสริมการศึกษาของผู้มีความสามารถพิเศษ ระบบการเรียนล่วงหน้า การเป็นพี่เลี้ยงในการทำโครงการผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษาเข้าศึกษาต่อด้วยความยืดหยุ่น เช่น ระบบ Credit Bank และ LLL (Life-Long-Learning Education) การเป็นสถาบันการศึกษาทางเลือกให้ผู้ที่ขาดโอกาสทางการศึกษาได้เข้าเรียนเพื่อเก็บหน่วยกิตให้ครบตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

การแก้ไขปัญหาอุดมศึกษาในปัจจุบัน

ปัญหาหลักของสถาบันอุดมศึกษา คือ การไร้ทิศทางในการบริหาร การปฏิบัติงานมีความซ้ำซ้อน การขาดคุณธรรมและขาดประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องสร้างกลไกการกำกับ เพื่อลดเลืกลักษณะที่ไม่เป็นที่ต้องการลดเลืกลักษณะและสถาบันที่มีปัญหาคุณภาพอย่างรุนแรง จัดกลไกการตรวจสอบโดยศูนย์ข้อมูลสถิติมีการปรับปรุงกลไกการประเมินคุณภาพมาตรฐานการศึกษา โดยนำผลการประเมินมาใช้ประโยชน์ ระบบการรับรองวิทยฐานะการจัดสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วย

1. กลุ่มวิทยาลัยชุมชน (Community) ที่เน้นจัดการศึกษาระดับอนุปริญญา มีอาจารย์ปริญญาเอก 10% และสัดส่วนนักศึกษาวิทยาศาสตร์ต่อสังคมศาสตร์ เป็นสัดส่วน 20 : 80
2. กลุ่มมหาวิทยาลัยที่เน้นการสอน (Liberal Art) ที่เน้นจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท มีอาจารย์ปริญญาเอก 50% และสัดส่วนนักศึกษาวิทยาศาสตร์ต่อสังคมศาสตร์เป็นสัดส่วน 40 : 60
3. กลุ่มมหาวิทยาลัยเฉพาะทางและสมบูรณ์แบบ (Comprehensive) มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง (Specialized) ที่เน้นจัดการศึกษาและวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มีอาจารย์ปริญญาเอก 70% และสัดส่วนนักศึกษาวิทยาศาสตร์ต่อสังคมศาสตร์ เป็นสัดส่วน 60 : 40

4. กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยและบัณฑิตศึกษา (Research and Graduate) ที่เน้นจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีอาจารย์ปริญญาเอก 100% และสัดส่วนนักศึกษาศาสตรบัณฑิตต่อสังคมศาสตร์เป็น 90 : 10

สถาบันอุดมศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม จะบริหารสถาบันแตกต่างกันตามพื้นที่บริการ จุดเน้นของพันธกิจ เพื่อสามารถเป็นเลิศได้ตามพันธกิจของตน ตอบสนองยุทธศาสตร์ของประเทศทุกระดับ ส่งผลทางบวกต่อนักศึกษาและอาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม จึงต้องมีกลไกการประกันคุณภาพ/นโยบาย และแผนที่แตกต่างกัน การจัดกลุ่มสถาบันต้องอาศัยกลไก ดังนี้

- 1) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
- 2) การจัดสรรงบประมาณ
- 3) เงินกู้ กยศ.
- 4) คณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) กำกับนโยบาย Pre – Post Audit
- 5) ทุนพัฒนาอาจารย์
- 6) ทุนวิจัย และอื่นๆ

ธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการอุดมศึกษา

การให้ความสำคัญกับ “สภามหาวิทยาลัย” การจัดตั้งองค์กรหรือกลไกการพัฒนาผู้กำกับนโยบายและผู้บริหารในลักษณะ Institute of Director - IOD โดยองค์กรดังกล่าวให้ความรู้เยี่ยมชม เปิดเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ มีการปรับโครงสร้างการบริหารธรรมาภิบาลในมหาวิทยาลัย การได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย/อธิการบดี การจัดตั้งสำนักงานสภามหาวิทยาลัยรวมทั้งการปรับโครงสร้าง กกอ. ให้เป็นกรรมาธิการ

บทบาทของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

มหาวิทยาลัยต้องเชื่อมต่อกับภาคการผลิต สร้างความรู้และนวัตกรรม พัฒนาระบบการประเมิน “การวิจัย” เพื่อการจัดสรรทรัพยากรและวางตำแหน่งของมหาวิทยาลัย เสริมศูนย์แห่งความเป็นเลิศ ให้มีการทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย กลุ่มมหาวิทยาลัย ภาคอุตสาหกรรม ภาคสังคม และชุมชน ตลอดจนผลักดันให้เกิด “ระบบวิจัยแห่งชาติ”

การเงินอุดมศึกษา

ปรับปรุงระบบการจัดสรรงบประมาณ โดยยังคง Supply-Side Financing ตาม Performance Based และสอดคล้องเป้าหมายการพัฒนาประเทศ โดยยังคงกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ตามความจำเป็นเพิ่มกองทุนประเภท Contribution Scheme การจัดตั้งกองทุนพัฒนาอุดมศึกษาในด้านการพัฒนาอาจารย์ การวิจัยและสร้างร่วมมือภาคการผลิต การจัดตั้งองค์กรกันชน (Buffer Organization) โดยให้อิสระในการบริหารการเงินแก่มหาวิทยาลัย

การพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา

ปรับระบบการพัฒนาอาจารย์ให้มีความหลากหลายทั้งเชิงวิชาการ ความเป็นครูตามช่วงวัย จัดให้มีกระบวนการ Mentoring เน้นการพัฒนาจากการทำงานจริง พัฒนาโดยมหาวิทยาลัยในประเทศ มหาวิทยาลัยต่างประเทศหรือทั้ง 2 ระบบ ตามความจำเป็นและให้ความสำคัญกับมหาวิทยาลัยใหม่

การพัฒนาอุดมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ส่งเสริมการทำงานในลักษณะเครือข่ายของสถาบันอุดมศึกษาตามพื้นที่นำไปสู่การควมรวมในมิติต่าง ๆ ช่วยยกระดับคุณภาพ สร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาชุมชนและเครือข่ายวิชาการ

เครือข่ายอุดมศึกษา

ต้องมองหลายมิติและมุ่งแก้ปัญหาหลายระดับ หลายระยะ มีการพัฒนาเด็ก เยาวชนและพัฒนาครูสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ และพัฒนาเพื่อเชื่อมโยงสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN)

โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้

การให้ความสำคัญกับการศึกษาในหลักสูตร “ศิลปศาสตร์” (Liberal Arts Education) เน้นการเรียนรู้แบบกว้างเพื่อแก้ปัญหาได้ ต้นแบบในการจัดการศึกษาจากภูมิภาคตะวันตก ใช้ศักยภาพเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพื่อการเรียนรู้ สร้างฐานข้อมูลอุดมศึกษาที่ทันสมัย สร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในสถาบันอุดมศึกษา Open Courseware ที่เหมาะสมสำหรับคนวัยทำงาน อาจเป็นการจัดอบรมระยะสั้นหรือระยะยาวเพื่อสามารถปรับใช้และเพิ่มความสามารถในการปฏิบัติงาน พัฒนาเครือข่ายห้องสมุดและการเรียนรู้

6. แนวคิดในการพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2561 - 2565

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (2560) สถาบันระดับอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาเฉพาะทางคือ ทางด้านการกีฬามีภารกิจ ๔ ด้าน เหมือนกับมหาวิทยาลัยทั่วไป คือ ด้านการศึกษา (จัดการเรียนการสอน) ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม และด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีหน่วยงาน เพื่อดำเนินงานให้บรรลุตามภารกิจดังกล่าว คือ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ๑๗ วิทยาเขต และโรงเรียนกีฬา 13 โรงเรียน วิทยาเขตทั้ง ๑๗ แห่ง ดำเนินการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ส่วนโรงเรียนกีฬาดำเนินการจัดการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ดังนั้น เพื่อให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานทางการศึกษาด้านกีฬาเป็นที่ยอมรับไม่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น แต่รวมถึงในกลุ่มประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ ต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนสถานะจาก “สถาบันการพลศึกษา” เป็น “มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ” จึงต้องมีวิสัยทัศน์และแนวทางการพัฒนาอย่างชัดเจน มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จะเป็นหนึ่งทางการศึกษาด้านการกีฬาเพียงแค่นี้ประเทศไทยไม่ได้ ต้องมีการพัฒนาเพื่อนำไปสู่ความเป็นหนึ่งในกลุ่มประชาคมอาเซียน ซึ่งปัจจุบันมีทั้งหมด ๑๐ ประเทศ จำเป็นต้องมีแนวทางการพัฒนาและกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติดำเนินการได้อย่างมีคุณภาพ ความเป็นสากล และเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติใน ๒ มิติ คือ มิติด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทาง (ด้านการกีฬาและด้านกีฬา) และมิติตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา (การศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม) โดยมีการศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องในการวางแผนการพัฒนาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก และประเทศในปัจจุบัน เช่น

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
2. พระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2561
3. ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580
4. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580)
5. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)
6. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579
7. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565)
8. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2564)
9. นโยบายรัฐบาล (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา)
10. ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 - 2564)

มิติด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทาง

1. ด้านการศึกษา

การจัดการศึกษา ถือเป็นภารกิจหลักของสถาบันการศึกษาทุกระดับ เพราะวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบันการศึกษา เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้มีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพตามศาสตร์และสาขาวิชาที่จัดขึ้น ให้มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด ซึ่งในการพัฒนาทางการศึกษามีประเด็นที่ต้องพัฒนาที่สำคัญ คือ หลักสูตร และการจัดการศึกษา

1.1 หลักสูตร หลักสูตรเปรียบเสมือนเข็มทิศที่ใช้ในการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของแผนการจัดการศึกษาที่ต้องการให้หลักสูตรเป็นตัวช่วยในการพัฒนาบุคคลต่าง ๆ ให้เป็นคนที่มีความรู้ความสามารถและพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน นอกจากนี้ หลักสูตรยังช่วยให้แต่ละบุคคล สามารถกำหนดแนวทางในการประกอบอาชีพตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองเพื่อบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ ตลอดจนช่วยพัฒนาประเทศชาติไปสู่ความเจริญต่อไป

ในการพัฒนาหลักสูตร เนื่องจากหลักสูตรมีความเป็นพลวัต หลักสูตรที่สร้างขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งจะเหมาะสมสอดคล้องกับช่วงเวลานั้น ๆ ดังนั้น เมื่อสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงส่งผลกระทบต่อหลักสูตรซึ่งการพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนสถานะเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เน้นการพัฒนาหลักสูตร โดยมีกรอบการพัฒนา ดังนี้

1.1.1 หลักสูตรครอบคลุมทุกศาสตร์ด้านการกีฬา เช่น วิทยาศาสตร์การกีฬา การออกกำลังกาย การฝึกสอนกีฬา การส่งเสริมสุขภาพ พลศึกษาและกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การสื่อสารการกีฬา เทคโนโลยีการกีฬา เป็นต้น

1.1.2 หลักสูตรมีความโดดเด่น และมีจุดเน้น มุ่งพัฒนาหลักสูตรให้มีความโดดเด่น เช่น คณะพลศึกษา สาขาวิชาพลศึกษานั้นจะมีวิชาการเรียนการสอนที่ต่างจากพลศึกษาของมหาวิทยาลัยอื่น คือ นอกจากวิชาการศึกษา วิชาความเป็นครู วิชาทางพลศึกษาแล้ว สถาบันยังเพิ่มความเป็นการกีฬาเข้าไปอีก 3 กลุ่ม คือ กลุ่มทักษะและการสอน (เล่นเป็นสอนเป็น) กลุ่มวิชาการตัดสิน (ให้ตัดสินเป็น) และกลุ่มกลวิธีการฝึก (ให้เป็นผู้ฝึกสอนได้)

มีจุดเน้นในแต่ละสาขา ของแต่ละคณะ เพื่อให้แต่ละวิทยาเขตสามารถนำไปเปิดการเรียนการสอนตามความถนัดและบริบทของตัวเอง เช่น คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์

การออกกำลังกายและกีฬา แยกจุดเน้นเป็นสรีรวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา ชีวกลศาสตร์ การออกกำลังกายและกีฬา จิตวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา และโภชนาการการออกกำลังกายและกีฬา เป็นต้น

1.1.3 หลักสูตรมีความเป็นวิชาการ/วิชาชีพหรือปฏิบัติการ หลักสูตรต้องมีการส่งเสริมกระบวนการผลิตที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สามารถดำรงตนอยู่ในสังคม ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการสื่อสารแบบไร้พรมแดน มีศักยภาพในการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้ตามกรอบมาตรฐานและจรรยาบรรณที่กำหนด สามารถสร้างสรรค์งานที่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและสากลได้ โดยแบ่งหลักสูตรออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) **หลักสูตรทางวิชาการ** มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเน้นความรู้และทักษะด้านวิชาการ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างสร้างสรรค์

2) **หลักสูตรทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ** มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น ๆ โดยผ่านการฝึกงานในสถานประกอบการ ปัจจุบันหลักสูตรทั้ง 2 กลุ่ม ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติดำเนินการ ได้แก่

- คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์ เป็นหลักสูตรทางวิชาการ
- คณะศึกษาศาสตร์ เป็นหลักสูตรทางวิชาชีพ (เมืองครุทางวิชาชีพกำกับดูแล คือ ครูสภา)

ในหลักสูตรทางวิชาชีพนี้ ทางสำนักงานการอุดมศึกษาได้ให้ทางเลือกอีกว่า ถ้าต้องการสร้างหลักสูตรที่เน้นสมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพแต่ไม่มีองค์กรวิชาชีพกำกับดูแล ทางสถานศึกษาสามารถสร้างหลักสูตรทางปฏิบัติการได้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จะมีการสร้างหลักสูตร บางสาขา ทั้ง 2 คณะ ให้เป็นหลักสูตรทางปฏิบัติการ แล้วเลือกวิทยาเขตในการจัดการเรียนการสอน โดยการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการหรือหน่วยงานภายนอก ในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร โดยเชิญผู้ใช้บัณฑิต หรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม เพื่อให้หลักสูตรมีคุณภาพ ตรงกับความต้องการ เนื่องจากการมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลดีต่อการขับเคลื่อนในการนำหลักสูตรไปใช้ เพราะผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมย่อมเกิดความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารและพัฒนาหลักสูตร

1.2 การจัดการศึกษา ปัจจุบันการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็น การศึกษาในระบบที่กำหนดระยะเวลาเรียน การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่แน่นอน ทำให้ไม่เอื้อต่อการพัฒนาของนักกีฬาที่จะทำการเก็บตัวฝึกซ้อม และเข้าร่วมแข่งขัน ดังนั้น มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะจัดทำระเบียบเกี่ยวกับการศึกษา 2 เรื่อง คือ

- 1) การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนทั่วไป โดยออกข้อบังคับ ว่าด้วยการจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรี พ.ศ.

2) การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านกีฬา โดยออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรี สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา พ.ศ.

2. ด้านการกีฬา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทาง ที่จัดการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา มุ่งเน้นให้มีการพัฒนาด้านการกีฬาควบคู่กับด้านการศึกษา แต่ผลผลิตของสถาบันการพลศึกษาในปัจจุบันยังไม่สามารถรับใช้วงการกีฬาของประเทศไทยได้อย่างครอบคลุม โดยเฉพาะนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน ดังนั้น มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จะดำเนินการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อรองรับการผลิตนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน ประกอบด้วย 3 หน่วยงาน ได้แก่

2.1 สำนักกีฬา เป็นหน่วยงานในการบริหาร วางแผนการฝึกนักกีฬาชนิดต่าง ๆ เพื่อพัฒนาสมรรถนะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ สำหรับเข้าร่วมแข่งขันในรายการต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยประสานงานตลอดจัดทำข้อตกลงความร่วมมือกับสมาคมกีฬาและองค์กรวิชาชีพทางการกีฬาที่เกี่ยวข้อง โดยมีการดำเนินงาน ดังนี้

1) กำหนดชนิดกีฬาที่เปิดสอนในวิทยาเขตและโรงเรียนกีฬาให้สอดคล้องกับรายการแข่งขันกีฬาในระดับชาติและนานาชาติ โดยกระจายชนิดกีฬาให้ครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศ และมีความเชื่อมโยงเพื่อส่งต่อการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ จากโรงเรียนกีฬาไปวิทยาเขตอย่างต่อเนื่อง

2) จัดหาผู้ฝึกสอนและผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในชนิดกีฬาต่าง ๆ เพื่อพัฒนานักกีฬาทั้งในวิทยาเขตและโรงเรียนกีฬา

3) วางแผนด้านอาคารสถานที่และครุภัณฑ์ รองรับการจัดการเรียนการสอนและการฝึกกีฬาชนิดต่าง ๆ

4) วางแผนด้านสวัสดิการ เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ เช่น สนับสนุนค่าตอบแทนในการฝึกซ้อมกีฬา สนับสนุนเครื่องแต่งกายอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมกีฬา เช่น เสื้อผ้ากีฬา และรองเท้ากีฬา ฯลฯ พร้อมสนับสนุนทุนการศึกษา เงินรางวัลจากการสร้างผลงานและเชิดชูเกียรติ

5) จัดทำแผนการฝึกกีฬา พัฒนารูปแบบการฝึกซ้อม และพัฒนาศักยภาพนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

6) ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการแข่งขันต่าง ๆ ทั้งระดับชาติและนานาชาติ

7) ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยทั้งในรอบคัดเลือก/มหกรรม

8) จัดการแข่งขันกีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย และการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติแห่งประเทศไทย

2.2 ศูนย์ฝึกกีฬาและพัฒนาบุคลากรการกีฬา เป็นศูนย์พัฒนาอาจารย์และนักศึกษาด้านการกีฬา โดยมีการดำเนินงาน ดังนี้

1) จัดทำหลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้ตัดสินกีฬา

2) อบรมพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้ตัดสินกีฬา

3) ดำเนินงานร่วมกับสมาคมกีฬาในการทดสอบและประเมินผลการเป็นผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินกีฬา

2.3 ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นศูนย์ที่มุ่งส่งเสริม สนับสนุนการเรียนการสอนการประยุกต์ใช้ สหวิทยาการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในการฝึกสอนกีฬา การเป็นผู้ตัดสินกีฬา การวิจัยและพัฒนาทาง การกีฬา โดยเฉพาะด้านสรีรวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา และโภชนาการกีฬา รวมถึงประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬากับองค์กรกีฬาอื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

มิติตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา

ตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา (จัดการเรียนการสอน) ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการแก่สังคมและด้านทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ทั้งนี้ ด้านการศึกษาได้กล่าวไปแล้วข้างต้นในมิติด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทาง ดังนั้น ในภารกิจอีก 3 ด้าน มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. การวิจัย

การวิจัย ถือเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจหลักของสถาบันการศึกษา จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในภารกิจนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยที่เกิดประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง จึงได้มีการวางแผนในการพัฒนาด้านการวิจัยใน 3 ประเด็น คือ

1.1 การเพิ่มจำนวนผลงานวิจัย เนื่องจากผลงานวิจัยแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ของอาจารย์อย่างต่อเนื่อง โดยมีการสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์มีผลงานวิจัยเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมด้านอื่นอีก เช่น งบประมาณ การสร้างขวัญและกำลังใจ การอบรม/สัมมนาทั้งภายในและภายนอก การพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ เป็นต้น

1.2 การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ผลงานวิจัยเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ที่ได้มาจากกระบวนการที่นำเชื่อถือ เป็นผลงานที่มีคุณค่า สถาบันจึงต้องส่งเสริมให้มีการนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนการนำไปใช้ในการพัฒนางานของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 การเผยแพร่ผลงานวิจัย ทั้งในระดับชาติและนานาชาติเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักวิชาการ ทำให้ผลงานวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติ หรือเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับนักวิจัยอื่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อไป

2. การบริการวิชาการแก่สังคม

การให้บริการวิชาการเป็นหนึ่งในพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้การบริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคม ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดของแต่ละสถาบัน ดังนั้น มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจึงได้มีการวางแผนพัฒนาการบริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคม ใน 3 ประเด็น คือ

2.1 วางแนวทางในการพัฒนาระบบและกลไกในการให้บริการทางวิชาการ อาคารสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ทั้งใน และนอกสถานที่อย่างเป็นทางการที่ชัดเจน ตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติการ ประเมินผล และการนำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุง

2.2 กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการให้บริการ เช่น โรงเรียน เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น

2.3 กำหนดบุคลากร และนักศึกษาในการออกให้บริการ

3. การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทางด้านกีฬา จึงวางจุดเน้นที่สอดคล้องกับบริบท คือ การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ซึ่งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้ดำเนินการส่งเสริมให้มีการฟื้นฟู อนุรักษ์ และเผยแพร่ การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย โดยมอบหมายให้วิทยาเขต 17 แห่ง ดำเนินการในพื้นที่ที่กำหนดเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สืบสาน และเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น และประจำชาติต่อไป

ทั้งนี้ การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในทุกมิติ ทั้งมิติด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทางและมิติตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา จะสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ไม่ได้ หากบุคลากรของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นหัวใจหลักของการขับเคลื่อนองค์กรไม่มีประสิทธิภาพ ขาดความรู้ความสามารถ ดังนั้น มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงได้วางแผนทางในการพัฒนาบุคลากรในทุกระดับ เพื่อให้เป็นบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถมีศักยภาพสำหรับการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย โดยแบ่งเป็น 3 ประเด็น

1) การเพิ่มคุณวุฒิ การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจของสถาบัน ดังนั้น มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงได้ดำเนินการโครงการพัฒนาอาจารย์ โดยให้ทุนศึกษาต่อภายในประเทศในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก เพื่อพัฒนาอาจารย์ให้มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงและสูงขึ้น เป็นการพัฒนาศักยภาพและมาตรฐานให้สูงขึ้น และสอดคล้องตามมาตรฐานอุดมศึกษา

2) การเพิ่มวิทยฐานะ ตำแหน่งทางวิชาการและการเลื่อนระดับ เป็นการส่งเสริมครูในโรงเรียนกีฬาให้เพิ่มวิทยฐานะ อาจารย์ในวิทยาเขตให้เพิ่มตำแหน่งทางวิชาการ และบุคลากรทางการศึกษา (สายสนับสนุน) เลื่อนระดับให้สูงขึ้น เพื่อเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานของบุคลากรตามภารกิจทุกประการ

3) การเพิ่มทักษะและความรู้ มีการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพสูงขึ้น โดยการเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การศึกษาดูงาน การฝึกอบรม การสัมมนา ทั้งที่มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หรือองค์กรภายนอกจัดขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะและความรู้ตามสายงาน สามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็น การกระตุ้นและส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาตนเองตลอดเวลา

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่ามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษา มีการพัฒนาปรับปรุงสถาบันการพลศึกษาเดิม ที่มีการจัดการศึกษาทั้งระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา เป็นสถานศึกษาเฉพาะทางด้านการศึกษา ในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยมุ่งเน้นการกระจายโอกาสและสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์ การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและนันทนาการสถาบันอุดมศึกษา ในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางด้านพลศึกษา กีฬา และนักกีฬาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศให้ดีขึ้น มีศักยภาพ

ในการแข่งขันกับนานาชาติประเทศ เน้นการพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบุคลากรในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาโดยเฉพาะ มีเป้าหมายในการจัดการศึกษา วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ที่ตอบสนอง ทิศทางการพัฒนาประเทศสู่ความยั่งยืน

7. แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-based approach)

การจัดการศึกษาฐานสมรรถนะ (Competency-Based Education: CBE) เป็นการจัดการศึกษา ด้วยระบบหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-Based Curriculum: CBC) การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ (Competency-Based Instruction: CBI) และการวัดและประเมินผลฐานสมรรถนะ (Competency-Based Assessment: CBA) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจ ความถนัด และก้าวหน้าไปตามความสามารถของตน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะหลักที่จำเป็นสำหรับการทำงาน แก้ปัญหาและดำรงชีวิต โดยมีลักษณะสำคัญ ดังนี้ 1) มุ่งให้ผู้เรียนแสดงความสามารถที่เชี่ยวชาญ เน้นการนำ ความรู้ไปใช้จริง 2) กำหนดความคาดหวังไว้สูงและคาดหวังกับผู้เรียนทุกคน 3) ผู้เรียนรับผิดชอบต่อตัวเองให้ ถึงเป้าหมาย สามารถออกแบบการเรียนรู้ของตนเองได้สามารถเรียนได้ในสถานที่และเวลาที่แตกต่างกัน โดยการช่วยเหลือ สนับสนุนอย่างยืดหยุ่นตามลักษณะเฉพาะของผู้เรียน 4) ผู้เรียนจะได้รับการประเมินเมื่อ พร้อมและเป็นการประเมินความก้าวหน้าตามอัตราของตนเองเน้นประเมินที่ท้าทาย เน้นการปฏิบัติด้วย เครื่องมือวัดที่เข้าถึงความเชี่ยวชาญของผู้เรียนระบบฐานสมรรถนะมี 2 ระบบหลัก ได้แก่ ระบบของอังกฤษ และระบบของสหรัฐอเมริกา โดยแต่ละระบบมีฐานแนวคิดและคุณลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งทั้ง 2 ระบบไม่ได้มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง และเมื่อได้ทำความเข้าใจทั้งสองระบบก็จะสามารถนำส่วนที่ดีที่สุดมา ประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมในบริบทที่ต้องการได้ในที่สุด หลักสูตรฐานสมรรถนะเริ่มนำมาใช้ตั้งแต่ปี 1970 ในประเทศสหรัฐอเมริกา นิยมใช้ในการจัดหลักสูตรการอบรมแบบ competency-based training เพื่อควบคุมคุณภาพของบุคลากรในอาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มการแข่งขันกับนานาชาติปัจจุบันสถาบันการศึกษา ต่างๆ ในหลายประเทศได้นำแนวทางการฝึกอบรมรูปแบบฐานสมรรถนะมาใช้ในการจัดหลักสูตรการศึกษา ระดับต่างๆ เป็นหลักสูตรตามความสามารถหรือหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-Based Curriculum: CBC) ซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง เนื่องจากหลักสูตรฐานสมรรถนะเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดสมรรถนะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต โดยมีการกำหนดสมรรถนะหลักที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละ ช่วงชั้นให้ครูผู้สอนนำไปใช้เป็นหลักในการกำหนดจุดมุ่งหมาย สารการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล หลักสูตรฐานสมรรถนะให้ความสำคัญกับพฤติกรรม/การกระทำ การปฏิบัติของ ผู้เรียน มิใช่ที่การรู้หรือมีความรู้เพียงเท่านั้น แต่ผู้เรียนต้องสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ ค่านิยม และคุณลักษณะต่างๆ ในการแก้ปัญหา สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การวัดสมรรถนะการเป็นคน ช่างสังเกต กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการคือการเป็นคนช่างสงสัยและประสานสัมผัสไวต่อความผิดปกติและการ ปฏิบัติตามสัญญาณที่กำหนด โดยบุคคลองค์กร หรือสังคม ซึ่งสามารถวัดได้จากการสังเกตได้อย่างรวดเร็วว่ามี สิ่งผิดปกติใดเกิดขึ้น หรือมีสิ่งแปลกปลอมใดเกิดขึ้นหรือไม่ เป็นต้นจุดเด่นของหลักสูตรฐานสมรรถนะ ได้แก่ 1) ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสมรรถนะหลักที่สำคัญต่อการใช้ชีวิต การทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต่อ การดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่าง

รวดเร็ว 2) ช่วยให้การจัดการเรียนรู้ มุ่งเป้าหมายไปที่ การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะที่ต้องการ มิใช่มุ่งเป้าไปที่การสอนเนื้อหาความรู้จำนวนมาก ซึ่งอาจไม่ จำเป็นหรือเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน 3) ช่วยลดภาระการเรียนรู้ที่ไม่จำเป็นอันส่งผลให้สถานศึกษามีพื้นที่ในการ จัดการเรียนรู้อื่นที่เป็นความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียน วิถีชีวิต วัฒนธรรม ชาติพันธุ์ และบริบทได้มาก ขึ้น 4) ช่วยลดภาระ และเวลาในการสอบตามตัวชี้วัดจำนวนมากการสอบวัดสมรรถนะหลักของผู้เรียน เป็นการ สอบที่ช่วยให้เห็นความสามารถที่เป็นองค์รวมของผู้เรียน 5) กรอบสมรรถนะหลักของหลักสูตรฐานสมรรถนะ เป็นสมรรถนะขั้นต่ำที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคน จะเป็นสมรรถนะที่เอื้อให้สถานศึกษาที่มีศักยภาพ สามารถออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับความต้องการและบริบทของตนได้โดยยึดสมรรถนะกลาง เป็นเกณฑ์ เทียบเคียงซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดรูปแบบหลักสูตรที่หลากหลาย (คณะทำงานวางแผน จัดทำกรอบสมรรถนะ, 2562)

หลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-Based Curriculum: CBC)

คณะทำงานวางแผนจัดทำกรอบ สมรรถนะ (2562) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของหลักสูตร ฐานสมรรถนะว่าเป็นหลักสูตรที่ยึดความสามารถของ ผู้เรียนเป็นหลัก การออกแบบหลักสูตรตาม แนวคิดนี้จะมีการกำหนดเกณฑ์ความสามารถที่ผู้เรียนพึงปฏิบัติได้ หลักสูตรที่เรียกว่า หลักสูตรเกณฑ์ ความสามารถจัดทำขึ้นเพื่อประกันว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับหนึ่งๆ จะมี ทักษะและความสามารถใน ด้านต่างๆ ตามที่ต้องการ โดยที่หลักสูตรนั้นไม่ได้เน้นในเรื่องการของการให้ความรู้ ราววิชาตาม หลักสูตร แต่จะมุ่งพัฒนาในด้านทักษะ ความสามารถ ทักษะคิดและเจตคติที่เป็นประโยชน์ต่อการ ดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียนการศึกษาหลักสูตรของประเทศต่างๆ ให้ความสำคัญกับหลักสูตรใน ฐานะเชิง นโยบายที่ทรงพลัง (the powerful policy lever) ที่จะเปลี่ยนแปลงคุณภาพผู้เรียน อันมา จากประสบการณ์ ในโรงเรียน และความสัมพันธ์กับโลกภายนอกในช่วงหลักจากผู้เรียนได้ใช้เวลาใน โรงเรียนแล้ว การใช้ สมรรถนะเป็นฐาน มี 6 ประการ ได้แก่ 1) มีวิสัยทัศน์ร่วมอย่างเป็นองค์รวม ทั้งที่ เป็นเป้าหมายรายบุคคลและ รายกลุ่ม มีความชัดเจนมากขึ้น 2) การปรับจุดเน้นในหลักสูตรจากเน้น เนื้อหาไปที่สมรรถนะ และปัจจุบันเน้น การบูรณาการทั้งเนื้อหาและสมรรถนะเข้าด้วยกัน 3) เกิด กระแสของการจัดการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับมโนทัศน์ที่สำคัญ (Key Concept) หรือแนวคิดหลัก (Big Idea) มากกว่ารายละเอียดของความรู้เชิงเนื้อหา 5) ความชัดเจนเกี่ยวกับ “การเรียนรู้ตลอด ชีวิต” ให้ความสำคัญหรือให้คุณค่าผู้เรียนด้วยทัศนคติและทักษะอภิ ปัญญา (Meta-Cognition) 6) การเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผลได้ดีกว่า หลักสูตรแบบเดิมการ นำสมรรถนะมาเป็นเป้าหมายในการจัดการศึกษา (Tejada & Ruiz, 2016) โดยมีการกำหนด สมรรถนะหลักของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือเป็นก้าวสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนา คุณภาพ ของผู้เรียนโดยรวมได้ที่ทำให้เป้าหมายชัดเจนเข้าใจตรงกัน การนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลได้อย่างมี ประสิทธิภาพ รวมไปถึงจนถึงการจัดการเรียนการสอนที่เน้นได้ประยุกต์ใช้ความรู้ในงานต่างๆ ใน สถานการณ์จริง และการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน และการประเมินผลที่เน้นองค์รวมของสมรรถนะ ที่ควรเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ทั้งด้านหลักสูตร การเรียนการสอน และการวัดประเมินผลที่อิงสมรรถนะจึง เกิดเป็นการศึกษาอิงสมรรถนะ (Competency-Based Education) ที่ถือเป็นการเปลี่ยนผ่านสำคัญ ไปสู่ยุคปฏิรูปการศึกษาที่ให้ความสำคัญ กับสมรรถนะของผู้เรียน

องค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรฐานสมรรถนะ

หลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency – Based Curriculum) เป็นหลักสูตรที่ยึดความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก การออกแบบหลักสูตรตามแนวคิดนี้จะมีการกำหนดเกณฑ์ความสามารถที่ผู้เรียนพึงปฏิบัติได้ หลักสูตรที่เรียกว่าหลักสูตรเกณฑ์ความสามารถจัดทำ ขึ้นเพื่อประกันว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับหนึ่ง ๆ จะมี ทักษะ และความสามารถในด้านต่าง ๆ ตามที่ต้องการ เป็นหลักสูตรที่ไม่ได้มุ่งเรื่องความรู้หรือเนื้อหาวิชาที่อาจ มีความเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา แต่จะมุ่งพัฒนา ในด้านทักษะ ความสามารถ เจตคติและค่านิยม อันจะ มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน และ อนาคตของผู้เรียนในอนาคต หลักสูตรนี้มีโครงสร้างให้เห็นถึงเกณฑ์ความ สามารถในด้านต่าง ๆ ที่ ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติในแต่ละระดับการศึกษา และในแต่ละระดับชั้น ทักษะและ ความสามารถจะถูกกำหนดให้มีความต่อเนื่องกัน โดยใช้ทักษะและความสามารถที่มีในแต่ละระดับเป็นฐาน สำหรับ เพิ่มพูนทักษะ และความสามารถในระดับต่อไป หลักสูตรฐานสมรรถนะมีลักษณะสำคัญดังนี้¹⁾ เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต โดยมีการกำหนดสมรรถนะ หลักที่เหมาะสมแต่ละช่วงชั้น ให้ครูผู้สอนนำไปใช้เป็นหลักในการกำหนดจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้ การ จัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล 2) เป็นหลักสูตรที่ให้ความสำคัญกับพฤติกรรม การกระทำ การ ปฏิบัติของผู้เรียน มิใช่ที่การรู้หรือมีความรู้เพียงเท่านั้น แต่ผู้เรียนต้องสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ ค่านิยม และคุณลักษณะต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน 3) เป็นหลักสูตรที่ใช้ผลลัพธ์ (สมรรถนะ) นำสู่จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ มิใช่หลักสูตร (เนื้อหาสาระ) นำสู่ผลลัพธ์(สมรรถนะ) 4) เป็นหลักสูตรที่ ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการของผู้เรียน ครู และสังคม หลักสูตรฐานสมรรถนะ จะกำหนดมาตรฐานสมรรถนะ (Competency Standards) ขึ้นเป็นสมรรถนะ ชั้นต่ำที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ สมรรถนะที่กำหนดให้ผู้เรียนโดยทั่วไปมี 2 ลักษณะ คือ สมรรถนะหลักที่เรียกว่า Core Competency มีลักษณะเป็นสมรรถนะข้ามวิชาหรือคร่อมวิชา คือ เป็น สมรรถนะที่สามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้ในสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่หลากหลาย หรือสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในการพัฒนา ผู้เรียนให้เรียนรู้สาระต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ลึกซึ้งขึ้น สมรรถนะในลักษณะนี้ กล่าวได้ว่า เป็น สมรรถนะที่มีลักษณะ “content – free” คือ ไม่เกาะติดเนื้อหา หรือไม่ขึ้นกับเนื้อหา ตัวอย่างสมรรถนะ ประเภทนี้ เช่น สมรรถนะการคิดขั้นสูง สมรรถนะการทำงานแบบรวมพลัง สมรรถนะทักษะชีวิต ซึ่งสมรรถนะ เหล่านี้ สามารถใช้เนื้อหาสาระใด ๆ ก็ได้ในการพัฒนา เพียงแต่ว่าสมรรถนะบางสมรรถนะ อาจพัฒนาได้ดีกว่าใน เนื้อหาบางเนื้อหา สมรรถนะอีกประเภทหนึ่ง เรียกว่า สมรรถนะเฉพาะ Specific Competency เป็นสมรรถนะเฉพาะ วิชา/สาขาวิชา สมรรถนะทั้ง 2 ประเภท ไม่ว่าจะ เป็นสมรรถนะหลัก หรือ สมรรถนะเฉพาะ ต่างก็มีระดับ ตั้งแต่ ง่ายไปยาก ซึ่งหลักสูตรจะกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบไต่ระดับ ไปตามระดับความสามารถของตนหลักสูตรฐานสมรรถนะโดยทั่วไป จะกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงสมรรถนะ (Learning Competencies) สำหรับผู้เรียนในช่วงวัยหรือช่วงชั้นต่าง ๆ ให้แก่ครู เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ ผู้เรียน หลักสูตรฐานสมรรถนะนอกจากจะกำหนดสมรรถนะไว้ให้แล้ว อาจกำหนดสาระการเรียนรู้ขั้นต่ำสำหรับ การพัฒนาสมรรถนะที่กำหนดให้แก่ผู้เรียนหรืออาจให้โรงเรียนและครูกำหนดได้ตามความเหมาะสม สมรรถนะ และสาระการเรียนรู้ที่กำหนดให้ นั้นเป็นขั้นต่ำที่จำเป็นสำหรับ

เด็กไทยทุกคน หลักสูตรจะต้องจัดให้มีพื้นที่สำหรับ โรงเรียนและครูในการจัดการเรียนรู้สาระ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะ เพื่อตอบสนองความต้องการตามความ แตกต่างกันของผู้เรียน ภูมิสังคม และ บริบท ในสัดส่วนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย การกำหนด สมรรถนะที่เป็นเกณฑ์กลาง/ มาตรฐานกลางสำหรับการจัดการศึกษาในแต่ละช่วงวัย จะเอื้ออำนวยให้สถานศึกษา สามารถพัฒนา หลักสูตรในรูปแบบต่าง ๆ ตามแนวคิดของตนได้ โดยยึดสมรรถนะเป็นเกณฑ์กลาง

การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ (Competency-Based Instruction)

การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ เป็นการเรียนการสอนที่มีจุดประสงค์การเรียนรู้ฐาน สมรรถนะ เป็นเป้าหมาย เป็นกรอบในการจัดการเรียนการสอน คือ มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถ ในการประยุกต์ใช้ ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ อย่างเป็นองค์รวมในการปฏิบัติงาน การแก้ปัญหา และการใช้ชีวิต เป็นการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน เรียนรู้เพื่อให้ สามารถใช้การได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน เป็นการเรียนเพื่อใช้ประโยชน์ ไม่ใช่การ เรียนเพื่อรู้เท่านั้น การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ เน้น “การปฏิบัติ” โดยมีชุดของเนื้อหา ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการนำไปสู่สมรรถนะที่ ต้องการจึงทำให้สามารถ ลดเวลาเรียนเนื้อหาจำนวนมากที่ไม่จำเป็น เอื้อให้ผู้เรียนมีเวลาในการเรียนรู้เนื้อหาที่ จำเป็นในระดับ ที่ลึกซึ้งขึ้น และมีโอกาส ได้ฝึกฝนการใช้ความรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิด สมรรถนะ ในระดับชำนาญหรือเชี่ยวชาญ เป็นการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการความรู้ ข้ามศาสตร์ ความรู้ใน ศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานใดงานหนึ่ง จะได้รับการนำไปใช้เพื่อความสำเร็จของการ ปฏิบัติงาน การเรียนการสอนเป็นการบูรณาการมากขึ้น การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะนั้น ผู้เรียนสามารถใช้เวลาใน การเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ไปตามความถนัดและ ความสามารถของตน สามารถไปได้เร็วหรือช้า แตกต่างกันได้ ในส่วนการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน เพื่อการปรับปรุงพัฒนาเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การ เรียนรู้ฐานสมรรถนะประสบความสำเร็จ การ จัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ เป็นการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง (Learner Centered) เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ตามความสนใจ ความถนัด และก้าวหน้าไปตาม ความสามารถของตน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะหลักที่จำเป็นสำหรับการทำงาน การแก้ปัญหา และ การ ดำรงชีวิตโดยมีลักษณะสำคัญ ดังนี้ 1) มุ่งให้ผู้เรียนแสดงความสามารถที่เชี่ยวชาญ เน้นการนำความรู้ ไปใช้ จริง 2) กำหนดความคาดหวังไว้สูง และคาดหวังกับผู้เรียนทุกคน 3) ผู้เรียนรับผิดชอบต่อตัวเอง ให้ถึงเป้าหมาย สามารถออกแบบ การเรียนของตนเองได้ สามารถเรียนได้ในสถานที่และเวลาที่ แตกต่างกัน โดยการช่วยเหลือ สนับสนุนอย่างยืดหยุ่น ตามลักษณะเฉพาะของผู้เรียน 4) ผู้เรียนจะ ได้รับการประเมินเมื่อพร้อม และเป็นการ ประเมิน ความก้าวหน้าตามอัตราของตนเอง เน้นประเมินที่ ทำหาย เน้นการปฏิบัติด้วย เครื่องมือวัด ที่เข้าถึง ความเชี่ยวชาญของผู้เรียน โดยครูจะต้องวิเคราะห์ ว่า ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้อะไร จึงจะช่วยให้ทำสิ่งนั้นได้ ซึ่งเอื้อให้ มีการบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์ และลดสาระการเรียนรู้ที่ไม่จำเป็น ผู้เรียนต้องได้รับความรู้และฝึกใช้ความรู้ ในการทำ รวมทั้งพัฒนา คุณลักษณะที่ควรจะต้องมีในการทำสิ่งนั้น ให้ประสบผลสำเร็จได้ ในระดับที่กำหนด ครู จัดการเรียนรู้ เชิงรุก ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการคิด การปฏิบัติ การลงมือทำการได้รับข้อมูลย้อนกลับ การปรับปรุง พัฒนา และได้รับการส่งเสริมให้นำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ จนเกิดสมรรถนะในระดับที่ต้องการ โดยผู้เรียนแต่ละคน อาจจะใช้เวลาในการเรียนรู้มากน้อยแตกต่าง

กันได้ การ พัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะและรากฐานสำคัญ ผ่านขอบข่ายการเรียนรู้ เพื่อบรรลุ เป้าหมายสำคัญ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1. การเป็นผู้เรียนรู้ 2. การเป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม และ 3. การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง แต่ละด้านมีความเชื่อมโยงกันดังแผนภาพการพัฒนาผู้เรียนให้เกิด สมรรถนะและรากฐานสำคัญ

สามารถนำมากำหนดแนวทางการนำกรอบสมรรถนะหลักสู่การพัฒนาผู้เรียน ในชั้นเรียนและ ในโรงเรียนทำได้หลายทาง ในที่นี้ขอเสนอแนะ 6 แนวทาง ซึ่งครูสามารถเลือกใช้ได้ตามความพร้อม และ บริบทโรงเรียนและความถนัดของตนดังนี้แนวทางที่ 1 ใช้งานเดิม เสริมสมรรถนะ เป็นการจัดการ เรียนรู้ที่ สอดแทรกสมรรถนะ ซึ่งครูเห็นว่าสอดคล้องกับ บทเรียนนั้นเข้าไป และคิดกิจกรรมเสริม เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนา สมรรถนะนั้น เพิ่มขึ้น เป็นการช่วยเพิ่มการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เข้มข้น มี ความหมายและเกิดสมรรถนะที่ต้องการ แนวทางที่ 2 ใช้งานเดิมต่อเติมสมรรถนะ เป็นการจัดการ เรียนรู้ที่ต่อยอด เพิ่มเติมจากงานเดิม ให้ต่อเนื่องไปถึง ชั้นการฝึกฝนการนำความรู้ ทักษะและเจตคติที่ ได้เรียนรู้แล้วไปประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์ที่หลากหลาย เพื่อ พัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในเรื่องที่ เรียนรู้นั้น แนวทางที่ 3 ใช้รูปแบบการเรียนรู้สู่การพัฒนาสมรรถนะ เป็นการ จัดการเรียนรู้ที่มีการนำ รูปแบบการเรียนรู้ต่าง ๆ มาวิเคราะห์เชื่อมโยงกับสมรรถนะที่สอดคล้องกัน และเพิ่มเติม กิจกรรมที่ สามารถช่วยพัฒนาสมรรถนะนั้นให้เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน อันจะส่งผลให้การเรียนการสอนตามรูปแบบ การเรียนรู้ที่ใช้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นด้วย แนวทางที่ 4 สมรรถนะเป็นฐาน ผสานตัวชี้ เป็นการจัดการ เรียนรู้โดยนำสมรรถนะที่ต้องการพัฒนาเป็นตัวตั้งและนำตัวชี้วัดที่สอดคล้องกันมาออกแบบการสอน ร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ ทั้งเนื้อหาสาระและทักษะตามที่ตัวชี้วัดกำหนดไปพร้อม ๆ กันกับการ พัฒนาสมรรถนะหลักที่ต้องการ แนวทางที่ 5 บูรณาการผสานหลายสมรรถนะ เป็นการจัดการเรียนรู้ โดยนำสมรรถนะหลักหลายสมรรถนะเป็น ตัวตั้ง และวิเคราะห์ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องแล้วออกแบบการ สอนที่มีลักษณะเป็นหน่วยบูรณาการที่ช่วยให้ผู้เรียน ได้ เรียนรู้อย่างเป็นองค์รวมโดยเห็นความสัมพันธ์ ระหว่างวิชา/กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ แนวทางที่ 6 สมรรถนะ ชีวิตในกิจวัตรประจำวันเป็นการ สอดแทรกสมรรถนะที่ส่งเสริมการทำ กิจวัตรประจำ วันต่าง ๆ ของผู้เรียนให้มี ประสิทธิภาพและ คุณภาพมากขึ้นเป็นการใช้กิจกรรมในชีวิตประจำวันที่ทำอยู่แล้วเป็นสถานการณ์ในการฝึกฝน สมรรถนะ ซึ่งนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่ต้องการแล้วยังช่วยทำ ให้การทำกิจวัตร ประจำวัน ของ ผู้เรียนมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้นด้วยแต่ละแนวทางมีความเชื่อมโยงกัน

การวัดและประเมินผลฐานสมรรถนะ (Competency-Based Assessment: CBA)

การวัดและประเมินผลฐานสมรรถนะเป็นการดำเนินการที่มุ่งวัดสมรรถนะอันเป็นองค์รวม ของความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ ไม่ใช่เวลามากกับการสอบวัดตามตัวชี้วัดจำนวน มาก เป็นการวัดจาก พฤติกรรม การกระทำ การปฏิบัติ ที่แสดงออกถึงความสามารถในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะ ต่าง ๆ ตามเกณฑ์การปฏิบัติ (Performance Criteria) ที่กำหนดเป็น การวัดอิงเกณฑ์ มีใช้องค์กลุ่มและมีหลักฐาน การปฏิบัติ (Evidence) ใช้ตรวจสอบได้การวัดและ ประเมินผลฐานสมรรถนะนี้เน้นการใช้การประเมินตาม สภาพ จริง (Authentic Assessment) จาก สิ่งที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง และ ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน เช่น การวัด สมรรถนะเป็นการช่วยให้ เห็น ความสามารถที่เป็นองค์รวมของผู้เรียนโดย ครูทำการทดสอบพฤติกรรมการปฏิบัติ (Performance Assessment) ของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่กำหนด (Performance Criteria) ซึ่งจะเน้น

การประเมินองค์รวมของสมรรถนะ ด้วยเครื่องมือประเมินตามความเหมาะสม และประเมินเมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะรับ การ ประเมิน หากประเมินผ่าน ผู้เรียนจะสามารถก้าวสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ขั้นต่อไปได้ หากยังไม่ผ่าน ผู้เรียนจะ ได้รับการสอนซ่อมเสริม จนกระทั่งบรรลุผล ผู้เรียนแต่ละคน จะก้าวหน้าไปตามความสามารถของตน อาจก้าวหน้า ไปได้เร็วในบางสาระ และอาจ ไปได้ช้าในบางสาระตาม ความถนัดของตน หรือการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio Assessment) รวมถึงการ ประเมินตนเอง (Self-Assessment) และการประเมินโดยเพื่อน (Peer Assessment) การวัดและ ประเมินผลที่ใช้สถานการณ์เป็นฐาน เพื่อให้บริบทการวัดและประเมินเป็นสภาพจริงมากขึ้น (สุวิทนา สงวนรัตน์ และชวน ภารังกุล, 2564)

วิธีการประเมินผลแบบฐานสมรรถนะ เน้นกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) และมีการประเมินให้ความสำคัญกับการประเมินแบบ ย่อย (Formative Assessment) อย่างต่อเนื่อง เพื่อ ติดตามดูความก้าวหน้า วินิจฉัยจุดด้อย จุดเด่นของผู้เรียน ให้ ข้อมูลย้อนกลับ และเป็น การประเมิน การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอนไปด้วย ในขณะที่เดียวกันต้องมี การสอบสรุป การประเมิน แบบผลรวม (Summative Assessment) เพื่อวัดและตัดสินกระบวนการเรียนรู้ (the end of learning process) ตอนเรียนจบรายวิชา ใช้การอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced) วัดความสำเร็จ ในการปฏิบัติของผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้ ผู้เรียนได้รับการพัฒนา ใช้ศักยภาพตามความสามารถ โดยไม่ต้องเปรียบเทียบกับผู้อื่นและตัดสินแบบอิงกลุ่ม ประเมินสมรรถนะที่สำคัญ (Crucial outcomes) ก่อนเพราะผลการเรียนรู้/การปฏิบัติของทุกสมรรถนะ มีความสำคัญไม่เท่ากัน บาง สมรรถนะอาจมีความสำคัญกว่าอีกสมรรถนะหนึ่งที่ครูผู้สอนจำเป็นต้องตั้งข้อจำกัด ในการเรียนรู้และ การประเมินผล บูรณาการสมรรถนะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน ไม่ประเมินแยกตามหน่วย สมรรถนะ หรือ หน่วย สมรรถนะย่อย ออกจากกัน แม้ว่า กรอบมาตรฐานสมรรถนะจะกำหนดแยก เป็นหน่วยสมรรถนะ สมรรถนะย่อย และตัวบ่งชี้ไม่ได้หมายความว่าผู้สอนจะต้องสอนหรือประเมินผล แยกแต่ละสมรรถนะ เพราะในการจัดเนื้อหา การสอนแต่ละหน่วยอาจต้องเกี่ยวข้องกับสมรรถนะต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องหรือต่อเนื่องกัน ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ได้แก่

- การสังเกต (Observation), รายการประเมิน (Checklist)
- การสาธิตและตั้งคำถาม (Demonstration and questioning)
- แบบทดสอบและข้อสอบอัตนัย (Pen and Paper Test and essays) ซึ่งใช้

ประเมินด้านความรู้

- การสอบปากเปล่า (Oral Test)
- การทำโครงการ (Projects)
- สถานการณ์จำลอง (Simulations)
- แฟ้มผลงาน (Portfolios)
- การประเมินผลโดยการใช้คอมพิวเตอร์ (Computer-based assessment) เป็น

เครื่องมือในการ สร้างแบบทดสอบและบันทึกผลได้

หลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-Based Curriculum)

การศึกษาฐานสมรรถนะ คือ การจัดการศึกษาด้วยระบบหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-Based Curriculum) การจัดการเรียน การสอนฐานสมรรถนะ (Competency-

Based Instruction) และการวัดและการประเมินผลฐานสมรรถนะ (Competency-Based Assessment) ซึ่งหลักสูตรฐานสมรรถนะนั้น เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดสมรรถนะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิตยึดความสามารถของผู้เรียนที่พึงปฏิบัติได้เป็นหลักหลักสูตรฐานสมรรถนะ ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาสมรรถนะหลักที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตโดยกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงสมรรถนะ (Learning Competencies) สำหรับผู้เรียนในช่วงวัยหรือช่วงชั้นต่างๆ ให้แก่ผู้สอนเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและสถานศึกษาสามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามความต้องการตามวิถีชีวิตของผู้เรียน และตามบริบทได้มากขึ้น ซึ่งมีกรอบสมรรถนะหลักของหลักสูตรฐานสมรรถนะเป็นเกณฑ์กลางเพื่อใช้ในการเรียบเรียงในการออกแบบหลักสูตรสถานศึกษาที่หลากหลาย การดำเนินการข้างต้นก่อให้เกิดกรอบสมรรถนะ หลักของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 10 สมรรถนะ ได้แก่ 1) ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 2) คณิตศาสตร์ ในชีวิตประจำวัน 3) กระบวนการสืบสอบทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ 4) ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร 5) ด้านทักษะชีวิตและความเจริญแห่งตน 6) อาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ 7) ทักษะการคิดขั้นสูง และนวัตกรรม 8) การรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศและดิจิทัล 9) การทำงานแบบรวมพลังเป็นทีม และมีภาวะผู้นำ และ 10) การเป็นพลเมืองตื่นรู้และมีจิตสำนึกสากล ซึ่งสมรรถนะทั้ง 10 ประการนั้นต่างเกื้อหนุนกันส่งผลร่วมกันทำให้ผู้เรียนเป็นคนไทยที่มีลักษณะที่พึงประสงค์ 4 ประการ คือ 1) คนไทยฉลาดรู้ (Literate Thais) 2) อยู่ดีมีสุข (Happy Thais) 3) คนไทยสามารถสูง (Smart Thais) และ 4) พลเมืองไทยใส่ใจสังคม (Active Thai Citizens) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) โดยคาดว่า สมรรถนะหลัก ทั้ง 10 สมรรถนะ จะ ทำให้เด็กไทยมีคุณลักษณะ 4 ประการ คือ เป็นผู้ที่ฉลาดรู้ อยู่ดีมีสุข สามารถสูง และ ใส่ใจสังคม (คณะกรรมการอิสระเพื่อปฏิรูปการศึกษา, 2562)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าสมรรถนะจึงเป็นความสามารถของบุคคล ในระดับที่สามารถปฏิบัติงานใดงานหนึ่งได้สำเร็จ โดยใช้ความรู้ทักษะ เจตคติ/คุณลักษณะ ที่ตนมีอยู่ สมรรถนะ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของบุคคลในการนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะของตนมา ประยุกต์ใช้ในงานหรือในสถานการณ์ต่างๆ ได้จนประสบความสำเร็จ สมรรถนะจึงเป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ หรือคุณลักษณะที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน การแก้ปัญหา และการดำรงชีวิต

ระบบคลังหน่วยกิต Credit Bank System

ในปัจจุบันที่โลกยุคใหม่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีงานรูปแบบใหม่เกิดขึ้นมากมาย คนไทยจำเป็นต้องพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันการศึกษาก็ต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการของนายจ้างที่เปลี่ยนไปและพฤติกรรมผู้เรียนที่เข้าถึงความรู้ได้จากหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ อาชีว การฝึกอบรม และการศึกษาตามอัธยาศัย เช่น ประสบการณ์ทำงาน ด้วยเหตุนี้ คลังหน่วยกิต จึงเกิดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ทั้งนักศึกษาและคนทั่วไป เข้าถึงวิชาและหลักสูตรต่างๆ จากหลากหลายแหล่งเรียนรู้ รวมถึงได้ทำงานเก็บประสบการณ์จริงแล้วนำมาเทียบโอนและสะสมหน่วยกิตเพื่อขอรับใบรับรองการเรียนรู้ หรือปริญญาบัตรซึ่งแสดงถึงการเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ โดยวิธีเทียบโอนหน่วยกิตและขอรับปริญญาบัตรนั้นจะขึ้นอยู่กับระเบียบของสถาบันอุดมศึกษาตามนโยบายของกระทรวงฯด้วยความเร็วและความง่ายในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือที่ทำให้การเข้าถึงแหล่งความรู้ทำได้ง่ายและเรียลไทม์มากขึ้น เป็นโอกาสอัน

ดีที่ทำให้หลายมหาวิทยาลัยเริ่มจัดการเรียนการสอนในแบบการศึกษาตลอดชีวิตผ่านเครื่องมือดิจิทัล อย่างเป็นจริงเป็นจัง และนับเป็นหนึ่งในพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่ต้องรวบรวมความรู้ความเชี่ยวชาญ จากโลกออฟไลน์มาสร้างพื้นที่ออนไลน์ให้กลายเป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้สำหรับทุกคนจากทุกที่ หลักสูตรฐานสมรรถนะในระบบการศึกษาไทย

นโยบายภาครัฐ เพื่อสร้างระบบนิเวศการศึกษาตลอดชีวิต

ศุภชัย ปทุมนากุล (2565) กล่าวว่าโจทย์ตั้งต้นที่สำคัญ และนับเป็นเรื่องเร่งด่วนของประเทศ ไทยคือ การพัฒนากำลังคนให้กับประเทศ ซึ่งไม่เพียงแต่การศึกษาภาคบังคับหรือในระบบเท่านั้น แต่ การศึกษาตามอัธยาศัย หรือการศึกษานอกห้องเรียนก็กลายเป็นรูปแบบใหม่ของการเรียนรู้ เพื่อให้ สอดรับกับความต้องการของตลาดแรงงาน งานรูปแบบใหม่ และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้คนที่ แตกต่างจากอดีต การเปลี่ยนให้ผู้คนจากทุกช่วงวัย ทุกอายุ ทุกพื้นที่ สามารถเข้าถึงระบบการศึกษา ได้อย่างต่อเนื่องโดยอาศัยเครื่องมือดิจิทัลอย่างแพลตฟอร์มการเรียนการสอน คอร์สออนไลน์ หรือ การศึกษาตามอัธยาศัยได้เริ่มต้นและประสบความสำเร็จมาแล้วระยะหนึ่ง ลำดับถัดมาจึงเป็นหน้าที่ ของนโยบายภาครัฐในการกำหนดนโยบายเพื่อสร้างระบบนิเวศของการศึกษาแบบใหม่ เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพคลังหน่วยกิตแห่งชาติ หรือ National Credit Bank System จึง เป็นการเปิดโอกาสให้คนไทยทุกคนในทุกช่วงวัย ตั้งแต่เด็กเรียนที่ต้องการสะสมหน่วยกิตในวิชาเรียนที่ ตัวเองสนใจสำหรับต่อยอดในอนาคต นักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ต้องการเรียนรู้หัวเรื่องอื่นนอกจาก วิชาเอกของตัวเอง คนทำงานที่ต้องการเพิ่มทักษะใหม่ให้กับอาชีพหรือย้ายสายงาน ไปจนถึงผู้ใหญ่ที่ ต้องการเรียนรู้อย่างไม่มีสิ้นสุด สามารถเข้าถึงแหล่งวิชาและหลักสูตรต่างๆ จากหลากหลายแหล่ง เรียนรู้ แล้วเก็บสะสมหน่วยกิตเหล่านี้นำมาเทียบโอน และสะสมเพื่อขอใบรับรองการเรียนรู้ หรือ ปริญญาบัตร ตามระเบียบของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนระเบียบของทางภาครัฐเอง ก็ได้มีการประกาศศ กฎกระทรวงฯ เรื่องมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 ไปเมื่อวันที่ 27 กันยายน ที่ผ่านมา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบ Lifelong Learning หรือการศึกษาตลอดชีวิต ที่ว่า การสะสมผลการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ เพื่อพัฒนาตนเองหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อ สำเร็จหลักสูตรการศึกษา หรือเพื่อขอรับปริญญา ให้กระทำได้โดยระบบคลังหน่วยกิตในระดับ อุดมศึกษา ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยมีหลักการดังต่อไปนี้

1. การนำผลการเรียน ผลลัพธ์การเรียนรู้ สมรรถนะ หรือประสบการณ์มาเทียบหน่วยกิตและ สะสมในคลังหน่วยกิตได้ตามหลักเกณฑ์การเทียบโอน
2. การไม่มีข้อจำกัดเรื่องอายุ คุณวุฒิของผู้เรียน และระยะเวลาในการเรียน
3. การลงทะเบียนเรียนและสะสมหน่วยกิตได้ตลอดชีวิต โดยไม่มีเงื่อนไขของระยะเวลาในการ สะสม

4. การลงทะเบียนเรียนและสะสมหน่วยกิตในสถาบันอุดมศึกษามากกว่าหนึ่งแห่งได้

การดำเนินงานคลังหน่วยกิตในระดับอุดมศึกษามีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยไม่กำหนดอายุและคุณวุฒิของ ผู้เรียน เป็นการเชื่อมโยงทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสะสมหน่วยกิตที่ได้รับจากการศึกษาในระบบ การศึกษานอก ระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ไว้ในคลังหน่วยกิต คลังหน่วยกิต มีหลักการ

1) การสะสมหน่วยกิตจากการลงทะเบียนเรียน ให้ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันอุดมศึกษาสามารถสะสมหน่วยกิตไว้ในคลังหน่วยกิตของสถาบันอุดมศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนได้

2) การสะสมหน่วยกิตที่ได้จากการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จากการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ทั้งนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนสะสมหน่วยกิตในคลังหน่วยกิตในสถาบันอุดมศึกษามากกว่าหนึ่งแห่งได้

การบันทึกผลการเรียน และผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนในคลังหน่วยกิต ให้ดำเนินการ ดังนี้

1. กรณีผู้เรียนได้รับหน่วยกิตจากการลงทะเบียนเรียนในรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา หรือจากสถาบันอุดมศึกษาที่มีบันทึกข้อตกลงร่วมกัน ให้บันทึกผลการเรียนตามระดับคะแนนตัวอักษรหรือแต่มีระดับคะแนนที่สอบได้

2. กรณีที่ผู้เรียนได้รับหน่วยกิตจากการเทียบโอนจากการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ให้บันทึกตามวิธีการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ โดยไม่กำหนดระดับคะแนนตัวอักษรหรือแต่มีระดับคะแนน และให้จัดทำหลักฐานข้อมูลประกอบการเทียบโอนบันทึกไว้ด้วย

การนำหน่วยกิตที่สะสมไว้ในคลังหน่วยกิต เพื่อไปใช้ในการศึกษาเพื่อรับปริญญา ให้เป็นไปตามระเบียบการเทียบโอนของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องสอดคล้องตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ทั้งนี้ การให้ปริญญา หรือประกาศนียบัตรใด ๆ ต้องเป็นไปตามระเบียบของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ คลังหน่วยกิตกลางสามารถออกรายงานการสะสมหน่วยกิต เพื่อใช้ในการแสดงการเรียนรู้ตลอดชีวิตในระดับอุดมศึกษา

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่าคลังหน่วยกิตแห่งชาติจะเป็นการเปิดศักราชใหม่ของการศึกษาไทยในยุคดิจิทัลแล้ว ยังเปลี่ยนภาพอุดมคติของการศึกษาในแบบเดิมๆ ที่จะต้องจำกัดในวงมหาวิทยาลัยหรือเฉพาะสาขาวิชา มาสู่การศึกษาตามความอยากเรียนอยากรู้ และความสนใจของผู้เรียน เพื่อสร้างให้เกิดการพัฒนาคุณภาพบุคลากรของประเทศ อันเป็นคุณค่าอันแท้จริงของการศึกษา

8. หลักสูตรพลศึกษาในประเทศไทย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตรพลศึกษาในประเทศไทยที่เปิดทำการเรียนสอนที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยการกีฬา ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะครุศาสตร์ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ปรัชญา ความสำคัญ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

1. ปรัชญาของหลักสูตร ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองอย่างเหมาะสมและยั่งยืน และสามารถพัฒนาชุมชนและสังคม

2. ความสำคัญของหลักสูตร วิชาชีพครูและวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการเตรียมเยาวชนและส่งเสริมผู้เรียนทุกวัยของชาติให้เป็นผู้สร้างสรรค์สังคมอย่างยั่งยืน การเตรียมครูก่อนประจำการและวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้านการศึกษา

จึงเป็นกระบวนการที่รัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการกำกับดูแลและพัฒนาคุณภาพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้สถาบันผลิตครูและวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาสามารถพัฒนาครูก่อนประจำการและวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญในศาสตร์ควบคู่ไปกับการมีความรู้และสมรรถนะในการปฏิบัติงานครูและนักการศึกษาที่มีหน้าที่ในการส่งเสริมการเรียนรู้ และมีความรักและศรัทธาในวิชาชีพ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในฐานะสถาบันผลิตครูและวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาชั้นนำของประเทศตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาครูก่อนประจำการและวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาดังกล่าว จึงได้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรผลิตครูและวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และทิศทางการพัฒนาของประเทศตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพที่กำหนดขึ้นโดยคุรุสภา ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับประเทศ ที่กำกับดูแลคุณภาพของหลักสูตรผลิตครูและวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา

3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

3.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเดิม (พ.ศ. 2557)

1) เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความเป็นครู และความเป็นนักการศึกษา ที่มีความเป็นผู้นำที่มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความศรัทธาในวิชาชีพครู

2) เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความลุ่มลึกในศาสตร์แห่งวิชาชีพครู จัดการเรียนรู้ และประยุกต์ใช้กระบวนการวิจัย เพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) เพื่อผลิตบัณฑิตให้คิดเป็น ใฝ่รู้ ใฝ่เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อมีความรู้รอบในศาสตร์แขนงต่าง ๆ และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในบริบทของการจัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

4) เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความเป็นสากล และสำนึกในความเป็นไทย มีความรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เคารพและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นท่ามกลางความหลากหลาย

5) เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีศักยภาพด้านการวิจัย สามารถต่อยอดในระดับบัณฑิตศึกษาต่อไป

3.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2562)

1) เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความเป็นครู ผู้เปี่ยมพร้อมด้วยทักษะการเป็นผู้นำ คุณธรรม จริยธรรม และศรัทธาในวิชาชีพ

2) เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความลุ่มลึกในศาสตร์แห่งวิชาชีพครูและสาขาวิชาเฉพาะ

3) เพื่อผลิตบัณฑิตตามคุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้

4. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ บัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้ที่มีคุณค่าของ สังคมโลกซึ่งประกอบด้วย 9 องค์ ประกอบ 14 ประเด็น ดังนี้ 1) มีความรู้ (รู้รอบ รู้ลึก) 2) มีคุณธรรม (มีคุณธรรมและจริยธรรม มีจรรยาบรรณ) 3) คิดเป็น (สามารถคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ สามารถคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีทักษะในการคิดแก้ปัญหา) 4. ทำเป็น (มีทักษะทางวิชาชีพ มีทักษะทางการสื่อสาร มีทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ มีทักษะทางคณิตศาสตร์ และสถิติ มีทักษะการบริหารจัดการ) 5) ใฝ่รู้และรู้จักวิธีการเรียนรู้ (ใฝ่รู้ รู้จักวิธีการเรียนรู้) 6) มีภาวะผู้นำ

7) มีสุขภาพะ 8) มีจิตอาสาและสำนึกสาธารณะ 9) ดำรงความเป็นไทยในกระแสโลกาภิวัตน์ นอกจากนี้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร คือ

1. มีความรู้

1.1 รู้รอบ มีความรู้ในหลายสาขาวิชาและสามารถประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตและการประกอบวิชาชีพครู รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

1.2 รู้ลึก มีความรู้ความเข้าใจอย่างเป็นระบบทั้งหลักการ ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ในศาสตร์ ครุศึกษาและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างถ่องแท้ และทันสมัย

2. มีคุณธรรม

2.1 มีคุณธรรมและจริยธรรม ศรัทธาในความดี มีหลักคิดและแนวปฏิบัติในการส่งเสริมความดีและคุณค่าความเป็นมนุษย์ มีความรับผิดชอบ มีศีลธรรม ซื่อสัตย์สุจริต และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างสันติ

2.2 มีจรรยาบรรณ มีระเบียบวินัยและเคารพกฎกติกาของสังคม ประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

3. คิดเป็น

3.1 สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ วิพากษ์อย่างมีเหตุผลและคิดแบบองค์รวมในการดำรงชีวิต และการประกอบวิชาชีพครู

3.2 สามารถคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อพัฒนานาวิชาชีพครูและการดำรงชีวิต

3.3 มีทักษะในการคิดแก้ปัญหา สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และวิธีการที่เหมาะสมในการแก้ปัญหอย่างเป็นระบบทั้งในการประกอบวิชาชีพครูและการดำรงชีวิต

4. ทำเป็น

4.1 มีทักษะทางวิชาชีพ มีทักษะในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา ติดตามความก้าวหน้าในศาสตร์ ครุศึกษา รู้วิธีแก้ปัญหา และต่อยอดองค์ความรู้ได้

4.2 มีทักษะการสื่อสาร

4.2.1 ใช้ภาษาไทยได้ดีมากทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อการสื่อสารให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ในการประกอบวิชาชีพครูและการดำรงชีวิต

4.2.2 ใช้ภาษาอังกฤษในการอ่านได้ในระดับดี และสามารถฟังและสื่อสารด้วยการพูดและเขียนในระดับดีพอสมควร

4.2.3 ใช้ภาษาต่างประเทศที่สนใจได้ในระดับพื้นฐาน

4.3 มีทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยได้อย่างเหมาะสมในการสื่อสาร สืบค้นข้อมูลเพื่อ การเรียนการสอน และนำเสนอผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 มีทักษะทางคณิตศาสตร์และสถิติ มีทักษะทางคณิตศาสตร์และสถิติเพื่อการศึกษาวิจัย เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนและประกอบวิชาชีพครู

4.5 มีทักษะการบริหารจัดการ สามารถวางแผนและดำเนินการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างเป็นระบบ มีมนุษยสัมพันธ์และสามารถทำงานเป็นหมู่คณะ

5. ใฝ่รู้และรู้จักวิธีการเรียนรู้

5.1 ใฝ่รู้ แสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ

5.2 รู้จักวิธีการเรียนรู้รู้จักเทคนิคและกระบวนการในการเรียนรู้ สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพครูได้อย่างเหมาะสม

6. มีภาวะผู้นำที่มีจิตบริการ มองการณ์ไกล กล้าแสดงออก กล้าหาญ อดทน หนักแน่น รู้จักเสียสละ ให้อภัยและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สุภาพ สามารถประสานความคิดและประโยชน์ ด้วยหลักแห่งเหตุผลและความถูกต้อง มีความซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรม รักองค์กร สามารถสร้างเครือข่ายทางการศึกษาและที่เกี่ยวข้อง แสดงภาวะผู้นำในสถานการณ์และระดับที่เหมาะสม มีความรับผิดชอบต่องานหน้าที่ของตนเองทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม และเป็นผู้นำที่พร้อมทางความคิด และพร้อมที่จะให้การช่วยเหลือดูแล ผู้ร่วมงานและบุคคลรอบข้าง

7. มีสุขภาพ ตระหนักถึงความสำคัญ รู้จักวิธีการและสามารถดูแลสุขภาพกาย สุขภาพจิต และจิตวิญญาณของตนเอง มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการประกอบวิชาชีพครู สามารถปรับตัวและรับสภาพกดดันได้

8. มีจิตอาสาและสำนึกสาธารณะ มีจิตสำนึกห่วงใยต่อสังคม สิ่งแวดล้อมและสาธารณสมบัติ มีจิตอาสา มุ่งมั่นและอุทิศตนเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาและสังคม

9. ดำรงความเป็นไทยในกระแสโลกาภิวัตน์ สำนึกในคุณค่าแห่งตน คุณค่าแห่งความเป็นไทย รู้จักกำหนดบรรทัดฐานแห่งความพอเหมาะพอดีในการครองชีวิต รวมทั้งตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและรู้เท่าทันการพัฒนาเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคม เพื่อสามารถประกอบวิชาชีพครู และอยู่ร่วมกับผู้อื่นที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยยังดำรงอัตลักษณ์และทำนุบำรุง สืบสาน วัฒนธรรมไทยได้อย่างเป็นอิสระ ยั่งยืน และสันติ

10. ความเป็นครู มีจิตวิญญาณความเป็นครู รัก เมตตาต่อศิษย์ มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และมีความกล้าหาญทางจริยธรรม สำหรับองค์ประกอบย่อยของคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ข้อนี้ เป็นไปตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์ และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. 2562 รายละเอียดดังนี้

10.1 มีค่านิยมร่วม โดยมีจิตวิญญาณความเป็นครู

10.2 เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม ยึดมั่นในวิชาชีพครู ยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

10.3 เป็นผู้เรียนรู้และฉลาดรู้มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่เรียนรู้และทันต่อการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

10.4 เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม เป็นผู้มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความฉลาดดิจิทัล สามารถสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง

10.5 เป็นผู้มีความสามารถสูงในการจัดการเรียนรู้เป็นผู้มีความสามารถใช้ศาสตร์ การสอน บูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์ ข้ามวัฒนธรรมและนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบ บูรณาการ

10.6 เป็นพลเมืองที่เข้มแข็งและใส่ใจสังคม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย และท้องถิ่น มีจิตอาสา และดำเนินชีวิตตามวิถีประชาธิปไตย จริยธรรม เคารพสิทธิ เสรีภาพและศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ มีจิตสำนึกเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะพลศึกษา หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา (4 ปี)

ชื่อเต็ม : การศึกษาบัณฑิต (พลศึกษา)

ชื่อย่อ : กศ.บ. (พลศึกษา)

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา ครูพลศึกษา เสริมสร้างกีฬา พัฒนาความรู้ เชิดชูคุณธรรม เป็นผู้นำสังคม

1.2 ความสำคัญ ประชากรเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า

ประเทศใดก็ตามที่มีคุณภาพชีวิตของประชากรโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีย่อมแสดงถึงศักยภาพและความเจริญก้าวหน้าของประเทศ นั้น ๆ ด้วย เพราะคุณภาพชีวิต คือ ตัววัดมาตรฐานการดำรงชีวิตในระดับที่เหมาะสมของมนุษย์ตามสภาพความจำเป็นพื้นฐานในสังคม ซึ่งได้สนองต่อสิ่งที่ต้องการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคมและความคิดอย่างเพียงพอ จนก่อให้เกิดความสุขตลอดทั้งการมีสุขภาพทางร่างกาย และจิตใจที่ดีจึงอนุมานได้ว่าประเทศใดที่ประชากรมีคุณภาพชีวิตที่ดี ประเทศนั้นเป็นประเทศที่เปี่ยมไปด้วยความอุดมสมบูรณ์ คุณภาพชีวิตที่ดีมีปัจจัยพื้นฐาน คือ ร่างกายและจิตใจเป็นสำคัญ ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนของประเทศชาติไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนนั้น การวางรากฐานทางด้านสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง การมีอนามัยที่ดีการรู้รักษา อารมณ์และจิตใจให้ร่าเริงแจ่มใสแก่ประชากรอย่างทั่วถึงจึงเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง พลศึกษาเป็นศาสตร์ที่สามารถพัฒนาบุคคลให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยพลศึกษาได้ใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา ซึ่งกิจกรรมทางกายต่าง ๆ เหล่านี้ได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้วนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคคลให้เป็นคนที่สมบูรณ์และมีคุณภาพอย่าง ด้วยความสำคัญของศาสตร์ทางพลศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพ ชีวิตของประชากร จึงได้ถูกบรรจุไว้ในระบบการศึกษาของประเทศไทยมาเป็นเวลานาน ซึ่งหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในปัจจุบัน กำหนดให้มีกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และได้ระบุว่า “สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน” ทั้งนี้ศาสตร์ทางพลศึกษา ยังสามารถขัดเกลาและพัฒนาเด็กและเยาวชนอันเป็นกำลังของชาติให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณธรรม จริยธรรม ในตนเองสามารถสร้างให้เป็นคนดีคนเก่งของประเทศชาติได้ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงมีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาและปรับปรุง หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางวิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษา ให้มีความรู้ ความสามารถ มีเจตคติมีทักษะและความเชี่ยวชาญ มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เป็นผู้นำทางสังคม ในการจัดการเรียนรู้และจัดประสบการณ์ในวิชาพลศึกษาอย่างถูกต้องและครบถ้วน สามารถนำไปถ่ายทอดและปลูกฝังให้เด็กเยาวชน และบุคคลทั่วไปในยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาได้เรียนรู้ วิธีในการดูแลสุขภาพของตนเองให้แข็งแรงสมบูรณ์และถูกต้อง ดังนั้น วิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษา สามารถเป็นกลไกหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของทุนมนุษย์ (Productivity) ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ เพื่อให้ประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักของประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างยั่งยืน ภายใต้พลวัตของโลกศตวรรษที่ 21

1.3 วัตถุประสงค์ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นผู้นำในการสร้างสรรค์การเรียนรู้ มีความเป็นครูและเป็นนักวิชาการที่พร้อมด้วยคุณธรรม บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจะมีคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีความรู้ความสามารถทางการศึกษาทั้งในวิชาชีพครูและวิชาชีพทางพลศึกษา มุ่งเน้น การบูรณาการความรู้จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการประยุกต์ใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

2. มีความสามารถในการวิจัย การออกแบบและสร้างสรรค์นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาและกีฬาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และบริบททางสังคม

3. มีคุณลักษณะตามสมรรถนะของหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

4. มีภาวะผู้นำทางด้านทางวิชาการและวิชาชีพที่พร้อมด้วยค่านิยมหลักของคนไทย จรรยาบรรณวิชาชีพ ตลอดจนมีศรัทธาในวิชาชีพ

1.4 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร (Expected Learning Outcomes)

1. ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพด้วยจิตวิญญาณความเป็นครูมีจิตสาธารณะ เสียสละและเป็นแบบอย่างที่ดีได้

2. อธิบายความรู้ทางด้านพลศึกษาและกีฬาได้

3. สามารถปฏิบัติทักษะทางด้านพลศึกษาและกีฬาได้

4. สามารถจัดการแข่งขันกีฬาได้

5. สามารถจัดการเรียนรู้พลศึกษา กีฬาและเป็นผู้นำทางด้านวิชาการและวิชาชีพได้

6. สามารถวิเคราะห์ปัญหาและแนวโน้มทางพลศึกษาและกีฬา เพื่อทำวิจัยชั้นเรียน และสร้างสรรค์นวัตกรรมทางพลศึกษาได้

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา (4 ปี)

ชื่อเต็ม : ศึกษาศาสตรบัณฑิต (พลศึกษา) ชื่อย่อ : ศษ.บ. (พลศึกษา)

ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. ปรัชญา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษา มุ่งผลิตบัณฑิตที่สมบูรณ์ด้วยคุณธรรม สติปัญญาและมีสัจจะแห่งตน เป็นผู้ที่มีความศรัทธาต่อวิชาชีพ และยึดมั่นในจรรยาบรรณครูรอบรู้ศาสตร์และศิลปะในวิชาชีพ พลศึกษา สามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปถ่ายทอด สามารถวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินคุณภาพของข้อมูล มีทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ตลอดจนมีการพัฒนาตนให้มีความใฝ่รู้ และมีจิตวิญญาณสาธารณะเพื่อสังคม

2. ความสำคัญ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงมุ่งผลิตบัณฑิตทางพลศึกษาที่มีคุณธรรม จริยธรรม สมบูรณ์พร้อมด้วยความรู้ ทักษะ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามวิชาชีพครูและวิชาชีพพลศึกษา ที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21

3. วัตถุประสงค์ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะ ดังนี้ 1) เป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรม ยึดมั่นในวิชาชีพครู (Engaged Teacher) และวิชาชีพพลศึกษา มีจิตวิญญาณและมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

และมีคุณลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครูตามที่คุรุสภากำหนด 2) มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาหมวดวิธีสอนทางพลศึกษา ที่สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละวัย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพ 3) มีทักษะการคิดวิเคราะห์มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถออกแบบวิธีสอนและแผนงานนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ทางพลศึกษา 4) มีความสามารถบูรณาการและประยุกต์ใช้ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน กิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกาย ในการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 5) เป็นผู้เรียนรู้และฉลาดรู้ (Learner & Literate) และมีปัญญา ใฝ่เรียนรู้และพัฒนาตนเอง ให้เป็นบุคคลที่เรียนรู้และรอบรู้ตลอดเวลา 6) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็งและใส่ใจสังคม เป็นผู้มีความรักชาติ รักท้องถิ่น มีจิตสำนึกไทย สำนึกสากล เป็นพลเมืองที่ดีของไทยและพลโลก เป็นพลเมืองต้นรู้มีจิตอาสา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ชื่อเต็ม (ไทย) : การศึกษาระดับบัณฑิต (พลศึกษา)

ชื่อเต็ม (อังกฤษ) : Bachelor of Education (Physical Education)

ชื่อย่อ (ไทย) : กศ.บ. (พลศึกษา)

ชื่อย่อ (อังกฤษ) : B.Ed. (Physical Education)

ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. ปรัชญา เชี่ยวชาญการสอนพลศึกษา พัฒนาความรู้ คู่คุณธรรม
2. ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อผลิตบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ให้มีคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของวิชาชีพครู และมีคุณลักษณะ ดังนี้
 1. ความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญในศาสตร์ ทางพลศึกษาและกีฬา
 2. ความสามารถในการสอน วิจัย และเป็นผู้นำทางด้านพลศึกษาและกีฬา
 3. ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ นำความรู้ไปใช้ได้อย่างเหมาะสมและมีจรรยาบรรณ

4. ประสบการณ์ในศาสตร์ทางพลศึกษาและกีฬากับสถาบันหรือหน่วยงานต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

คณะ : คณะครุศาสตร์ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา (4 ปี)

ชื่อเต็ม : ครุศาสตรบัณฑิต (พลศึกษา)

ชื่อย่อ : ค.บ. (พลศึกษา)

ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. ปรัชญา ครูพลศึกษา เป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง มีความรู้ สมรรถนะด้านมาตรฐานความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและด้านมาตรฐานการปฏิบัติตน เป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่เป็นผู้นำทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ผู้นำการออกกำลังกาย ผู้นำนันทนาการ ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินกีฬา โดยผ่านกลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้แบบบูรณาการ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านวิถีวิทยาการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถปรับตัวและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ทันท่วงที

ทางวิชาการ มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเองอย่าง มั่นคง และนำพาการศึกษาด้านพลศึกษาไปสู่ความสำเร็จได้

2. ความสำคัญ การผลิตครูพลศึกษา เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาการจัดการโปรแกรมพลศึกษา ในสถานศึกษาของประเทศให้มีความก้าวหน้า มีคุณภาพและพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงทั้งทาง เทคโนโลยี และเทคนิควิธีการสมัยใหม่ จึงต้องการผลิตครูพลศึกษาที่มีคุณลักษณะ ค่านิยม คุณภาพ และธรรมาภิบาลตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และเกณฑ์ มาตรฐานของคุรุสภา เพื่อให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จึงเป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตครูพลศึกษาที่มีความรอบรู้ ความเชี่ยวชาญในวิชาการและ วิชาชีพพลศึกษา จึงต้องประยุกต์ใช้หลักการ แนวคิด และทฤษฎี พร้อมทั้งจัดประสบการณ์ทางพลศึกษา อย่างเหมาะสม ทั้งในองค์กรทางการศึกษาของรัฐและเอกชน ส่งผลให้สถานศึกษา เป็นองค์กรที่เข้มแข็ง ในการจัดการโปรแกรมพลศึกษาตามความต้องการของท้องถิ่น ชุมชนและสังคมที่สอดคล้องกับนโยบาย และแผนการพัฒนาการศึกษาของชาติ ดังนั้น หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จึงเป็น เครื่องมือที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตครูด้านพลศึกษาในยุคปัจจุบัน

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความดีต่อวิชาชีพทางพลศึกษา ยึดมั่นในความมีน้ำใจนักกีฬา มีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู มีภาวะผู้นำจิตสาธารณะ มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่น สังคมของประเทศและของโลก

3.2 เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ หลักการทฤษฎีและเข้าใจความก้าวหน้าของวิทยาการ ทางพลศึกษา การใช้การวิจัยในการแก้ปัญหาและการสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เหมาะสมกับบริบทนั้น ๆ และเข้าใจกฎระเบียบข้อบังคับที่เปลี่ยนไป

3.3 เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ทางวิชาชีพพลศึกษา โดยประยุกต์แนวคิด หลักการ ทฤษฎี ทักษะกระบวนการต่าง ๆ และประสบการณ์ภาคปฏิบัติในการ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และมีสมรรถนะในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานประจำได้อย่างเหมาะสม

3.4 เพื่อผลิตบัณฑิตให้สามารถมีส่วนช่วยเหลือและเฝ้าต่อการแก้ปัญหาในกลุ่ม มีภาวะ ความเป็นผู้นำ ผู้ตาม คิตรีเริ่มในการแก้ปัญหา วิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเอง และกลุ่มรับผิดชอบ เรียนรู้ พัฒนาตนและอาชีพอย่างต่อเนื่อง

3.5 เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการวิเคราะห์ตัวเลข ความสามารถในการใช้ คณิตศาสตร์และสถิติทั่วไป และเพื่อการวิจัยทางพลศึกษาในชั้นเรียน สามารถในการสื่อสาร การพูด การเขียนและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานทางการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาได้ อย่างเหมาะสม

3.6 เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความเชี่ยวชาญในทักษะวิชาชีพ และสมรรถนะตามมาตรฐาน ในการประกอบวิชาชีพครูชั้นสูงอย่างบูรณาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม คณะครุศาสตร์

คณะ : คณะครุศาสตร์ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา (4 ปี)

ชื่อเต็ม : ครุศาสตรบัณฑิต (พลศึกษา)

ชื่อย่อ : ค.บ. (พลศึกษา)

ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. ปรัชญา มุ่งผลิตครูพลศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในศาสตร์ สามารถบูรณาการและจัดการความรู้อย่างมีระบบ มีคุณธรรม จริยธรรมแห่งวิชาชีพ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตลอดจนเผชิญปัญหาและแก้ปัญหาได้ด้วยปัญญา

2. ความสำคัญ ปัจจุบันอาชีพครูถือว่าสำคัญยิ่ง เพราะครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญมั่นคง ให้ก้าวทันต่อสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน แต่ก่อนที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญได้นั้น จะต้องพัฒนาคน ซึ่งได้แก่ เยาวชนของชาติเสียก่อน เพื่อให้เยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพและมีความสมบูรณ์ครบทุกด้าน จึงสามารถช่วยกันสร้างความเจริญให้แก่ชาติต่อไปได้ และหน้าที่ที่มีความสำคัญ ยิ่งของครูก็คือ การปลูกฝังความรู้ ความคิดและจิตใจแก่เยาวชน เพื่อให้เติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่ดีและมีประสิทธิภาพของประเทศชาติในกาลข้างหน้า ผู้เป็นครูจึงจัดได้ว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างสำคัญในการสร้างสรรค์อนาคตของชาติบ้านเมือง

3. วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เข้ารับการศึกษามีคุณลักษณะ ดังนี้ 1) มีความรู้และเข้าใจในวิชาพลศึกษา และวิชาชีพครูเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ 2) มีความรู้ในศาสตร์การสอน และการบูรณาการองค์ความรู้ เพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยสอดคล้องทักษะและกระบวนการ ตลอดจนเลือกใช้เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม 3) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ ตลอดจนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 4) มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ 5) มีความสามารถ ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้กับผู้เรียน บุคคลและกลุ่มต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย 6) มีความสามารถในการค้นคว้า แสวงหาความรู้ และสามารถออกแบบวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน 7) มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ มีความเสียสละ และมีจิตสาธารณะ

9. หลักสูตรพลศึกษาในต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตรพลศึกษาในต่างประเทศที่เปิดทำการเรียนสอนที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยการกีฬา ดังนี้

มหาวิทยาลัย Tomsk State University จากประเทศ รัสเซีย

คณะพลศึกษา

คณะพลศึกษามีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการฝึกอบรมและการกีฬาที่มีอุปกรณ์ครบครัน เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนใหญ่ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาของ TSU ประกอบด้วย : ศูนย์กีฬา (TSU House of Sports) ที่มีห้องกีฬาอเนกประสงค์ขนาดใหญ่ โรงยิมสร้างรูปร่างและแอโรบิก ศูนย์ออกกำลังกาย ห้องโถงสำหรับกลุ่มสุขภาพพิเศษ ศูนย์ฟิตเนส ฯลฯ ศูนย์กีฬาเพาะกายและยกน้ำหนัก สามห้องโถง สนามกีฬา; สระว่ายน้ำ 25 เมตร 4 เลน; และอื่น ๆ พื้นที่โดยรวมของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬา คือ 9000 ตร.ม. สภาพของพวกเขาเป็นไปตามข้อกำหนดด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยที่ทันสมัย

โครงสร้างคณะ

ภาควิชาพลศึกษาและการกีฬา

ภาควิชายิมนาสติกและเกมส์กีฬา

ภาควิชากีฬาและสุขภาพ การท่องเที่ยวกลางแจ้ง สรีรวิทยาการกีฬาและการแพทย์
 หลักสูตรวิชาการ
 หลักสูตรปริญญาตรี

1. พลศึกษาปริญญาที่ได้รับ : ปริญญาตรี พลศึกษา

โอกาสในการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา :

- การสอนและการฝึกสอนในสถาบันการศึกษาทุกประเภทและในสโมสรกีฬาตามประเภท
- การจัดการด้านพลศึกษาและการกีฬาในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับรัฐบาลกลาง
- นันทนาการและการฟื้นฟูสมรรถภาพพลศึกษา
- การวิจัย

2. นันทนาการและกีฬาและการท่องเที่ยวกลางแจ้งเพื่อสุขภาพ

ปริญญาที่ได้รับ : ปริญญาตรี นันทนาการและการกีฬาและการท่องเที่ยวกลางแจ้งโปรแกรมนี้เป็นโปรแกรมเฉพาะสำหรับภูมิภาคนี้ จากการสำรวจล่าสุด ความต้องการผู้เชี่ยวชาญในสาขานี้สูงกว่าจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาหลายสิบเท่า นี่น่าจะเป็นเหตุผลว่าทำไมผู้สำเร็จการศึกษาของเรามักจะปกป้องงานระดับปริญญาของพวกเขาหลังจากที่พวกเขาได้งานทำหรือฝึกงานมักจะเปลี่ยนงานเต็มเวลาผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรนี้ได้รับการว่าจ้างให้เป็นครู มัคคุเทศก์ ผู้สอน และผู้จัดการด้านนันทนาการ การท่องเที่ยว และกีฬาภายในโปรแกรม มีสองความเข้มข้นที่น่าสนใจ : กีฬาและการท่องเที่ยวกลางแจ้งและการจัดการด้านสุขภาพในพื้นที่นันทนาการและการท่องเที่ยว

หลักสูตรการศึกษาต่อเนื่องทางวิชาชีพ (CPE)

ปัญหาสมัยใหม่ของพลศึกษา กีฬา นันทนาการกลางแจ้ง และวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี (โปรแกรมเสริมอาชีพ 72 ชั่วโมง) โปรแกรมนี้มีไว้สำหรับโค้ชและนักการศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยหรือวุฒิการศึกษาสายอาชีพและประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้อง โดยสนใจในการฝึกอบรมระยะสั้นเพื่อพัฒนาคุณวุฒิวิชาชีพจะได้รับวิธีการที่ทันสมัยของพลศึกษาและการฝึกกีฬา และการประเมินสภาพร่างกายเพื่อวินิจฉัยระดับสุขภาพของผู้เข้ารับการฝึก พวกเขาเรียนรู้ที่จะแยกแยะระหว่างปัจจัยหลักและปัจจัยรองที่ส่งผลต่อระดับสุขภาพและรับวิธีการฝึกสุขภาพในกีฬาอดนินยัม ผู้เข้าร่วมที่สอบผ่านและปกป้องหลักสูตรที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะได้รับใบรับรองการพัฒนาวิชาชีพระยะสั้นของ Tomsk State University

โปรแกรมโค้ช-ครูพลศึกษา

โปรแกรมนี้ออกแบบมาสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาใด ๆ ไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับพลศึกษา (โปรแกรมการอบรมขั้นใหม่มืออาชีพ 576 ชั่วโมง) สนใจที่จะได้รับความสามารถระดับมืออาชีพในด้านพลศึกษา โปรแกรมนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถระดับมืออาชีพในด้านพลศึกษาและการฝึกกีฬา ในเวลาเดียวกันหลักสูตรของโปรแกรมช่วยให้ผู้เข้าร่วมพัฒนาความรู้ที่พวกเขาได้และได้รับความเข้าใจใหม่เกี่ยวกับประเด็นการสอนทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลิกภาพที่กลมกลืนกันทุกด้าน ผู้ที่ผ่านการทดสอบและสอบหลักสูตรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจะได้รับประกาศนียบัตรการอบรมขั้นใหม่มืออาชีพของ TSU เพื่อให้พวกเขาสามารถประกอบอาชีพในด้านใหม่ของกิจกรรม

ระดับมืออาชีพโปรแกรม CPE สามารถจัดส่งในโหมดการเรียนรู้ทางไกลโดยใช้เทคโนโลยีการศึกษาทางไกล

มหาวิทยาลัย Qatar คณะพลศึกษาจากประเทศ การ์ตาร์

โปรแกรมพลศึกษา

หลักสูตรปริญญาตรีสาขาพลศึกษาเพิ่งเปิดตัวอีกครั้งที่มหาวิทยาลัยกาตาร์ เพื่อตอบสนองความต้องการของประเทศชาติ ซึ่งรวมถึงจำนวนครูและคุณภาพของครูพลศึกษาที่ขาดแคลนอย่างมาก นอกจากนี้ ยังมีความต้องการผู้เชี่ยวชาญในด้านฟิตเนสและสุขภาพที่ดีในเด็กวัยเรียนอย่างมาก เพื่อมีบทบาทในการดูแลรักษาสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนและผู้อยู่อาศัยรุ่นใหม่ ดังนั้น ภารกิจของโครงการนี้ คือ การเตรียมครูที่คาดหวังให้เป็นผู้ปฏิบัติงานที่ไตร่ตรองด้วยความเป็นเลิศในการสอนและความเชี่ยวชาญในสาขาพลศึกษาพร้อมทั้งความรู้ ทักษะ และอารมณ์ที่จำเป็นสำหรับการสอนและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูง

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ของเรา คือ การเป็นผู้นำด้านพลศึกษาในตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือในด้านการสอนและการวิจัยด้านพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว แผนนี้จะเตรียมครูและผู้ปฏิบัติงานพลศึกษาที่โดดเด่นที่มีทักษะความสามารถและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาและปรับปรุงพลศึกษาในโรงเรียนตลอดจนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการออกกำลังกายสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้คน ไม่ว่าจะเป็นคนที่มีสุขภาพและผู้ที่มีความต้องการพิเศษ

พันธกิจ

พันธกิจของโปรแกรมพลศึกษา คือ การเตรียมครูที่คาดหวังให้เป็นผู้ปฏิบัติงานที่ไตร่ตรองด้วยความเป็นเลิศในด้านการสอนและความเชี่ยวชาญด้านพลศึกษาพร้อมทั้งความรู้ ทักษะและการจัดการที่จำเป็นสำหรับการสอนและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูง ผ่านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สร้างแรงบันดาลใจ การโต้ตอบ การวิจัยและการฝึกปฏิบัติ โปรแกรมผสมผสานทฤษฎี การฝึกสะท้อนความคิดและเทคโนโลยี

วัตถุประสงค์

- พัฒนาความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการสอนพลศึกษา
 - เตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาเฉพาะขั้นตอนการสอนและเทคนิคการประเมินในกิจกรรมทางกายภาพและการกีฬา
 - เพิ่มพูนความรู้ด้านสุขภาพส่วนบุคคลและความสามารถทางด้านกีฬา
 - ส่งเสริมความสามารถในการจัดระเบียบและจัดการเกม กีฬา และกิจกรรมสันทนาการ
 - พัฒนาขีดความสามารถและความสามารถในการวิจัยในกิจกรรมทางกายและการกีฬา
- และส่งเสริมวัฒนธรรมการวิจัยตามกลยุทธ์การวิจัยของ QU
- พยายามกระตุ้นการวิจัยทั้งภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
 - สร้างความร่วมมือกับพันธมิตรระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติเพื่อเพิ่มพูนความเชี่ยวชาญของนักเรียนและการถ่ายทอดความรู้
 - วิทยาลัยครุศาสตร์

ข้อกำหนดการเข้าศึกษา:

- ขั้นต่ำ 70% เฉลี่ยในโรงเรียนมัธยม
- นักศึกษาที่ประกาศสาขาวิชาพลศึกษาต้องสำเร็จ EDUC 312 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมขั้นต่ำ 2.00
- จัดเตรียมสำเนารายงานทางการแพทย์ที่แสดงใบรับรองแพทย์ที่เหมาะสมกับลักษณะของความเชี่ยวชาญพิเศษ
- ผ่านการสัมภาษณ์ส่วนตัว
- ผ่านการทดสอบความสามารถทางกายภาพและจิตศาสตร์ที่ดำเนินการโดยโปรแกรมพลศึกษา

มหาวิทยาลัย Keimyung จากประเทศ เกาหลีใต้

ภายใต้จิตวิญญาณแห่งการก่อตั้งมหาวิทยาลัย Keimyung “เพื่ออาณาจักรแห่งความจริง ความยุติธรรม และความรัก” วิทยาลัยพลศึกษาก่อตั้งขึ้นในปี 1984 โดยมี 2 แผนก (พลศึกษาและการเต้น) เพื่อใช้ทั้งความรู้ทางทฤษฎีและทักษะทางกายในการฝึกอบรม ของผู้นำในอนาคตในทุกด้านของพลศึกษา กีฬา และธุรกิจด้านกีฬา

วัตถุประสงค์ทางการศึกษา

วิทยาลัยพลศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อหล่อเลี้ยงผู้เชี่ยวชาญระดับนานาชาติในด้านการออกกำลังกายด้วยการสังเคราะห์ความรู้ คุณธรรม ความสามารถทางกายภาพและความสามารถทางด้านกีฬา ปัจจุบันมีนักศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่า 650 คน และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 150 คน กำลังศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยเพื่อมุ่งสู่อาชีพการงานและเป้าหมายทางวิชาการ มีคณาจารย์ 18 คน และผู้ช่วยนักศึกษา 14 คน ในวิทยาลัย โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พัฒนาศักยภาพของตนเองและได้รับความรู้เชิงทฤษฎีและประสบการณ์เชิงปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาทุกสาขา วิทยาลัยมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการวิจัยทางการศึกษาและพลศึกษา ได้แก่ ศูนย์เทควันโดเกาหลี, ศูนย์กำหนดการออกกำลังกาย, ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา, ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์, โรงยิม, ศูนย์ฝึกน้ำหนัก และลู่วิ่งที่ตลอดจนความหลากหลายของห้องชมรมสำหรับนักศึกษา

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยที่เปิดทำการเรียนการสอนสาขาวิชาพลศึกษามีจุดมุ่งหมายทางการศึกษาเหมือนกัน มุ่งผลิตบัณฑิตที่สมบูรณ์ด้วยคุณธรรม สติปัญญา และมีสัจจะแห่งตน เป็นผู้ที่มีความศรัทธาต่อวิชาชีพ และยึดมั่นในจรรยาบรรณครู รอบรู้ศาสตร์และศิลปะในวิชาชีพพลศึกษา สามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปถ่ายทอด สามารถวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินคุณภาพของข้อมูล มีทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ตลอดจนมีการพัฒนาตนให้มีความใฝ่รู้ และมีจิตวิญญาณสาธารณะเพื่อสังคม ก้าวทันต่อสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน จะต้องพัฒนาคน ซึ่งได้แก่ เยาวชนของชาติเสียก่อน เพื่อให้เยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี มีคุณภาพและมีความสมบูรณ์ครบทุกด้าน จึงสามารถช่วยกันสร้างความเจริญให้แก่ชาติต่อไปได้ และหน้าที่ที่มีความสำคัญยิ่งของครูก็คือ การปลูกฝังความรู้ ความคิดและจิตใจแก่เยาวชน เพื่อให้เติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่ดีและมีประสิทธิภาพของประเทศชาติในกาลข้างหน้า ผู้เป็นครูจึงจัดได้ว่าเป็นผู้ที่มิบทบาทอย่างสำคัญในการสร้างสรรค์อนาคตของชาติบ้านเมือง

10. ทฤษฎีการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) กำหนดให้ “คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ” โดยมีจุดเน้นการปฏิรูป 3 เรื่อง ได้แก่

1. พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้
2. โอกาสทางการศึกษา เปิดโอกาสให้คนไทยเข้าถึงการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
3. การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม

คุณภาพของการศึกษาและการเรียนรู้จะต้องบรรลุ 4 คุณภาพ คือ 1) คุณภาพคนไทยยุคใหม่ 2) คุณภาพครูยุคใหม่ 3) คุณภาพแหล่งเรียนรู้/สถานศึกษายุคใหม่ 4) คุณภาพการบริหารจัดการใหม่ เป้าหมายยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ไว้ดังนี้

1. คนไทยและการศึกษาไทยมีคุณภาพและมาตรฐานระดับสากล
2. คนไทยใฝ่รู้ : สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง รักการอ่านและแสวงหาความรู้
3. คนไทยใฝ่ดี : มีคุณธรรมพื้นฐาน มีจิตสำนึกและค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นประโยชน์ส่วนรวม มีจิตสาธารณะ มีวัฒนธรรมประชาธิปไตย

4. คนไทยคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ : มีทักษะในการคิดและปฏิบัติ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการแข่งขัน 2 นโยบายหลักเพื่อขับเคลื่อนประเด็นหลักที่ 1 คือ กระบวนการเรียนรู้ใหม่ เช่น นโยบายพัฒนา ผู้เรียนให้มีทักษะวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยี ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่น และเทคโนโลยีสารสนเทศ นโยบายการปรับหลักสูตร การเรียนการสอนเน้นกิจกรรมมากขึ้น นโยบายส่งเสริมการสอนแบบใหม่ โดยใช้วิจัย โครงการและกิจกรรม อีกทั้งยังกำหนดประเด็นหลักที่ 2 การพัฒนาครูยุคใหม่ โดยพัฒนาครูด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยี ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่น และเทคโนโลยีสารสนเทศ พัฒนาคูประจำการให้เป็นครูยุคใหม่ จะเห็นได้ว่าประเด็นหลักการพัฒนาครู จึงเป็นประเด็นหลักที่สำคัญในการขับเคลื่อนส่งผลให้การพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ปัจจัยความสำเร็จที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

วิจารณ์ พานิช (2556) สำหรับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เป็นที่ยอมรับในการสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Model of 21st Century Outcomes and Support Systems) ซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางเนื่องด้วยเป็นกรอบแนวคิดที่เน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน (Student Outcomes) ทั้งในด้านความรู้สาระวิชาหลัก (Core Subjects) และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่จะช่วยผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมในหลากหลายด้าน รวมทั้งระบบสนับสนุนการเรียนรู้ ได้แก่ มาตรฐานและการประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน การพัฒนาครู สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเรียนในศตวรรษที่ 21 การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวข้าม “สาระวิชา” ไปสู่การเรียนรู้ “ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21” (21st Century Skills) ซึ่งครูจะเป็นผู้สอนไม่ได้แต่ต้องให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูจะออกแบบการเรียนรู้ ฝึกฝนให้ตนเองเป็นโค้ช (Coach) และอำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียนรู้แบบ PBL (Problem - Based Learning) ของนักเรียน ซึ่งสิ่งที่เป็นตัวช่วยของครูในการจัดการเรียนรู้ คือ ชุมชนการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ (Professional Learning Communities: PLC) เกิดจากการรวมตัวกันของครูเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานที่ของครูแต่ละคน ภาคีเครือข่ายเพื่อศตวรรษที่ 21 นำโดย (Ken Kay) ร่วมกับสมาคมการศึกษาแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา และองค์กรต่างสาขาอาชีพ

เกือบ 40 องค์การ ได้พัฒนาและนำเสนอกรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Framework for 21 Century Learning) ซึ่งประกอบด้วย วิชาแกนแนวคิดสำคัญในศตวรรษที่ 21 ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ทักษะชีวิตและการทำงาน และระบบสนับสนุนการศึกษาของศตวรรษที่ 21 จุดมุ่งหมายพื้นฐานการศึกษา คือ การเรียนรู้เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สามารถดำรงชีพอยู่ในโลกตามยุคสมัยได้อย่างมีคุณภาพ เมื่อสังคมเปลี่ยนกระบวนทัศน์ทางการศึกษาเปลี่ยนนักวิชาการหลายท่านเห็นตรงกันว่า หากยังหลงติดอยู่กับสิ่งเก่า ๆ ที่เคยใช้ได้ผลในยุคเก่า ย่อมจะส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนไม่สอดคล้องกับโลกที่เป็นจริงทั้งในปัจจุบันและในอนาคตที่ยังจะเข้มข้นขึ้น การตัดสินใจได้ในระดับบุคคลหรือระดับหน่วยงานอย่างตระหนักรู้ ในศักยภาพของตนเอง ไม่จำเป็นต้องร่อนนโยบายหรือคำสั่งจากระดับชาติหรือส่วนกลาง โดยเฉพาะเรื่องการสอน การเรียนรู้ การบริหารจัดการและการเป็นผู้นำเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการนำพาผู้เรียนให้ก้าวสู่ความเป็นผู้ใหญ่ได้อย่างสอดคล้องกับโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

สิริรัตน์ นาकिन (2557) การศึกษาในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นการชวนขยายทางองค์ความรู้ มันจึงทำให้เราเป็นกลไกยิ่ง ๆ ขึ้นจิตของเราปฏิบัติอยู่ในร่องรางแคบ ๆ ไม่ว่าจะเป็ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ ปรัชญา ศาสนา ธุรกิจ หรือเทคนิควิทยาที่เรากำลังสั่งสมขึ้น วิถีชีวิตของเราทั้งในบ้าน นอกบ้านและทั้งความเชี่ยวชาญงานอาชีพเฉพาะด้านของเราล้วนทำให้จิตคับแคบและไม่สมบูรณ์ทั้งหมดนี้นำมาซึ่งวิถีชีวิตอันเป็นเสมือนเครื่องจักรกล เป็นสภาพจิตที่ถูกวางให้เข้ามาตรฐานเดียวกัน การเข้าใจความหมายที่อยู่เหนือถ้อยคำและพูดถึงเหตุผลที่เกิดความงอกงามแห่งจิต ความเจริญงอกงามนี้เป็นพัฒนาการและความเบ่งบานของจิตใจเรารวมทั้งสวัสดิภาพทางกายด้วยนั้น คือ ความดำรงอยู่ในความกลมกลืนทั่วพร้อม ซึ่งในความกลมกลืนเช่นนั้นปราศจากความขัดแย้งหรือความไม่ลงรอยกันระหว่างกาย จิตและใจ ความงอกงามแห่งจิตจะเกิดขึ้น เมื่อมีการสัมผัสที่รู้แจ้งชัดตามความเป็นจริงไม่เป็นส่วนตน

Smith and Lynch (2010) ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นความสามารถในการออกแบบกระบวนการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนด 12 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครูสามารถออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน เรียนรู้ มีทักษะและคุณลักษณะตามเป้าหมายที่กำหนด วิวัฒนาการของกระบวนการจัดการเรียนรู้

ทศนา แชนมณี (2547) มีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยจากการจัดการสอนที่ไม่มีรูปแบบ มาถึงการสอนอย่างมีรูปแบบ จาก “การสอน” (Teaching) ซึ่งเน้นบทบาทครู ครูเป็นศูนย์กลาง ก้าวเข้าสู่การสอนอย่างมีแบบแผนใช้หลักวิชาค้นคว้าวิจัยมากขึ้น เปลี่ยนจากจุดเน้นที่ครูเป็น “การเรียนการสอน” (Instruction) ซึ่งเน้นบทบาทของผู้เรียนในการเรียนรู้ มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ฉบับปัจจุบัน ในมาตราที่ 22 และมาตราที่ 24 ระบุไว้ชัดเจนว่าการจัดการเรียนการสอนต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนี้ มาตราที่ 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตราที่ 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการดังต่อไปนี้

- 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้คิดเป็นทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
- 4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
- 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการสอนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ
- 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดว่า ครูผู้จัดการเรียนการสอนต้องปรับเปลี่ยน

แนวทางการส่งเสริมครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21

ครูพลศึกษานับว่าเป็นหัวใจสำคัญของวิชาพลศึกษา โครงการและกิจกรรมทางพลศึกษาจะประสบความสำเร็จและนักเรียนจะได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถและประสิทธิภาพในการดำเนินการของครูพลศึกษา ดังนั้น ในการเรียนการสอนพลศึกษาจึงต้องการครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพในทุก ๆ ด้าน แต่จากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกในปัจจุบัน ทำให้ครูผู้สอนพลศึกษามีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีสาเหตุและปัจจัยหลาย ๆ อย่างด้วยกัน เช่น ครูมีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอน จำนวนครูไม่เพียงพอ สอนไม่ตรงกับวุฒิ ขาดทักษะทางด้านไอซีที ขาดความเชี่ยวชาญในการสอนทั้งทางวิชาการและคุณลักษณะความเป็นครู ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มากกว่าปกติส่งผลให้เด็กเรียนมากขึ้น และครูขาดอิสระในการจัดการซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประสิทธิภาพการสอนของครูพลศึกษาลดน้อยลง ดังนั้น แนวทางการส่งเสริมครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ควรประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านเชิงนโยบาย

การจัดการศึกษาในประเทศไทยต้องมีการพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์โลก ไม่เพียงเฉพาะครูพลศึกษาเท่านั้น แต่ต้องการพัฒนาทั้งระบบเพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ควรมีการกำหนดนโยบายเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาครูพลศึกษาให้ตรงจุด เพื่อสนองต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันให้ทั่วถึงทุกพื้นที่มีการกำหนดมาตรฐานอาชีพครู โดยเฉพาะความรู้ความสามารถ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานของครู มีการพัฒนาระบบการผลิตครูที่ทันต่อเปลี่ยนแปลงไปของสังคมโลก การให้ความรู้และปรับแนวคิดของครูให้เข้าใจวิธีการเรียนรู้ในยุคสมัยใหม่ โดยเน้นที่เรียนเป็นศูนย์กลาง สามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองจากการสืบค้น การลงมือปฏิบัติ มีอิสระในการเรียนรู้ โดยมีครูคอยชี้แนะในลักษณะของผู้ให้คำปรึกษา พัฒนาตนเองในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร (ไอซีที)

ไปปรับใช้กับการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้น ความรู้ได้แบบไม่มีขีดจำกัดเฉพาะในห้องเรียน ส่งเสริมให้ครูพลศึกษาได้ศึกษาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นสร้างระบบ Coaching โดยให้ครูที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนเป็นผู้ฝึกปฏิบัติให้กับครูที่ยังขาดความชำนาญ การผสมผสานกระบวนการวัดผลเข้ากับกระบวนการสอนและการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางการแก้ไขหรือแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

2. ด้านการพัฒนาตนเองของครูพลศึกษา

“ครูพลศึกษา” เป็นบุคคลสำคัญยิ่งต่อภารกิจในการพัฒนาด้านสุขภาพให้กับเยาวชนของชาติ โดยนอกจากครูพลศึกษาจะต้องมีจิตวิญญาณแห่งความเป็นครูแล้ว ยังต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในเนื้อหาที่จะถ่ายทอดสู่ผู้เรียนและครูพลศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้วย ดังนั้น ครูพลศึกษาจึงต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ซึ่งสิ่งที่ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องพัฒนาตนเอง คือ ครูพลศึกษาต้องมีทักษะในการตั้งคำถาม การตั้งคำถามเป็นการกระตุ้นความสนใจอยากรู้ของผู้เรียน นักเรียนจะได้ฝึกคิดและค้นหาคำตอบด้วยตนเองตามทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) ทักษะการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquiry Learning) ที่สอนให้เด็กหาความรู้ด้วยตัวเองจากการลงมือปฏิบัติทักษะในการคัดเลือกความรู้ ที่สอนให้ผู้เรียนสามารถจำแนกแยกแยะแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือและไม่น่าเชื่อถือ อย่างมีวิจารณญาณเพื่อกลับกรองข้อมูลความรู้ก่อนนำข้อมูลใช้ ทักษะในการประเมินผลตามสภาพจริง ทักษะการสอนคิด ทักษะการบูรณาการการสอนสามารถจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงความรู้หลายแขนงไว้ด้วยกันได้ ทักษะในการประเมินผล เนื่องจากนักเรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะฉะนั้น ครูจึงต้องออกแบบการประเมินผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา มีจิตวิญญาณความเป็นครูเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ข้อมูลข่าวสารเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความรู้มีอยู่มากมายรอบตัวให้แสวงหาด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศที่ก้าวหน้า เป็นที่ปรึกษาที่ดีให้กับนักเรียน ครูต้องเป็นทั้งผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้และผู้ที่คำปรึกษาแก่นักเรียนได้ทุกเรื่อง มีความคิดสร้างสรรค์ ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างกัลยาณมิตรและยึดหลักแห่งความพอเพียง เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน

3. ด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ควรมีการส่งเสริมการพัฒนาตนเองในเรื่องของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยควรมีการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ แสวงหาความรู้ มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของตนสู่ผู้เรียนโดยผ่านสื่อเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเสาะหาและคัดเลือกเนื้อหาความรู้ที่ทันสมัยเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนผ่านทางสื่อเทคโนโลยีเป็นผู้ที่ใช้เทคโนโลยีอย่างคุ้มค่าและใช้ได้อย่างหลากหลาย สามารถใช้เทคโนโลยีสร้างบทเรียนได้ และที่สำคัญครูพลศึกษาจะต้องร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันผ่านสื่อเทคโนโลยีจนสามารถพัฒนาเป็นเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น (Ruengrong, Brayat, Wanlichha & Wilawan, 2014) ดังนั้น การพัฒนาครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 จะต้องมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนมีระบบสนับสนุนการอบรมพัฒนาและการจัดการเรียนการสอนแต่อย่างไรก็ตาม ไม่เพียงแต่การสนับสนุนจากภายนอกเท่านั้น ตัวครูพลศึกษาเองจะต้องพัฒนาตนเองไปสู่ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ด้วย ต้องปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น อีกทั้งต้องมีทักษะและ

ความสามารถรอบด้านที่ตั้งอยู่บนศีลธรรมและความอดทนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างองค์ความรู้จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งต้องสร้างผู้เรียนให้มีทักษะชีวิตและการทำงาน ตามบริบทของสังคมที่เปลี่ยนไปและสิ่งที่จำเป็นของครูพลศึกษาอีกด้านที่ขาดไม่ได้ คือ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (พงษ์เอก สุขใส, 2561)

จากที่กล่าวทั้งหมดพอสรุปได้ว่าการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของประเทศชาติ เมื่อประชาชนมีการศึกษาสูงก็สามารถใช้สติปัญญาความคิดและพลังสร้างสรรค์จากประชาชนในการพัฒนาชาติได้มากมีความจริงยั่งยืนในการพัฒนาเป็นกำลังปัญญาในการช่วยให้ประเทศสามารถแสวงหาโอกาสอย่างเหมาะสม สามารถหลีกเลี่ยงภัยคุกคามต่าง ๆ ได้อย่างทันการ การเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 ทำให้ครูพลศึกษาต้องพัฒนาทักษะและบทบาทของตนให้สามารถจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาให้และสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

11. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร

การบริหารอาจมีได้หลายความหมาย เช่น ศิลปะในการทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ หรือการทำงาน ของคณะบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่รวมปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน คำว่าบริหารนั้นจะต้องมี สิ่งที่เข้ามาข้องเกี่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ คน เงิน หรืองบประมาณ วัสดุสิ่งของและการจัดการ

ความหมายการบริหาร

การดี อนันต์นาวิ (2552) ได้สรุปว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมของคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีการมีส่วนร่วมกันในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ร่วมกัน

สันติ บุญภิรมย์ (2552) ได้สรุปว่า การบริหาร หมายถึง การปฏิบัติงานร่วมกันของบุคคล ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้โดยใช้ปัจจัยต่าง ๆ เข้ามา มีส่วนร่วมในการดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ได้กำหนดไว้

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2554) ได้สรุปว่า การบริหาร หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคล ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้

จรัส อติวิทยาภรณ์ (2554) ได้สรุปว่า การบริหาร หมายถึง การใช้ศาสตร์และศิลป์ของ บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายที่วางไว้ร่วมกัน โดยอาศัยกระบวนการและทรัพยากรทางการบริหารเป็นปัจจัยอย่างประหยัด และให้เกิดประโยชน์สูงสุดมากที่สุด

วิโรจน์ สารรัตน์ (2555) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานในหน่วยงาน หรือองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้มีประสิทธิภาพ (Efficient) และประสิทธิผล (Effective)

Koontz & Wehrich (1990) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง กระบวนการออกแบบและการสร้าง บรรยากาศในการทำงานของแต่ละคนร่วมกัน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดให้ไว้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

Dubrin & Ireland (1993) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง กระบวนการการทำงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และตรงตามเป้าหมายของหน่วยงานหรือองค์กร ซึ่งต้องอาศัย 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานหรือองค์กร ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการบริหาร รวมทั้งความสามารถทางการบริหาร ได้แก่ บุคลากร วัสดุและอุปกรณ์งบประมาณ ตลอดจนเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานหรือองค์กรอย่างเหมาะสม เพื่อให้มีประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness)

Certo (2000) การบริหารจัดการ คือ กระบวนการของการมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กรจากการทำงานร่วมกัน โดยการใช้บุคคลและทรัพยากรอื่น ๆ

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึง กระบวนการทำงานตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีการกำหนดยุทธศาสตร์ แผนนโยบาย วิสัยทัศน์และพันธกิจ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กร โดยอาศัยกระบวนการการทำงานแบบมีส่วนร่วม

ทักษะทางการบริหาร

องค์กรหรือหน่วยงานนั้นผู้บริหารจะมีความสำคัญในการบริหารงานแล้ว ยังต้องมีทักษะการบริหาร เพราะถ้าหากผู้บริหารไม่มีทักษะทางการบริหารก็จะทำให้ได้งานที่ไม่มีประสิทธิภาพ จึงมีนักวิชาการได้กล่าวถึงทักษะทางการบริหาร ไว้ดังนี้

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2549) ได้เสนอว่า แนวคิดที่เห็นสอดคล้องกับแนวคิดของเดรกและโรว์ เป็นการเพิ่ม 2 ทักษะ ได้แก่ ทักษะทางความรู้ ความคิดและทักษะทางการศึกษา เพราะผู้บริหารงานจะต้องมีหน้าที่ของการบริหารงาน ประกอบด้วย การบริหารงานฝ่ายต่าง ๆ การนำนโยบายไปปฏิบัติการประเมินผลและที่สำคัญผู้บริหารในฐานะผู้นำทางการบริหาร จึงควรมีทักษะที่สำคัญ 5 ด้านตามแนวคิดของเดรกและโรว์ ซึ่งได้ขยายแนวคิดจากทักษะของ แคทซ์ ออกไปอีก 5 ทักษะ ได้แก่

1. ทักษะทางความคิดรวบยอด (Conceptual Skills) เป็นความสามารถที่จะมองเห็นหน่วยงานหรือองค์กรในภาพรวมและเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในส่วนต่าง ๆ ว่าจะมีผลกระทบต่อส่วนอื่น ๆ อย่างไรบ้าง และความสามารถทางความคิดนี้เอง ที่จะเป็นตัวช่วยในการประสานสิ่งต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้การดำเนินงานตรงไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

2. ทักษะทางมนุษย์ (Human Skills) เป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้บริหารทำงานกับบุคคลหรือกลุ่มต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานหรือองค์กรมีประสิทธิภาพ ด้วยการมีส่วนร่วมของทีมงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหน่วยงานหรือองค์กร

3. ทักษะทางการศึกษาและการสอน (Education and Instructional Skills) เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารในฐานะผู้นำทางการบริหาร ซึ่งจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการสอนและการบริหารของแต่ละฝ่าย

4. ทักษะทางเทคนิค (Technical Skills) เป็นทักษะหนึ่งที่ผู้บริหารงานมีส่วนเกี่ยวข้องกับการมีความรู้ที่เชี่ยวชาญ ความสามารถ และความชำนาญในการใช้สื่อ วัสดุและอุปกรณ์ เครื่องมือและการใช้เทคโนโลยีได้อย่างคล่องแคล่ว และสามารถแนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้

5. ทักษะทางความรู้ความคิด (Cognitive Skills) ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ ความคิด มีสติ ปัญญา มีวิสัยทัศน์และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการบริหารงานของหน่วยงานหรือองค์กรให้ประสบความสำเร็จ

Katz (1974 อ้างถึงจาก วิโรจน์ สารรัตน์, 2555) กล่าวว่า ทักษะทางการบริหาร แบ่งออกเป็น 3 ทักษะ ดังนี้

1. ทักษะเชิงเทคนิค (Technical Skills) หมายถึง ความสามารถในการใช้เครื่องมือหรือวิธีการเฉพาะกับการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของต่าง ๆ หรือเกี่ยวกับงานที่เทคนิคส่วนตัวในการบริหารงาน

2. ทักษะเชิงมนุษย (Human Skills) หมายถึง ความสามารถที่จะทำงานกับบุคคลอื่น ๆ หรือทำงานที่เข้ากับคนอื่นได้ดี มีความฉลาดทางอารมณ์ เป็นต้น

3. ทักษะเชิงมนทัศน์ (Conceptual Skills) หมายถึง ความสามารถในการมองหน่วยงานหรือองค์กรอย่างเป็นภาพรวมและรวมถึงการทำงานที่มีความสัมพันธ์กับภายนอก มีความเข้าใจกันดีในหน่วยงานหรือองค์กร มีความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ของหน่วยงานหรือองค์กรและการส่งผลต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ สามารถจะวินิจฉัยและประเมินปัญหาต่าง ๆ ได้

หลักการบริหารงาน 4'M

หลักการแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานก็พามีหลากหลายทฤษฎีและหลากหลายแนวคิด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอหลักการและแนวคิดหลักการบริหารงาน 4'M ที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างรูปแบบการบริหารงานกีฬาแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของ 4'M ดังนี้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2545) กล่าวว่า ทรัพยากรการบริหาร (Management resources) อันได้แก่ 4 M's ประกอบด้วย คน (Man) เงิน (Money) วัสดุดิบ (Material) และวิธีการจัดการ (Method/ Management) ได้ถูกนำมาใช้ในระบบเพื่อการประเมินผลหรือการบริหารงานเพื่อให้เติบโตและพัฒนาก้าวหน้าไปพร้อมกับอุตสาหกรรมการผลิตและการบริหารงานที่เติบโตและพัฒนาขึ้นไปอย่างรวดเร็ว

ปณัฐพงศ์ นรดี (2554) ได้นำเสนอทฤษฎี 4M ไว้ดังนี้

1) Man คือ การบริหารที่เกี่ยวกับกำลังคนว่าจะใช้คนอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับงานให้ได้มากที่สุด

2) Money คือ การบริหารเงินว่าจะจัดสรรเงินอย่างไรให้ใช้จ่ายต้นทุนน้อยที่สุดและให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

3) Materials คือ การบริหารวัสดุสำนักงานในการดำเนินงานของหน่วยงานหรือองค์กรว่าจะทำอย่างไรให้สิ้นเปลืองน้อยที่สุด หรือเกิดประโยชน์มากที่สุด

4) Management คือ การจัดการ หรือกระบวนการจัดการบริหารควบคุมเพื่อให้การดำเนินงานทั้งหมดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างเต็มที่

โชคชัย อาษาสนา (2555) ได้กล่าวว่า การดำเนินธุรกิจใด ๆ ก็ตามต้องอาศัยองค์ประกอบหรือหลาย ๆ ปัจจัยประกอบกัน เพื่อก่อให้เกิดกิจกรรมในการประกอบธุรกิจ ซึ่งปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินธุรกิจมี 4 ประเภท หรือที่เรียกว่า 4M ได้แก่

1) คน (Man) ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุด เพราะธุรกิจจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความคิดและกำลังของคน มีคนเป็นผู้ดำเนินการหรือจัดการทำให้เกิดกิจกรรมทางธุรกิจหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ

2) เงิน (Money) เป็นปัจจัยในการดำเนินธุรกิจอีกชนิดหนึ่งที่ต้องนำปัจจัยหลาย ๆ อย่างมาประกอบกันเพื่อให้เกิดธุรกิจ ซึ่งแต่ละธุรกิจจะใช้ปริมาณเงินที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับว่าธุรกิจนั้นมีขนาดเล็กหรือใหญ่

3) วัสดุหรือวัตถุดิบ (Material) ซึ่งในการผลิตสินค้าต้องอาศัยวัตถุดิบในการผลิต ดังนั้นผู้บริหารต้องรู้จักวางแผนการใช้วัตถุดิบให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้ได้ต้นทุนที่ต่ำและทำให้ธุรกิจได้ผลกำไรสูงสุด

4) วิธีปฏิบัติงาน (Method) ซึ่งการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินธุรกิจนั้นควรมีการวางแผนและมีการควบคุมให้การปฏิบัติงานนั้นมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการบริหารจัดการเป็นกระบวนการกำหนดการจัดการเพื่อให้หน่วยงานหรือองค์กรบรรลุจุดหมายตามความต้องการและผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดเพื่อต้องการให้มีศักยภาพที่ดีจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการผลิตเช่นกันวิธีการบริหารหรือวิธีการปฏิบัติ (Management or Method) เป็นการจัดการหรือการบริหารในหน่วยงานหรือองค์กรธุรกิจต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยระบบการผลิตหรือระบบการให้บริการต่าง ๆ หากมีระบบที่ชัดเจนตลอดจนมีระเบียบขั้นตอนวิธีการต่าง ๆ ในการทำงานย่อมส่งผลให้องค์กรประสบความสำเร็จได้ดี

12. หลักสูตรและการเรียนการสอน

ความหมายของหลักสูตรได้มีนักวิชาการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ ดังนี้

ชวลิต ชูกำแหง (2555) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์การสอนทั้งส่วนที่เป็นเอกสารหลักฐาน ขั้นตอนที่ใช้ในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

อรนุช ลิ้มศิริ (2554) กล่าวว่า คำว่าหลักสูตรเป็นที่รู้จักกว้างขวางในวงการศึกษานักเรียนทุกคนในวงการศึกษานอกองค์กรศึกษา ได้มีผู้ให้นิยามของหลักสูตรไว้หลากหลาย

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2556) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประมวลประสบการณ์ทั้งหลายซึ่งเป็นแนวทางสำหรับจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อพัฒนาให้เขามีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวังไว้

อุตตรา รุ่งเรือง (2556) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ที่หน่วยงาน สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนตามสภาพและความต้องการของผู้เรียน ประกอบด้วย เอกสารหลักสูตรกระบวนการและวิธีการสอนของครู กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้เด็กเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะ มีคุณธรรม จริยธรรม มีเจตคติที่ดีอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตและบรรลุเป้าหมายของการศึกษา

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ กิจกรรม ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งในและนอกหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย หลักการ จุดหมาย โครงการ กิจกรรม และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้

ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ รู้จักตนเอง มีประสบการณ์เชิงปฏิบัติ ให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ และใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียน ชุมชน สังคมได้อย่างมีความสุขตามที่หลักสูตรได้คาดหวังไว้

องค์ประกอบของหลักสูตร

หลักสูตรเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่จะช่วยในการจัดการศึกษา ถ่ายทอดแนวคิด ทฤษฎี สู่การลงมือปฏิบัติจริง เป็นแบบแผนลำดับขั้นตอน เพื่อพัฒนาบุคคลอย่างเต็มศักยภาพโดยหลักสูตรมีองค์ประกอบ ดังนี้

มนตรี วงษ์สะพาน (2554) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตร มีดังนี้

1. จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดผล (Education Purpose)
2. ประสบการณ์ (Education Experiences) ที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้จุดมุ่งหมายบรรลุผล
3. วิธีการจัดประสบการณ์ (Organization of Education Experiences) เพื่อให้การสอน

เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การประเมินผล (Determination of what to Evaluate) เพื่อตรวจสอบจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ชวลิต ชูกำแพง (2555) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรมีความต่อเนื่องและสอดคล้องกันอยู่ 3 ส่วน ได้แก่ จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ เนื้อหาสาระ ประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผล

นิรมล ศตวุฒิ (2560) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรมี ดังนี้

1. หลักการ คือ เป้าหมายปลายทางของหลักสูตร โดยกำหนดไว้ในเชิงปรัชญาของหลักสูตร
2. จุดมุ่งหมาย คือ ความคาดหวังที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนจบหลักสูตร

นั้นไปแล้ว

3. จุดประสงค์ของกลุ่มวิชา คือ การระบุถึงคุณลักษณะของผู้เรียนเมื่อเรียนจบในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

4. โครงสร้างของหลักสูตร คือ การจัดเนื้อหาสาระหรือประสบการณ์ของหลักสูตร สัดส่วนของเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนจะได้รับ รวมถึงระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน

5. เนื้อหา คือ ขอบเขตของความรู้ ประสบการณ์จากการเรียนรู้

6. การจัดการเรียนการสอน คือ วิธีการที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย

ของหลักสูตร

7. แนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ วิธีการในการวัดและประเมินผลในการตรวจสอบผู้เรียนว่าได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่อย่างไร

8. แนวทางการใช้หลักสูตร คือ คำแนะนำในการใช้หลักสูตร เพื่อให้ใช้หลักสูตรได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

บุญเลี้ยง ทูมทอง (2553) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรมี 3 ประการ ได้แก่ 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) เนื้อหา 3) การนำหลักสูตรไปใช้ และ 4) การประเมินผลหลักสูตร

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบด้วย 1) หลักการของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) โครงสร้างเนื้อหา 4) เวลาเรียน 5) แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

6) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 7) แนวทางในการวัดและประเมินผล 8) คำอธิบาย รายวิชา และ 9) แผนการจัดการเรียนรู้

การวิจัยและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)

ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ว่า “ประเทศไทยใช้การวิจัยและนวัตกรรมเป็นกำลังอำนาจแห่งชาติ เพื่อก้าวไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว ภายใน 20 ปี ด้วยความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยมียุทธศาสตร์ 4 ด้าน ที่ระบุประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ไว้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย (1) อาหาร เกษตร เทคโนโลยีชีวภาพและเทคโนโลยีการแพทย์ (2) เศรษฐกิจดิจิทัลและข้อมูล (3) ระบบโลจิสติกส์ (4) การบริการมูลค่าสูง และ (5) พลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย (1) สังคมสูงวัยและสังคมไทยในศตวรรษที่ 21 (2) คนไทยในศตวรรษที่ 21 (3) สุขภาพและคุณภาพชีวิต (4) การบริหารจัดการน่านน้ำ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม และ (5) การกระจายความเจริญและเมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการสร้างองค์ความรู้พื้นฐานของประเทศ ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย (1) องค์ความรู้พื้นฐานและเทคโนโลยีพื้นฐาน (2) องค์ความรู้พื้นฐานทางสังคมและความเป็นมนุษย์ และ (3) การวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร และระบบวิจัยและนวัตกรรมของประเทศซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย (1) การปรับระบบวิจัยและนวัตกรรมของประเทศ (2) บุคลากรและเครือข่ายการวิจัย (3) ระบบบริหารจัดการงานวิจัย (4) เขตเศรษฐกิจนวัตกรรม (5) ระบบแรงจูงใจ (6) โครงสร้างพื้นฐานคุณภาพแห่งชาติ และ (7) โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เพื่อต่อยอดอุตสาหกรรมบริการเกษตรและสุขภาพ

ความหมายของนวัตกรรม

มีผู้นิยามคำว่า “นวัตกรรม” มาจากภาษาอังกฤษ คำว่า Innovation เป็นคำกริยา จากคำ innovate แปลว่า ทำใหม่ เปลี่ยนแปลงให้เกิดสิ่งใหม่ ดังนั้น นวัตกรรม จึงมีความหมายถึงการนำสิ่งใหม่ ๆ อาจอยู่ในรูปของความคิดหรือการกระทำหรือสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ เข้ามาเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมจากวิธีการที่ทำอยู่เดิม ๆ เปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นเพื่อให้ใช้ได้ผลดียิ่งขึ้น นวัตกรรมที่มักได้รับความสนใจและยอมรับนำไปใช้อย่างกว้างขวางโดยทั่วไป ควรมีลักษณะ ดังนี้ (ทิตนา แคมณี, 2547)

- 1) เป็นนวัตกรรมที่ไม่ซับซ้อนและยากจนเกินไป ความยากง่ายของนวัตกรรมมีอิทธิพลอย่างมากต่อการยอมรับนำไปใช้
- 2) เป็นนวัตกรรมที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายจนเกินไป เนื่องจากผู้ใช้จำนวนมากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ
- 3) เป็นนวัตกรรมที่สำเร็จรูป ที่อำนวยความสะดวกในการใช้ มักได้รับการยอมรับและนำไปใช้มากกว่านวัตกรรมที่ผู้ใช้จะต้องนำไปจัดทำเพิ่มเติม
- 4) เป็นนวัตกรรมที่ไม่กระทบกระเทือนต่อบริบทเดิมมากนัก

5) เป็นนวัตกรรมที่มีคนเกี่ยวข้องไม่มากนัก ไม่ต้องประสานงานหลายฝ่าย การใช้ที่ขึ้นกับคนหลายฝ่ายย่อมทำให้เกิดความไม่สะดวก

6) เป็นนวัตกรรมที่ส่งผลเป็นรูปธรรมเห็นได้ชัดเจน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า งานวิจัยเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ที่ได้มาจากกระบวนการที่นำเชื่อถือเป็นผลงานที่มีคุณค่า จึงต้องส่งเสริมให้มีการนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนการนำไปใช้ในการพัฒนางานของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การบริการวิชาการ

ความหมายของการบริการวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553) หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบันการศึกษา หรือเป็นการบริการที่จัดในสถาบันการศึกษาโดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการการให้บริการวิชาการ

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2554) หมายถึง การที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคม เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการหรือทำหน้าที่ใดที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทนและบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและการวิจัย

ลักษณะและขอบเขตของการบริการวิชาการแก่สังคม

สำนักงานรับรองมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้กำหนดลักษณะและขอบเขตของการบริการวิชาการและวิชาชีพ ดังนี้

1. บริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบและตรวจซ่อม
2. บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ทางการศึกษา
3. บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบเก็บค่าลงทะเบียน
4. บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบให้เปล่า
5. บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการในลักษณะการว่าจ้าง
6. บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยตรงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7. บริการศึกษา วิจัย สืบค้น การวางแผน การจัดการ

8. บริการศึกษาความเหมาะสมของโครงการการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

9. บริการวางระบบ ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์ และผลิต

10. บริการอื่น ๆ ทั้งนี้ ไม่นับรวมการเป็นวิทยากรที่ไม่ได้อยู่ในแผนของสถาบัน

กระบวนการบริการทางวิชาการเกิดประโยชน์ต่อสังคม

1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดทิศทาง และการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบ

การกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ ทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นและความเชี่ยวชาญของสถาบัน

2. มีความร่วมมือด้านบริการวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพสถาบันมีการเชิญหรือเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมจากชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่จะให้บริการมาร่วมมือร่วมพลัง (Collaboration) ในลักษณะของการสร้างเครือข่าย (Networking) ระหว่างบุคคลหรือหน่วยงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ความร่วมมือกับสถานประกอบการในการนำผลการวิจัยไปเป็นส่วนหนึ่งของการปรับปรุงปัญหาที่เกิดขึ้น หรือไปใช้พัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการหรือส่วนการผลิต มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้คำปรึกษาแนะนำและจัดให้มีช่องทางในการสื่อสาร ทำความเข้าใจร่วมกันของภาคอุตสาหกรรมหรือริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใหม่ ๆ ในชุมชน

3. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคมมีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคมว่าสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการทั้งทางตรงและทางอ้อม มีการประเมินผลที่เกิดกับนักศึกษา อาจารย์และบุคลากรผู้ให้บริการ ทั้งในด้านการนำความรู้ ความเชี่ยวชาญ ไปใช้ประโยชน์ การสื่อสาร การชี้แจงแนะนำให้ผู้รับบริการและประชาชน

4. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการมีการนำผลการประเมินการให้บริการทางวิชาการไปพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของการให้บริการ มีระบบและกลไกการให้บริการ ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบการให้บริการ ขอบเขตการให้บริการ ค่าใช้จ่ายระยะเวลาในการให้บริการ สัญญาการบริการ ซึ่งรวมทั้งการควบคุมและการกำกับคุณภาพของการให้บริการ โดยจัดให้มีระบบให้ข้อมูลที่ชัดเจน มีความเป็นธรรมโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

5. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณชน สถาบันมีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการ ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการในการถ่ายทอดความรู้ไปสู่บุคลากรภายในสถาบัน ซึ่งรวมทั้งผู้เรียนด้วย จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดและเผยแพร่ประสบการณ์ในการให้บริการผ่านทางสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลการบริการวิชาการ เผยแพร่สู่สาธารณชนในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการและเป็นที่ยอมรับของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของสถาบันพิจารณาได้จาก (1) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (2) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และ (3) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบันการศึกษา หรือเป็นการบริการที่จัดในสถาบันการศึกษาโดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการการให้บริการวิชาการ ตามความต้องการของผู้รับบริการทั้งทางตรงและทางอ้อม

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

สุมาลี ไชยสุภารากุล (2558) หมายถึง การดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ โดยเห็นถึงความสำคัญและคุณค่าเรื่องศิลปะและวัฒนธรรมที่จำต้องปลูกฝัง ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งที่ตั้ง

ความมีสุนทรีย์และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ อยู่ในสภาพแวดล้อมที่สวยงามอย่างมีสุนทรีย์ให้เกิด ในจิตสำนึกและในวิถีชีวิต มีความเชื่อมั่นในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า สามารถรองรับกับการเปลี่ยนแปลง ของสังคม ทั้งในเรื่องความเชื่อ ค่านิยม และวัฒนธรรมใหม่ ๆ สถานศึกษาจึงมีนโยบายและการดำเนินงาน ทั้งในระดับบุคคลและสถาบัน โดยมีระบบกลไกเป็นหน่วยส่งเสริม สนับสนุนในลักษณะโครงการและ ส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้วิถีชีวิตและบรรยากาศ ในมหาวิทยาลัยน่าอยู่มีชีวิตที่มี คุณค่าอย่างมีสุนทรีย์ และสามารถอยู่ในสังคมด้วยความเข้าใจ มีน้ำใจอย่างมีความสุข

คณะกรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมวิทยาลัยการพยาบาล (2562) หมายถึง งานสร้าง สรรค์ที่ส่งเสริมสร้างสุนทรีย์ความงามและความสุขแก่ผู้คน สภาพแวดล้อม และสังคม เพื่อพัฒนาการ ยกระดับความมีสุนทรีย์ ความสุนทรีย์ เข้าใจคุณค่าและความสำคัญของศิลปะ ตลอดจนเป็นแนวทาง ในการพัฒนาส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

คณะกรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมวิทยาลัยการพยาบาล (2562) วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงามของมวลมนุษย์ที่มีการพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ทั้งเรื่องความคิดความรู้สึก ความเชื่อ ก่อให้เกิดวัฒนธรรม โดยสามารถเห็นได้จากพฤติกรรมในวิถีชีวิตและสังคม รวมทั้งผลที่เกิด จากกิจกรรมหรือผลผลิตกิจกรรมของมนุษย์ วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะและมีลักษณะสากลเปลี่ยนแปลง ตามสมัยนิยมวัฒนธรรมปัจจุบันที่ดีควรมีความสอดคล้องกับความเป็นสากล แต่มีรากฐานของ วัฒนธรรมตนเองที่มีคุณค่าวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วัฒนธรรมที่แสดงความเป็น อุดมศึกษาที่ถือเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม มีความเจริญงอกงามทางปัญญา ความรู้ ความคิด ทศนคติ และจิตใจ การมีน้ำใจเสียสละและการมีส่วนร่วมกับสังคม สามารถเป็นผู้นำที่ดีและเป็นที่ยังของสังคม มีวัฒนธรรมในวิถีชีวิตของสถาบันที่น่าศรัทธาเป็นที่ยอมรับมีบทบาทต่อการปกป้องวัฒนธรรมที่ดีงาม ของไทยและพัฒนาแนวทางการดำรงชีวิตท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมสากลได้เหมาะสม

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปบูรณาการร่วมกับการเรียน การสอนและกิจกรรมนักศึกษา คือ การจัดการเรียนการสอนที่นำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไป ผสมผสานเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนและส่วนงานจัดการศึกษาหรือองค์กรนักศึกษา จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการสืบสานและธำรงรักษาศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและ ของชาติ

ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีการวางแผน มีจุดมุ่งหมายและกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงของการแข่งขันกีฬาที่มุ่งหวังทางประสิทธิภาพของ นักกีฬา ให้ได้รับโอกาสที่แสดงความเป็นเลิศทางการกีฬาและเพื่อเป็นแชมป์เปียน

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2555) ได้กล่าวถึง แนวคิดการพัฒนาการกีฬาไว้ว่าการพัฒนา ประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ การพัฒนา ประชาชนให้มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจปราศจากโรคภัยไข้เจ็บสามารถ เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็น การพัฒนาคนและ สังคมที่มีคุณภาพ โดยการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน และมีกลยุทธ์ที่ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชนพัฒนาทักษะด้านการกีฬาสู่ความ เป็นเลิศ สร้างนิสัยรักกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มุ่งเน้นการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือในการ

พัฒนาคุณภาพของคนในสังคมการกีฬา นอกจากจะทำให้ประชาชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว ความเจริญก้าวหน้าด้านการกีฬายังเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศด้วย ทั้งด้านคุณภาพของคนในสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านการกีฬาเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในด้านบุคลากรด้านการกีฬา รวมทั้งเกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไปในการเข้ามาชมกีฬาหรือใช้บริการเพื่อการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา โครงสร้างพื้นฐานรองรับการแข่งขันและอุปกรณ์ด้านการกีฬา รวมทั้งองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา จึงเป็นต้องมีการบริหารจัดการองค์ระบบบูรณาการให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมการกีฬาสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้หลายมิติด้วยกัน คือ

1. มิติกีฬาเพื่อสุขภาพ เป็นมิติของการส่งเสริมกีฬาเพื่อการออกกำลังกายและก่อให้เกิดสุขภาพที่ดีของประชาชน เป็นมิติที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและคุณภาพของประชาชนทั้งประเทศจึงเป็นมิติที่ควรได้รับการพัฒนาและสนับสนุนจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนและทุกระดับ เพื่อส่งเสริมและผลักดันให้ประชาชนเล่นกีฬา เพื่อการออกกำลังกายจนเป็นวิถีชีวิต

2. มิติกีฬาเพื่อความเป็นเลิศเป็นมิติกีฬาที่มีพื้นฐาน เพื่อสร้างความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความสามัคคี รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งร่างกายและจิตใจ และเป็นมิติที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความภูมิใจในความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา ทั้งของตนเองและของคนทั้งชาติ ในทุกระดับของความสำเร็จของนักกีฬาจะนำไปสู่ชื่อเสียงและความเจริญในด้านต่าง ๆ ของประเทศ

3. มิติกีฬาเพื่ออาชีพ เป็นมิติกีฬาที่มุ่งเน้นการแพ้ชนะจากการแข่งขันเป็นมิติที่มุ่งพัฒนาให้คนมีความอดทนมุ่งมั่นและรับผิดชอบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทั้งจากการแข่งขัน ความมีชื่อเสียงและผลตอบแทนที่ได้จากการแข่งขันกีฬา

4. มิติกีฬาเพื่อความมั่นคง เป็นมิติกีฬาที่มีเป้าหมายนำการกีฬามาใช้เป็นเครื่องมือแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ก่อให้เกิดความรักสามัคคีและความเข้าใจระหว่างประชาชนทุกกลุ่มตัวอย่าง ที่ผ่านมามีการใช้กีฬาเพื่อลดปัญหาสิ่งเสพติดให้แก่เยาวชน ดังนั้น ประเด็นมิติกีฬาเพื่อความมั่นคงสามารถนำมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาความไม่สงบในเขตพื้นที่ชายแดน 3 จังหวัดภาคใต้ หรือเขตพื้นที่อื่น ๆ ที่เกิดปัญหาในลักษณะเดียวกัน

5. มิติกีฬาด้านเศรษฐกิจ ความสำเร็จด้านการกีฬาของประเทศเป็นดัชนีบ่งชี้ถึงความสำเร็จและความเจริญทางเศรษฐกิจในภาพรวม ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากมีการจัดการแข่งขันมีผู้ชมกีฬา เป็นวิถีชีวิต มีรายได้จากการแข่งขันมีการลงทุนด้านสื่อและประชาสัมพันธ์ด้านการกีฬามีการท่องเที่ยว และมีอุตสาหกรรม

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (ปี 2560 - 2564) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิตประชาชนทุกภาคส่วนและเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคุณค่าทางสังคม และส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีหลักแนวคิดเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิตประชาชนทุกภาคส่วน โดยส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนมีความตระหนักถึงประโยชน์ของกีฬาโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน เพิ่มโอกาสให้ประชาชนทุกคนได้เล่นกีฬาหรือชมกีฬาที่ตนเองต้องการอย่างเท่าเทียม

2. การกีฬาเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคุณค่าทางสังคม โดยสร้างปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ อาทิ บุคลากรการกีฬา โครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา กิจกรรมด้านการกีฬา องค์กรกีฬา องค์กรความรู้วิทยาศาสตร์การกีฬาและนโยบายในการผลักดันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ อันจะสร้างแรงบันดาลใจและนำมาซึ่งความสามัคคีแก่คนในชาติ

3. การกีฬาเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาที่มีมาตรฐานและอยู่ในระดับชั้นนำของภูมิภาคเอเชีย รวมทั้งการสร้างกิจกรรมด้านการกีฬาในทุกกระดับ เพื่อเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจไทย ผลักดันให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการสร้าง ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและส่งเสริมการบริหารจัดการกีฬาให้มีมาตรฐานที่ดี ทำให้การกีฬาไทยเป็นที่น่าสนใจสำหรับคนไทยและต่างชาติ ทั้งนักกีฬา ภาครธุรกิจ และภาคประชาชน

การกีฬาสู่ความเป็นเลิศนั้น อยู่ในแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ มุ่งเน้นด้านการสร้างและการพัฒนานักกีฬาของชาติให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับต่าง ๆ เพื่อสร้างชื่อเสียง เกียรติยศ และเกียรติภูมิของประเทศชาติให้ทัดเทียมกับนานาชาติ สามารถสร้างความภาคภูมิใจและเป็นเครื่องมือในการรวมจิตใจซึ่งจะเป็นการสร้างความรัก ความสามัคคีของคนในชาติ อีกทั้งยังส่งเสริมการพัฒนาต่อยอด นักกีฬาที่มีความเป็นเลิศไปสู่การกีฬาเพื่อการอาชีพอย่างเต็มตัว สามารถสร้างรายได้จากความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรองรับการพัฒนา ประกอบกับการจัดให้มีระบบสวัสดิการช่วยเหลือ และส่งเสริมการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการร่วมพัฒนาตลอดเส้นทาง อาชีพนักกีฬา โดยมีแนวทางที่สำคัญ ได้แก่

1. การค้นหาและพัฒนา นักกีฬาที่มีความสามารถทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
2. การพัฒนาบุคลากรการกีฬาอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานสากล เพื่อการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการอาชีพอย่างยั่งยืน
3. การสร้างและพัฒนาศูนย์บริการการกีฬาและศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติที่เป็นมาตรฐาน
4. การส่งเสริมและจัดเตรียมการดูแลสวัสดิการและสวัสดิภาพของนักกีฬาและบุคลากรการกีฬา
5. การส่งเสริมและพัฒนา กีฬาเพื่อการอาชีพอย่างเป็นระบบ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าเป็นการกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงของการแข่งขันกีฬาที่มุ่งหวังทางประสิทธิภาพของนักกีฬา ให้ได้รับโอกาสที่แสดงความเป็นเลิศทางการกีฬาและเพื่อเป็นแชมป์เปียน การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ โดยการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน และมีกลยุทธ์ที่ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชนพัฒนาทักษะด้านการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

คุณลักษณะของบัณฑิต

ซูชาติ อารีจิตรานุสรณ์ (2552) กล่าวว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นเพียงเครื่องมือส่วนหนึ่งที่มีมุ่งสร้างความรู้ให้แก่บัณฑิตและมีอาจารย์จำนวนมาก มุ่งสอนเฉพาะตามหลักสูตรที่กำหนด และมีนักศึกษาเป็นจำนวนมากมุ่งเรียนให้ครบหลักสูตรเพื่อรับปริญญาบัตร โดยที่ทั้งสองฝ่ายมักจะลืมคิดถึงคุณลักษณะบัณฑิตที่สังคมต้องการ ดังนั้น จึงพบว่า มีผู้จบปริญญาเป็นจำนวนมากขาดคุณลักษณะบัณฑิต

ความสำคัญของคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

ในปัจจุบันความรู้และเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีความเข้มงวดด้านมาตรฐานวิชาชีพมากขึ้น มีการแข่งขันกันมากขึ้น และการทำงานมีลักษณะที่หลากหลายมากขึ้น ดังนั้น การกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์จึงมีประโยชน์อย่างน้อย 3 ประการ คือ ประการแรก หน่วยงานของรัฐองค์กรเอกชน ชุมชน สังคม ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติได้รับประโยชน์มากยิ่งขึ้น เพราะได้บัณฑิตที่คุณสมบัติตรงกับความต้องการมากขึ้น ประการที่สอง เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการใช้คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร วางแผนการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมและบริหารจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ประการที่สาม เป็นประโยชน์ต่อตัวบัณฑิตที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เพราะจะทำให้มีโอกาสในการถูกคัดเลือกเข้าทำงานมากขึ้น และมีโอกาสในการก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น ทางการศึกษาที่สูญเสียไปซึ่งไม่ควรปล่อยให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาของประเทศไทย

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ซึ่งได้กำหนดมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตว่า “บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อในฐานะพลเมืองและพลโลก” ซึ่งสถานศึกษาส่วนใหญ่ได้ปรับปรุงคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับประกาศดังกล่าว โดยเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและคุณสมบัติอื่น ๆ ตามประกาศดังกล่าว แต่มีความแตกต่างกันตรงที่สถานศึกษาบางแห่งเน้นคุณธรรมนำความรู้ สถาบันศึกษาบางแห่งเน้นความรู้มากกว่าคุณธรรมในขณะที่ตลาดแรงงานที่ต้องการบัณฑิตที่ “ดีและเก่ง” มากกว่าบัณฑิตที่ “เก่งแต่ไม่ดี” กล่าวคือ ตลาดแรงงานไม่ได้เน้นความรู้เป็นลำดับแรก แต่จะเน้นความประพฤติและบุคลิกภาพ มากกว่าความรู้ ทั้งนี้ อาจมีเหตุผลจาก 3 ประการ คือ ประการแรก การทำงานในปัจจุบันต้องมีการทำงานเป็นทีม ทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำงานภายใต้แรงกดดันต่าง ๆ มากขึ้น และมีการติดประสานงานซึ่งกันและกันค่อนข้างมาก ประการที่สอง นักศึกษาอ่อนแอ ขาดภูมิคุ้มกัน ความองงามด้านคุณธรรมและจริยธรรมลดลง เนื่องจากกระแสวัตถุนิยม อบายมุขและตัวอย่างต่าง ๆ ที่ไม่ดีในสังคม ประการที่สาม ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากสถานศึกษาส่วนใหญ่ไม่ตรงกับสิ่งที่ต้องใช้หรือปฏิบัติจริง ดังนั้น บัณฑิตจึงต้องไปเรียนรู้ใหม่ในสถานที่ทำงานจริงในภายหลังและสมารถจะสร้างปัญญา แต่ในขณะที่ความเก่งอาจจะสร้าง คนให้เป็นคนดีไม่ได้และให้ความสำคัญแก่

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามลำดับดังนี้

1. ด้านความประพฤติ ตัวอย่างเช่น มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ตรงเวลา ขยัน มุ่งมั่น เสียสละ อุทิศตนและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ฯลฯ ในด้านความประพฤติอาจใช้กิจกรรมทางศาสนาช่วยขัดเกลาจิตใจ การจัดให้ฟังเทศน์และสนทนาธรรม การฟังการบรรยายจากผู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรมดีเด่นในด้านต่าง ๆ
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์ ตัวอย่างเช่น การทำงานเป็นทีม การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้ดีมีจิตอาสา (Service Mind) สถานศึกษาควรให้นักศึกษาเรียนรู้เทคนิคและวิธีการทำงานเป็นทีม การปรับตัวในสังคมและการให้บริการที่ดี โดยการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เหมาะสม

3. ด้านบุคลิกภาพ บุคลิกภาพในที่นี้ หมายถึง บุคลิกภาพภายในและภายนอก ตัวอย่างเช่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีวุฒิภาวะสูง เปิดใจกว้าง กล้าแสดงออก การคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน การแต่งกายเหมาะสม การวางตนให้เหมาะสม ซึ่งการพัฒนาบุคลิกภาพทั้งภายในและบุคลิกภาพภายนอกอาจกระทำได้โดยการจัดฝึกอบรมหลักสูตรการสร้างภาวะผู้นำ (Leadership) เทคนิคการพูดในที่ชุมชน การแต่งกายที่เหมาะสม และมารยาทในการเข้าสังคม เป็นต้น

4. ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ความเชี่ยวชาญเป็นสิ่งที่อยู่เหนือกว่าความรู้ปกติ ได้แก่ มีความรอบรู้ในวิชาชีพ มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ทางวิชาการอย่างมีเหตุผล มีวิจารณญาณ และความสามารถในการแก้ปัญหา มีความสามารถในการวิจัย ค้นคว้า ประยุกต์หรือดัดแปลง ซึ่งการสร้าง ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพอาจกระทำโดยการเพิ่มการฝึกภาคปฏิบัติให้มากขึ้น การให้เรียนวิชาการคิด วิเคราะห์ (Critical Thinking) ซึ่งบางมหาวิทยาลัยในประเทศแถบทวีปอเมริกาได้กำหนดให้เป็นวิชา บังคับสำหรับนักศึกษาทุกคน การให้เรียนวิชาการระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) เพื่อเสริม ศักยภาพในการวิจัย เป็นต้น

5. คุณลักษณะอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น มีค่านิยมที่ดี มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้อย่าง ถูกต้อง มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้อย่างน้อย 1 ภาษา มีความรู้และ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีทันสมัยที่เหมาะสม มีจิตสำนึกในการใฝ่ศึกษาหาความรู้ อย่าง ต่อเนื่อง ตลอดจนการมีความสามารถพิเศษอื่น ๆ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า กระแสโลกาภิวัตน์และสภาพการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในปัจจุบัน จะสร้างแรงผลักดันให้สถานศึกษาต้องกำหนดและทบทวนคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์อย่าง สม่าเสมอ เพื่อให้เป็นสถาบันที่สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน มากที่สุดอยู่ตลอดเวลา เพื่อประโยชน์ของสังคมและตัวบัณฑิต โดยต้องอาศัยความร่วมมืออย่างจริงจัง ระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาคณาจารย์ นักศึกษาและผู้ปกครอง

เทคโนโลยีสารสนเทศ

ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) มีผู้ให้คำนิยามเกี่ยวกับ คำว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ไว้ดังนี้

Ellington & Harris (1986) เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เป็นการรับการประมวลผล และการแจกจ่ายสารสนเทศในรูปแบบเสียง ภาพ เนื้อหาที่เป็นข้อความตัวเลข โดยระบบพื้นฐาน หลักการไมโครอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับคอมพิวเตอร์และระบบโทรคมนาคม

ครรชิต มาลัยวงศ์ (2538) ได้ให้ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศในสองแบบ ดังนี้ คือ ในความหมายแคบ หมายถึง ตัวเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องใช้ สำนักงานและอุปกรณ์โทรคมนาคม โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการเก็บและ บันทึกรหัสข้อมูล และใช้ระบบโทรคมนาคมเป็นสื่อในการจัดส่งสารสนเทศนั้นไปยังผู้รับ ความหมาย ในแบบกว้าง หมายถึง การประยุกต์เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่กล่าวถึงข้างต้น ในหน่วยงานหรือ ในธุรกิจต่าง ๆ มุ่งไปที่การคิดค้นวิธีการจัดเก็บข้อมูล การจัดระบบข้อมูล การจัดทำรายงานและการจัดทำ ระบบต่าง ๆ เพื่อช่วยสนับสนุนการบริหารจัดการจนถึงการสนับสนุนการจัดทำกลยุทธ์ธุรกิจ

สำนักนายกรัฐมนตรีน (2535) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ความรู้ในผลิตภัณฑ์ หรือในกระบวนการดำเนินงานใด ๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์

ฮาร์ดแวร์ การติดต่อสื่อสาร การรวบรวมและการนำข้อมูลมาใช้อย่างทันการ เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพ ทั้งทางด้านเทคนิคการบริการ การบริหารและการดำเนินงานรวมทั้งเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลตามความได้เปรียบทางด้านเศรษฐกิจ การค้าและการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุณภาพของ ประชาชนในสังคม

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (2539) ให้ความหมายของเทคโนโลยี สารสนเทศว่า หมายถึง เทคโนโลยีจำนวนหนึ่งที่ถูกมาใช้เพื่อการรวบรวม ประมวลผล การจัดเก็บและ จัดการการเผยแพร่และการใช้สารสนเทศ (ครอบคลุมตั้งแต่ข่าวสารและข้อมูลดิบ จนถึงความรู้วิชาการ) ให้เกิดประโยชน์ในรูปแบบของสื่อต่าง ๆ ทั้งเสียง ภาพ และตัวอักษร ด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์

ชัยพจน์ รั้งงาม (2540) เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการ ประมวลผลข้อมูลและสามารถติดต่อสื่อสารกับเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน

สุชาติ กิระนันท์ (2541) เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีทุกด้านที่เข้ามาร่วมกัน ในกระบวนการจัดเก็บ สร้าง และสื่อสารสนเทศ ซึ่งเป็นทั้งเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ระบบฐานข้อมูล ระบบประยุกต์สารสนเทศต่าง ๆ การสื่อสารโทรคมนาคมและระบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการ เก็บรวบรวมข้อมูล การสร้างสารสนเทศและการนำสารสนเทศไปใช้ในงาน

วาสนา สุขกระสานติ (2541) เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ และระบบงาน ที่ช่วยให้ได้สารสนเทศที่ต้องการ โดยรวมถึงเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งส่วนมากจะหมายถึง เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องใช้สำนักงาน อุปกรณ์โทรคมนาคมต่าง ๆ รวมทั้งซอฟต์แวร์แบบสำเร็จรูปและ แบบพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในงานเฉพาะด้าน นอกจากนี้ ยังรวมถึงกระบวนการในการนำอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ มาใช้งานเพื่อรวบรวมจัดเก็บประมวลผลและแสดงผลลัพธ์เป็นสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ ที่สามารถ นำไปใช้ประโยชน์ได้

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ทางการศึกษา

1. การจัดหลักสูตร ในการจัดข้อมูลหรือการมีระบบข้อมูลที่มีประสิทธิภาพของสถานศึกษานั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะความต้องการและการเลือกสรรใช้ข้อมูลที่จำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา การจัดการศึกษาของสถานศึกษาและควรจะครอบคลุมองค์ประกอบพื้นฐานของการจัดการศึกษา การจัดหลักสูตร ได้แก่ ตัวหลักสูตร แผนการสอน คู่มือ การพัฒนาหลักสูตร การสำรวจความต้องการ ของชุมชน การใช้ตำราเรียนของครูและนักเรียน โดยมุ่งเน้นถึงความยืดหยุ่นและความเหมาะสมที่เอื้อ ต่อการเรียนรู้และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น โดยสอดคล้องกับเป้าหมายการศึกษา และเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนเพียงใด

2. กระบวนการเรียนการสอน ในการจัดข้อมูลหรือการมีระบบข้อมูลที่มีประสิทธิภาพของ สถานศึกษานั้นขึ้นอยู่กับลักษณะความต้องการและการเลือกสรรใช้ข้อมูลที่จำเป็นและเป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและควรจะครอบคลุมองค์ประกอบพื้นฐานของการจัด การศึกษากระบวนการเรียนการสอน ได้แก่ ลักษณะของวิธีการสอน การมีส่วนร่วมของนักเรียน ตารางสอน การใช้ตำราเรียน สื่อการสอน การประเมินผลการเรียนการสอน การรายงานผลการเรียน การสอน ช่อมเสริม โดยมีการจัดการเรียนการสอนที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ มีการสอนให้สอดคล้องกับ หลักสูตรขั้นพื้นฐาน จะจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากนั้น ยังคำนึงถึง การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสื่อมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

3. การบริหารในการจัดข้อมูลหรือการมีระบบข้อมูลที่มีประสิทธิภาพของสถานศึกษานั้นขึ้นอยู่กับลักษณะความต้องการและการเลือกสรรใช้ข้อมูลที่เป็นและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและควรจะครอบคลุมองค์ประกอบพื้นฐานของการจัดการศึกษา การบริหาร ได้แก่ บริหารงานโรงเรียนด้านต่าง ๆ เช่น งานธุรการ ได้แก่ การบริหารบุคลากร งบประมาณ การวางแผนงาน งานวิชาการ ได้แก่ หลักสูตร การเรียน การสอน งานปกครอง ได้แก่ ตัวนักเรียน ซึ่งจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดีและบางอย่างต้องเป็นความลับ ข้อมูลเหล่านี้บางอย่างสามารถแสดงได้ เช่น จำนวนครู นักเรียน ระบบงานธุรการ แผนงาน ประจำปี ฯลฯ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

4. การบริการในการจัดข้อมูลหรือการมีระบบข้อมูลที่มีประสิทธิภาพของสถานศึกษานั้นขึ้นอยู่กับลักษณะความต้องการและการเลือกสรรใช้ข้อมูลที่เป็นและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและควรจะครอบคลุมองค์ประกอบพื้นฐานของการจัดการศึกษาการบริการ คือ การให้บริการด้านต่าง ๆ ได้แก่ อาคารเรียน อาคารประกอบและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มียูในโรงเรียน เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ วัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอน ห้องสมุด ตลอดจนแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา เป็นต้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีที่ครอบคลุมและเกี่ยวข้องกับการผลิต บันทึก จัดเก็บ ประมวลผล รับและส่งข้อมูลในทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ตัวเลข เสียง ภาพ โดยใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ที่อยู่ในระบบเครือข่าย อุปกรณ์สื่อสารและโทรคมนาคม เป็นต้น รวมทั้งระบบที่ควบคุมการทำงานของเครื่องมือและอุปกรณ์เหล่านั้นเพื่อจะนำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ

สุชาติ กิระนันท์ (2541) ได้เสนอประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนี้

1. ช่วยให้มีการตัดสินใจที่ดีขึ้นจากการมีสารสนเทศประกอบการตัดสินใจและการพิจารณาเลือกภายใต้เงื่อนไขต่าง ๆ
2. ลดค่าใช้จ่าย เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้ประหยัดเวลาการทำงานหรือลดค่าใช้จ่ายในการทำงานลง
3. เพิ่มคุณภาพสินค้าหรือบริการ เช่น ทำให้ลูกค้ามีข้อมูลเกี่ยวกับสินค้ามากขึ้นสามารถติดต่อกับศูนย์บริการหรือรับบริการได้สะดวกขึ้น พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนโดยมีการค้นคว้าผ่านระบบเครือข่ายเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลได้จากสถานที่อื่นนอกสถานศึกษา เป็นการฝึกให้รู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น
4. เพิ่มรายได้ของธุรกิจ เนื่องจากคุณภาพของสินค้าหรือบริการที่ดีสามารถแข่งขันได้มากขึ้น
5. สร้างสินค้าหรือบริการใหม่ระบบที่พัฒนาขึ้นอาจเป็นที่ต้องการของหน่วยงานอื่น หรือทำให้เกิดการขยายการดำเนินงาน เช่น การสร้างเครือข่ายห้องเรียนในการสอนทางไกลผ่านเครือข่ายการสื่อสาร ทำให้สามารถจัดการเรียนการสอนพร้อมกันในสถานที่ต่างกัน เป็นต้น
6. สร้างความได้เปรียบเชิงแข่งขัน (Competitive Advantage)
7. สร้างพันธมิตร (Alliances) ในการดำเนินงาน เช่น การร่วมมือกันในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน เป็นต้น

8. เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน

9. ช่วยในการรี้อปรับระบบ (Reengineering) ด้วยการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือการปรับระบบ
ชัยพจน์ รั้งงาม (2545) ได้เสนอประโยชน์ของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ไปประยุกต์ใช้ ดังนี้

1. มีความสะดวกรวดเร็วในระหว่างการทำงาน
2. ลดปริมาณผู้ดำเนินงานและสามารถประหยัดพลังงานเชื้อเพลิงได้อีกทางหนึ่ง
3. ระบบการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีระเบียบมากขึ้นกว่าเดิม
4. ลดข้อผิดพลาดของเอกสารในระหว่างการทำงานได้
5. สร้างความโปร่งใสให้กับหน่วยงานหรือองค์กรได้
6. ลดปริมาณเอกสารในระหว่างการทำงานได้มาก
7. ลดขั้นตอนในระหว่างการทำงานได้มาก
8. ประหยัดเนื้อที่จัดเก็บเอกสาร

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ คือ กลุ่มของระบบงานที่ประกอบด้วยฮาร์ดแวร์
หรือตัวอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสาร เช่น
เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ที่ใช้ในการรวบรวมการจัดเก็บ ประมวลผลและเผยแพร่ แจกจ่าย ข้อมูลสารสนเทศ
ในรูปแบบของข้อความ ภาพ เสียง เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการ การตัดสินใจและการควบคุมของ
กิจกรรมต่าง ๆ

สิ่งอำนวยความสะดวก

ความหมายและประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวก

ไตรรัตน์ จารุทัศน์ (2556) สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง ส่วนของอาคารที่สร้างขึ้นและ
อุปกรณ์อันเป็นส่วนประกอบของอาคารที่ติดหรือตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคาร เพื่ออำนวยความสะดวก
สะดวกในการใช้อาคาร ซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกนี้เป็นส่วนสำคัญสำหรับการใช้ชีวิต การเกิดอุบัติเหตุ
ในบ้านนับตั้งแต่การหกล้มเพราะเฟอร์นิเจอร์ในบ้านที่กีดขวางทางเดิน การมีธรณีประตู พื้นห้องที่ลื่น
นอกจากนี้แล้วการเกิดอุบัติเหตุนอกบ้านก็มักเกิดขึ้นได้ง่าย เช่น ถนนพื้นต่างระดับ เป็นต้น อาคาร
สถานที่ที่ผู้ซึ่งเป็นกลุ่มที่อยู่ติดบ้านจะเดินทางไปใช้พื้นที่ภายนอกในระยะที่สามารถเดินถึง เช่น ร้านค้า
ตลาด หรือศาสนสถานใกล้เคียงและสถานที่ราชการต่าง ๆ ดังนั้น สิ่งอำนวยความสะดวกของอาคาร
ประเภทที่อยู่อาศัยที่ผู้สูงอายุต้องใช้ชีวิตอยู่ทุกวันศาสนสถานและผู้สูงอายุเดินทางไปทำบุญพบปะพูดคุย
กับบุคคลอื่น และสถานที่สาธารณะ เช่น สวนที่ผู้สูงอายุใช้ออกกำลังกาย สถานที่ราชการอื่น ๆ
ที่ผู้สูงอายุต้องไปรับเบี้ยยังชีพ ทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น จึงควรกำหนดองค์ประกอบสิ่งอำนวยความสะดวก
ที่จำเป็นต่อการเข้าถึงสถานที่นั้น ๆ เพื่อสร้างความปลอดภัยในการใช้งานและอำนวยความสะดวก
สะดวกในการใช้พื้นที่ดังรายละเอียด ดังนี้

1. สิ่งอำนวยความสะดวกของที่อยู่อาศัย ประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้สูงอายุ
ต้องใช้งานในที่อยู่อาศัยของตน จำนวน 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ทางเดินเข้าบ้าน (จากประตูรั้วถึงประตูหลัก)
บันไดภายนอก ทางลาด ประตูหลัก (ประตูเข้าบ้าน) บันไดภายในบ้านห้องนอนผู้สูงอายุ ห้องน้ำ
ผู้สูงอายุ และทางเดินภายในบ้าน (จากประตูหลักถึงห้องนอนและห้องน้ำ)

2. สิ่งอำนวยความสะดวกของศาสนสถาน ประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ ต้องใช้งานในศาสนสถาน จำนวน 9 องค์ประกอบ ได้แก่ ทางเดินเข้าศาสนสถาน (จากประตูรั้วถึงประตูหลักของอาคาร) ที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ บันไดภายนอก ทางลาดประตูหลักบันไดภายในอาคาร ห้องน้ำผู้สูงอายุทางเดินภายในอาคาร (จากประตูหลักถึงห้องน้ำ) และป้ายสัญลักษณ์

3. สิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่สาธารณะ ซึ่งมีการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน เนื่องจากลักษณะพื้นที่และการใช้งานพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน ดังนี้

3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่สาธารณะภายนอกอาคาร ประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุต้องใช้งานในสถานที่สาธารณะที่อยู่นอกอาคาร จำนวน 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ทางเดินหลักภายนอกอาคาร ที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ บันไดภายนอกอาคาร ทางลาดภายนอกอาคาร ห้องน้ำผู้สูงอายุ และป้ายสัญลักษณ์ภายนอกอาคาร

3.2 สิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่สาธารณะภายในอาคาร ประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุต้องใช้งานในสถานที่สาธารณะที่อยู่ในอาคารสาธารณะนั้น จำนวน 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ประตูทางเข้าหลักของอาคาร เคาเตอร์บริการข้อมูล ห้องน้ำผู้สูงอายุ ทางเดินภายในอาคาร ลิฟต์ ทางลาดภายในอาคาร บันไดภายในอาคารและป้ายสัญลักษณ์ภายในอาคาร

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมนั้นมี 3 ประเภท คือ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้าน ภายในศาสนสถานและบริเวณพื้นที่สาธารณะทั้งภายในอาคารและภายนอกอาคาร ซึ่งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในแต่ละประเภทนั้น มีองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน ในส่วนที่คล้ายคลึงกัน เช่น การจัดการทางเดิน ประตู บันได ทางลาด และห้องน้ำ และในส่วนที่มีความแตกต่างกันอีกส่วนหนึ่งนั้นอาจมีเหตุผลมาจากรูปแบบการใช้งานในแต่ละประเภทต่างกัน เช่น การจัดการที่จอดรถ ป้าย สัญลักษณ์ ลิฟต์ และจุดบริการข้อมูล เป็นต้น ในส่วนของการศึกษาในครั้งนี้จะศึกษาแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกของที่อยู่อาศัย และสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่สาธารณะ ซึ่งจะรวมสิ่งอำนวยความสะดวกในศาสนสถานเข้าไปด้วย

การจัดการศึกษาในแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ประกอบด้วย

1. การจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

1.1 เพื่อให้ประชากรอาเซียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง ภายในปี พ.ศ. 2558 อันจะนำไปสู่การจัดการไม่รู้หนังสือในภูมิภาค ส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาภาคบังคับการจัดการศึกษา ให้แก่ประชาชนทุกเพศอย่างเท่าเทียมโดยปราศจากความเหลื่อมล้ำทางสังคม เชื้อชาติ ภูมิภาคและ ความบกพร่องทางร่างกาย

1.2 การปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษา เช่น การให้การศึกษา อบรมเพื่อพัฒนา ทักษะด้านเทคนิคการอาชีพศึกษาในอาเซียน การพัฒนาโครงการความช่วยเหลือด้านเทคนิค เช่น การจัดการฝึกอบรมครูและโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรระดับอุดมศึกษา ภายในปี 2552

1.3 การส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาสำหรับสตรีและเด็กอย่างเท่าเทียม รวมทั้งการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับหลักสูตรด้านความเสมอภาคทางเพศในโรงเรียน

1.4 การส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ ด้านการศึกษา รวมทั้งความร่วมมือข้ามภูมิภาคเพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาในภูมิภาค

1.5 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นเวลา 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปี

1.6 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะในชุมชน โดยผ่านการศึกษาทางไกล การเรียนด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. การส่งเสริมทุนอาเซียนและเครือข่ายการศึกษา

2.1 การดำเนินการศึกษาเพื่อทบทวนแนวปฏิบัติเกี่ยวกับโครงการทุนการศึกษาของอาเซียนในปี พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2009) เพื่อสร้างเสริมประโยชน์และลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน

2.2 การส่งเสริมเครือข่ายการศึกษาในสถาบันการศึกษาทุกระดับ รวมทั้งเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง ขยายเครือข่ายและให้การช่วยเหลือนักเรียน

2.3 การแลกเปลี่ยนบุคลากรและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์ เช่น การส่งเสริมการวิจัยระหว่างสถาบันอุดมศึกษา โดยความร่วมมือกับองค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asian Ministers of Education Organization) และเครือข่ายมหาวิทยาลัยในอาเซียน

3. การส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

3.1 การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน โดยผ่านระบบการศึกษา เพื่อสร้างเสริมความสำเร็จและความเข้าใจอันดีในประเทศสมาชิกที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน

3.2 การสอนค่านิยมร่วมและมรดกทางวัฒนธรรมอาเซียน ในหลักสูตรของโรงเรียนรวมทั้งการพัฒนาศักยภาพและอุปกรณ์การเรียนการสอน

3.3 การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางภาษา

3.4 การจัดทำหลักสูตรอาเซียนศึกษาทั้งในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา

4. การพัฒนาเยาวชนอาเซียน

4.1 การดำเนินโครงการพัฒนาผู้นำเยาวชนอาเซียนและโครงการที่มีวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

4.2 การดำเนินการกีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน อาสาสมัครเยาวชนอาเซียน เกมคอมพิวเตอร์และโอลิมปิกวิชาการอาเซียน เพื่อส่งเสริมปฏิสัมพันธ์และการเสริมสร้างความเข้าใจ อันดีระหว่างเยาวชนในภูมิภาค

4.3 การดำเนินโครงการแข่งขันระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง เช่น ASEAN Youth Day Award และ Ten Accomplished Youth Organizations in ASEAN (TAYO ASEAN) เพื่อยกย่องเยาวชนและบุคคลที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมความคิดและค่านิยมอาเซียนระหว่างเยาวชนในภูมิภาคอาเซียน

4.4 ดำเนินการจัดตั้งกองทุนเยาวชนอาเซียนเพื่อส่งเสริมการดำเนินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ของเยาวชนในอาเซียน

4.5 จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน และสร้างเครือข่ายการพัฒนาเด็กและเยาวชน

4.6 ศึกษาการจัดทำ ASEAN Youth Development Index เพื่อประเมินผลลัพธ์และประสิทธิผลโครงการเยาวชนภายในภูมิภาค และช่วยเหลือประเทศสมาชิกในการวางแผน สร้างสรรค์นวัตกรรมของเยาวชนในภูมิภาค

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าประเทศสมาชิกอาเซียนได้ให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาของภูมิภาคในประเด็นด้านการเสริมสร้างโอกาสด้านการศึกษาให้แก่ประชาชนอย่างเท่าเทียม การเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาคทุกระดับ การส่งเสริมความร่วมมือด้านเครือข่ายเยาวชนตลอดจนการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

งานวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยอนาคต การเสนองานวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยอนาคต ผู้วิจัยเสนอออกเป็น 2 ส่วน คือ งานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ ในส่วนของงานวิจัยในประเทศ ที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษามีจำนวน ทั้งหมด 10 เรื่อง ซึ่งแต่ละเรื่องนั้นเป็นงานวิจัยอนาคตทั้งสิ้น ซึ่งมีรายละเอียด ดังตารางที่ 2.1

ตาราง 2.1 วิธีวิทยาการวิจัยของงานวิจัยในประเทศศึกษาอนาคตภาพในมิติต่าง ๆ

ลำดับที่	ชื่อเรื่อง ชื่อผู้วิจัย ปี พ.ศ. ที่สำเร็จ	จุดประสงค์ของการวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	เทคนิคการวิจัย
1.	อนาคตภาพการอาชีวศึกษาเอกชนไทย ในยุคประชาคมอาเซียน ระหว่าง พ.ศ. 2558-2567. อภิชาติ ศรีสวัสดิชัย (2559)	เพื่อศึกษาอนาคตภาพการอาชีวศึกษาเอกชนไทยในยุคประชาคมอาเซียน ระหว่าง พ.ศ. 2558-2567	32 คน	การวิจัยแบบ EDRF
2.	อนาคตภาพที่เป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2565). ศาสตราวิทย์ วงศ์บุตรลีวัฒนา,ดาวรรุวรรณ ถวิลการ, และวิชิต กำมันตะคุณ (2559)	เพื่อศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2565)	17 คน	การวิจัยแบบ EDRF
3.	อนาคตภาพการบริหารวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2555-2564) สุจิตรา หงษ์สตาร์ (2556)	เพื่อศึกษาอนาคตภาพการบริหารวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2555-2564)	17 คน	การวิจัยแบบ EDRF
4.	อนาคตภาพการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศไทย. สุทธิวัฒน์ มากมี (2561)	ศึกษาอนาคตภาพการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศไทย	21 คน	การวิจัยแบบ EDRF
5.	ศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยใน ส.ป.ป. ลาวระหว่าง พ.ศ. 2559-2573. คำเพ้า จันทรเพ็งชัย (2562)	เพื่อศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยใน ส.ป.ป. ลาวระหว่าง พ.ศ. 2559 – 2573	70 คน	การวิจัยแบบ EDRF

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อเรื่อง ปี พ.ศ. ที่สำเร็จ	ชื่อผู้วิจัย	จุดประสงค์ของการวิจัย	กลุ่ม ตัวอย่าง	เทคนิคการวิจัย
6.	อนาคตภาพของรูปแบบการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง เพื่อการสร้างเสริมองค์กร สุขภาวะอย่างบูรณาการ. จันทรชัย ถวิลพิพัฒนกุล (2558)		อนาคตภาพของรูปแบบการเรียนรู้ สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อการสร้างเสริมองค์กรสุขภาวะอย่างบูรณาการ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดย การศึกษาอนาคต	17 คน	การวิจัยแบบ EDR
7.	อนาคตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในทศวรรษหน้า (2559-2569). สำราญ ทองแพง (2560)		เพื่อศึกษาอนาคตของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยใน ทศวรรษหน้า (2559-2569)		
8.	อนาคตภาพการพัฒนาศักยภาพครูผู้ ท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี (พ.ศ. 2562-2571). วันทนา อมตาริยกุล (2554)		ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ พึ่งประสงค์ของการพัฒนาศักยภาพ ครูผู้ท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรธานี (พ.ศ. 2562 -2571)	20 คน	การวิจัยแบบ EDR
9.	อนาคตภาพสมรรถนะพื้นฐานของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาไทย. เจษฎาภรณ์ วิริยะสกุลธรรม (2563).		เพื่อศึกษาอนาคตภาพสมรรถนะ พื้นฐานของนักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาไทย	21 คน	การวิจัยแบบ EDR
10.	อนาคตภาพคุณลักษณะครูดนตรีและ แนวทางการพัฒนาครูดนตรีตามคุณลักษณะ ครูดนตรี ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2561- 2571). อาทิตย์ โพธิ์ศรีทอง (2562)		ศึกษาคุณลักษณะครูดนตรีและ แนวทางการพัฒนาครูดนตรีตาม คุณลักษณะครูดนตรี ในทศวรรษ หน้า (พ.ศ. 2561-2571)	396 คน	เทคนิคการวิจัย แบบเดลฟาย (Delphi Future Research)
				20 คน	EFR (Ethnographic Futures Research)

จากการศึกษางานวิจัยศึกษาอนาคตภาพในมิติต่าง ๆ ที่นำเสนอมาทั้งหมด 10 เรื่อง มีประเด็น ในมิติต่าง ๆ ที่ศึกษาและวิธีวิทยาที่ใช้ในการศึกษาอนาคต ดังนี้ ประเด็นในมิติต่าง ๆ ที่ศึกษาเป็นเรื่อง เกี่ยวกับอนาคตของการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในด้าน ต่าง ๆ เช่น การศึกษาอนาคตใช้เทคนิคการวิจัยแบบ EDR (Ethnographic Delphi Futures Research) เป็นเทคนิคที่นิยมใช้กันมากในเชิงอนาคต

13. แนวคิดทฤษฎีงานวิจัยอนาคตศึกษา

ความหมายของอนาคตศึกษา

David (2012) ได้นำความหมายของการทำนายไปเทียบเคียงกับความหมายของการดู โชคชะตา (Fortune Telling) และพบความแตกต่างกัน คือ การทำนายเชื่อว่าโลกแห่งอนาคตสามารถก่อ ขึ้นโดยการตัดสินใจและการกระทำของมนุษย์มากกว่าจะเป็นเรื่องของโชคชะตา ยิ่งกว่านั้นการทำนาย อาศัยวิธีการเชิงเหตุผลหรือเชิงวิทยาศาสตร์และที่สำคัญ การดูโชคชะตาจะเกี่ยวข้องกับการเป็นอนาคต

ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ส่วนการทำนายจะเกี่ยวข้องกับส่วนรวมและความเจริญรุ่งเรืองของอนาคตนั้น อนาคตจึงเป็นความพยายามที่มองไปข้างหน้าเพื่อการพยากรณ์ต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งหรือองค์การใดองค์การหนึ่งที่มีผลกระทบในภาพกว้าง ด้วยข้อมูลเชิงเหตุผลที่ประสิทธิภาพเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจหรือกำหนดอนาคต

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่าการศึกษอนาคตเป็นการทำนาย หรือการคาดเดา หรือพยากรณ์ ด้วยข้อมูลเชิงเหตุผล เพื่อที่จะได้มุ่งไปยังอนาคตหรือการพยากรณ์ต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งหรือองค์การใดองค์การหนึ่งที่มีผลกระทบในภาพกว้าง

ลักษณะของการศึกษอนาคต

วิโรจน์ สารรัตนะ (2555) ได้สรุปไว้ 18 ประเด็น ดังนี้

1. การศึกษอนาคตเป็นการขยายหรือการมองสังคมข้างหน้าให้กว้างขึ้นด้วยการพัฒนาวิธีการคิดเกี่ยวกับอนาคตที่ดีขึ้นและเป็นไปในทางวัฒนธรรมมากขึ้น
2. จากจำนวนของนักวิทยาการมากขึ้นและเทคนิคในการทำนายอนาคตที่เป็นเชิงวิชาการมากขึ้น ทำให้การศึกษอนาคตเป็นวิชาการที่ได้รับการยอมรับกันโดยทั่วไป
3. การศึกษอนาคตเป็นเรื่องของการทำนาย แต่ที่สำคัญการศึกษอนาคตได้ช่วยให้บุคคลได้พัฒนาความเข้าใจทัศนคติและความสามารถ ซึ่งในทางกลับกันก็ช่วยให้พวกเขาได้เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและด้วยความรับผิดชอบต่อการดำรงชีวิตในทางสังคมเทคโนโลยี
4. การศึกษอนาคตตั้งอยู่ในหลักการที่ว่า อนาคตไม่สามารถบอกล่วงหน้าได้อย่างถูกต้องแน่นอน แต่เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไปได้หรือน่าจะเป็นเท่านั้น และทำให้เกิดกรอบความคิดต่างจำนวน
5. การศึกษอนาคตตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า กิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ก่อให้เกิดสิ่งตามมาอย่างกว้างขวางมีระยะยาวมากขึ้น ดังนั้น การศึกษาความเป็นไปได้ของสิ่งที่จะเกิดตามมานั้นอย่างรอบคอบจึงเป็นสิ่งจำเป็น
6. การศึกษอนาคตเป็นการศึกษาทางเลือก (Alternative) บนพื้นฐานความคิดที่ว่าอนาคตมิได้มีเพียงทางเลือกเดียวแต่มีอยู่มากมาย ซึ่งจะมีบทบาทที่มีอิทธิพลต่ออนาคตที่เกิดขึ้นเป็นอย่างมาก
7. การศึกษอนาคตเกี่ยวข้องอย่างมากต่อการอำนวยความสะดวกในการทำความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลง จึงมีผลต่อการเร่งการเปลี่ยนแปลงและผลที่เกิดขึ้นตามมาทั้งในระดับบุคคลและสังคมให้เร็วขึ้น
8. การศึกษอนาคตช่วยให้มีความสำนึกถึงเป้าหมายที่มีความปรารถนา
9. สาระสำคัญของการศึกษอนาคต มิได้จำกัดอยู่ด้วยขอบเขตของวิชาการแบบดั้งเดิม แต่เป็นการมองไปข้างหน้าอย่างเป็นสหวิทยาการ
10. การศึกษอนาคตเป็นความพยายามที่จะทำความเข้าใจและอธิบายความสำคัญทั้งภายในและระหว่างระบบที่สลับซับซ้อนของส่วนประกอบต่าง ๆ ของธรรมชาติและของโลกแห่งสังคม เช่น ระบบรัฐ/ประเทศ ระบบนิเวศวิทยา ระบบเศรษฐกิจ เป็นต้น

11. องค์ประกอบสำคัญของการศึกษาอนาคต ประการหนึ่ง คือ การมุ่งมองไปทั้งโลกจากพื้นฐานความเชื่อที่ว่าเราอาศัยอยู่ในโลกที่จำกัดและต้องอาศัยซึ่งกันและกัน จึงต้องการสงวนรักษาการร่วมมือและสันติภาพ

12. องค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการศึกษาอนาคต คือ การมองไปข้างหน้าของนิเวศวิทยา เพื่อสะท้อนให้เห็นภัยที่คุกคามต่อสภาพแวดล้อมมากมาย

13. การศึกษาอนาคต อาศัยเทคนิค กระบวนการสำหรับการวิเคราะห์ การพัฒนาที่เป็นไปได้น่าจะเป็นและที่พึงปรารถนา ซึ่งมีแตกต่างกันมากมายหลายวิธี โดยอาศัยแนวคิดด้านสถิติและสังคมศาสตร์และการทำให้มีเหตุผลขึ้น ซึ่งมีใช้โดยความสามารถที่ทำนายได้สำเร็จอยู่ที่การยอมรับที่จะมีการทดสอบทางเลือกที่เกิดตามขึ้นมาและเป้าหมายซึ่งจะทำให้การศึกษาอนาคตเป็นสิ่งที่ถูกต้องขึ้น

14. การศึกษาอนาคตต้องศึกษาเกี่ยวข้องกับอุดมการณ์เป็นอย่างมาก จึงง่ายต่อการที่จะมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับบุคคลอื่น ซึ่งก็จะก่อให้เกิดการทำนาย สิ่งที่เกิดตามมาจากพฤติกรรมและการกระทำของมนุษย์ ในรูปแบบต่าง ๆ กัน ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

15. แม้ว่าจะมีภาพอนาคตที่ไม่ดี (Pessimistic) อยู่มาก แต่การศึกษาอนาคตจะมีพื้นฐานการทำนายอยู่ที่ภาพอนาคตที่ดี (Optimistic) ดังนั้น ถึงแม้ว่าจะมีปัญหาใหญ่หลวงรออยู่แต่มนุษย์ก็สามารถใช้สติปัญญา หาวิธีการที่จะจัดการให้สำเร็จให้ได้ ในกรณีเช่นนี้ ก่อให้เกิดการวางแผนที่จะให้บรรลุตามอนาคตที่พึงปรารถนาและหลีกเลี่ยงอนาคตที่ไม่พึงปรารถนาได้มาก ตลอดจนวิธีที่เป็นประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

16. แม้ว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับอนาคต จะเน้นวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีอย่างมาก แต่ปัจจุบันก็มีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับอนาคตด้านที่เป็นมนุษย์มากขึ้น

17. การศึกษาอนาคตเป็นการมองไปข้างหน้าในแนวใหม่ ซึ่งอาจจะช่วยให้เข้าใจสภาพในปัจจุบันได้ดีขึ้นและทำให้เรามองเห็นโลกที่เราอาศัยอยู่ในปัจจุบันชัดเจนยิ่งขึ้น

18. เป้าหมายสุดท้ายของการทำนายส่วนใหญ่อยู่ที่การจัดสรรประเทศ เพื่อช่วยในการกำหนดนโยบายและเพื่อการวางแผนสำหรับอนาคต

ประโยชน์การศึกษาอนาคต

ปัจจุบันบุคคลและองค์การแห่งการเรียนรู้ต่างคิดไปข้างหน้าเพื่อก้าวให้ทันและปรับตัวให้ได้อย่างเหมาะสม จึงมักให้ความสำคัญกับการศึกษาอนาคตทั้งในระยะสั้นและระยะยาว (วิโรจน สารรัตน์, 2555) ได้สรุปให้เห็นถึงประโยชน์ของการศึกษาอนาคตไว้ ดังนี้

1. ช่วยในกระบวนการตัดสินใจ ดังเช่น 1) ช่วยกำหนดกรอบการทำงานในการตัดสินใจเพื่อการวางแผน แผนนโยบายหรือการตัดสินใจใด ๆ จะไม่สามารถทำได้หากขาดข้อตกลงเบื้องต้นนี้สามารถได้มาด้วยการศึกษาอนาคต แม้จะเป็นเพียงความเป็นไปได้หรือความน่าจะเป็นมากกว่าความถูกต้องแน่นอน แต่ต้องเป็นพื้นฐานให้แก่วางแผนนำไปพิจารณา ประกอบการวางแผนกำหนดนโยบายหรือตัดสินใจได้ 2) ช่วยในการตัดสินใจหาทางป้องกันปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นก่อนกลายเป็นปัญหาชั้นวิกฤติและการตัดสินใจ เพื่อให้มีการกระทำกับโอกาสที่คาดว่าจะเป็นไปได้และเหมาะสม 3) ช่วยในการตัดสินใจเลือกวิธีป้องกันปัญหาจากหลาย ๆ วิธีที่นักอนาคตได้เสนอทางเลือกเอาไว้ให้ 4) ช่วยให้ประเมินทางเลือกของนโยบายและการปฏิบัติ เนื่องจากอนาคตได้ช่วยประเมินทางเลือกต่าง ๆ เอาไว้โดยวิเคราะห์ถึงผลกระทบที่เป็นไปได้อันจะมีต่อโลกอนาคตนั้น 5) ช่วยเพิ่มโอกาสในการเลือกสรรจาก

ทางเลือกหลาย ๆ ทางที่เสนอไว้ ทำให้คนมีความเป็นอิสระในการเลือกสรร สามารถจะหลีกเลี่ยงความเป็นทาสของการยอมรับแนวโน้มปัจจุบันที่จะนำไปสู่ความหายนะได้

2. ช่วยในการเตรียมคนสำหรับอนาคตที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือการศึกษาความเป็นไปได้ของอนาคต จะทำให้ประชาชนเกิดความมั่นใจในตนเอง ทำให้คนเริ่มมองไปข้างหน้า คำนึงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งที่เป็นปัญหาและไม่เป็นปัญหา การมุ่งไปข้างหน้าไม่ถอยหลังจะเป็นเหตุให้ประชาชนได้มีโอกาสเกี่ยวข้องกับการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ ขึ้น นอกเหนือจากนี้ ยังทำให้เกิดความมั่นใจและมองอนาคตในแง่ดี สามารถจัดการกับปัญหาสิ่งต่าง ๆ ด้วยความตื่นตัวสนใจมากกว่า ตกใจกลัวประชาชนจะมุ่งหน้าเข้าสู่อนาคต นอกจากนี้ การศึกษาอนาคตยังช่วยให้ประชาชนยอมรับการเปลี่ยนแปลงได้ง่ายขึ้น เนื่องจากการได้รับการเตือนสามารถปรับตัวได้และสามารถเดินทางเข้าไปสู่อนาคตนั้นได้โดยมีความสับสนวุ่นวายทางจิตใจน้อยที่สุด

3. ส่งเสริมให้เกิดความปรองดองและร่วมมือ แม้ว่าในอดีตจะมีลักษณะที่ต่างซึ่งดีซึ่งเด่นซึ่งกันและกันก็ตาม เนื่องจากอดีตเป็นสิ่งที่มีผิดพลาดมาแล้วและไม่อาจจะทำให้ดีขึ้นได้ แต่สำหรับอนาคตเป็นโลกแห่งความฝันที่สามารถทำให้เกิดความเป็นจริงได้ หากใช้ความพยายามเพราะอนาคตยังมีได้แปดเปื้อนด้วยความชั่วร้ายหรือความอิจฉาริษยา การมุ่งอนาคตจึงทำให้คนลืมอดีตแต่จะเริ่มต้นปรองดองและร่วมมือกันได้เพราะการมุ่งอนาคตจะทำให้ผู้คนคำนึงถึงแต่ด้านดีและมีความมุ่งมั่นที่จะไปถึงสิ่งนั้น

4. ช่วยในการสร้างสรรค์ การศึกษาอนาคตจะสามารถชักจูงและให้ความสนใจต่อการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เพราะการมองอนาคตที่ห่างไกลออกไปมากกว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า และสามารถมองได้อย่างสร้างสรรค์มีอดีตมองได้อย่างสร้างสรรค์ และมีความเป็นได้

5. เป็นเทคนิคในด้านการศึกษา อนาคตเป็นเครื่องมือที่ดีเยี่ยมอีกอย่างหนึ่งที่จะช่วยชักจูงให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความตระหนักว่าจะสามารถสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการได้

6. ช่วยในการสร้างปรัชญาแห่งชีวิต การศึกษาอนาคตจะช่วยให้คุณคิดเกี่ยวกับเป้าหมายชีวิตอย่างเป็นระบบก่อให้เกิดปรัชญาชีวิตของแต่ละคนขึ้น ซึ่งจะช่วยให้คุณเปลี่ยนแปลงบทบาทของตนเอง จากการมีปฏิกริยากับปัญหาที่เกิดขึ้นกลายเป็นการเตรียมตัวเพื่อป้องกันต่อปัญหาล่วงหน้า

จุมพล พุฒภัทรชีวิน (2549) ได้นำเสนอถึงประโยชน์ของการศึกษาและวิจัยอนาคตว่าเป็นการศึกษาและการวิจัยอนาคตมีประโยชน์หลายประการ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาและการวิจัยอนาคตช่วยให้ได้ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นเกี่ยวกับอนาคตที่นำมาใช้ในกระบวนการตัดสินใจ การกำหนดนโยบายและการวางแผนเพราะการศึกษาและการวิจัยอนาคตมักจะให้หรือนำไปสู่สิ่งต่าง ๆ ได้แก่ ให้กรอบสำหรับการตัดสินใจหลายรูปแบบบ่งชี้ถึงอันตรายและโอกาสต่าง ๆ แนววิธีแก้ปัญหาแบบต่าง ๆ ช่วยประเมินนโยบายและการปฏิบัติต่าง ๆ ช่วยให้มองเห็นและเข้าใจปัจจุบันและอดีตดีขึ้น ช่วยเพิ่มทางเลือก กำหนดจุดหมาย และแสวงหาวิธีที่จะบรรลุจุดหมาย

2. ช่วยเตรียมมนุษย์ ให้มีความพร้อมที่จะเผชิญกับโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดยการใช้ประสบการณ์ล่วงหน้า (Pre-experience) แก่มนุษย์ ว่าอนาคตอาจจะเป็นอย่างไร เพื่อจะได้เตรียมพร้อมว่าควรจะทำอย่างไร จะได้ไม่เกิดหรือลดอาการกลัวอนาคต (Future Shock) และให้การรับรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตบนโลกที่เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและ

สับสน การรับรู้หรือมโนทัศน์ดังกล่าว ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงเป็นกระบวนการปกติตามธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยอาจจะกลายเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ต่อมา การเลือกเป็นสิ่งจำเป็น การปฏิเสธที่จะเลือกก็คือการเลือก โลกในอนาคตน่าจะแตกต่างอย่างสิ้นเชิงในหลาย ๆ ด้านจากโลก ปัจจุบัน มนุษย์มีความรับผิดชอบต่ออนาคตของเขา อนาคตมิใช่เป็นเพียงสิ่งที่ปรากฏขึ้นต่อหน้าเขา เท่านั้น วิธีการที่ได้ผลในอดีตอาจจะไม่ได้ผลในอนาคตเพราะสภาพการณ์เปลี่ยนไป

3. กระตุ้นให้มนุษย์ทำการศึกษาอนาคตอย่างมีสติ
4. ช่วยให้มนุษย์เห็นความสำคัญและความสำคัญของระบบต่าง ๆ ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างกันมาก
5. ช่วยชี้แนะและเสริมสร้างความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และความคิด
6. ช่วยให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพราะไม่ติดอยู่กับปัญหาในอดีตและปัจจุบัน
7. ช่วยกระตุ้นให้มนุษย์ (ทั้งเด็กและผู้ใหญ่) ใฝ่หาความรู้โดยการเป็นผู้สร้างความรู้มากกว่าเรียนสิ่งที่ผู้อื่นบอกหรือทำมาแล้วแต่เพียงอย่างเดียว
8. ให้แนวความคิดในการพัฒนาปรัชญาชีวิตที่ผสมกลมกลืน
9. ให้สนทนากาและ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน

เทคนิคการวิจัยอนาคต

นาตยา ปีลันธานนท์ (2545) จำแนกไว้มี 3 แบบ ประกอบด้วย 1) แบบ Exploratory Forecasting เน้นการค้นหาคำทำนายที่เป็นไปได้โดยอาศัยแนวโน้มของข้อมูลเป็นแนวทางในการพิจารณา 2) แบบ Normative Forecasting เป็นการพยากรณ์เกี่ยวกับเป้าหมาย การค้นหาเป้าหมาย ตลอดจนบรรทัดฐานสำหรับอนาคต และ 3) แบบ Modeling-Simulation Forecasting เป็นการพยากรณ์ที่เน้นเกี่ยวข้องกับกฎธรรมชาติ การวิเคราะห์รูปแบบของกฎธรรมชาติ ด้านกายภาพ สังคมและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งผลกระทบและปฏิกิริยาที่จะมีในอนาคต

Albert (2006) จำแนกเทคนิคในการศึกษาอนาคตไว้ 13 เทคนิค ได้แก่ เทคนิคสำรวจแนวโน้ม (Trend Exploratory) เทคนิคเดลฟาย(Delphi) เทคนิคการสร้างภาพอนาคต (Scenario) เทคนิคเมตริกซ์ (Matrix) เทคนิคต้นไม้สัมพันธ์และแผนที่บริบท (Relevance Tree and contextual map) เทคนิคสถานการณ์จำลอง (Simulation) เทคนิคการวิเคราะห์ของมอนติคาร์โล (Monte Carlo Analysis) เทคนิคมอร์โฟโลจิคอล (Morphological) เทคนิคทางเลือก (Alternative Futures) เทคนิคเชิงสถิติของเบย์เซียน (Bayesian Statistical) เทคนิควิเคราะห์พลังขับ (Force Analysis) เทคนิคลูกโซ่สัมพันธ์ของมาร์คอฟ (Markov Chain) และเทคนิคสิ่งบอกเหตุ (Precursor)

14. เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR

เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research)

จุมพล พูลภัทรชีวิน (2529) ได้พัฒนาการเทคนิคการวิจัยนี้ขึ้นมาเมื่อมีเหตุจูงใจมีสองประการ คือ ประการแรก การมีโอกาสได้รับการศึกษาวิชาเกี่ยวกับอนาคตศึกษา (Futures Studies) และการวิจัยอนาคต (Futures Research) ในระดับบัณฑิตศึกษาที่มหาวิทยาลัยมิชิแกน ทำให้เกิดความสนใจในแนวคิดและระเบียบวิธีวิจัยของศาสตร์สาขานี้ โดยเฉพาะเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi) และ EDFR (Ethnographic Futures Research) ซึ่งได้ศึกษา พบว่า เทคนิคการวิจัยรูปแบบเดิมของเดลฟาย

และ EFR ยังไม่ตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายและความเชื่อเบื้องต้นบางประการของการวิจัยอนาคต น่าจะได้คิดหาวิธีปรับปรุงหรือแก้ไข ประการที่สอง มีบางจุดในระเบียบวิธีที่ควรจะได้รับปรับปรุงแก้ไข หากมีความต้องการที่จะเพิ่มความเป็นระบบความน่าเชื่อถือของข้อมูล จึงได้นำเสนอว่าหากมีการผสมผสานระเบียบวิธีระหว่าง EFR และ Delphi เข้าด้วยกันโดยปรับให้มีความเหมาะสมมากขึ้นแล้ว น่าจะเป็นเทคนิควิจัยอนาคตใหม่อีกเทคนิคหนึ่งทีนอกจากจะตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายและความเชื่อถือพื้นฐานของการวิจัยอนาคตได้ดีแล้ว ยังเป็นระเบียบวิธีช่วยทำให้นักวิจัยได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นระบบและน่าเชื่อถือมากขึ้น เพราะเทคนิคใหม่ (EDFR) นี้ นำจุดเด่นหรือข้อดีทั้ง EFR และ Delphi มารวมกัน ซึ่งจุดเด่นของทั้งสองวิธีช่วยลบ หรือแก้จุดอ่อนของกันและกันได้เป็นอย่างดี ก็สนใจและสนับสนุนให้ทำการพัฒนาเทคนิคใหม่ขึ้นมา นอกจากนี้ ยังได้รับเชิญเป็นผู้วิจารณ์ (Commentator) เทคนิค EFR ที่ทำจะนำเสนอในการประชุมประจำปีครั้งที่สองของสมาคมการศึกษาอนาคตโลก (The Second Annual Conference of The World Future Society's Education-Section) ที่จัดขึ้นในเมืองมินนิอาโพลิส รัฐมินนิโซต้า (Minneapolis, Minnesota)

วิธีวิจัย EDFR และกระบวนการคิด

EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) ที่เป็นการผสมผสานระหว่างเทคนิคการวิจัยแบบ EFR (Ethnographic Futures Research) และเดลฟาย (Delphi) เข้าด้วยกัน เทคนิคการวิจัยเดลฟาย (The Delphi Technique) เดลฟายเป็นเทคนิคการทำนายที่พัฒนาขึ้น โดยนักคิดนักวิจัยของ Rand Corporation คือ Helmer, Dalkey และ Rescher เป็นเทคนิคการสื่อสารระหว่างกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนได้รับข่าวสารและแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญระหว่างกัน โดยไม่มีการเผชิญหน้ากันโดยตรงเช่นเดียวกับการระดมสมอง (Brainstorming)

ขั้นตอนของเทคนิคการวิจัยเดลฟาย

1. กำหนดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Panel Experts) ผู้วิจัยจะต้องหาวิธีและคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญในเรื่องที่จะศึกษา โดยปกติจะมีประมาณตั้งแต่สิบกว่าคนขึ้นไปอาจถึงร้อย ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายการวิจัย ความซับซ้อนของเรื่องที่ศึกษา เวลาและงบประมาณ
2. กำหนดประเด็นแนวโน้มและสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย โดยทั่วไปมักจะอยู่ในรูปของแบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
3. ทำเดลฟายรอบที่หนึ่ง โดยการส่งแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญหรือสัมภาษณ์
4. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ในรอบที่หนึ่ง
5. ทำเดลฟายรอบที่สอง โดยรอบนี้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจะได้รับข้อมูลป้อนกลับเชิงสถิติ (Statistical Feedbacks) ที่เป็นของกลุ่มโดยส่วนรวม เช่น ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของกลุ่ม ผนวกด้วยคำตอบเดิมของตนเองแล้วขอให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณาตอบใหม่
6. ทำเดลฟายรอบที่สาม สี่
7. สรุปและอภิปรายผลโดยการเสนอแนวโน้มที่มีน้ำหนักตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วอภิปรายเสนอแนะจากผลการวิจัย

เทคนิคการวิจัย EFR (The Ethnographic Futures Research)

ผู้พัฒนาเทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EFR คือ ศาสตราจารย์ ดร. Robert B. Textor มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด สหรัฐอเมริกา เป็นเทคนิคที่พัฒนามาจากระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยาที่เรียกว่า การวิจัยชาติพันธุ์วรรณา (Ethnographic Research หรือ Ethnography)

ขั้นตอนของการวิจัย EFR

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง
2. สัมภาษณ์ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ คือ 2.1 แบบเปิดและไม่ชี้แนะ 2.2 แบบกึ่งมีโครงสร้าง คือ มีการเตรียมหัวข้อหรือประเด็นการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า และ 2.3 ใช้เทคนิคการสรุปสะสม 2.4 สัมภาษณ์อนาคตภาพ 3 แบบ 2.4.1) ภาพอนาคตทางที่ดี 2.4.2) ภาพอนาคตทางที่ไม่ดี และ 2.4.3) ภาพอนาคตที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด
3. วิเคราะห์/สังเคราะห์ หาฉันทามติ
4. เขียนอนาคตภาพ (Scenario Write-up)

EDFR เทคนิคการวิจัยอนาคต

เทคนิคการวิจัย EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) เป็นเทคนิคการวิจัยอนาคตที่รวมเอาจุดเด่นหรือข้อดีของเทคนิค EFR และ Delphi เข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นการยกระดับข้อดีทั้งสองเทคนิค และช่วยแก้จุดอ่อนของแต่ละเทคนิคได้เป็นอย่างดี

ขั้นตอนการทำวิจัยด้วยเทคนิค EDFR

1. การกำหนดและเตรียมตัวกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญมาก เพราะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ผู้วิจัยต้องติดตามกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นการส่วนตัว อธิบายจุดมุ่งหมายขั้นตอนต่าง ๆ ของการวิจัย เวลาที่ใช้โดยประมาณและประโยชน์ของการวิจัยถึงความจำเป็นและความสำคัญของผู้เชี่ยวชาญ
2. สัมภาษณ์ (EDFR รอบที่ 1) ลักษณะการสัมภาษณ์และขั้นตอนคล้ายกับ EFR แต่ EDFR มีความยืดหยุ่นมากกว่า ผู้วิจัยสามารถที่จะเลือกรูปแบบการสัมภาษณ์รอบที่ 1 อาจยึดรูปแบบ EFR กล่าวคือ เริ่มสัมภาษณ์จาก ภาพอนาคตทางที่ดี, ภาพอนาคตทางที่ไม่ดีและภาพอนาคตที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด
3. วิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อเขียนแนวโน้มในแบบสอบถาม
4. สร้างเครื่องมือ การสร้างเครื่องมือถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญและยากที่สุดของการวิจัยด้วยเทคนิคนี้ คือ นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทุกคนมารวมกัน ตัดทอนข้อความที่ซ้ำกันหรือตัดส่วนที่เกินไปจากกรอบของการวิจัยที่กำหนดไว้ออกไป โดยการหาถ้อยคำที่ครอบคลุมข้อความทั้งหมด ทั้งนี้ผู้วิจัยได้พยายามรักษาถ้อยคำของผู้ให้สัมภาษณ์ไว้ให้มากที่สุด การเขียน ควรเป็นภาษาที่สั้น กะทัดรัด โดยพยายามรักษาความหมายเดิมของผู้เชี่ยวชาญให้มากที่สุด เขียนแนวโน้มเพียงประเด็นเดียวใน 1 ข้อ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้ผู้เชี่ยวชาญเกิดความสับสนในประเด็นนั้น ๆ โดยจะเป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
5. ทำ EDFR รอบที่ 2, 3 การนำแบบสอบถามไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน เพื่อจำแนกข้อมูล หาฉันทามติ ในการทำ EDFR รอบที่ 2 และ 3 ในรอบนี้

ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจะได้รับรู้ข้อมูลป้อนกลับเชิงสถิติ เป็นของกลุ่มโดยรวมโดยหาค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของกลุ่ม ผนวกด้วยคำตอบเดิมของตนเอง แล้วขอให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณาตอบใหม่

6. เขียนภาพอนาคต (แนวโน้ม) คือ การนำผลการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญมา วิเคราะห์ผลตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งโดยทั่วไปถือตามเกณฑ์ที่มีแนวโน้มความเป็นไปได้ค่อนข้างสูง กล่าวคือ ค่ามัธยฐานที่ 3.5 ขึ้นไป และพิจารณาความสอดคล้องของคำตอบ โดยพิจารณาจากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Q3-Q1) ไม่เกิน 1.5 การเขียนภาพอนาคตจะไม่เขียนเป็นวิชาการมากไป ต้องให้คนทั่วไปอ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย

จากที่กล่าวมาทำให้สามารถสรุปถึงนิยามความหมายของการวิจัยด้วยเทคนิค EDFR คือ วิธีการหรือกระบวนการในการรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ เพื่อสรุปให้เป็นมติที่เห็นชอบ โดยเสียงข้างมากในการที่จะตัดสินใจถึงเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ วิจัยแบบ EDFR จะสามารถนำมาซึ่งข้อสรุปที่น่าเชื่อถือได้นั้นจะต้องประกอบด้วยกระบวนการสำคัญ คือ เปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นแบบอิสระโดยไม่มีการเผชิญหน้าระหว่างผู้เชี่ยวชาญ ปราศจากการชี้นำและอิทธิพลทางความคิดของผู้อื่น การตรวจสอบข้อมูลซ้ำ โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เชี่ยวชาญในการทบทวนคำตอบของตนภายหลังการรับรู้คำตอบของกลุ่ม

สรุปอนาคตภาพ เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์อีกวิธีการหนึ่งสำหรับการคาดการณ์เกี่ยวกับอนาคต อนาคตภาพหรือภาพที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตเป็นการตั้งสมมติฐานของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันตามที่ได้คาดไว้อย่างมีเหตุผลว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตที่นำมาใช้ในกระบวนการตัดสินใจ การกำหนดนโยบายและการวางแผน อนาคตภาพทำให้ภาพที่คาดไว้มีโอกาสที่เกิดขึ้นจริงหรือเชื่อมโยงกับความเป็นจริงสำหรับผู้ที่มีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนา ตามที่คาดหวังไว้ในอนาคตหรือในทศวรรษหน้า โดยมั่นใจว่างานนั้นต้องทำให้สมบูรณ์ ทำให้เป็นจริงเหมือนกับอนาคตภาพที่ได้คาดไว้ อนาคตภาพที่สร้างขึ้นอย่างดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข (2549) ได้ศึกษาอนาคตภาพการเป็นของมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยอนาคตแบบ EDEB (Ethnographic Delphi Futures Research) โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่หนึ่งการพัฒนาตัวบ่งชี้การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 11 ราย และการศึกษาบริบทมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น ระยะที่สอง การศึกษาอนาคตภาพการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยของมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 15 ราย จำนวน 2 รอบ รอบแรกเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก รอบสองเป็นการสอบถามความเห็นด้วยแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิจัย พบว่า ตัวบ่งชี้การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้หลัก 3 ด้าน คือ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร และด้านการเรียนการสอนและการวิจัย มีองค์ประกอบย่อย 24 องค์ประกอบ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีศักยภาพในการพัฒนาสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยได้ในอนาคตแนวโน้มความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากดังนี้ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหารงานวิจัย

สาวตรี กสิณธร (2549) ได้ศึกษาอนาคตภาพของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน เขตกรุงเทพมหานคร ใน 6 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านสื่อการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผลการเรียน โดยใช้เทคนิคการวิจัย EDR (Ethnographic Delphi Futures Research) ทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาการสัมภาษณ์เพื่อสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ 25 คน ตอบ 2 รอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ มัธยฐาน ฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับสากลและสามารถดำรงตนอยู่กับวัฒนธรรมไทยด้านหลักสูตร โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษาของตนเองที่ชัดเจนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเป็นแกนกลาง โรงเรียนมีอิสระในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษามากขึ้น ด้านครูผู้สอน โรงเรียนให้ความสำคัญกับการคัดเลือกครูผู้สอนที่มีคุณภาพมากขึ้น ครูผู้สอนต้องมีความรู้ในสาขาวิชาที่สอนเป็นอันดับแรก รองลงมาต้องมีความรู้ความสามารถด้านการสอนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้เหมือนเจ้าของภาษาต้องมีวุฒิการศึกษาตามลำดับ ครูชาวต่างชาติมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น ด้านผู้เรียนโรงเรียนจัดการเตรียมความพร้อมด้านพื้นฐานการใช้ภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน ผู้ที่เรียนจบมีความกล้าคิดกล้าแสดงออกรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง มีทักษะการฟังสำเนียงภาษาอังกฤษที่หลากหลายและเลือกเรียนต่อโปรแกรมภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยในประเทศเป็นอันดับแรก ด้านสื่อการเรียนการสอนมีสื่อที่หลากหลายที่ช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษามากขึ้น มีการใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนและประเมินผลการเรียนวิชาที่สอนเป็นภาษาอังกฤษต้องใช้ข้อสอบเป็นภาษาอังกฤษ ครูมีบทบาทเป็นผู้ออกข้อสอบและประเมินผลการเรียนในวิชาที่สอนการประเมินผลการเรียนมีมาตรฐานมากขึ้นและมีลักษณะเป็นการประเมินผลตามสภาพจริง

สุบรรณ เอี่ยมวิจารณ์ (2550) ได้ศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในทศวรรษหน้าโดยศึกษา 4 ด้าน คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและองค์ประกอบ การเปลี่ยนแปลงอีก 4 ด้าน คือ โครงสร้างองค์การเทคโนโลยี บุคลากรและวัฒนธรรมองค์การรวมเป็น 8 ด้าน โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟายศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นการรองรับสังคมคนความรู้ด้านการวิจัยจะดำเนินการภายใต้ระบบการบริหารงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ ด้านการบริการวิชาการจะให้บริการแก่สังคมอย่างเป็นระบบ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีงานวิจัยเพื่อการพัฒนาสืบสานวัฒนธรรมให้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาเกิดมูลค่าทางพาณิชย์ได้ ด้านโครงสร้างองค์การจะมีระบบบริหารภายในที่มีความเป็นเลิศหลากหลายของแรงงานที่จะอพยพเข้าประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมากและในเรื่องของการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการปรับตัวให้เข้ากับ ความเปลี่ยนแปลงในอนาคตอยู่ในระดับปานกลาง

ชมพูนุช ร่วมชาติ (2548) อนาคตภาพของหลักสูตรวิชาชีพครูในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2550-2559) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ในอนาคตและเพื่อศึกษาลักษณะของหลักสูตรวิชาชีพครูในอนาคต ในด้านปรัชญาของหลักสูตร รูปแบบหลักสูตร จุดหมายหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน การจัดประสบการณ์วิชาชีพครู สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ การบริหารหลักสูตรและการประเมินหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ในอนาคตควรมีคุณลักษณะครอบคลุม 4 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะปฏิบัติ 3) ด้านคุณลักษณะของความเป็นครูแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรมด้านจรรยาบรรณและด้านบุคลิกภาพ 4) ด้านการมีส่วนร่วมและพัฒนาชุมชน/ท้องถิ่น

ส่วนที่ 2 คุณลักษณะของหลักสูตรวิชาชีพครูในอนาคตควรมีลักษณะในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านปรัชญา ด้านรูปแบบ ด้านจุดหมาย ด้านโครงสร้าง ด้านเนื้อหาสาระ ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ด้านการจัดประสบการณ์วิชาชีพครู ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการประเมินผลหลักสูตร

दारววรรณ สุขคันธรัักษ์ (2557) ซึ่งทำการศึกษา เรื่อง ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ประชาคมอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า แนวทางนโยบายการขับเคลื่อนการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ประชาคมอาเซียนควรมีองค์ประกอบหลัก 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของบุคลากรและองค์ประกอบด้านนโยบายรัฐ การบริหารจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบโดยเน้นไปที่ด้านทักษะในการจัดการเรียนการสอน ภาษาและเทคโนโลยี ด้านการพัฒนาหลักสูตรในส่วนของการสร้างความตระหนักในการบริการวิชาการในระดับประชาคมอาเซียน ควรให้ความสำคัญในเรื่องของการบริหารจัดการโดยใช้เครือข่าย ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการบริหารงานวิชาการขั้นพื้นฐาน สู่ประชาคมอาเซียนควรมียุทธศาสตร์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ การพัฒนามาตรฐานการจัดการศึกษาและพัฒนาความสามารถผู้บริหาร ครูบุคลากรทางการศึกษา กระบวนการจัดการเรียนรู้ การสร้างความตระหนักและเจตคติในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ศาสตราจารย์ วงศ์บุตรลีวัฒนา, ดารววรรณ ถวิลการ และ วิจิต กำมันตะคุณ (2559) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2565) ในด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม บุคลากร คุณลักษณะของบัณฑิต ทรัพยากร เทคโนโลยีสารสนเทศและวัฒนธรรมองค์การ ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้วยกระบวนการวิจัยอนาคต แบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำนายภาพอนาคตของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด คือ ผู้ใช้บัณฑิต ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยที่ร่วมผลิตบัณฑิต ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและผู้ผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จำนวน 17 ท่าน โดยการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนด ดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความเป็นมา สภาพปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด โดยใช้เทคนิควิธีการศึกษาเอกสาร ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาเพื่อจัดทำร่างอนาคตภาพที่เป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดในทศวรรษหน้า ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความเหมาะสมของร่างอนาคตภาพ และขั้นตอนที่ 4 การประมาณค่าความเป็นไปได้และค่าความสอดคล้องของอนาคตภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด เพื่อยืนยันถึงความเป็นไปได้และความสอดคล้องกันของอนาคตภาพ

ผลการวิจัยพบว่า ด้านการบริหารจัดการ มีการบริหารเชิงสร้างสรรค์ มีส่วนร่วมและการกระจายอำนาจมีเครือข่ายความร่วมมือในระดับนานาชาติ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน มีหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสู่นานาชาติ มีหลักสูตรเฉพาะทางและมีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรอย่างบูรณาการ ส่วนการจัดการเรียนการสอนจะมีความเป็นสากลมากขึ้น มีลักษณะเป็นสหวิทยา

การใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัยจะมีจำนวนผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ของอาจารย์ในระดับนานาชาติ มีทุนวิจัยจากภายนอกและประเด็นการวิจัยจะเน้นการวิจัย เพื่อชุมชนเป็นหลัก ด้านการบริการวิชาการ จะมีการบริการวิชาการในชุมชนท้องถิ่นที่มุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ทักษะและประสบการณ์ทางวิชาชีพ มีการบริการวิชาการข้ามวัฒนธรรม ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จะบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับท้องถิ่นและใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านบุคลากร จะมีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก มีโอกาสและประสบการณ์ต่างประเทศ มีทักษะการสื่อสารมากกว่าหนึ่งภาษา มีเครือข่ายกับบุคลากรจากสถาบันอื่น ๆ ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต มีความรู้ความสามารถในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น สามารถปรับตัวและรู้เท่าทันเทคโนโลยี มีทักษะชีวิตที่สามารถเอาตัวรอดได้ในสังคม ด้านทรัพยากร มีทรัพยากรในการจัดการศึกษาที่เพียงพอและมีคุณภาพ มีการใช้พื้นที่ในเชิงพาณิชย์เพื่อการระดมทรัพยากร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการศึกษา ยกย่องเทคโนโลยีท้องถิ่นให้เทียบเท่ากับสากลและมีการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาท้องถิ่น และด้านวัฒนธรรมองค์การ มีภาพรวมของความเชื่อและค่านิยมที่มุ่งเน้นคุณภาพ วิถีปฏิบัติสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่มุ่งความสำเร็จ

อภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย (2559) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอนาคตภาพการอาชีวศึกษาเอกชนไทยในยุคประชาคมอาเซียน ระหว่าง พ.ศ. 2558-2567 โดยใช้การวิจัยแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาที่เลือกแบบเจาะจง จำนวน 32 คน ป้อนข้อมูลย้อนกลับโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) วัดผลกระทบไขว้ด้วยแบบสอบถามบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอาชีวศึกษาเอกชนทั่วประเทศที่เลือกแบบเจาะจง จำนวน 40 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐานและความน่าจะเป็นของผลกระทบไขว้ผลที่ได้จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญและการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้จากทัศนะของกลุ่มบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอาชีวศึกษาเอกชนสามารถประมวลภาพอนาคตได้ดังนี้ เมื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านสถานอาชีวศึกษาและแหล่งเรียนรู้ จะส่งผลให้มีการพัฒนาด้านนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนและส่งผลให้มีการพัฒนาด้านการบริหารการอาชีวศึกษาเอกชนติดตามมา เมื่อมีการพัฒนาด้านคุณลักษณะของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จะส่งผลให้มีการพัฒนาครูอาชีวศึกษาเอกชน เมื่อมีการพัฒนาคุณลักษณะด้านครูอาชีวศึกษาเอกชน จะส่งผลให้มีการพัฒนาด้านนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนและเมื่อพัฒนาการบริหารการอาชีวศึกษาเอกชน จะส่งผลให้นักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีคุณลักษณะตามความต้องการของตลาดแรงงาน

สำราญ ทองแพง (2560) ได้ศึกษา เรื่อง อนาคตภาพมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีบริบทสำคัญ คือ เป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์ที่สอนเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาพุทธแก่พระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก มีวิทยาเขต 10 แห่ง วิทยาลัยสงฆ์ 8 แห่ง และสถาบันสมทบ 7 แห่ง สถานะภาพการจัดตั้งเป็นนิติบุคคลในกำกับของรัฐ ผลการวิเคราะห์ SWOT Analysis ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ด้านจุดแข็ง พบว่าได้ชื่อว่าเป็น มหาวิทยาลัยสงฆ์ที่มีเครือข่ายวิทยาเขตขยายไปหลายจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีหลักฐานที่เน้นในหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา รวมทั้งมีงานวิจัยและบริการชุมชนทางด้านพระพุทธศาสนาที่เป็นประโยชน์ต่อคณะสงฆ์และชุมชนสังคม ด้านจุดอ่อน พบว่า เนื่องจากขาดระบบการคัดเลือกทำให้ได้บัณฑิตที่มีวิวุฒิและคุณวุฒิของปีนั้น ๆ มีความรู้พื้นฐานแตกต่างกัน ปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน

ระหว่างสถาบันชุมชนยังไม่เป็นระบบ ทำให้งานวิจัยเชิงบูรณาการมีน้อย ด้านโอกาส พบว่า มีต้นทุนทางสังคมสูง จึงได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลคณะสงฆ์และนานาชาติด้านงบประมาณ ด้านอุปสรรคพบว่า การขาดแคลนคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาไม่ตรงตามสาขาวิชาที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษากำหนด เมื่อวิเคราะห์การจัดการศึกษาที่เกิดประสิทธิผลและนำไปสู่ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเกิดจากการจัดการอย่างเป็นระบบ โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความตระหนักในการเห็นคุณค่าขององค์กรการศึกษานาครคตภาพของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในมิติของแนวโน้ม พบว่า มหาวิทยาลัยมุ่งผลิตสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคม ทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีหลักสูตรระยะสั้นอีกหลากหลายสาขา

สุทธิวัฒน์ มากมี (2561) การวิจัยนี้ใช้เทคนิคการวิจัยอนาคต EDFR มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาอนาคตภาพการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศไทย-การดำเนินการวิจัยมี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยด้วยเทคนิค EDFR ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัยด้วยเทคนิควงล้ออนาคต และขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการวิจัยด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบภาคตัดกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มการวิจัยเป็นผู้เชี่ยวชาญ 21 คน เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง 2) แบบสอบถามปลายปิด สถิติวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย, ค่ามัธยฐาน, ค่าความสัมพันธ์และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาโรงเรียนส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การผลิตและพัฒนาครูสอดคล้องกับความต้องการและพัฒนาครูอย่างเป็นระบบ ด้านการบริหารงานวิชาการ มีการพัฒนาหลักสูตรพัฒนาสื่อนวัตกรรมทางการศึกษาและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในด้านการบริหารงบประมาณโรงเรียนมีแผนพัฒนาสถานศึกษาที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง จัดสรรงบประมาณตามแผนปฏิบัติการประจำปี โดยมีตัวชี้วัดผลงาน ทุกองค์กรมีส่วนร่วมในการลงทุนเพื่อการศึกษา มีบุคลากรด้านบัญชีและพัสดุและสินทรัพย์ ด้านการบริหารงานบุคคล โรงเรียนมีอำนาจในการสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง พิจารณาความสามารถในการสอน การใช้ภาษาอังกฤษ การใช้เทคโนโลยีและการทำงานทีมและยืดหยุ่นในการใช้ใบประกอบวิชาชีพครู ด้านการบริหารงานทั่วไป คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความรู้มีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุนการบริหารโรงเรียน รับนักเรียนในเขตพื้นที่ก่อนและมีส่วนร่วมทุกองค์กรในการจัดการศึกษา ปลูกฝังนักเรียนให้มีจิตสาธารณะและใกล้ชิดกับชุมชน ด้านรูปแบบการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาผู้บริหารเลือกรูปแบบการบริหารที่หลากหลายตามบริบทและสถานการณ์และมีระบบการกำกับติดตามให้เกิดคุณภาพบริหารโดยใช้เทคโนโลยีและยึดหลักธรรมาภิบาล

คำเพ้า จันทร์เพ็งชัย (2562) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ของมหาวิทยาลัย ใน ส.ป.ป.ลาว ระหว่าง พ.ศ. 2559 - 2573 โดยนำเทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR ได้ดำเนินการเป็น 3 ระยะ คือ 1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการจัดการอุดมศึกษา รวมทั้งมีการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ 8 คน 2) ศึกษาอนาคตภาพมหาวิทยาลัย โดยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR จำนวน 3 รอบ มีผู้เชี่ยวชาญ 24 คน และ 3) การสร้างภาพอนาคตของมหาวิทยาลัย ใน ส.ป.ป.ลาว รวมทั้งมีแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 70 คน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของอนาคตภาพของมหาวิทยาลัยดังกล่าว ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 12 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการคุ้มครองมหาวิทยาลัย 2) ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน 3) ด้านการค้นคว้าวิจัย 4) ด้านการบริการ

วิชาการ 5) ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม 6) ด้านบทบาทของมหาวิทยาลัยต่อชุมชน 7) ด้านการร่วมมือกับภายในและต่างประเทศ 8) ด้านพื้นฐานโครงสร้าง/สิ่งอำนวยความสะดวก 9) ด้านความเป็นอัตลักษณ์ (ความโดดเด่น) ของมหาวิทยาลัย 10) ด้านผู้เรียน 11) ด้านอาจารย์ และ 12) ด้านผู้บริหาร ใน 12 ด้านนี้ มีองค์ประกอบย่อย จำนวน 103 ข้อ ในองค์ประกอบย่อยที่มีแนวโน้มและโอกาสเป็นไปได้มากที่สุดมี จำนวน 84 ข้อ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 4.51 - 5.00 ค่ามัธยฐาน 3.51 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 และองค์ประกอบย่อยที่มีแนวโน้มและโอกาสเป็นไปได้มากที่สุด จำนวน 19 ข้อ สรุปผลการวิจัยพบว่า อนาคตภาพ ด้านที่ 12 ด้านผู้บริหาร ด้านที่ 11 ด้านอาจารย์ และด้านที่ 5 ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมตามลำดับ มีแนวโน้มและโอกาสเป็นไปได้มากที่สุด และจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาในด้านอื่น

อาทิศย์ โพธิ์ศรีทอง (2562) ได้ศึกษาคุณลักษณะครูดนตรีและแนวทางพัฒนาคูณดนตรีตามคุณลักษณะครูดนตรี ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2561-2571) โดยแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาอนาคตภาพของคุณลักษณะครูดนตรีในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2561 - 2571) ด้วยเทคนิควิธี EFR (Ethnographic Futures Research) จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรี ได้มาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ โดยมีค่าความความสอดคล้อง (IOC) 1.00 ทุกประเด็น ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาคูณตรีตามคุณลักษณะครูดนตรี ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2561 - 2571) โดยการนำผลการศึกษาอนาคตภาพของคุณลักษณะครูดนตรี ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2561 - 2571) มาทำการวิเคราะห์เพื่อกำหนดประเด็นการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน จากนั้นวิเคราะห์และสรุปผลเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยผลการวิจัยพบว่า 1. อนาคตภาพของคุณลักษณะครูดนตรี ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2561 - 2571) พบว่า ครูดนตรีจะต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม มีพฤติกรรมตามกรอบจรรยาบรรณทางวิชาชีพ เป็นกัลยาณมิตรทั้งต่อผู้เรียนและสังคมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียนทั้งกาย วาจาและใจ ส่วนทักษะสำคัญที่ครูดนตรีจะต้องมี คือ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการเรียนรู้ และการสร้างสรรค์นวัตกรรมและทักษะการใช้และการสื่อสารภาษาต่างประเทศ 2. แนวทางการพัฒนาคูณตรีตามคุณลักษณะครูดนตรี ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2561 - 2571) พบว่า 2.1 สถาบันการผลิตครูต้องพัฒนาหลักสูตรดนตรีที่เน้นสมรรถนะส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และปลูกฝังค่านิยมความเป็นครูให้กับผู้เรียนตั้งแต่เริ่มต้น 2.2 กระทรวงศึกษาธิการ ควรจัดตั้งหน่วยงานกลางเพื่อสนับสนุนครูดนตรีให้ได้รับการพัฒนาตามความสนใจจัดให้มีกิจกรรมทางดนตรีอย่างต่อเนื่องและแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานภาคเอกชนเพื่อพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอนร่วมกัน 2.3 สถานศึกษาต้องอำนวยความสะดวกและสนับสนุนครูดนตรีให้มีโอกาสแสดงความรู้ความสามารถ ส่งเสริมให้เข้ารับการฝึกอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนงบประมาณการทำกิจกรรมและจัดสรรค่าตอบแทนการทำงานอย่างเหมาะสม

เจษฎาภรณ์ วิริยะสกุลธรณ์ (2563) ได้ศึกษาอนาคตภาพสมรรถนะพื้นฐานของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาอนาคตใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Future Research) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 396 คน เลือกโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 20 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้

ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ค่าร้อยละ \bar{X} SD ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับสมรรถนะพื้นฐานของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านเจตคติ ด้านความรู้ และด้านทักษะ ตามลำดับ 2. อนาคตภาพสมรรถนะพื้นฐานของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไทยมีแนวโน้ม ดังนี้ ด้านความรู้ นักศึกษาต้องมีการศึกษาหาความรู้ เพื่อพัฒนาตัวเองตลอดเวลาตลอดชีวิต สามารถสังเคราะห์ความรู้ที่ได้มาและนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องติดตามสถานการณ์ความเคลื่อนไหวของศาสตร์ที่ตนเองศึกษา สามารถคิดนอกกรอบได้อย่างมีเหตุผล สามารถเข้าใจองค์ความรู้อย่างลึกซึ้ง สามารถประยุกต์องค์ความรู้ไปใช้ในการทำงานกับเพื่อนร่วมงานได้ ต้องมีความรู้ที่เท่าทันและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในโลกอนาคต ต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในศาสตร์ของตนเองและสามารถแสวงหาองค์ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริงได้ด้วยตนเอง ด้านทักษะนักศึกษาต้องมีทักษะในการเลือกข้อมูลมาวิเคราะห์ สังเคราะห์และการประยุกต์ใช้ข้อมูลอย่างมีสติและมีเหตุผล ต้องมีทักษะการควบคุมอารมณ์ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคม ต้องมีทักษะการประกอบการอย่างมืออาชีพ ต้องมีทักษะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ต้องมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องมีทักษะการจัดการตนเองอย่างเป็นระบบ ต้องมีทักษะการนำเสนอข้อมูลที่ชัดเจนอย่างมืออาชีพ ต้องมีทักษะการแก้ไขปัญหาอย่างมีเหตุผล ต้องมีทักษะการประยุกต์ใช้ข้อมูล เพื่อสามารถสร้างการแข่งขันได้และต้องมีทักษะการใช้เทคโนโลยีและรู้เท่าทันข้อมูล ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง ด้านเจตคตินักศึกษาต้องมีการให้เกียรติซึ่งกันและกัน ยอมรับตนเองและผู้อื่น ต้องมีความกล้าที่จะเป็นตัวของตัวเองไม่ใช่ทำตามคนอื่น ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ต้องมีความซื่อตรงและเที่ยงธรรม ต้องมีความตระหนักคิด มีสติต้องมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารี ต้องมีความอ่อนน้อมถ่อมตน ต้องมีทัศนคติเชิงบวก ต้องมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องมีการเคารพในความเป็นผู้ใหญ่ ต้องมีความเคารพสถานที่ที่เข้าไปอยู่ ต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง ในองค์กรต้องรู้จักการยอมรับความผิดพลาดจากการกระทำของตนเอง ต้องมีความเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรม ต้องมีความมุ่งมั่น ขยัน พากเพียร อดทน มีวินัย มีแรงบันดาลใจในการฝ่าอุปสรรคและต้องมีความเสียสละ

วันทนา อมตาริยกุล (2564) ได้ศึกษาอนาคตภาพการพัฒนาศักยภาพครูสู่ท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี (พ.ศ. 2562 - 2571) กลุ่มตัวอย่างใช้การเลือกแบบเจาะจงประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 21 คน เทคนิควิธีการวิจัยแบบอดีทีเอฟอาร์ (EDFR) เป็นเทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 ใช้การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ระยะที่ 2 และระยะที่ 3 การนำแบบสอบถามทำการสอบถามผู้เชี่ยวชาญและนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ มัธยฐาน ฐานนิยมและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ผู้วิจัยได้เลือกแนวโน้มที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และแนวโน้มที่มีความสอดคล้องกันของความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 รวมทั้งผลการยืนยันความสอดคล้องเหมาะสมที่มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป ผลการวิจัยพบว่า ด้านบริบททั่วไปมีแนวทางอนาคตภาพในระดับมากที่สุด คือ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์โครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ด้านปัจจัยนำเข้า มีแนวทางอนาคตภาพในระดับมากที่สุด คือ สถานศึกษามีการจัดการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านกระบวนการดำเนินงาน มีแนวทางอนาคตภาพในระดับมากที่สุด คือ ศักยภาพในวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาตรงตามความต้องการของสถานศึกษา ด้านผลผลิตแนวทางอนาคตภาพ

ในระดับมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี สร้างความเชื่อมั่นให้กับท้องถิ่นในสาขาวิชาที่เปิดสอนให้แก่ครูคืนถิ่น

งานวิจัยต่างประเทศ

Glotova (2011) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการศึกษากีฬาในโรงเรียนของรัสเซียสำหรับการพัฒนาระดับมืออาชีพและประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อแนะนำรูปแบบการศึกษากีฬาให้กับนักเรียนรัสเซียในวิทยาลัยพลศึกษาและติดตามความเข้าใจและความตั้งใจของพวกเขาที่จะสอนผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์ใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน คือ การบรรยาย/การเรียนรู้การมีส่วนร่วม/การฝึกปฏิบัติ การวางแผนและการสอนในแต่ละขั้นตอนนักวิจัยสร้างโมเดล (Mini - Model) ที่จัดเป็นลักษณะของ “แผนการ - การดำเนินการ - การสะท้อนกลับ” (Plan - Action Reflection) การออกแบบงานวิจัยในครั้งนี้อยู่บนพื้นฐานลักษณะเฉพาะของการปฏิบัติงาน โดยการจัดสัมมนาเพื่อสร้างรูปแบบการสอนหลังจากได้รูปแบบแล้วนำไปแนะนำให้กับครู (Pre - Service Teacher) เพื่อทดลองใช้ในโรงเรียนและขณะเดียวกันให้นักศึกษาระดับวิทยาลัยทำการฝึกสอนกับนักศึกษาใหม่ ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาด้วยโดยผู้วิจัยติดตามสังเกตการสอนและเป็นที่ปรึกษาในการสอนตลอดช่วงที่ทดลองใช้และเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้แล้วนำมาวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ผลการศึกษา พบว่า สิ่งสำคัญที่สุดที่ค้นพบจากการทดลองใช้รูปแบบการสอนในครั้งนี้ คือ การเชื่อมโยงความรู้ของครูผู้สอนในระหว่างทำการสอน ในระยะแรกครูผู้ร่วมสอนมักจะเริ่มต้นด้วย การเข้าใจผิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่จัดทำขึ้น ซึ่งครูควรจะเป็นเพียงผู้ดำเนินการ นักเรียนจะต้องให้เป็นหลักของชั้นเรียน ทั้งนี้ในรูปแบบใหม่ของการศึกษากีฬา ควรมีรูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างกันตามสไตล์ของผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกของกิจกรรมในชั้นเรียนและการเตรียมการเรียนการสอนด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ เพราะการสอนในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวมีเวลาน้อยไม่เพียงพอต่อการพัฒนาและการนำไปประยุกต์ใช้

Davis (2011) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีประเทศจาไมกา ในการสร้างนักกีฬาที่เป็นนักศึกษาที่ดีที่สุดในโลก โดยเฉพาะนักกีฬาประเภทกรีฑาจากสถิติการแข่งขันรายการต่าง ๆ ในระดับโลก นักวิ่งจากจาไมกาเป็นเจ้าของสถิติทั้งสั้นและนักกีฬาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ แผนพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัย เกิดขึ้นในช่วงปี ค.ศ. 1948 นักกีฬาสส่วนใหญ่หลังจากจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาไฝฝืนที่จะเข้าสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ โดยไปศึกษาต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ในระบบของ NCAA ความสำเร็จของแผนพัฒนากีฬาเห็นชัดเจนจากผลการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่ปักกิ่งในปี ค.ศ. 2008 นักกีฬาของจาไมกา ได้ถึง 11 เหรียญ (6 เหรียญทอง 3 เหรียญเงิน และ 2 เหรียญทองแดง) ซึ่งแผนกลยุทธ์หลักที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีใช้เป็นเสาหลัก คือ “จาไมกาโมเดล” (Jamaica Model) รูปแบบ คือ 1) โค้ชได้รับการทำสัญญาระยะยาวเพื่อการเตรียมทีมและการแข่งขัน 2) นักเรียนที่เป็นนักกีฬา ฝึกกีฬาดูตลอดทั้งปี 3) ผู้ฝึกสอนกีฬา (โค้ช) ทำโปรแกรมรายปีโดยให้นักกีฬามีส่วนร่วม เพื่อจุดมุ่งหมายในการพัฒนานักกีฬาระดับสูงเพื่อความ เป็นเลิศ 4) โค้ชคัดเลือกนักกีฬาที่มีศักยภาพจากโรงเรียนมัธยมไม่จำเป็นต้องมีมาตรฐานสูง 5) จัดให้มีการแข่งขันแห่งชาติ นอกเหนือจากการแข่งขันของมหาวิทยาลัย 6) จัดระบบทุนการศึกษาในหลายระดับของการสนับสนุนทางการเงิน โดยให้ครอบคลุมค่าเล่าเรียน ค่าที่พัก หรือค่าหนังสือ นอกเหนือจากการสนับสนุนกีฬาในด้านที่เกี่ยวข้องโดยตรงแล้ว คณะผู้บริหารและนักวิชาการระดับมหาวิทยาลัยจะ

ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวหรือจัดการเกี่ยวกับรายละเอียดของโปรแกรมกีฬา สนับสนุนให้ผู้ดำเนินงานโครงการ แสดงบทบาทได้เต็มที่ ให้การสนับสนุนที่จำเป็นและเหมาะสม ทั้งด้านวิชาการและการขาดเรียนของนักกีฬา ซึ่งหลักในการบริหารจัดการของแผนกลยุทธ์สำหรับการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยที่นักกีฬาคาดหวังให้เกิด คือ ให้มีความยืดหยุ่นในเรื่องของการถือบวช การปรับเปลี่ยนเงื่อนไขของการสอบ การอำนวยความสะดวกต่อการเดินทาง ให้นักกีฬามีอาจารย์สอนเสริมให้ความรู้ทางด้านโภชนาการ กีฬา และการดูแลสุขภาพที่ครบถ้วน รวมทั้งการตรวจทางการแพทย์ก่อนฤดูกาลแข่งขัน อย่างไรก็ตามก็ทำตามสิ่งท้าทายที่มหาวิทยาลัยต้องพิจารณาเพื่อให้การพัฒนากีฬาเกิดผลเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษา ระดับโลก คือ มหาวิทยาลัยต้องไม่ขาดงบประมาณ มีทัศนวิสัยกว้างไกล การได้รับการสนับสนุนจาก บุคลากรในคณะและบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยและได้รับความสนใจจากสื่อ

Cristina Yanez (2015) ได้เสนอแนะและสถานการณ์การเรียนรู้ใหม่สำหรับศตวรรษที่ 21 ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ “การศึกษาวัฒนธรรมและเทคโนโลยี” ข้อเสนอและสถานการณ์เหล่านี้ อิงจากงาน ที่ดำเนินการในปี 2014 โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากคาตาโลเนีย สหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร ในระหว่างการประชุมนานาชาติ ด้านการศึกษาและเทคโนโลยี (FIET) ซึ่งจัดขึ้นที่เมืองตาราโกนา ประเทศ สเปน จุดมุ่งหมายหลักของงานนี้ คือ การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาและวัฒนธรรม ผ่านการอภิปรายและการเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดและเพื่อระบุบทบาทของเทคโนโลยี ในกระบวนการนี้ ระเบียบวิธีที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพนี้ คือ การสนทนากลุ่ม โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้วิเคราะห์และ เลือกแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดที่เกี่ยวข้องกับประเด็นหลัก ผลลัพธ์ของกระบวนการนี้ถูกแบ่งปันในการประชุม เติมน้องครั้งกับผู้ตรวจสอบผู้เชี่ยวชาญ 100 คน และนักการศึกษา 500 คน หลังจากพิจารณาถึงความ ท้าทายที่การศึกษาต้องเผชิญในศตวรรษที่ 21 และแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดที่ได้รับการคัดเลือกจาก ผู้เชี่ยวชาญแล้ว ก็เห็นพ้องกันว่าเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถส่งเสริมการเจรจาที่จำเป็นในการสร้างวัฒนธรรม แห่งนวัตกรรมและยกระดับวิธีการใหม่ในการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมและมีส่วนร่วม สู่วัฒนธรรมท้องถิ่น และระดับโลก ในตอนท้ายของบทความนี้ เราเสนอข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะหลายประการสำหรับการ สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่บูรณาการการศึกษาวัฒนธรรมและเทคโนโลยี เพื่อประสบการณ์ การเปลี่ยนแปลง มีการตกลงกันว่าเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถส่งเสริมการเจรจาที่จำเป็นในการสร้าง วัฒนธรรมแห่งนวัตกรรมและยกระดับวิธีการใหม่ในการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมและการมีส่วนร่วมใน วัฒนธรรมท้องถิ่นและระดับโลก ในตอนท้ายของบทความนี้ เราเสนอข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะหลาย ประการสำหรับการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่บูรณาการการศึกษา วัฒนธรรมและเทคโนโลยี เพื่อประสบการณ์การเปลี่ยนแปลง มีการตกลงกันว่าเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถส่งเสริมการเจรจาที่ จำเป็นในการสร้างวัฒนธรรมแห่งนวัตกรรมและยกระดับวิธีการใหม่ในการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมและ การมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมท้องถิ่นและระดับโลก ในตอนท้ายของบทความนี้ เราเสนอข้อเสนอแนะและ ข้อเสนอแนะหลายประการสำหรับการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่บูรณาการการศึกษา วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเพื่อประสบการณ์การเปลี่ยนแปลง

Naresh (2015) ได้ศึกษาการเรียนการสอน E-Learning เป็นวิธีการใหม่ของการศึกษา สมัยใหม่ค่อย ๆ เติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาในภาคการศึกษา มหาวิทยาลัย โรงเรียน และบริษัททั้งหมดเริ่มเปิดสอนหลักสูตรออนไลน์เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนและปรับปรุง ประสิทธิภาพของพนักงาน อีเลิร์นนิ่งสามารถให้คุณค่ามากกว่าด้วยต้นทุนที่น้อยกว่า การศึกษาแบบเดิม ๆ

ข้อได้เปรียบนี้แนบมากับเลเวอเรจในการดำเนินงานที่สูงสำหรับบริษัท E-Learning ซึ่งควรแปลเป็นอัตรากำไรที่สูงขึ้นและผลตอบแทนจากเงินทุนในอุตสาหกรรม E-Learning ให้ความได้เปรียบและเป็นมิตรกับผู้ใช้ง่ายกว่าแม้ว่าจะมีข้อเสีย มีปัญหามากมายที่ยังต้องแก้ไข รวมถึงปัญหาเกี่ยวกับการประเมิน การลอกเลียนแบบและอัตราการออกกลางคันที่สูงที่พบในอีเลิร์นนิ่งผลการวิจัย ที่เผยแพร่โดยการทำงานร่วมกันของ MIT-Harvard MOOCs นั้นเรียกอีกอย่างว่า edX กับการศึกษาของมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย ซึ่งสรุปว่ามีเพียง 4 เปอร์เซ็นต์ของผู้ที่ลงทะเบียนเรียนหลักสูตรออนไลน์ที่สำเร็จจริง E-Learning จัดให้มีชั้นเรียนในรูปแบบการบรรยายที่บันทึกไว้ E-Books, บล็อก, Wiki เป็นต้น แต่ไม่ได้เน้นที่การรับรู้ของผู้เรียน ในการพิจารณาประเด็นเหล่านี้ ให้ดำเนินการวิจัยต่อไปซึ่งจะกล่าวถึงต่อไปโดยวิธีการที่หลักสูตรจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นในการรับรู้ทางจิตวิทยาของผู้เรียนและจะสร้างกระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ การศึกษานี้อิงตามแนวโน้ม ปัจจุบันของ E-Learning และสถานการณ์ในอนาคตที่มีต่อกระบวนการวิจัยด้านเทคโนโลยีการศึกษา ขอบเขตของอีเลิร์นนิ่งได้แผ่ขยายไปในวงกว้างและในเชิงลึกในสถาบันการศึกษาทุกแห่งแตกต่างกันไป ในแต่ละโรงเรียนและแม้แต่ในองค์กรเพื่อการฝึกอบรมและพัฒนาพนักงาน

Meral (2016) ได้ตรวจสอบผลกระทบของการสอนตามสถานการณ์ต่อความตระหนักรู้ของผู้เรียนภาษาและการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาแบบควบคุมตนเอง (SRL) เพื่อให้การออกแบบการสอนประสบความสำเร็จในการส่งเสริมพวกเขา การออกแบบคำแนะนำกลยุทธ์ SRL ตามสถานการณ์ที่พัฒนาขึ้นในการศึกษานี้อิงตามโมเดล Strategic, Self-Regulation (S2R) ของ Oxford จากการทดลองออกแบบได้รวบรวมข้อมูลจากผู้เรียนภาษาต่างประเทศ (N = 125) ที่มหาวิทยาลัยของรัฐ โดยใช้เครื่องมือสามอย่าง คลังกลยุทธ์สำหรับการเรียนรู้ภาษา การอภิปรายทั้งชั้นเรียนและการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แม้ว่าข้อมูลเชิงปริมาณจากสินค้าคงคลังจะช่วยกำหนดระดับของการใช้กลยุทธ์ที่รายงานโดยผู้เรียน แต่ข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติมถูกรวบรวมเพื่อกระตุ้นการสะท้อนของผู้เรียนเพื่อกำหนดการรับรู้ SRL ระหว่างและหลังจากประสบการณ์การฝึกอบรม การวิเคราะห์ผลก่อนและหลังการฝึกจากกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองระบุความแตกต่างที่มีนัยสำคัญด้วยการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นและการรายงานการใช้กลยุทธ์สำหรับกลุ่มทดลองที่สูงขึ้น ผลลัพธ์ดีขึ้น เพื่อช่วยแนะนำทิศทางในอนาคตในการสอนกลยุทธ์สำหรับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

Jason, Hans, Pamela & Audrey (2017) ได้ศึกษาการรับรู้ของผู้บริหารในการประเมินครูพลศึกษา การศึกษารั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับระบบประเมินผลครูเฉพาะด้านพลศึกษา (PE) วิธีการศึกษา การศึกษานี้ใช้แหล่งข้อมูลสองแหล่ง แบบสำรวจที่ส่งถึงผู้บริหาร (n = 19) ในเขตการศึกษาในเขตเมืองหนึ่งและการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างอย่างเป็นทางการกับผู้บริหาร 10 คน จากกลุ่มที่ทำการสำรวจเดิม โดยสรุปได้ว่าหลักฐานจากการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมสำหรับผู้ดูแลระบบในการประเมินครู PE ควบคู่ไปกับเครื่องมือประเมินเฉพาะเนื้อหา

Andryushchenko & Filimonova (2018) ได้ศึกษาการศึกษาทางกายภาพและกีฬาเชิงวิชาการในสถานการณ์ระดับชาติทางเศรษฐกิจและสังคมใหม่ วิสัยทัศน์สมัยใหม่และจุดเติบโต พบว่าในปัจจุบันภาควัฒนธรรมทางกายภาพและการกีฬาของชาติต้องการจุดสังเกตแห่งความก้าวหน้าใหม่ ๆ ในแง่ของกระแสข้อมูลที่เพิ่มขึ้น เทคโนโลยีที่ก้าวล้ำใหม่และลำดับความสำคัญที่เพิ่มขึ้นซึ่งมอบให้กับ

แง่มุมด้านมนุษยธรรมในกระบวนการของภาคส่วนการศึกษาชี้ให้เห็นจุดเติบโตในภาควัฒนธรรมทางกายภาพและกีฬาแห่งชาติที่จำแนกตามโดเมนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ในด้านการเมืองปรับปรุงคุณภาพการจัดการบริการภาครัฐและเอกชนในภาคส่วนโดยเน้นเป็นพิเศษในการปรับปรุงประสิทธิภาพความร่วมมือระหว่างแผนกในระบบของหน่วยงานราชการระดับชาติ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสำนักงานการรายงานในขอบเขตของกฎหมาย กรอบกฎหมายและระเบียบข้อบังคับสำหรับความก้าวหน้าของภาคส่วนต้องได้รับการปรับปรุงอย่างถาวรเกี่ยวข้องและเป็นเชิงรุก โดยมีการแก้ไขข้อกำหนดด้านกฎระเบียบที่ถูกต้องและข้อกำหนดใหม่ที่น่าเสนอเพื่อควบคุมความก้าวหน้าของอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ สถานประกอบการในเขตเศรษฐกิจ กลไกการจัดหาเงินทุนด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยจะต้องได้รับการปรับปรุงด้วยการปรับปรุงประสิทธิภาพทางการเงิน เช่น การปรับปรุงประสิทธิภาพต้นทุนของแหล่งเงินทุนที่มีอยู่ของงบประมาณ (รัฐบาลกลาง ภูมิภาคและเทศบาล) ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน จะได้รับการส่งเสริมในภาคส่วนและจะเพิ่มการจัดการเงินทุนกีฬาของมหาวิทยาลัยสำหรับบัญชีของแหล่งงบประมาณในด้านการศึกษา จะต้องปรับปรุงบทบัญญัติทางทฤษฎีและการปฏิบัติสำหรับกีฬาของมหาวิทยาลัย วัฒนธรรมทางกายภาพในระบบวิชาการต้องให้ความสำคัญสูงสุด เทคโนโลยีการศึกษาแบบเรียนรวมจะถูกนำไปใช้ในระดับที่เพิ่มขึ้น และกลไกการเข้าถึงของนักเรียนจะต้องก้าวหน้า

Nian (2019) ได้ศึกษาการวิจัยหลักสูตรพลศึกษารูปแบบใหม่โดยใช้การประมวลผลแบบคลาวด์ของพลศึกษา พบว่า เพื่อให้โมเดลหลักสูตรพลศึกษา (PE) มีความชาญฉลาดมากขึ้น จึงได้ทำการศึกษาแบบจำลองหลักสูตร PE ใหม่โดยใช้การประมวลผลแบบคลาวด์ของ PE มีการพูดคุยถึงกรอบพื้นฐานของการประมวลผลแบบคลาวด์และ “PE education cloud” โมเดลการทำงานของ PE cloud ได้รับการออกแบบรวมถึงการลงทะเบียน การป้อนข้อมูล โมเดลหลักสูตรและเนื้อหาการสอน จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบ “คลาวด์การศึกษา PE” และโมเดลดั้งเดิม การวิเคราะห์ของเราแสดงให้เห็นว่า “PE education cloud” สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพของชั้นเรียนพลศึกษาสำหรับนักเรียนได้อย่างมากในแง่ของคุณภาพทางกายภาพ โดยสรุปการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาควรทุ่มเทให้กับการความต้องการของนักเรียนและควรจัดสรรทรัพยากรตามความต้องการ ในขณะเดียวกันเนื้อหาการสอนควรมีความยืดหยุ่น หลากหลายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

Hegde Lata Narayan & Shailashri (2021) ได้วิเคราะห์การศึกษาระดับอุดมศึกษาในอินเดียให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับระบบปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงที่ได้รับและแนวโน้มในอนาคต ในบทความนี้เราได้พยายามอย่างตรงไปตรงมาเพื่อทำความเข้าใจระบบรัฐธรรมนูญ การเปลี่ยนแปลง โอกาส และความท้าทาย และเสนอข้อเสนอแนะที่จำเป็น การออกแบบ/ระเบียบวิธี/แนวทาง เป็นการศึกษาแนวความคิดเชิงคุณภาพโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ ข้อมูลทุติยภูมิถูกรวบรวมจากเว็บไซต์ งานวิจัย วารสาร บทความ แบบสำรวจต่าง ๆ & รายงานของรัฐบาล การศึกษานี้รวมถึงการอภิปรายกับผู้เชี่ยวชาญจากสาขาการอุดมศึกษาสิ่งที่ค้นพบ/ผลลัพธ์ อิงจากการวิเคราะห์รายละเอียดของรัฐธรรมนูญ การเปลี่ยนแปลง NEP 2020 สำหรับมุมมองอนาคตในระดับอุดมศึกษาของอินเดีย การวิเคราะห์ SWOT และความท้าทาย มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาการลงทุนการเงิน การเข้าถึงและทุน เพื่อส่งเสริมการศึกษาระดับอุดมศึกษาในอินเดีย จำเป็นต้องนำแนวทางเชิงกลยุทธ์ มาใช้เพื่อจัดการกับความท้าทายต่าง ๆ ความคิดริเริ่ม/คุณค่า บทความนี้วิเคราะห์และตีความการเปลี่ยนแปลงของระบบอุดมศึกษาของอินเดีย โดยอ้างอิง

ถึงรัฐธรรมนูญ การวิเคราะห์ SWOT และความท้าทาย จากการวิเคราะห์รายละเอียดคำแนะนำใหม่
ได้รับการแนะนำ

ตาราง 2.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบอนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

องค์ประกอบ อนาคตภาพ	ผู้อธิบายองค์ประกอบอนาคตภาพ																		รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	
ด้านการ บริหารจัดการ	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓			✓	✓	✓				✓	11
หลักสูตรและ การเรียนการสอน	✓			✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	14
การวิจัยและ นวัตกรรม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓		✓			✓	12	
การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓									8	
ความเป็นเลิศ ทางด้านกีฬา									✓	✓							✓	✓	4
คุณลักษณะ ของบัณฑิต		✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓							8
สิ่งอำนวยความสะดวก	✓			✓				✓		✓		✓				✓	✓	✓	8
การบริการ วิชาการ	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓			✓				11
เทคโนโลยี สารสนเทศ	✓		✓										✓	✓	✓	✓	✓	✓	8
ด้านการพัฒนา นักศึกษาและ กิจการ นักศึกษา		✓	✓			✓				✓									4
ด้านบุคลากร	✓	✓			✓		✓												4

ลำดับผู้อธิบายคุณลักษณะ

1. วันทนา อมตาริยกุล (2554)
2. สุจิตรา หยงสตาร์ (2556)
3. กฤษฎา ยาใจ (2557)
4. ศาสตราวิทย์ วงศ์บุตรลีวัฒนา, ดาวรุวรรณ ถวิลการ และ วิชิต กำมันตะคุณ (2559)
5. ขวลิต ขอดศิริ, มนัส สุวรรณ (2560)
6. สำราญ ทองแพง (2560)
7. ปาณจิตร สุขุมาลัย, เอื้อมพร หลินเจริญ และ ชำนาญ ปาณวงษ์ (2561)
8. คำเพ้า จันทรเพ็งชัย (2562)
9. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (2564)
10. Damtew (2004)

11. Glotova (2011)
12. Davis (2012)
11. Mahajan (2017)
12. Wechsler Solange Muglia Fleit (2017)
13. Jason, Hans, Pamela & Audrey (2017)
14. Andryushchenko & Filimonova (2018)
15. Nian (2019)
16. Eun Hye Kwon (2020)
17. Qatar University (2022)
18. Keimyung University (2022)

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อนาคตภาพการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 11 ประเด็น ผู้วิจัยได้พิจารณา และรวบรวมที่จะศึกษาเหลือ 9 ประเด็น โดยประเด็นที่ 10 และ 11 ผู้วิจัยได้ตัดออกเนื่องมีนักวิชาการศึกษาไม่ถึงครึ่งของจำนวนที่ศึกษา แต่ใน ประเด็นที่ 9 จำเป็นต้องศึกษาเพราะพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

สรุปแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการศึกษา การวิจัยอนาคต จากบทความ วารสาร หนังสือและเอกสาร รวมทั้งงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวมาเป็นแนวทาง ในการศึกษาอนาคตภาพของการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา ดังนี้

1. การจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา ด้านการบริหารจัดการ หลักสูตรและการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา คุณลักษณะ ของบัณฑิต ทรัพยากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และวัฒนธรรมองค์กร
2. แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ ประกอบด้วย แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) นโยบายการดำเนินงาน การจัดการเรียนรู้ และมาตรฐานการอุดมศึกษา การจัดการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21
3. แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการวิจัยอนาคต (Future Research) เน้นการวิจัยอนาคตที่ยึด บรรทัดฐานทางสังคม ในการศึกษาอนาคตซึ่งเป็นวิธีการที่สะท้อนถึงความต้องการขององค์กร โดยเน้นที่ เป้าหมาย เพื่อตอบคำถามว่าเราอยากให้อนาคตเป็นอย่างไร ซึ่งวิธีการนี้จะแตกต่างจากวิธีการศึกษา อนาคตแบบอื่น ๆ คือ การเปิดโอกาสให้ชุมชน หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาอนาคตใช้วิธีการรวบรวมอนาคตเชิงคุณภาพทำให้ได้ข้อมูลที่ หลากหลาย เนื่องจากสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตเป็นสิ่งที่ยังไม่แน่นอน ดังนั้น ในการศึกษาอนาคตภาพของ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2566 - 2575 ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาโดยใช้ เทคนิคการวิจัยอนาคตเทคนิคเดลฟาย ที่ยึดบรรทัดฐานทางสังคมและได้ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มบุคคล 3 กลุ่ม คือ 1) ผู้บริหารระดับนโยบายของมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ 2) รองคณบดีคณะพลศึกษา 3) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านพลศึกษาในสถาบันการอุดมศึกษา

หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์เชิงลึก เนื่องจากว่าการสัมภาษณ์เชิงลึกนั้นเป็นการสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยมีจุดสนใจอยู่แล้ว เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิโดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบ EDFR เพราะว่าเป็นการสัมภาษณ์ที่เน้นผู้ให้สัมภาษณ์มีบทบาทความสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่และสามารถที่จะลด หรือเพิ่มประเด็นในการสัมภาษณ์และผู้วิจัยมีความเชื่อถือว่าผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงในเรื่องการจัดการเรียนรู้จึงเลือกใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบ EDFR แล้วจึงนำข้อคิดเห็นที่ได้มาสร้างงล้ออนาคต ซึ่งเป็นการรวบรวมหรือจัดหมวดหมู่ความคิดเกี่ยวกับอนาคตภาพของการจัดการเรียนรู้ เมื่อจัดหมวดหมู่เสร็จแล้วจึงนำ แต่ละส่วนขององค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้วิเคราะห์ผลกระทบภาคตัดขวางเพื่อหาปฏิสัมพันธ์กันระหว่างองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในอนาคต โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้วิเคราะห์ แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาเขียนเป็นอนาคตภาพของหลักสูตรวิชาชีพครู โดยใช้เทคนิควิธีการเขียนภาพ (Scenarios)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

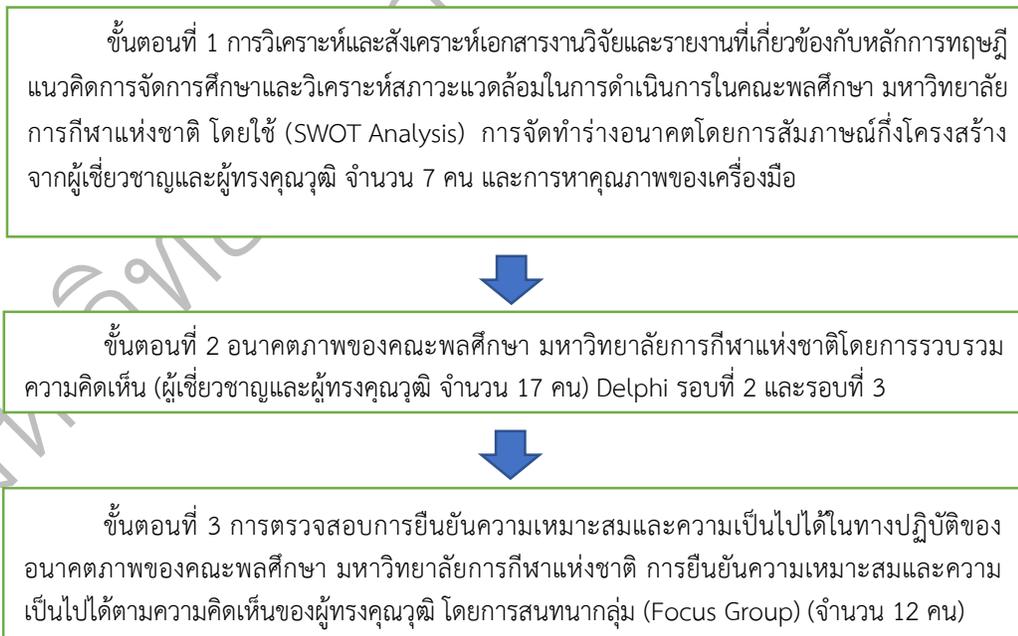
การดำเนินการวิจัย เรื่อง อนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจข้อมูลพื้นฐาน โดยการศึกษาวិเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth - Interview) เพื่อให้ได้อนาคตภาพที่เป็นไปได้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาอนาคตภาพโดยการสอบถาม ด้วยเทคนิคเดลฟาย DFR (Delphi Futures Research) เพื่อให้ได้อนาคตภาพที่เป็นไปได้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างอนาคตภาพที่เป็นไปได้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า โดยการยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ภาพ 3.1 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและสำรวจข้อมูลเบื้องต้น

ระยะที่ 1 การสำรวจข้อมูลเบื้องต้น โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยและรายงานที่เกี่ยวข้องกับหลักการทฤษฎี แนวคิดการจัดการศึกษา จากนั้นมากำหนดเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย

ระยะที่ 2 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยใช้การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมองค์กร (SWOT Analysis) เพื่อหาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคในการพิจารณาการดำเนินงานของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ระยะที่ 3 ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi - Structured Interview) จากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

การศึกษาอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยแบบสอบถามงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตลอดจนความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานจัดการเรียนการสอนโดยตรง ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลเบื้องต้น จากการศึกษาตามขั้นตอนที่ 2 มาสร้างเครื่องมือการวิจัยตามกรอบแนวคิดการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ตอบแบบสอบถาม ในรอบที่ 2 และรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติแล้วนำไปเก็บรวมข้อมูลความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ในรอบที่ 3 ต่อไป เพื่อให้ได้อนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นไปได้ในทางปฏิบัติและมีความสมบูรณ์ ด้วยวิธีเทคนิคเดลฟาย ทั้งในรอบที่ 2 และ 3

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยนำคู่มืออนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่สร้างขึ้นไปทำการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติการตรวจสอบการยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 12 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและสำรวจข้อมูลเบื้องต้น

ระยะที่ 1 การสำรวจข้อมูลเบื้องต้น โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยและรายงานที่เกี่ยวข้องกับหลักการทฤษฎี แนวคิดการจัดการศึกษา จากนั้นมากำหนดเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย

ระยะที่ 2 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยใช้การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมองค์กร (SWOT Analysis) เพื่อหาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคในการพิจารณาการดำเนินงานของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ระยะที่ 3 ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi - Structured Interview) จากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

การศึกษาอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยแบบสอบถามงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตลอดจนความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานจัดการเรียนการสอนโดยตรง ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลเบื้องต้น จากการศึกษาตามขั้นตอนที่ 2 มาสร้างเครื่องมือการวิจัยตามกรอบแนวคิดการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ตอบแบบสอบถาม ในรอบที่ 2 และรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติแล้วนำไปเก็บรวมข้อมูลความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ในรอบที่ 3 ต่อไป เพื่อให้ได้อนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นไปได้ในทางปฏิบัติและมีความสมบูรณ์ ด้วยวิธีเทคนิคเดลฟาย ทั้งในรอบที่ 2 และ 3

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยนำคู่มืออนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่สร้างขึ้นไปทำการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติการตรวจสอบการยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 12 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับอนาคตภาพที่เป็นไปได้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

ศึกษาอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อนำมาสร้างประเด็นคำถาม ในการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi - Structured Interview) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 7 คน เพื่อสอบถามเกี่ยวกับอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย

- 1.1 อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 1 คน
- 1.2 คณบดีคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 1 คน
- 1.3 คณบดีคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 1 คน
- 1.4 รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 1 คน
- 1.5 คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 1 คน
- 1.6 ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกีฬา จำนวน 2 คน

2. การศึกษาอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้กระบวนการวิจัยเทคนิคเดลฟาย จำนวน 17 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

- 2.1 รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขต จำนวน 2 คน
- 2.2 รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 5 คน
- 2.3 อาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 2 คน
- 2.4 ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน
- 2.5 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 4 คน

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ให้ข้อมูล มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- 2.6 เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หรือ
- 2.8 เป็นหรือเคยเป็นรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
- 2.8 ผู้เชี่ยวชาญระดับรองศาสตราจารย์หรือเป็นผู้ที่วุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนพลศึกษา

2.9 เป็นคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติหรือรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

- 2.10 เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร

3. การตรวจสอบการยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 12 คน

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิในการยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- 3.1 เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือผู้บริหารระดับผู้อำนวยการ หรือ

- 3.2 เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารระดับนโยบายของระดับผู้อำนวยการของกรมพลศึกษา หรือ
- 3.3 ผู้เชี่ยวชาญระดับรองศาสตราจารย์หรือเป็นผู้ที่วุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอน หรือ
- 3.4 เป็นรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หรือ
- 3.5 เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร หรือ
- 3.6 เป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ชุด ดังต่อไปนี้

เครื่องมือชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับ รอบที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi - Structured Interview) เป็นแบบสอบถามที่พัฒนามาจากกรอบทฤษฎี แนวความคิด ข้อแก้ไขจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน 7 คน เมื่อผ่านการยอมรับจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยแล้ว จึงนำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ไปใช้กับผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดให้เบื้องต้น จำนวน 5 คน วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย ด้วยค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ของแต่ละข้อคำถามได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.98

เครื่องมือชุดที่ 2 ได้แก่ แบบสอบถามสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) ในรอบที่ 2 โดยเป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) นำมา วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยด้วยค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ของแต่ละข้อคำถาม ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.87 ซึ่งข้อคำถามที่นำมาใช้จะได้มาจากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากการตอบ

แบบสอบถามในรอบที่ 2 พร้อมทั้งนำแบบสอบถามชุดที่ 2 ไปใช้กับกลุ่มผู้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน

เครื่องมือชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) รอบที่ 3 โดยเป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จะมีข้อคำถามเหมือนกับแบบสอบถามในรอบที่ 2 ทุกประการ โดยเพิ่มเติมในส่วนของการแสดงค่าสถิติ ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) ที่เป็นกลุ่มคำตอบของผู้เชี่ยวชาญและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อแสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของคำตอบที่คำนวณได้จากคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 พร้อมทั้งแสดงตำแหน่งคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้เห็นคำตอบของกลุ่มมีความสอดคล้องกันอย่างไรหากไม่ตรงกับความคิดเห็นของตนเองก็สามารถเปลี่ยนแปลงคำตอบ หรือยืนยันคำตอบเดิมของตนเองได้การยืนยันความคิดเห็นเดิมที่ไม่ตรงกับความคิดเห็นของกลุ่มนั้น ผู้วิจัยจะเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นพร้อมทั้งบอกเหตุผลประกอบท้ายตาราง ซึ่งถ้าผู้เชี่ยวชาญคนใดมีความคิดเห็นไม่ตรงกับกลุ่มและไม่มีเหตุผลอธิบายประกอบความคิดของตนเองถือว่าเป็นการยอมรับและเห็นด้วยกับความคิดเห็นของกลุ่มส่วนใหญ่

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์เอกสารเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดเบื้องต้น ดำเนินการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ ทฤษฎี กฎหมาย ยุทธศาสตร์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมในการดำเนินงานในคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยใช้ (SWOT Analysis) เพื่อกำหนดอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

เครื่องมือชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ซึ่งใช้ในการทำ รอบที่ 1 มีลักษณะเป็นคำถามเกี่ยวกับอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับการทำวิจัย

เครื่องมือชุดที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งใช้ในการทำ รอบที่ 2 รอบที่ 3 โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์แล้วผู้วิจัยได้มาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยด้วยค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ของแต่ละข้อคำถาม ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

- 1) สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป หรือ
- 2) มีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์และมีประสบการณ์ในการทำวิจัย

2.2 แก้ไขปรับปรุงตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการนำไปใช้

2.3 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 3 การยืนยันอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.1 ผู้วิจัยร่างคู่มืออนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ แล้วกำหนดประเด็นในการตรวจสอบและประเมินรูปแบบ

3.2 การยืนยันรูปแบบโดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องมาร่วมวิพากษ์เกี่ยวกับอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.3 รวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์และสรุปการประเมินอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

การดำเนินการวิจัย จำนวน 3 รอบ มีรายละเอียดดังนี้

1. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ในการใช้รอบที่ 1

2. นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสัมภาษณ์ ในรอบที่ 1 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ แล้วร่างแบบสอบถามเป็นรายข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดและเปิด
3. นำแบบสอบถามไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ซึ่งเป็นการใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) รอบที่ 2 ประกอบด้วย
4. นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถาม รอบที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ที่ 1, 3 (Interquartile Range)
5. ปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อทำรอบที่ 2 โดยแสดงค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และความคิดเห็นเดิมของแต่ละคนในรอบที่ผ่านมา
6. นำแบบสอบถามจากรอบที่ 2 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คน รอบที่ 3 (ชุดเดิม) ตอบแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง (Delphi Technique) รอบที่ 3 เพื่อยืนยันคำตอบที่ได้ตอบไปแล้วว่าเป็นเช่นเดียวกับความคิดเห็นเช่นเดิมหรือเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหรือไม่
7. นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 3 มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อหาข้อสรุปสาระสำคัญ
8. การยืนยันรูปแบบโดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องและผู้ปฏิบัติ จำนวน 12 คน มาร่วมวิพากษ์เกี่ยวกับอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยมีการบันทึกเสียงและจดการสนทนากลุ่ม
9. สรุปเป็นสาระสำคัญของอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ นำมาพัฒนาและปรับปรุงตามที่คุณทรงคุณวุฒิเสนอ โดยจัดเป็นรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณะคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี เพื่อขอความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ และกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. การรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
3. ผู้วิจัยนำผลจากการศึกษาสภาพการของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดำเนินการสังเคราะห์และกำหนดกรอบประเด็นคำถาม มาสร้างแบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
4. ผู้วิจัยนำผลจากการตอบแบบสัมภาษณ์ ในรอบที่ 1 ของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ มาสังเคราะห์ โดยยึดกรอบภารกิจหลักของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และตามหน้าที่ของการจัดการศึกษา

มาสร้างเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาจัดทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นแบบสอบถามออนไลน์ โปรแกรมของ Google Document ของ G-Mail เพื่อความสะดวกรวดเร็วและง่ายในการตอบส่งไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ รอบที่ 2 จำนวน 17 คน และตอบกลับทางระบบอินเทอร์เน็ต บางส่วนผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองและ ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิและส่งกลับคืนทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

6. คัดเลือกข้อความจากฉบับที่ 2 ที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.50 ลงมา มาจัดทำเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีข้อความเหมือนแบบสอบถามในรอบที่ 2 ทุกประการ แต่แบบสอบถามในรอบที่ 3 นี้ได้แสดงค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และตำแหน่งคะแนนคำตอบในรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบ และให้เหตุผลกรณีคะแนนคำตอบอยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์ และรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

7. ผู้วิจัยนำข้อคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เป็นฉันทามติ (Consensus) มาสังเคราะห์กำหนดเป็นคู่มือสภาพการของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในอนาคต ระยะ 10 ปีข้างหน้า

8. จัดสนทนากลุ่มโดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องตามภารกิจหลักคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 12 คน มาร่วมวิพากษ์เกี่ยวกับอนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย เพื่อหาฉันทามติและการยอมรับในแนวโน้มและความเป็นไปได้ของอนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้วิจัยได้มีการบันทึกเสียงและจดบันทึกการสนทนากลุ่ม

9. วิจัยสรุปผลและนำเสนออนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ นำมาพัฒนา และปรับปรุงตามผู้ทรงคุณวุฒิเสนอ โดยจัดเป็นรายงานผลการวิจัยฉบับที่สมบูรณ์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นและการวิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 คน จากแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (analytic induction)
2. วิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามในการใช้เทคนิคเดลฟาย รอบที่ 2 นำมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของคำตอบแต่ละข้อ แล้วแสดงตำแหน่งของมัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบแล้วนำไปสอบถามในรอบที่ 3 ต่อไป
3. วิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามจากการใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) รอบที่ 3

4. วิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของคำตอบแต่ละข้อ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

4.1 ค่ามัธยฐาน

นำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด จัดทำการศึกษาวิเคราะห์และสร้างข้อคำถามของแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ให้นำน้ำหนักคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุดว่ามีความเหมาะสม

4 หมายถึง เห็นด้วยมากกว่าว่ามีความเหมาะสม

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลางว่ามีความเหมาะสม

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อยกว่าว่ามีความเหมาะสม

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุดว่ามีความเหมาะสม

4.2 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

ผู้วิจัยคำนวณพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยการคำนวณความแตกต่างของค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 ($Q_3 - Q_1$) ข้อความที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ตั้งแต่ 1.50 ลงมา แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกัน ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ข้อความใดมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่ามัธยฐาน (Median) คำนวณจากสูตร

$$Mdn = L_0 + i \left[\frac{\frac{N}{2} - cf}{f} \right]$$

เมื่อ Mdn แทน ค่ามัธยฐาน

L_0 แทน ขีดจำกัดล่างแท้จริงของชั้นที่มีมัธยฐานอยู่

Cf แทน ความถี่สะสมของชั้นที่ต่ำกว่าชั้นที่มีมัธยฐานอยู่

F แทน ความถี่ของชั้นที่มีมัธยฐานอยู่

i แทน ความกว้างของอันตรภาคชั้น

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ค่ามัธยฐานที่ได้จากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญจะนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

1.00 - 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

1.51 - 2.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย

2.51 - 3.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง

3.51 - 4.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก

4.51 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

2. ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ (Interquartile Range) คือ ค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับ ควอไทล์ที่ 1 คำนวณจากสูตร ดังต่อไปนี้

$$IR = Q_3 - Q_1$$

เมื่อ IR แทน Interquartile Range
 Q_3 แทน ควอไทล์ที่ 3
 Q_1 แทน ควอไทล์ที่ 1

โดย $Q_3 = \frac{X_{3N/4}}{2} = +$ ตัวถัดไป
 $Q_1 = \frac{X_{N/4}}{2} = +$ ตัวถัดไป

เมื่อ Q_3 แทน ควอไทล์ที่ 3
 Q_1 แทน ควอไทล์ที่ 1
 $X_{3N/4}$ แทน คะแนนตัวที่ $3N/4$
 $X_{N/4}$ แทน คะแนนตัวที่ $N/4$
 N แทน จำนวนคะแนน

การวิเคราะห์ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดเกณฑ์ดังนี้

0.01 - 0.99 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกันมากที่สุด

1.00 - 1.50 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกันมาก

1.51 ขึ้นไป หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกันหรือไม่มี

การตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสม

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยคำนึงถึงการยินยอมของกลุ่มตัวอย่างเป็นสำคัญ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการขอจริยธรรมสำหรับโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ โดยได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมและได้ใบอนุญาตตามหนังสือรับรองเลขที่ TNSU-EDU 024/2565 กลุ่มตัวอย่างทุกคนจะได้รับทราบเงื่อนไขและสมัครใจเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยผู้วิจัยจะเป็น ผู้อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัยด้วยตัวเอง และมอบหนังสือชี้แจงแก่ผู้เข้าร่วมการวิจัยเพื่อลงชื่อแสดงความยินยอมเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยมีกระบวนการขอความยินยอมจากอาสาสมัครและหรือผู้แทนโดยชอบธรรม ดังนี้ ชี้แจงวัตถุประสงค์และระยะเวลาที่ทำการวิจัยแจ้งขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติ ชี้แจงผลประโยชน์ที่อาสาสมัครจะได้รับผู้วิจัยปกป้องกลุ่มตัวอย่างตามสิทธิที่กลุ่มตัวอย่างพึงได้รับการยินยอม

เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ การได้รับข้อมูลที่ต้องการเพียงพอก่อนตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัย การใช้ชื่อสมมติแทนชื่อจริง รวมไปถึงไม่เปิดเผยชื่อของผู้ที่เกี่ยวข้องหรือที่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่าง ชื่อทั้งหมดจะเป็นชื่อสมมติ และผลการวิจัยจะเป็นการนำเสนอในรูปแบบข้อสรุป ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อผู้ตัดสินใจที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีความประสงค์ขอลถอนตัวจากการเป็นกลุ่มตัวอย่างสามารถกระทำได้ตลอดเวลาโดยไม่มีผลกระทบใด ๆ กับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะทำการหากกลุ่มตัวอย่างใหม่ที่มีคุณลักษณะที่ตรงตามวัตถุประสงค์ต่อไป ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษารายชื่อกลุ่ม อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขต คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ และรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ผู้ทรงคุณวุฒิสามารถเป็นตัวแทนถ้าหากมีผู้เข้าร่วมการวิจัยถอนตัวออกจากการวิจัย โดยสามารถดำเนินการได้ที่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นและการวิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 คน จากแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ใช้วิธีการวิเคราะห์อุปนัย
2. วิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 17 คน จากแบบสอบถามโดยการใช้เทคนิคเดลฟาย รอบที่ 2 นำมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของคำตอบแต่ละข้อแล้วแสดงตำแหน่งของมัธยฐานกับฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบแล้วนำไปสอบถามใน รอบที่ 3 ต่อไป
3. วิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถาม จากการใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) รอบที่ 3
4. วิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของคำตอบแต่ละข้อ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

ผู้วิจัยคำนวณพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยการคำนวณความแตกต่างของค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 ($Q3-Q1$) ข้อความที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ตั้งแต่ 1.50 ลงมา แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกัน ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ข้อความใดมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง อนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) เป็นงานวิจัยพัฒนา (Research and Development R&D) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ในการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยมีรายละเอียด 3 ขั้นตอน ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนที่ 1

ระยะที่ 1 การสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมองค์กร (SWOT Analysis) เพื่อหาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรค และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมองค์กร (SWOT Analysis) ในการพิจารณาการดำเนินงานของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

จุดแข็ง

1. รากฐานของคณะ คือ วิทยาลัยพลศึกษา ที่ได้วางรากฐานทางการศึกษาไว้อย่างเข้มแข็ง มีประสบการณ์และมีความเข้มแข็งในการผลิตครูซึ่งมีความโดดเด่นในทุกภาคและเป็นที่ยอมรับของสังคม ชุมชนยอมรับด้านการบริการทางวิชาการและชื่อเสียงด้านกีฬา
2. เป็นคณะที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคน โดยเฉพาะด้านร่างกายให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรงเพื่อตอบสนองสังคมปัจจุบัน
3. คณะเป็นองค์กรขนาดกลางที่มีความคล่องตัว สามารถนำองค์ความรู้ไปต่อยอดและเชื่อมโยงเพื่อให้เกิดการพัฒนาสู่สากล
4. บัณฑิตมีความรู้คู่คุณธรรม มีทักษะ อดทน สู้งาน มีน้ำใจนักกีฬาและมีจิตสาธารณะสูง
5. มีสถานที่และอุปกรณ์ทางด้านกีฬามีความพร้อมมากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ อย่างชัดเจน
6. มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านกีฬามากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ
7. มีนักศึกษาสนใจในการเข้าศึกษาจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง
8. มีการสืบสานอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม การละเล่นพื้นและกีฬาไทยที่หลากหลาย
9. มีนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติเพิ่มมากขึ้น
10. มีอาจารย์ที่มีผลงานทางวิชาการสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

จุดอ่อน

1. กระบวนการสรรหาบุคลากร ยังไม่สามารถคัดเลือกคนดีและคนเก่งเข้ามาได้และตรงกับความต้องการของคณะ
2. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอ
3. ขาดระบบและกลไกการจัดหารายได้ด้วยตนเอง ทำให้มีงบประมาณเพื่อมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้ไม่เต็มที่
4. ขาดการพัฒนาวิจัยและคุณภาพงานวิจัย ที่ส่งผลประโยชน์ได้จริงต่อชุมชน สังคมและประเทศชาติ
5. การบริหารงานบางเรื่องขาดหลักธรรมาภิบาล เช่น ขาดการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการบริหารงาน ทำให้แก้ปัญหาไม่ตรงจุด ทำให้งานยังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร
6. ขาดผู้บริหารที่เป็นมืออาชีพ ที่สามารถนำพาองค์กรให้พัฒนาก้าวไกลองค์กรชั้นนำของประเทศและนานาชาติ
7. ไม่มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การบริหารจัดการให้บุคลากรและนักศึกษามาใช้ประโยชน์ยังไม่เต็มที่ การบริการทางวิชาการและสถานที่ไม่สามารถเป็นศูนย์กลางทางด้านกีฬาให้ชุมชนและสังคม
8. การบริการวิชาการยังไม่สามารถสนองตอบชุมชนได้ ส่งผลให้ไม่เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง
9. ขาดความสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกในเชิงรุกทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนองค์กรให้เกิดการพัฒนาอย่างกว้างขวางขึ้น
10. ระบบเทคโนโลยี ฐานข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการจัดการยังไม่มีประสิทธิภาพ ยังไม่สามารถนำมาเป็นข้อมูลในการบริหารการศึกษาและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ
11. บุคลากรส่วนใหญ่ขาดทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

12. ขาดนโยบายและกลไกในการผลักดันและขับเคลื่อนคณะเป็นองค์กรชั้นนำของประเทศสู่สากล
13. กระบวนการผลิตบัณฑิตแต่ละวิทยาเขตยังไม่สามารถควบคุมคุณภาพให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกันได้ ทำให้ภาพบัณฑิตของคณะพลศึกษาแคว้นวิทยาเขตไม่สามารถประกันดีความโดดเด่นและคุณภาพตามที่สังคมต้องการได้
14. การพัฒนาด้านภาษาอังกฤษให้นักศึกษา ยังไม่สามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้
15. การสร้างความร่วมมือกับสมาคมกีฬาและองค์กรวิชาชีพ เพื่อร่วมกันพัฒนานักศึกษา
16. บุคลากรสายสนับสนุนของคณะยังไม่เพียงพอและเป็นเจ้าหน้าที่สัญญาจ้างไม่มีตำแหน่งบรรจุที่มีก้าวหน้าและมั่นคง
17. บัณฑิตที่ได้งานทำตามสาขาที่จบยังมีสัดส่วนค่อนข้างน้อย
18. จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกอยู่ในระดับต่ำกว่าระดับมาตรฐาน
19. การบูรณาการงานวิจัยกับการเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยมีค่อนข้างน้อย
20. ผู้ฝึกสอนขาดการนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนากีฬา

โอกาส

1. นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญกับการกีฬาของชาติ มีภาครัฐและเอกชนสนับสนุนกิจกรรมด้านการศึกษาและการกีฬา
2. สังคมไทยกำลังเคลื่อนเข้าสู่สังคมสูงอายุ (Ageing Society) เป็นโอกาสของคณะในการสร้างหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมายใหม่
3. โลกของยุคสารสนเทศและการสื่อสารสามารถนำมาปรับวิธีการเรียนการสอนและการบริการวิชาการให้แก่กลุ่มเป้าหมายของคณะมากยิ่งขึ้น
4. มีระบบเครือข่าย วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัย สามารถสนับสนุนต่อการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการจัดการเรียนการสอน
5. ผลกระทบของโรคภัยและโรคติดต่อทำให้ความต้องการบริการสุขภาพของประชาชนสูงขึ้น
6. มีแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัยมากมายจากหลายหน่วยงาน
7. ประชาชนและเยาวชนให้ความสนใจและชื่นชอบกีฬาเป็นอย่างมากทำให้มีผู้สนใจมารับบริการและเข้าศึกษาเป็นจำนวนมาก
8. กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา
9. มีภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือปราชญ์ชาวบ้านที่หลากหลาย

อุปสรรค

1. จำนวนประชากรวัยเรียนในอนาคตมีแนวโน้มลดลง
2. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากมหาวิทยาลัยในการพัฒนาคณะไม่เพียงพอ (แบ่งหลายวิทยาเขต)
3. มีมหาวิทยาลัยอื่นที่ผลิตบุคลากรทางด้านพลศึกษาและสุขศึกษา
4. การจัดสรรอัตรากำลังอาจารย์และฝ่ายสนับสนุนของคณะพลศึกษาในแต่ละวิทยาเขตมีจำกัดหรือไม่อนุมัติอัตราเพิ่มขึ้นได้ ทำให้ไม่สามารถพัฒนาหลักสูตรที่เปิดอยู่และพัฒนาให้เปิดหลักสูตรระดับปริญญาโท และปริญญาเอกได้

5. สถาบันการศึกษาอื่นเปิดสอนในหลักสูตรด้านพลศึกษาและการกีฬาเพิ่มมากขึ้น มีคุณภาพและจุดเด่นดึงดูดผู้เรียนได้มาก

6. การขอรับทุนวิจัยของหน่วยงานภายนอกมีหลักเกณฑ์ค่อนข้างสูงและมีการแข่งขันกันสูง

7. ตำแหน่งงานที่ตรงสาขาวิชาที่จบการศึกษามีค่อนข้างน้อย

8. สภาวะการแข่งขันทางการศึกษากับมหาวิทยาลัยในระดับอุดมศึกษามีค่อนข้างสูง

ระยะที่ 2 ผลการการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์หอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า

ตาราง 4.1 การวิเคราะห์อุปนัยหอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต

คำหลัก	คำย่อ	บันทึก
1. ด้านวิชาชีพ	1. บัณฑิตที่จบการศึกษาสามารถสอนกีฬาได้หลายหลาย 2. คาดหวังในตัวบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต	ครูพลศึกษาต้องมีความโดดเด่น ต้องมีความรู้เรื่องของกีฬา ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านกีฬาเป็น มีทักษะชีวิต นอกจากสอนดี สอนเด่น สำนักงานเลขาธิการคุรุสภากำหนดให้นักศึกษาสอบใบประกอบวิชาชีพครู โดยบัณฑิตที่จบออกไปสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นต้น มาตรฐานวิชาชีพ การจัดการจะต้องสอดคล้องกับวิชาชีพ นักศึกษาที่จบการศึกษาไปทำงานจะต้องสอนกีฬาได้ทุกชนิด ผู้ใช้บัณฑิตคาดหวังในตัวบัณฑิต สอนกีฬาเป็น ฝึกสอนนักกีฬาได้ ตัดสินกีฬาได้ และจัดการแข่งขันกีฬาได้ จุดเด่นของบัณฑิต คือ สอนได้ เล่นได้ ตัดสินได้ ควรจะมีการบูรณาการเรื่องความเป็นผู้ประกอบการไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน ควรมีการสอดแทรกองค์ความรู้เชิงธุรกิจ ได้แก่ การรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตและการทำงาน (Global Competencies) สำหรับในศตวรรษที่ 21 ควรมีการพัฒนาตนเองตลอดเวลา และมีความทันสมัยรู้ทันการเปลี่ยนแปลง นักศึกษามีทักษะการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ และแก้ปัญหาอย่างเต็มศักยภาพ
2. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู	1. การพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21	ควรมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ต้องผ่านการทดสอบวัดระดับความรู้ นักศึกษาต้องมีจรรยาบรรณของความเป็นครู และมีคุณธรรมจริยธรรม มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษา ความถนัด ทางวิชาชีพครู และทักษะความสามารถ

ตาราง 4.1 (ต่อ)

คำหลัก	คำย่อ	บันทึก
3. ด้านภาษาและเทคโนโลยี	1. การทดสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ	ทางด้านกีฬาและผ่านการทดสอบทางจิตวิทยาและบุคลิกภาพ ด้านภาษา อย่างน้อย 2 ภาษา ตามเกณฑ์ของกระทรวง การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมกำหนดได้ โดยให้นักศึกษาทำการทดสอบวัดระดับภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pretest) โดยมหาวิทยาลัย มีการวางแผนการพัฒนาไว้ 2 ด้าน คือ 1) ใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ 2) การจัดอบรมให้แก่นักศึกษา มีการทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยทำการทดสอบนักศึกษา มีการจัดการเสริมทักษะสำหรับนักศึกษา สำหรับอาจารย์ผู้สอน มีระบบคัดกรอง เพื่อทดสอบความรู้ด้านภาษาอยู่ในระดับใด ความรู้ทางภาษา อังกฤษอยู่ในระดับใด

จากตารางที่ 4.1 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต สรุปได้ว่า

- ด้านวิชาชีพ ครูพลศึกษาต้องมีความโดดเด่น ต้องมีความรู้เรื่องของกีฬา ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านกีฬาเป็น มีทักษะชีวิต นอกจากสอนดี สอนเด่น สำนักงานเลขาธิการคุรุสภากำหนดให้นักศึกษาสอบใบประกอบวิชาชีพครู โดยบัณฑิตที่จบออกไปสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นต้นมาตรฐานวิชาชีพ การจัดการจะต้องสอดคล้องกับวิชาชีพ นักศึกษาที่จบการศึกษาไปทำงานจะต้องสอนกีฬาได้ทุกชนิด ผู้ใช้บัณฑิตคาดหวังในตัวบัณฑิต สอนกีฬาเป็น ฝึกสอนนักกีฬาได้ ตัดสินกีฬาได้ และจัดการแข่งขันกีฬาได้ จุดเด่นของบัณฑิต คือ สอนได้ เล่นได้ ตัดสินได้ ควรมีการมีการบูรณาการเรื่องความเป็นผู้ประกอบการไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน ควรมีการสอดแทรกองค์ความรู้เชิงธุรกิจ ได้แก่ การรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตและการทำงาน (Global Competencies) สำหรับในศตวรรษที่ 21 ควรมีการพัฒนาตนเองตลอดเวลา และมีความทันสมัยรู้ทันการเปลี่ยนแปลง นักศึกษามีทักษะการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ และแก้ปัญหาอย่างเต็มศักยภาพ
- ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู นักศึกษาควรมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ต้องผ่านการทดสอบวัดระดับความรู้ นักศึกษาต้องมีจรรยาบรรณของความเป็นครู และมีคุณธรรมจริยธรรม มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษา ความถนัด ทางวิชาชีพครู และทักษะความสามารถทางด้านกีฬาและผ่านการทดสอบทางจิตวิทยาและบุคลิกภาพ
- ด้านภาษาและเทคโนโลยี นักศึกษาสามารถสื่อสารด้านภาษา อย่างน้อย 2 ภาษา ตามเกณฑ์ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมกำหนดได้โดยให้นักศึกษาทำการทดสอบวัดระดับภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pretest) โดยมหาวิทยาลัย มีการวางแผนการพัฒนาไว้ 2 ด้าน คือ 1) ใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ 2) การจัดอบรมให้แก่นักศึกษา มีการทดสอบหลังเรียน

(Posttest) โดยทำการทดสอบนักศึกษา มีการจัดการเสริมทักษะสำหรับนักศึกษา สำหรับอาจารย์ผู้สอน มีระบบคัดกรองเพื่อทดสอบความรู้ด้านภาษาอยู่ในระดับใด ความรู้ทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด

ตาราง 4.2 การวิเคราะห์อุปนัยอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการบริหารจัดการ

คำหลัก	คำย่อ	บันทึก
1. การบริหารจัดการ	1. การบริหารจัดการและวัฒนธรรมองค์กร 2. แนวโน้มในอนาคตมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	คณะศึกษาศาสตร์มีการบริหารจัดการการพัฒนาผู้บริหารทุกระดับและการเตรียมพัฒนาผู้บริหารรุ่นใหม่ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การกำหนดนโยบายระบบการส่งเสริมสนับสนุนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ระบบการกำกับติดตามการทำงานวางเป้าประสงค์ไว้อย่างไร การผลิตครู ต้องดูความต้องการของตลาด หลักสูตรไปที่ศทางไหน เพราะว่าครูพลศึกษาปีหนึ่งตงงานกันมากตามนโยบายในทุกพันธกิจ มีการกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ มีความชัดเจนอาจารย์ต้องมีเป้าหมายในการทำงานต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีการควบคุมกำกับติดตามการดำเนินงานของแผนและนโยบายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ สร้างระบบนิเวศของมหาวิทยาลัยให้มีความเป็น e-University ที่เน้นด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ Platform และฐานข้อมูลสำหรับต่อยอดประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการการบริหารและบริการของสำนักงานให้เป็น Digital Services อย่างเต็มรูปแบบ
2. ด้านบุคลากร	1. อาจารย์ผู้สอนมีความหลากหลาย	การคัดเลือกรับอาจารย์เข้ามาสอน โดยมองในภาพรวม การรับอาจารย์เข้ามาต้องมีคุณภาพ สามารถประยุกต์การใช้เทคโนโลยี การสื่อสาร การเรียนการสอนถูกต้อง วัตถุประสงค์มีความชัดเจน อาจารย์ต้องมีเป้าหมายในการทำงานต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านกีฬามากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ บุคลากรส่วนใหญ่ขาดทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

จากตารางที่ 4.2 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการบริหารจัดการสรุปได้ว่า

1. การบริหารจัดการคณะศึกษาศาสตร์มีการบริหารจัดการการพัฒนาผู้บริหารทุกระดับและการเตรียมพัฒนาผู้บริหารรุ่นใหม่ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การกำหนดนโยบายระบบการส่งเสริมสนับสนุนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ระบบการกำกับติดตามการทำงานวางเป้าประสงค์ไว้อย่างไร การผลิตครู ต้องดูความต้องการของตลาดหลักสูตรไปทิศทางไหน เพราะว่าครูพลศึกษาปีหนึ่งตงงานกันมากตามนโยบายในทุกพันธกิจ มีการกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ มีความชัดเจนอาจารย์ต้องมีเป้าหมายในการทำงานต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีการควบคุมกำกับติดตามการดำเนินงานของแผนและนโยบายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ สร้างระบบนิเวศของมหาวิทยาลัยให้มีความเป็น e-University ที่เน้นด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ Platform และฐานข้อมูลสำหรับต่อยอดประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการการบริหารและบริการของสำนักงานให้เป็น Digital Services อย่างเต็มรูปแบบ

2. ด้านบุคลากร การคัดเลือกรับอาจารย์เข้ามาสอน โดยมองในภาพรวมควรรับอาจารย์เข้ามาต้องมีคุณภาพ สามารถประยุกต์การใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร การเรียนการสอนถูกต้อง วัตถุประสงค์ มีความชัดเจนอาจารย์ต้องมีเป้าหมายในการทำงานต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านกีฬามากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ บุคลากรส่วนใหญ่ขาดทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ตาราง 4.3 การวิเคราะห์อุปถัมภ์อนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

คำหลัก	คำย่อ	บันทึก
1. การวิจัยและนวัตกรรม	1. กำหนดนโยบายการดำเนินงานด้านการวิจัยและนวัตกรรม 2. การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเป็นรูปธรรม	คณะศึกษาศาสตร์กำหนดนโยบายการดำเนินงานด้านการวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นรูปธรรมส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมกับหน่วยงานภายนอกหรือมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศหรือต่างประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำวิจัยที่มุ่งเพียงการสร้างองค์ความรู้ หรือเพียงเพื่อการตีพิมพ์ให้เป็นการวิจัยเพื่อการสร้างนวัตกรรม (Innovations) เพื่อแก้ไขปัญหา (Solutions) ของประเทศ สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญา มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ และมีระบบสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย
2. การพัฒนาบุคลากรด้านวิจัย	1. สนับสนุนบุคลากรในคณะให้มีการตีพิมพ์ผลงานการวิจัยในระดับนานาชาติ	ควรส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมขึ้นมา การตัดสิ่งกีฬา การจัดการเรียนการสอนในเรื่องกีฬา หรือสร้างกีฬาให้กับคนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัยผู้สูงอายุ ต้องครอบคลุมทุกช่วงวัย โดยจัดเป็นระดับขั้นความรู้ในการทำวิจัย อบรมการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง ต้องมีการมุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพแก่บุคลากรด้านการวิจัยและนวัตกรรมสนับสนุนบุคลากรในคณะให้มีการตีพิมพ์ผลงานการวิจัยในระดับนานาชาติระดับ TCI หรือ (Scopus) มีการยกย่องเชิดชูเกียรติในการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรในคณะที่มีผลงานการวิจัยดีเด่น

จากตารางที่ 4.3 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการวิจัยและนวัตกรรมสรุปได้ว่า

1. การวิจัยและนวัตกรรม คณะศึกษาศาสตร์กำหนดนโยบายการดำเนินงานด้านการวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นรูปธรรมส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมกับหน่วยงานภายนอกหรือมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศหรือต่างประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำวิจัยที่มุ่งเพียงการสร้างองค์ความรู้ หรือเพียงเพื่อการตีพิมพ์ให้เป็นการวิจัยเพื่อการสร้างนวัตกรรม (Innovations) เพื่อแก้ไขปัญหา (Solutions) ของประเทศ สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญา มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติและมีระบบสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย

2. การพัฒนาบุคลากรด้านวิจัย ควรส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมขึ้นมา การตัดสินกีฬา การจัด การเรียนการสอนในเรื่องกีฬา หรือสร้างกีฬาให้กับคนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัยผู้สูงอายุต้องครอบคลุม ทุกช่วงวัย โดยจัดเป็นระดับขั้นความรู้ในการทำวิจัย อบรมการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง ต้องมีการมุ่งเน้น พัฒนาศักยภาพแก่บุคลากรด้านการวิจัยและนวัตกรรมสนับสนุนบุคลากรในคณะให้มีการตีพิมพ์ ผลงานการวิจัยในระดับนานาชาติระดับ TCI หรือ (Scopus) มีการยกย่องเชิดชูเกียรติในการสร้าง ชวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรในคณะที่มีผลงานการวิจัยดีเด่น

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.4 การวิเคราะห์อุปถัมภ์อนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการบริการวิชาการ

คำหลัก	คำย่อ	บันทึก
1. การบริการ วิชาการ	<p>1. การบริการวิชาการทางการกีฬา สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทางการกีฬาไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอน</p> <p>2. บูรณาการการบริการวิชาการให้เชื่อมโยงกับการจัดการศึกษา</p> <p>3. การบริการวิชาการสู่ชุมชนในการที่จะพัฒนาการเรียนรู้อย่างนี้ อาจารย์และนักศึกษาเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้</p>	<p>คณะศึกษาศาสตร์ มีความโดดเด่นในเรื่องของการปฏิบัติการสอน ตัดสินกีฬา โดยการบริการวิชาการ จะเน้นให้บริการวิชาการในแต่ละจุดเด่นของคณะ เช่น การจัดแข่งขันกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน เพราะฉะนั้น ในการจัดทำแผนบริการวิชาการ ควรจะมีแผนระยะสั้นและระยะยาว จะมอบหมายให้คณะศึกษาศาสตร์ ให้บริการแก่เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป</p> <p>ต้องเป็นที่พึ่งของสังคมด้านศาสตร์การกีฬา โดยการบริการวิชาการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมเพื่อเพิ่มโอกาสและเปิดพื้นที่ให้ประชาชนได้ออกกำลังกายในรูปแบบต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ต้องมีการวางแนวทางในการพัฒนาระบบและกลไก ในการให้บริการทางวิชาการ มีนโยบายในการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการที่เป็นรูปธรรม การบริการวิชาการต้องสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬาได้ เร่งสร้างภาพลักษณ์ (Branding) ในการเป็นผู้นำการบริการวิชาการทางการกีฬา สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทางการกีฬาไปสู่การพัฒนา</p> <p>การเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ</p> <p>บูรณาการการบริการวิชาการให้เชื่อมโยงกับการจัดการศึกษาในรูปแบบของชุดวิชา (Modules) ต้องมีการพัฒนาจุดเด่นของคณะในการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน</p> <p>กำหนดแผนการปฏิบัติการการบริการวิชาการที่ชัดเจน กำหนดตัวชี้วัดในการดำเนินงานบริการวิชาการที่ชัดเจน กำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการพัฒนาในการดำเนินงานบริการวิชาการ การส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนางานด้านบริการวิชาการ</p>

จากตารางที่ 4.4 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการบริการวิชาการสรุปได้ว่า

คณะศึกษาศาสตร์ มีความโดดเด่นในเรื่องของการปฏิบัติการสอน ตัดสินกีฬา โดยการบริการวิชาการ จะเน้นให้บริการวิชาการในแต่ละจุดเด่นของคณะ เช่น การจัดแข่งขันกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน เพราะฉะนั้น ในการจัดทำแผนบริการวิชาการ ควรมีแผนระยะสั้นและระยะยาว จะมอบหมายให้คณะศึกษาศาสตร์ ให้บริการแก่เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป ต้องเป็นที่พึงของสังคมด้านศาสตร์การกีฬา โดยการบริการวิชาการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมเพื่อเพิ่มโอกาสและเปิดพื้นที่ให้ประชาชนได้ออกกำลังกายในรูปแบบต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมต้องมีการวางแผนทางในการพัฒนาระบบและกลไก ในการให้บริการทางวิชาการ มีนโยบายในการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการที่เป็นรูปธรรม การบริการวิชาการต้องสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬาได้ เร่งสร้างภาพลักษณ์ (Branding) ในการเป็นผู้นำการบริการวิชาการทางการกีฬา สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทางการกีฬาไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ

บูรณาการการบริการวิชาการให้เชื่อมโยงกับการจัดการศึกษาในรูปแบบของชุดวิชา (Modules) ต้องมีการพัฒนาจุดเด่นของคณะในการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน

กำหนดแผนการปฏิบัติการการบริการวิชาการที่ชัดเจน กำหนดตัวชี้วัดในการดำเนินงาน บริการวิชาการที่ชัดเจน กำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการพัฒนาในการดำเนินงานบริการวิชาการ การส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนางานด้านบริการวิชาการ

ตาราง 4.5 การวิเคราะห์อุปนัยอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม

คำหลัก	คำย่อ	บันทึก
1. การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	1. นโยบายส่งเสริมในการ ดำเนินการงานด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม 2. ส่งเสริมความร่วมมือกับ หน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม 3. การบูรณาการการทำนุบำรุงศิลป วัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและ กีฬาไทยนำไปสู่การสร้างรายได้ให้ กับท้องถิ่น	คณะศึกษาศาสตร์ควรมีนโยบายส่งเสริมในการดำเนิน การงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีการ ส่งเสริม การฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย นำไปสู่การเผยแพร่ในระดับชาติและ นานาชาติ การสร้างจิตสำนึกให้กับบัณฑิต มีความรู้ความ เข้าใจ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละ ท้องถิ่น การบูรณาการการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมการละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย นำไปสู่การสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่น ส่งเสริม กิจกรรมนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการอุทิศตนเพื่อ สังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีการส่งเสริม ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย มีการกำหนด แผนการปฏิบัติการการฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยที่ชัดเจน

จากตารางที่ 4.5 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการดำเนินงานศิลป
วัฒนธรรม สรุปได้ว่า

คณะศึกษาศาสตร์ควรมีนโยบายส่งเสริมในการดำเนินการงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
มีการส่งเสริม การฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย นำไปสู่การเผยแพร่ในระดับชาติ
และนานาชาติ การสร้างจิตสำนึกให้กับบัณฑิต มีความรู้ความเข้าใจ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของ
แต่ละท้องถิ่น การบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมการละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยนำไปสู่การ
สร้างรายได้ให้กับท้องถิ่น ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการอุทิศตนเพื่อสังคมและทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัด
กิจกรรม การฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย มีการกำหนดแผนการปฏิบัติการ
การฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยที่ชัดเจน

ตาราง 4.6 การวิเคราะห์อุปนัยอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

คำหลัก	คำย่อ	บันทึก
1. หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	1. หลักสูตรจะมุ่งเน้นการผลิตครูพลศึกษา ซึ่งเป็นที่ยอมรับจากสถานประกอบการ เช่น โรงเรียน สถานที่อยู่อกกำลังกายต่าง ๆ	มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาเฉพาะทาง งานวิชาการและการจัดการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มีความสำคัญ ต่อการพัฒนาวิทยาลัยการกีฬาให้สามารถตอบสนองต่อการพัฒนาศักยภาพพหุมนุษย์ และตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศ จำเป็นต้องมีหลักสูตร
	2. หลักสูตรมีความสอดคล้องกับท้องถิ่นและหลักสูตรมีการพัฒนาให้ทันสมัยตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน	มีความสอดคล้องกับท้องถิ่นและหลักสูตรมีการพัฒนาให้ทันสมัยตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน หลักสูตรมีความสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้
	3. การจัดการการสอนระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank)	มาตรฐานวิชาชีพ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะ และทักษะด้านวิชาชีพ
	4. บัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ	เชิงเทคนิค ควรมีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ในสถานศึกษามาบรรยายการจัดการเรียนการสอนควรเน้นการฝึกปฏิบัติ มีการประเมินผลการเรียนรู้ ของนักศึกษา เป็นรายบุคคล นักศึกษาควรมีองค์ความรู้ที่เชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานกับผู้ใช้บัณฑิต ควรมีการส่งเสริมศักยภาพของนักศึกษา ด้านทักษะ ด้านวิจัย และจัดประกวดนวัตกรรมของนักศึกษา ควรมีจุดเน้นในการผลิตบัณฑิตด้านสมรรถนะและด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ ควรมีการส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรคณะพลศึกษาสู่หลักสูตรนานาชาติ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรสหวิทยาการที่รวมศาสตร์ที่เป็นความต้องการของการกีฬา ควรมีการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้น เพื่อใช้ในการฝึกอบรมบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรทางการกีฬา ทั้งในรูปแบบหลักสูตรที่ต้องการปริญญา (New Form of Degree Program) และหลักสูตรที่ไม่ต้องการปริญญา (Non-Degree Program) พัฒนาระบบการเรียนรู้แบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank) ในรูปแบบชุดวิชา (Modular System) เพื่อให้การศึกษาในระบบสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาความรู้และทักษะของ

ตาราง 4.6 (ต่อ)

คำหลัก	คำย่อ	บันทึก
		บุคลากรวัยทำงานในตลาดอุตสาหกรรมการศึกษาที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาตลอดชีวิต (Life Long Learning) การจัดการการสอนระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) เพื่อเชื่อมต่อการเทียบโอนหน่วยกิตและนำไปสู่การนับรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญา

จากตารางที่ 4.6 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สรุปได้ว่า

มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาเฉพาะทาง งานวิชาการและการจัดการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มีความสำคัญต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาให้สามารถตอบสนองต่อการพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์และตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศ จำเป็นต้องมีหลักสูตรมีความสอดคล้องกับท้องถิ่นและหลักสูตรมีการพัฒนาให้ทันสมัยตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน หลักสูตรมีความสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้มาตรฐานวิชาชีพ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะ และทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิค ควรมีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ในสถานศึกษามาบรรยาย การจัดการเรียนการสอนควรเน้นการฝึกปฏิบัติ มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นรายบุคคล นักศึกษาควรมีองค์ความรู้ที่เชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานกับผู้ใช้บัณฑิต ควรมีการส่งเสริมศักยภาพของนักศึกษา ด้านทักษะ ด้านวิจัย และจัดประกวดนวัตกรรมของนักศึกษา ควรมุ่งเน้นในการผลิตบัณฑิตด้านสมรรถนะและด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ ควรมีการส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรคณะพลศึกษาสู่หลักสูตรนานาชาติ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรสหวิทยาการที่รวมศาสตร์ที่เป็นความต้องการของการกีฬา ควรมีการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้น เพื่อใช้ในการฝึกอบรมบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรทางการกีฬา ทั้งในรูปแบบหลักสูตรที่ต้องการปริญญา (New Form of Degree Program) และหลักสูตรที่ไม่ต้องการปริญญา (Non-Degree Program) พัฒนาระบบการเรียนรู้แบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank) ในรูปแบบชุดวิชา (Modular System) เพื่อให้การศึกษาในระบบสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากรวัยทำงานในตลาดอุตสาหกรรมการศึกษาที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาตลอดชีวิต (Life Long Learning) การจัดการการสอนระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) เพื่อเชื่อมต่อการเทียบโอนหน่วยกิตและนำไปสู่การนับรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญา

ตาราง 4.7 การวิเคราะห์อุปนัยอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

คำหลัก	คำย่อ	บันทึก
1. ความเป็นเลิศ ทางด้านกีฬา	1. นโยบายส่งเสริมในการ ดำเนินการงานด้านความเป็นเลิศ 2. จัดทำหลักสูตรสำหรับบุคคลที่มี ความเป็นเลิศทางการกีฬา 3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับ สมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานกีฬาต่าง ๆ 4. ส่งเสริมนักกีฬาและบุคลากร ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการแข่งขันและ ตัดสินกีฬาในระดับต่าง ๆ	นโยบายส่งเสริมในการดำเนินการงานด้านความเป็น เลิศด้านกีฬาที่เป็นรูปธรรม มีการประยุกต์ใช้ วิทยาศาสตร์ การกีฬามาใช้ให้เหมาะสมกับกีฬา จัดทำหลักสูตรสำหรับบุคคลที่มีความเป็นเลิศ ทางการกีฬา จัดทำระเบียบการจัดการศึกษา สำหรับบุคคลที่มีความ สามารถทางการกีฬา มีการ วางแผนพัฒนาความสามารถนักกีฬาและบุคลากร ที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ สู่ระดับ นานาชาติ มีการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีการสร้างเครือข่ายความ ร่วมมือกับสมาคมกีฬา การกีฬาแห่ง ประเทศไทยหรือหน่วยงานกีฬาต่าง ๆ มีการ ส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและ เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬา ในระดับชาติและนานาชาติ มีการส่งเสริมความ ร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ ส่งเสริมนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วม การแข่งขันและตัดสินกีฬาระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับประเทศ และระดับ นานาชาติ

จากตารางที่ 4.7 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านความเป็นเลิศด้านกีฬา
สรุปได้ว่า

คณะศึกษาศาสตร์ควรมีนโยบายส่งเสริมในการดำเนินการงานด้านความเป็นเลิศด้านกีฬา
ที่เป็นรูปธรรม มีการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ การกีฬามาใช้ให้เหมาะสมกับกีฬา จัดทำหลักสูตรสำหรับ
บุคคลที่มีความเป็นเลิศทางการกีฬา จัดทำระเบียบการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถ
ทางการกีฬา มีการวางแผนพัฒนาความสามารถนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความ
เชี่ยวชาญสู่ระดับนานาชาติ มีการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีการสร้าง
เครือข่ายความร่วมมือกับสมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานกีฬาต่าง ๆ มีการส่งเสริม
ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬา ในระดับชาติ
และนานาชาติ มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา
กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการส่งเสริมนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมการแข่งขันและตัดสินกีฬา
ระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ

ตาราง 4.8 การวิเคราะห์อุปนัยอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

คำหลัก	คำย่อ	บันทึก
1. เทคโนโลยีสารสนเทศ	1. นโยบายปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล เทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยให้มีความทันสมัยและ พร้อมใช้ในที่ทำงานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการให้ทันสมัยและเสถียรภาพ 2. มีการจัดเก็บข้อมูลภายในภายนอก หน่วยงาน อย่างเป็นระบบ	คณะศึกษาศาสตร์ควรมีนโยบายการจัดเก็บข้อมูลภายในคณะอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บข้อมูลภายนอกหน่วยงานอย่างเป็นระบบ มีความทันสมัยของเทคโนโลยี มีการสร้างสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ตำรา หนังสือ วารสารงานวิจัย คู่มือการตัดสินใจบุคลากรสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ระหว่างกันได้อย่างอิสระ มีการใช้ฐานข้อมูลทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการวิเคราะห์ความรู้ เพื่อตัดสินใจแก้ปัญหาในการทำงาน สนับสนุนให้บุคลากรมีทักษะการวิเคราะห์ความรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงาน มีการนำความรู้จากภายนอกองค์กรมาประมวล
		และการปรับใช้ในคณะได้อย่างเหมาะสม มีเครือข่ายกับหน่วยงานอื่นที่จัดเก็บข้อมูลและสามารถค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้ มีการเผยแพร่ข้อมูลให้กับบุคลากรอื่น ๆ ในหน่วยงาน มีเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน มีการจัดเก็บแนวปฏิบัติงานที่ดี (Best practice) เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน มีการกระจายข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น การบันทึกคู่มือการปฏิบัติงาน บันทึกรายงาน เป็นต้น ปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยให้มีความทันสมัยและพร้อมใช้ในที่ทำงานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการให้มีความทันสมัยและเสถียรภาพ

จากตารางที่ 4.8 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสรุปได้ว่า

คณะศึกษาศาสตร์ควรมีนโยบายการจัดเก็บข้อมูลภายในคณะอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บข้อมูลภายนอกหน่วยงานอย่างเป็นระบบ มีความทันสมัยของเทคโนโลยี มีการสร้างสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ตำรา หนังสือ วารสารงานวิจัย คู่มือการตัดสินใจบุคลากรสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ระหว่างกันได้อย่างอิสระ มีการใช้ฐานข้อมูลทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการวิเคราะห์ความรู้ เพื่อตัดสินใจแก้ปัญหาในการทำงาน สนับสนุนให้บุคลากรมีทักษะการวิเคราะห์ความรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงาน มีการนำความรู้จากภายนอกองค์กรมาประมวลและการปรับใช้ในคณะได้อย่างเหมาะสม มีเครือข่ายกับหน่วยงานอื่นที่จัดเก็บข้อมูลและสามารถค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้ มีการ

เผยแพร่ข้อมูลให้กับบุคลากรอื่น ๆ ในหน่วยงาน มีเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน มีการจัดเก็บแนวปฏิบัติงานที่ดี (Best practice) เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน มีการกระจายข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น การบันทึกคู่มือการปฏิบัติงาน บันทึกรายงาน เป็นต้น ปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยให้มีความทันสมัยและพร้อมใช้ในการทำงานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการให้มีความทันสมัยและเสถียรภาพ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.9 การวิเคราะห์อุปนัยอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

คำหลัก	คำย่อ	บันทึก
1. สิ่งอำนวยความสะดวก	<p>1. สิ่งอำนวยความสะดวกของคณะศึกษาศาสตร์ต้องเป็นที่พึงของสังคมด้านศาสตร์การกีฬา</p> <p>2. การวางแผนทางในการพัฒนาระบบและกลไกในการให้บริการทางวิชาการ อาคารสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ทั้งในและนอกสถานที่อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>3. จัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทันสมัย และสนับสนุนการเรียนรู้ในศาสตร์ด้านการกีฬา</p>	<p>สิ่งอำนวยความสะดวกต้องเป็นที่พึงของสังคมด้านศาสตร์การกีฬา โดยบริการวิชาการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมเพื่อเพิ่มโอกาสและเปิดพื้นที่ให้ประชาชนได้ออกกำลังกายในรูปแบบต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม การวางแผนทางในการพัฒนาระบบและกลไก ในการให้บริการทางวิชาการ อาคารสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ทั้งในและนอกสถานที่อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ต้องควบคุมดูแลรักษาให้มีความพร้อมต่อการจัดการเรียนการสอนมีการกำหนดบุคลากรในการดูแลรับผิดชอบและอำนวยความสะดวก อาคารสถานที่ โรงยิมและสนามกีฬา มีกล้องวงจรปิดอย่างทั่วถึง และไฟถนนที่มีแสงสว่างเพียงพอ มีป้ายสัญลักษณ์บอกสถานที่ ติดในตำแหน่งที่มองเห็น ชัดเจน สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคณะวิชา อันได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องเรียน สื่อ อุปกรณ์และเครื่องมือการเรียนรู้ที่มุ่งสู่การเป็นคณะวิชาที่สร้างองค์ความรู้และการสอนทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬา ให้มีความพร้อมและเอื้อต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษา จัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทันสมัยและสนับสนุนการเรียนรู้ในศาสตร์ด้านอุตสาหกรรมการกีฬา เช่น จัดหาหนังสือและตำราที่ทันสมัยทั้งในรูปแบบเอกสารสิ่งตีพิมพ์และดิจิทัล มีการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือ ภาครัฐและเอกชน ในการประชาสัมพันธ์ การเชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรม มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้รองรับกิจกรรมทางด้านกีฬา การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมกีฬา มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายให้กับเยาวชนและประชาชนในพื้นที่อย่างเพียงพอต่อการออกกำลังกาย มีการปรับปรุงสนามกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้รับบริการให้มีมาตรฐาน</p>

จากตารางที่ 4.9 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสรุปได้ว่า

สิ่งอำนวยความสะดวกต้องเป็นที่พึงของสังคมด้านศาสตร์การกีฬา โดยบริการวิชาการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมเพื่อเพิ่มโอกาสและเปิดพื้นที่ให้ประชาชนได้ออกกำลังกายในรูปแบบต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม การวางแผนทางในการพัฒนาระบบและกลไกในการให้บริการทาง

วิชาการ อาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ทั้งในและนอกสถานที่อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ต้องควบคุมดูแลรักษาให้มีความพร้อมต่อการจัดการเรียนการสอนมีการกำหนดบุคลากรในการดูแลรับผิดชอบและอำนวยความสะดวก อาคารสถานที่ โรงยิมและสนามกีฬา มีกล้องวงจรปิดอย่างทั่วถึงและไฟถนนที่มีแสงสว่างเพียงพอ มีป้ายสัญลักษณ์บอกสถานที่ ติดในตำแหน่งที่มองเห็นชัดเจน สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคณะวิชา อันได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องเรียน สื่อ อุปกรณ์และเครื่องมือการเรียนรู้ที่มุ่งสู่การเป็นคณะวิชาที่สร้างองค์ความรู้และการสอนทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬา ให้มีความพร้อมและเอื้อต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษา จัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทันสมัยและสนับสนุนการเรียนรู้ในศาสตร์ด้านอุตสาหกรรมการกีฬา เช่น จัดหาหนังสือและตำราที่ทันสมัยทั้งในรูปแบบเอกสารสิ่งตีพิมพ์และดิจิทัล มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ภาครัฐและเอกชน ในการประชาสัมพันธ์ การเชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรม มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้รองรับกิจกรรมทางด้านกีฬา การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมกีฬา มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายให้กับเยาวชนและประชาชนในพื้นที่อย่างเพียงพอต่อการออกกำลังกาย มีการปรับปรุงสนามกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้ให้บริการให้มีมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูลอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) โดยใช้เทคนิค EDFR รอบ 2 - 3)

การกำหนดอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) โดยใช้เทคนิคเดลฟายในขั้นตอนนี้เป็นการกำหนดองค์ประกอบอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่าน โดยรอบที่ 1 ผู้วิจัยรวบรวมความคิดเห็นและวิเคราะห์คำตอบโดยละเอียดแล้วนำมาสังเคราะห์เป็นประเด็นต่าง ๆ เพื่อกำหนดสร้างข้อความถามในแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า โดยในรอบที่ 2 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) แล้วนำผลมาแสดงเป็นค่ากลางของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ในการยืนยันคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในประเด็นคำถามเดิมในรอบที่ 3 โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่ออนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ดังตาราง 4.10 - 4.18

ตาราง 4.10 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต

ข้อที่	รายการ	Mdn.	ระดับ	I.R. Q3- Q1	ระดับความ สอดคล้อง กัน
1	นักศึกษาควรมีความรู้ทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
2	มีการส่งเสริมความสามารถและทักษะของนักศึกษาที่หลากหลาย	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
3	มีการส่งเสริมความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
4	มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู	5.00	มากที่สุด	0.50	มากที่สุด
5	นักศึกษาต้องผ่านการทดสอบวัดระดับความรู้ ความถนัดทางวิชาชีพครูและทักษะความสามารถทางด้านกีฬาและผ่านการทดสอบทางจิตวิทยาและบุคลิกภาพ	5.00	มากที่สุด	0.00	มากที่สุด
6	ควรมีการส่งเสริมพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) แก่นักศึกษา	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
7	ควรมีการมีการบูรณาการเรื่องความเป็นผู้ประกอบการไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
8	ควรมีการสอดแทรกองค์ความรู้เชิงธุรกิจ ได้แก่ การรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ	4.00	มาก	0.50	มากที่สุด
9	ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตและการทำงาน (Global Competencies) สำหรับโลกในศตวรรษที่ 21	5.00	มากที่สุด	0.50	มากที่สุด
10	นักศึกษาควรมีการพัฒนาตนเองตลอดเวลาและมีความทันสมัยรู้ทันการเปลี่ยนแปลง	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
11	นักศึกษาต้องมีจรรยาบรรณของความเป็นครูและมีคุณธรรมจริยธรรม	5.00	มากที่สุด	0.00	มากที่สุด
12	นักศึกษามีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษา	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
13	นักศึกษามีทักษะการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์และแก้ปัญหาอย่างเต็มศักยภาพ	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด

จากตาราง 4.10 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ตาราง 4.11 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	รายการ	Mdn.	ระดับ	I.R. Q3- Q1	ระดับความ สอดคล้อง กัน
1	ควรมีหลักสูตรมีความสอดคล้องกับท้องถิ่นและหลักสูตร มีการพัฒนาให้ทันสมัยตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
2	หลักสูตรมีความสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้มาตรฐานวิชาชีพ	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
3	ควรมีการพัฒนาหลักสูตรทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของ มาตรฐานวิชาชีพหรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการ ปฏิบัติเชิงเทคนิค	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
4	ควรมีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ในสถานศึกษามารายาย	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
5	การจัดการเรียนการสอนควรเน้นฝึกปฏิบัติ มีการ ประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นรายบุคคล	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
6	นักศึกษาควรมีองค์ความรู้ที่เชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงาน กับผู้ใช้บัณฑิต	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
7	ควรมีการส่งเสริมศักยภาพของนักศึกษา ด้านทักษะ ด้านวิจัย และการจัดประกวดนวัตกรรมของนักศึกษา	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
8	ควรมีจุดเน้นในการผลิตบัณฑิตด้านสมรรถนะและ ด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ	4.00	มาก	0.50	มากที่สุด
9	ควรมีการส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร คณะพลศึกษา สู่หลักสูตรนานาชาติ	4.00	มาก	1.00	มาก
10	ควรมีการพัฒนาหลักสูตรสหวิทยาการที่รวมศาสตร์ที่ เป็นความต้องการของการกีฬา	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
11	ควรมีพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อใช้ในการฝึกอบรม บุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากร ทางการศึกษา ทั้งในรูปแบบหลักสูตรที่ต้องการปริญญา (New Form of Degree Program) และหลักสูตรที่ไม่ ต้องการปริญญา (Non-Degree Program)	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
12	ควรมีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank) ในรูปแบบชดววิชา (Modular System) เพื่อให้การศึกษาในระบบสามารถตอบสนองความ ต้องการพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากรวัยทำงาน	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด

ตาราง 4.11 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	Mdn.	ระดับ	I.R. Q3- Q1	ระดับความ สอดคล้อง กัน
13	ในตลาดอุตสาหกรรมการศึกษาที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาตลอดชีวิต (Life Long Learning) ควรมีการจัดการการสอนระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) เพื่อเอื้อต่อการเทียบโอนหน่วยกิตและนำไปสู่การนับรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญา	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด

จากตาราง 4.11 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ตาราง 4.12 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

ข้อที่	รายการ	Mdn.	ระดับ	I.R. Q3- Q1	ระดับความ สอดคล้อง กัน
1	มีการกำหนดนโยบายการดำเนินงานด้านการวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นรูปธรรม	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
2	มีการส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมกับหน่วยงานภายนอกหรือมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศหรือต่างประเทศ	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
3	มีการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
4	มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำวิจัยที่มุ่งเพียงการสร้างองค์ความรู้ หรือเพียงเพื่อการตีพิมพ์ให้เป็นการวิจัยเพื่อการสร้างนวัตกรรม (Innovations) เพื่อแก้ไขปัญหา (Solutions) ของประเทศ	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
5	สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญา	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
6	ต้องมีการมุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพแก่บุคลากรด้านการวิจัยและนวัตกรรม	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
7	สนับสนุนบุคลากรในคณะให้มีการตีพิมพ์ผลงานการวิจัยในระดับนานาชาติ (Scopus)	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
8	มีการยกย่องเชิดชูเกียรติในการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรในคณะที่มีผลงานการวิจัยดีเด่น	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด

จากตาราง 4.12 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ตาราง 4.13 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการบริหารจัดการ

ข้อที่	รายการ	Mdn.	ระดับ	I.R. Q3- Q1	ระดับความ สอดคล้อง กัน
1	มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่มีความชัดเจน	5.00	มากที่สุด	0.00	มากที่สุด
2	สร้างระบบความโปร่งใสในการบริหารงานผ่านช่องทางเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้เป็นการบริหารจัดการแบบเปิด (Open Governance) ที่ข้อมูลและข่าวสารทางการบริหาร ข้อมูลเป็นระบบและการจัดการข้อมูลที่ดี (Data Governance) พร้อมสำหรับการตรวจสอบโดยสาธารณะ	5.00	มากที่สุด	0.50	มากที่สุด
3	มีการนำหลักการบริหาร การวางแผนกลยุทธ์มาใช้ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี	5.00	มากที่สุด	0.00	มากที่สุด
4	ผู้บริหารมีความรู้ ความสามารถและมีเครือข่ายทางการบริหารร่วมกับมหาลัยอื่น	5.00	มากที่สุด	0.00	มากที่สุด
5	อาจารย์ต้องมีทักษะในสาขาวิชาที่สอนมีความเชี่ยวชาญอย่างลึกซึ้งและต้องทำงานเชิงรุก	5.00	มากที่สุด	0.00	มากที่สุด
6	อาจารย์ต้องมีเป้าหมายในการทำงานต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นครู	5.00	มากที่สุด	0.00	มากที่สุด
7	สามารถประยุกต์การใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร การเรียนการสอนถูกต้อง	4.00	มาก	0.50	มากที่สุด
8	มีการควบคุม กำกับ ติดตาม การดำเนินงานของแผนและนโยบายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์	4.00	มาก	0.50	มากที่สุด
9	สร้างระบบนิเวศของมหาวิทยาลัยให้มีความเป็น e-University ที่เน้นด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ Platform และฐานข้อมูลสำหรับการต่อยอดประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ	5.00	มากที่สุด	0.00	มากที่สุด
10	การบริหารและบริการของสำนักงานให้เป็น Digital Services อย่างเต็มรูปแบบ	5.00	มากที่สุด	1.00	มากที่สุด
11	มีการนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษามาพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา	4.00	มาก	1.00	มากที่สุด
12	ควรมีการทบทวนและปรับวิธีการควบคุม เพื่อให้การบริหารงานไปในทางที่ดี	5.00	มากที่สุด	1.00	มากที่สุด

จากตาราง 4.13 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านการบริหารจัดการ พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ตาราง 4.14 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการบริการวิชาการ

ข้อที่	รายการ	Mdn.	ระดับ	I.R. Q3- Q1	ระดับความ สอดคล้อง กัน
1	มีนโยบายในการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการที่เป็นรูปธรรม	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
2	การบริการวิชาการต้องสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬาได้	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
3	เร่งสร้างภาพลักษณ์ (Branding) ในการเป็นผู้นำการบริการวิชาการทางการกีฬา	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
4	สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทางการกีฬาไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
5	บูรณาการการบริการวิชาการให้เชื่อมโยงกับการจัดการศึกษาในรูปแบบของชุดวิชา (Modules)	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
6	ต้องมีการพัฒนาจุดเด่นของคณะในการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
7	มีการกำหนดแผนการปฏิบัติการการบริการวิชาการที่ชัดเจน	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
8	มีการกำหนดตัวชี้วัดในการดำเนินงานบริการวิชาการที่ชัดเจน	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
9	มีการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแผน การพัฒนาในการดำเนินงานบริการวิชาการ	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
10	การส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนางานด้านบริการวิชาการ	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก

จากตาราง 4.14 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านการบริการวิชาการ พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ตาราง 4.15 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ข้อที่	รายการ	Mdn.	ระดับ	I.R. Q3- Q1	ระดับความ สอดคล้อง กัน
1	มีนโยบายส่งเสริมในการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
2	มีการส่งเสริมการฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย นำไปสู่การเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
3	ควรมีการสร้างจิตสำนึกให้กับบัณฑิต มีความรู้ ความเข้าใจ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
4	มีการบูรณาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยนำไปสู่การสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่น	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
5	ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ เพื่อสังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
6	มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
7	มีการกำหนดแผนการปฏิบัติการ การฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยที่ชัดเจน	5.00	มากที่สุด	0.00	มากที่สุด

จากตาราง 4.15 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ตาราง 4.16 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ข้อที่	รายการ	Mdn.	ระดับ	I.R. Q3- Q1	ระดับความ สอดคล้อง กัน
1	มีการจัดเก็บข้อมูลภายในคณะอย่างเป็นระบบ	5.00	มากที่สุด	0.50	มากที่สุด
2	มีการจัดเก็บข้อมูลภายนอกหน่วยงานอย่างเป็นระบบ	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
3	มีความทันสมัยของเทคโนโลยี	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
4	มีการสร้างสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ตำรา หนังสือ วารสาร งานวิจัย คู่มือการตัดสินใจ	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
5	บุคลากรสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ระหว่างกันได้อย่างอิสระ	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
6	มีการใช้ฐานข้อมูลทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการวิเคราะห์ความรู้ เพื่อตัดสินใจแก้ปัญหาในการทำงาน	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
7	สนับสนุนให้บุคลากรมีทักษะการวิเคราะห์ความรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงาน	4.00	มาก	0.50	มากที่สุด
8	มีการนำความรู้จากภายนอกองค์กรมาประมวลและปรับใช้ในคณะได้อย่างเหมาะสม	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
9	มีเครือข่ายกับหน่วยงานอื่นที่มีการจัดเก็บข้อมูลและสามารถค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
10	มีการเผยแพร่ข้อมูลให้กับบุคลากรอื่น ๆ ในหน่วยงาน	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
11	มีเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
12	มีการจัดเก็บแนวปฏิบัติงานที่ดี (Best Practice) เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
13	มีการกระจายข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น การบันทึกคู่มือการปฏิบัติงาน บันทึกรายงาน เป็นต้น	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
14	ปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐาน ด้านดิจิทัลเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยให้มีความทันสมัยและพร้อมใช้ในที่ทำงาน	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
15	พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการให้ทันสมัยและเสถียรภาพ	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด

จากตาราง 4.16 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ตาราง 4.17 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อที่	รายการ	Mdn.	ระดับ	I.R. Q3- Q1	ระดับความ สอดคล้อง กัน
1	มีการกำหนดบุคลากรในการดูแลรับผิดชอบและอำนวยความสะดวกอาคารสถานที่ โรงยิมและสนามกีฬา	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
2	มีกล้องวงจรปิดอย่างทั่วถึงและไฟถนนที่มีแสงสว่างเพียงพอ	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
3	มีป้ายสัญลักษณ์บอกสถานที่ ติดในตำแหน่งที่มองเห็นชัดเจน	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
4	สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคณะวิชา อันได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องเรียน สื่อ อุปกรณ์และเครื่องมือ การเรียนรู้ที่มุ่งสู่การเป็นคณะวิชาที่สร้างความองค์ความรู้ และการสอนทางด้านอุตสาหกรรมการศึกษา ให้มีความพร้อมและเอื้อต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษา	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
5	จัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทันสมัยและสนับสนุนการเรียนรู้ในศาสตร์ด้านอุตสาหกรรมการศึกษา เช่น จัดหาหนังสือและตำราที่ทันสมัยทั้งในรูปแบบเอกสารสิ่งตีพิมพ์และดิจิทัล	5.00	มากที่สุด	0.00	มากที่สุด
6	มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐและเอกชน ในการประชาสัมพันธ์ การเชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรม	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
7	มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้รองรับกิจกรรมทางด้านกีฬา การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมกีฬา	4.00	มาก	0.00	มากที่สุด
8	มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายให้กับเยาวชนและประชาชนในพื้นที่อย่างเพียงพอต่อการออกกำลังกาย	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
9	มีการปรับปรุงสนามกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้รับบริการให้มีมาตรฐาน	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก

จากตาราง 4.17 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ตาราง 4.18 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ด้านความเป็นเลิศด้านกีฬา

ข้อที่	รายการ	Mdn.	ระดับ	I.R. Q3- Q1	ระดับความ สอดคล้อง กัน
1	มีนโยบายส่งเสริมในการดำเนินงานด้านความเป็นเลิศด้านกีฬาที่เป็นรูปธรรม	5.00	มากที่สุด	1.00	มาก
2	มีการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ให้เหมาะสมกับกีฬา	5.00	มากที่สุด	0.50	มากที่สุด
3	จัดทำหลักสูตรสำหรับบุคคลที่มีความเป็นเลิศทางการกีฬา	5.00	มากที่สุด	0.50	มากที่สุด
4	จัดทำระเบียบการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถทางการกีฬา	5.00	มากที่สุด	0.50	มากที่สุด
5	มีการวางแผนการพัฒนาความสามารถนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ สู่ระดับนานาชาติ	5.00	มากที่สุด	0.50	มากที่สุด
6	มีการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	5.00	มากที่สุด	0.50	มากที่สุด
7	มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานกีฬาต่าง ๆ	5.00	มากที่สุด	0.50	มากที่สุด
8	มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬา ในระดับชาติและนานาชาติ	5.00	มากที่สุด	0.50	มากที่สุด
9	มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	5.00	มากที่สุด	0.50	มากที่สุด
10	มีการส่งเสริมนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการแข่งขันและตัดสินกีฬาระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับประเทศและระดับนานาชาติ	5.00	มากที่สุด	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 4.18 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านความเป็นเลิศด้านกีฬา พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ผลการวิเคราะห์อนาคตภาพการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) สรุปได้ดังนี้ 1. ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องกับอนาคตภาพการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ที่ผู้เชี่ยวชาญนำเสนอ ประกอบด้วย 9 ด้าน ดังนี้

1. ด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต

- 1) บัณฑิตมีความรู้ทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ B1
- 2) บัณฑิตผ่านการทดสอบวัดระดับความรู้ ความถนัดทางวิชาชีพครู และทักษะความสามารถทางด้านกีฬาและผ่านการทดสอบทางจิตวิทยาและบุคลิกภาพ
- 3) มีการสอดแทรกองค์ความรู้ ได้แก่ กฎหมายกีฬา กฎหมายราชการ การสื่อสารในเชิงวิชาการ ความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ
- 4) มีการบูรณาการเรื่องความเป็นผู้ประกอบการไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน
- 5) บัณฑิตมีทักษะการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ และแก้ปัญหาอย่างเต็มศักยภาพ
- 6) บัณฑิตมีความสามารถในการสอนทักษะกีฬาและทักษะทางด้านกีฬาที่หลากหลายอยู่ในระดับดี
- 7) บัณฑิตมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษา
- 8) บัณฑิตมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
- 9) บัณฑิตมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู มีจรรยาบรรณของความเป็นครู มีคุณธรรมจริยธรรม
- 10) บัณฑิตมีสมรรถนะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตและการทำงาน (Global Competencies) สำหรับโลกในศตวรรษที่ 21 และมีความทันสมัย รู้ทันการเปลี่ยนแปลง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำให้ปรับการเขียนให้เป็นผลลัพธ์ให้มากกว่ากระบวนการ จัดเรียงลำดับความสำคัญให้เกิดความชัดเจน และได้เสนอเพิ่มเติมในเรื่องการให้ความรู้ทางด้านกฎหมายกีฬา กฎหมายราชการ และการสื่อสารในเชิงวิชาการ

2. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

- 1) หลักสูตรมีความสอดคล้องกับท้องถิ่นและหลักสูตรมีการพัฒนาให้ทันสมัยตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน
- 2) หลักสูตรมีความสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก
- 3) มีการพัฒนาหลักสูตรทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ มุ่งด้านผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิค
- 4) มีการขับเคลื่อนและพัฒนาหลักสูตรที่เกี่ยวกับพลศึกษาและกีฬาของคณะพลศึกษาสู่หลักสูตร นานาชาติ และความร่วมมือกับเครือข่ายในต่างประเทศ

5) มีการพัฒนาหลักสูตรสหวิทยาการที่รวมศาสตร์ที่เป็นความต้องการของการกีฬาหรือการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

6) ควรมีการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อใช้ในการฝึกอบรมบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรทางการกีฬา ทั้งรูปแบบหลักสูตรที่ต้องการปริญญา (New Form of Degree Program) และหลักสูตรที่ไม่ต้องการปริญญา (Non-Degree Program) ความร่วมมือกับเครือข่ายในต่างประเทศ

7) มีการจัดการการสอนระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) เพื่อเอื้อต่อการเทียบโอนหน่วยกิตและนำไปสู่การนำหน่วยกิตเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญา

8) มีจุดเน้นในการผลิตบัณฑิต ด้านสมรรถนะและด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ

9) ควรมีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในสถานศึกษามารายาย

10) การจัดการเรียนรู้ควรเน้นฝึกปฏิบัติ มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นรายบุคคล

11) มีการส่งเสริมศักยภาพของนักศึกษา ด้านทักษะ ด้านวิจัยและนวัตกรรม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอพิจารณารวมข้อความให้เกิดความชัดเจนในทิศทางในอนาคตคณะพลศึกษา การเรียงลำดับข้อความเริ่มจากหลักสูตร และเปลี่ยนคำจากการจัดการเรียนการสอนเป็นการจัดการเรียนรู้ เพิ่มเติมความร่วมมือกับเครือข่ายในต่างประเทศ การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

3. ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

1) ส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมกับหน่วยงานภายนอก หรือมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศหรือต่างประเทศ

2) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องการเรียนการสอนและศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

3) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) ทางด้านการจัดการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์ทางการกีฬา และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม

4) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำวิจัยที่มุ่งการสร้างองค์ความรู้หรือมุ่งเน้นการทำวิจัย เพื่อสร้างนวัตกรรม (Innovations) เพื่อแก้ไขปัญหา (Solutions) ของประเทศ

5) สนับสนุนให้มีการจดสิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญา และการใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญา

6) มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยและนวัตกรรมแก่บุคลากร

7) มีการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน

8) การขับเคลื่อนบุคลากรในคณะให้มีการตีพิมพ์ผลงานการวิจัยในระดับนานาชาติ หรือฐานข้อมูลที่เป็นสากล (Scopus)

9) การยกย่องเชิดชูเกียรติในการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรในคณะที่มีผลงานการวิจัยดีเด่น

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำให้ปรับภาษา และเพิ่มเติมการใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญา ทางด้านการจัดการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์ทางการกีฬาและศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา อย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรมฐานข้อมูลที่เป็นสากล (Scopus)

4. ด้านการบริหารจัดการ

- 1) สร้างระบบความโปร่งใสในการบริหารงานผ่านช่องทางเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้เป็นการบริหารจัดการแบบเปิด (Open Governance) ที่มีข้อมูลและข่าวสารทางการบริหารข้อมูล เป็นระบบและการจัดการข้อมูลที่ดี (Data Governance) พร้อมสำหรับการตรวจสอบโดยสาธารณะ
- 2) การนำหลักการบริหาร การวางแผนกลยุทธ์มาใช้ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี
- 3) สร้างระบบนิเวศของมหาวิทยาลัยให้มีความเป็น e-University ที่เน้นด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ Platform และฐานข้อมูลสำหรับต่อยอดประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการระบบ Digital
- 4) การบริหารและบริการของสำนักงานให้มีความเป็น Digital Services และมีการนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษามาพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา AUNQA อย่างเต็มรูปแบบ
- 5) สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาบุคลากรเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการคณะ
- 6) ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถ และมีเครือข่ายทางการบริหารร่วมกับมหาวิทยาลัยอื่น
- 7) บุคลากรในคณะพลศึกษามีความเชี่ยวชาญอย่างลึกซึ้งในการสอน ทำงานเชิงรุกและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู
- 8) สามารถประยุกต์การใช้เทคโนโลยี การสื่อสาร การเรียนการสอนได้ถูกต้อง
- 9) มีการควบคุม กำกับ ติดตาม การดำเนินงานของแผนและนโยบายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
- 10) ควรมีการทบทวนและปรับวิธีคิด การควบคุม เพื่อให้การบริหารงานไปในทางที่ดี

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำการเรียงลำดับลักษณะการบริหาร การบริหารคน บริหารองค์กร ในเชิงทฤษฎีการเขียนออกมาในเชิงการบริหารในทางพลศึกษาและภาพในอนาคตเป็นอย่างไร และรวมข้อความให้อยู่ด้วยกันไม่กระจาย ให้เพิ่มเติมด้านงบประมาณโดยให้นำทฤษฎี 4M และเพิ่มเติมการนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษามาพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา AUNQA อย่างเต็มรูปแบบ

5. ด้านการบริการวิชาการ

- 1) นโยบายในการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการที่เป็นรูปธรรมและมีความเป็นเลิศในทางวิชาการ
- 2) กำหนดตัวชี้วัดที่ยั่งยืนในการดำเนินงานบริการวิชาการที่ชัดเจน Sustainable Development Goals (SDGs)
- 3) สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทางการกีฬา ไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ

- 4) บูรณาการการบริการวิชาการให้เชื่อมโยงกับการจัดการศึกษาในรูปแบบของชุดวิชา (Modules) และตรงตามความต้องการของสังคม
- 5) ต้องมีการพัฒนาจุดเด่นของคณะในการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน
- 6) การบริการวิชาการต้องสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬาได้
- 7) เร่งสร้างภาพลักษณ์ (Branding) ในการเป็นผู้นำการบริการวิชาการทางการกีฬาที่มุ่งเน้นไปในระดับชาติและนานาชาติ
- 8) มีการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการพัฒนาในการดำเนินงานบริการวิชาการ
- 9) มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาทางด้านบริการวิชาการ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำให้พิจารณา ระบุ มุ่งเน้นการเรียนการสอน การกีฬา ผู้ฝึกสอน การตัดสินกีฬา หรืออื่น ๆ และให้เพิ่มเติมการบริการวิชาการในประเทศและต่างประเทศ ให้พิจารณาศึกษานโยบายของมหาวิทยาลัยในการกำหนดการบริการวิชาการ

6. ด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

- 1) ส่งเสริมการฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย นำไปสู่การเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ
- 2) ควรมีการสร้างจิตสำนึกให้กับนักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น และการปลูกฝังค่านิยมในการเรียนรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น
- 3) มีการบูรณาการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยนำไปสู่การสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่น
- 4) ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เพื่อสังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- 5) มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย
- 6) มีการส่งเสริมความร่วมมือ หรือแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ด้านการละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย กับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำการเขียนให้เน้นการละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ดูการเขียนในข้อที่ 2 ทิศทางในอนาคตของคณะพลศึกษา การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยนำไปสู่การเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ และเพิ่มเติมการละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยนำไปสู่การสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่น

7. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) มีการจัดเก็บแนวปฏิบัติงานที่ดี (Best Practice) เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานและข้อมูลภายในและภายนอกหน่วยงานอย่างเป็นระบบ
- 2) มีการสร้างสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ตำรา หนังสือ วารสารงานวิจัย คู่มือการตัดสินกีฬา

- 3) สนับสนุนให้บุคลากรและมีทักษะการวิเคราะห์ความรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงาน
- 4) มีการนำความรู้จากภายนอกองค์กรมาประมวลและปรับใช้ในคณะได้อย่างเหมาะสม
- 5) มีการเผยแพร่ข้อมูลให้กับบุคลากรอื่น ๆ ในหน่วยงาน เว็บไซต์ เพื่อให้นักศึกษา บุคลากร หน่วยงานอื่น ๆ เข้ามาค้นคว้าได้อย่างรวดเร็ว มีระบบ ITA
- 6) มีเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน
- 7) มีการกระจายข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น การบันทึกคู่มือการปฏิบัติงาน บันทึก รายงาน เป็นต้น
- 8) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการของคณะให้มีความทันสมัย และเสถียรภาพพร้อมการใช้บริการตลอด 24 ชั่วโมง One stop Service
- 9) พัฒนาระบบการใช้เทคโนโลยี มาใช้ในการดำเนินบริหารจัดการ เช่น หนังสือราชการ เอกสาร e-meeting ระบบสารบัญ ระบบบริหารจัดการสำนักงานดิจิทัล (Digital Office Management System: DOMS)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำให้นำข้อความมารวมกันเพื่อความกระชับของข้อความและเพิ่มเติมการใช้บริการตลอด 24 ชั่วโมง One stop Service สร้างเว็บไซต์ เพื่อให้นักศึกษา บุคลากร หน่วยงานอื่น ๆ เข้ามาค้นคว้าได้อย่างรวดเร็ว มีระบบ ITA พัฒนาระบบการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานบริหารจัดการ เช่น หนังสือราชการ เอกสาร e-meeting ระบบสารบัญ ระบบบริหารจัดการสำนักงานดิจิทัล (Digital Office Management System: DOMS)

8. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

- 1) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคณะวิชา อันได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องเรียน สื่อ อุปกรณ์และเครื่องมือการเรียนรู้ที่มุ่งสู่การเป็นคณะวิชาที่สร้างองค์ความรู้และการสอนทางด้าน พลศึกษาและกีฬา ให้มีความพร้อมและเอื้อต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษา
- 2) จัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทันสมัยและสนับสนุนการเรียนรู้ในศาสตร์ ด้านพลศึกษา และกีฬา เช่น จัดหาหนังสือและตำราที่ทันสมัยทั้งในรูปแบบเอกสารสิ่งตีพิมพ์ และดิจิทัล
- 3) มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐและเอกชน ในการประชาสัมพันธ์การเชิญชวน เข้าร่วมกิจกรรม
- 4) มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้รองรับกิจกรรมทางด้านกีฬา การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมกีฬา
- 5) มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายให้นักศึกษาในพื้นที่อย่างเพียงพอต่อการออกกำลังกาย
- 6) มีการปรับปรุงสนามกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก ในการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา ให้มีมาตรฐานสากล
- 7) มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมาปรับใช้ในการให้บริการแก่นักศึกษา มีระบบ wifi เพื่อการเรียนรู้ตลอดเวลา
- 8) การประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายในสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษา และบุคคลภายนอก

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำให้นำข้อความมารวมกันเพื่อความกระชับของข้อความและเพิ่มเติมการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษาและบุคคลภายนอก มีระบบ wifi เพื่อการเรียนรู้ตลอดเวลา ในการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาให้มีมาตรฐานสากล

9. ด้านความเป็นเลิศด้านกีฬา

- 1) จัดทำหลักสูตรสำหรับบุคคลที่มีความเป็นเลิศทางการกีฬา
- 2) จัดทำระเบียบการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถทางการกีฬา
- 3) มีการวางแผนพัฒนาความสามารถนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ สู่ระดับนานาชาติ
- 4) มีการจัดสวัสดิการให้กับนักศึกษาที่มีความสามารถทางการกีฬาและบุคลากรที่ประสบความสำเร็จในระดับนานาชาติ ให้มีโอกาสดำรงตำแหน่งในมหาวิทยาลัย
- 5) มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานกีฬาต่าง ๆ
6. มีการส่งเสริมนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการแข่งขันและตัดสินกีฬาระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับประเทศและระดับนานาชาติ
- 7) จัดทำระบบการดูแลนักศึกษาที่มีความสามารถทางการกีฬา (ระบบการศึกษาด้วยตนเอง การส่งงานผ่าน platform online)
- 8) ประชาสัมพันธ์นักศึกษาที่มีความสามารถทางการกีฬาที่ประสบความสำเร็จและนำความสำเร็จมาจูงใจในการเล่นกีฬาสำหรับรุ่นน้อง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำให้นำข้อความมารวมกันเพื่อความกระชับของข้อความและเพิ่มเติมการจัดทำระบบการดูแลนักศึกษาที่มีความสามารถทางการกีฬา (ระบบการศึกษาด้วยตนเอง การส่งงานผ่าน platform online) ประชาสัมพันธ์นักศึกษาที่มีความสามารถทางการกีฬาที่ประสบความสำเร็จและนำความสำเร็จมาจูงใจในการเล่นกีฬาสำหรับรุ่นน้อง

การตรวจสอบการยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยและมีฉันทามติสามารถปฏิบัติได้จริง

**งล่ออนาคตภาพการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)**

จากผลการสังเคราะห์ประเด็นแนวโน้มความเป็นไปได้ที่จะเกิดการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ตามความ

10. พันธกิจที่มีสมรรถนะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตและการทำงาน (Global Competencies) สำหรับโลกในศตวรรษที่ 21 และมีความทันสมัย รู้ทันการเปลี่ยนแปลง

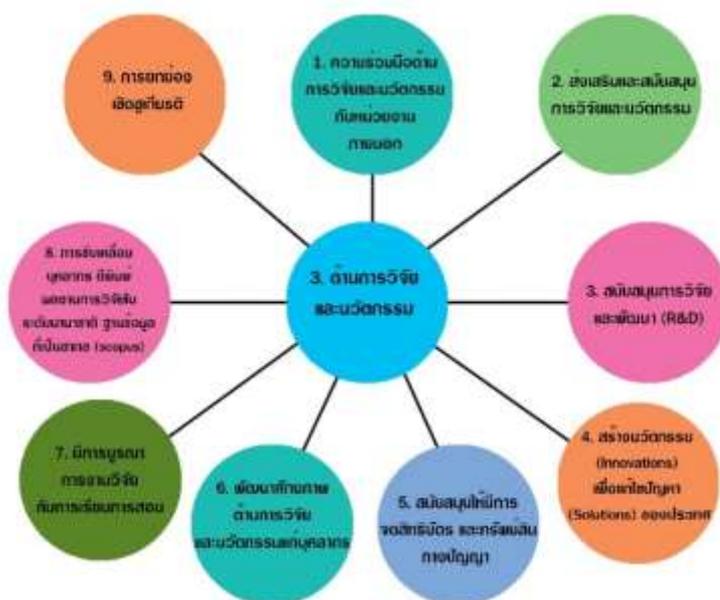

ภาพ 4.2 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 2

กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 2 ด้านหลักสูตรและการจัดเรียนการเรียนรู้อิง

1. หลักสูตรมีความสอดคล้องกับท้องถิ่นและหลักสูตรมีการพัฒนาให้ทันสมัยตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน
2. หลักสูตรมีความสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก
3. มีการพัฒนาหลักสูตรทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ มุ่งด้านผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิค
4. มีการขับเคลื่อนและพัฒนาหลักสูตรที่เกี่ยวกับพลศึกษาและกีฬาของคณะพลศึกษาสู่หลักสูตรนานาชาติ และความร่วมมือกับเครือข่ายในต่างประเทศ
5. มีการพัฒนาหลักสูตรสหวิทยาการที่รวมศาสตร์ที่เป็นความต้องการของการกีฬาหรือการจัดการเรียนรู้อิงแบบผสมผสาน
6. ควรมีการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อใช้ในการฝึกอบรมบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรทางการกีฬา ทั้งรูปแบบหลักสูตรที่ต้องการปริญญา (New Form of Degree Program) และหลักสูตรที่ไม่ต้องการปริญญา (Non-Degree Program) ความร่วมมือกับเครือข่ายในต่างประเทศ
7. มีการจัดการการสอนระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) เพื่อเอื้อต่อการเทียบโอนหน่วยกิตและนำไปสู่การนับรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญา
8. มีจุดเน้นในการผลิตบัณฑิต ด้านสมรรถนะและด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ

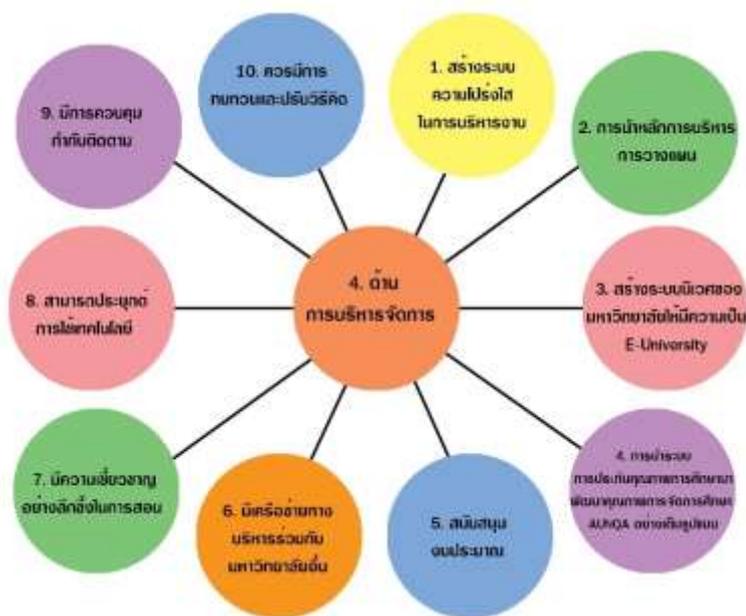
9. ควรมีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ในสถานศึกษาบรรยาย
10. การจัดการเรียนรู้ควรเน้นฝึกปฏิบัติ มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นรายบุคคล
11. มีการส่งเสริมศักยภาพของนักศึกษา ด้านทักษะ ด้านวิจัย และนวัตกรรม

ภาพ 4.3 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 3

กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 3 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

1. ส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมกับหน่วยงานภายนอกหรือมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศหรือต่างประเทศ
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา
3. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) ทางด้านการจัดการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์ทางการกีฬา และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม
4. ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำวิจัยที่มุ่งการสร้างองค์ความรู้หรือมุ่งเน้นการทำวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรม (Innovations) เพื่อแก้ไขปัญหา (Solutions) ของประเทศ
5. สนับสนุนให้มีการจดสิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญา และการใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญา
6. มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยและนวัตกรรมแก่บุคลากร
7. มีการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน
8. การขับเคลื่อนบุคลากรในคณะให้มีการตีพิมพ์ผลงานการวิจัยในระดับนานาชาติ หรือฐานข้อมูลที่เป็นสากล (Scopus)
9. การยกย่องเชิดชูเกียรติในการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรในคณะที่มีการวิจัยดีเด่น

ภาพ 4.4 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 4

กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 4 ด้านการบริหารจัดการ

1. สร้างระบบความโปร่งใสในการบริหารงานผ่านช่องทางเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้เป็นการบริหารจัดการแบบเปิด (Open Governance) ที่มีข้อมูลและข่าวสารทางการบริหาร ข้อมูลเป็นระบบและการจัดการข้อมูลที่ดี (Data Governance) พร้อมสำหรับการตรวจสอบโดยสาธารณะ
2. การนำหลักการบริหาร การวางแผน กลยุทธ์มาใช้ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี
3. สร้างระบบนิเวศของมหาวิทยาลัยให้มีความเป็น e-University ที่เน้นด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ Platform และฐานข้อมูลสำหรับต่อยอดประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการระบบ Digital
4. การบริหารและบริการของสำนักงานให้มีความเป็น Digital Services และมีการนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษามาพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา AUNQA อย่างเต็มรูปแบบ
5. สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาบุคลากรเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการคณะ
6. ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถและมีเครือข่ายทางการบริหารร่วมกับมหาวิทยาลัยอื่น
7. บุคลากรในคณะพลศึกษามีความเชี่ยวชาญอย่างลึกซึ้งในการสอน การทำงานเชิงรุกและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู
8. สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยี การสื่อสาร การเรียนการสอนได้ถูกต้อง
9. มีการควบคุม กำกับ ติดตาม การดำเนินงานของแผนและนโยบายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
10. ควรมีการทบทวนและปรับวิธีคิด การควบคุม เพื่อให้การบริหารงานไปในทางที่ดี

ภาพ 4.5 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 5

กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 5 ด้านการบริการวิชาการ

1. นโยบายในการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการที่เป็นรูปธรรม และมีความเป็นเลิศในทางวิชาการ
2. กำหนดตัวชี้วัดที่ยั่งยืนในการดำเนินงานบริการวิชาการที่ชัดเจน Sustainable Development Goals (SDGs)
3. สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทางการศึกษาไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ
4. บูรณาการการบริการวิชาการให้เชื่อมโยงกับการจัดการศึกษาในรูปแบบของชุดวิชา (Modules) และตรงตามความต้องการของสังคม
5. ต้องมีการพัฒนาจุดเด่นของคณะในการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน
6. การบริการวิชาการต้องสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการศึกษาได้
7. เร่งสร้างภาพลักษณ์ (Branding) ในการเป็นผู้นำการบริการวิชาการทางการศึกษา ที่มุ่งเน้นไปในระดับชาติและนานาชาติ
8. มีการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการพัฒนาในการดำเนินงานบริการวิชาการ
9. มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนางานด้านบริการวิชาการ

ภาพ 4.6 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 6

กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 6 ด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

1. ส่งเสริมการฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย นำไปสู่การเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ
2. ควรมีการสร้างจิตสำนึกให้กับนักศึกษา ให้มีความรู้ความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น และปลูกฝังค่านิยมในการเรียนรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น
3. มีการบูรณาการการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยนำไปสู่การสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่น
4. ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการอุทิศตนเพื่อสังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
5. มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย
6. มีการส่งเสริมความร่วมมือหรือแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ด้านการละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ

ภาพ 4.7 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 7

กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 7 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

1. มีการจัดเก็บแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best practice) เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานและข้อมูลภายในและภายนอกหน่วยงานอย่างเป็นระบบ
2. มีการสร้างสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ตำรา หนังสือ วารสารงานวิจัย คู่มือการตัดสินใจ
3. สนับสนุนให้บุคลากรและมีทักษะการวิเคราะห์ความรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงาน
4. มีการนำความรู้จากภายนอกองค์กรมาประมวลผลและปรับใช้ในคณะได้อย่างเหมาะสม
5. มีการเผยแพร่ข้อมูลให้กับบุคลากรอื่น ๆ ในหน่วยงาน เว็บไซต์ เพื่อให้ให้นักศึกษา บุคลากร หน่วยงานอื่น ๆ เข้ามาค้นคว้าได้อย่างรวดเร็ว มีระบบ ITA
6. มีเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน
7. มีการกระจายข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น การบันทึกคู่มือการปฏิบัติงาน บันทึกรายงาน เป็นต้น
8. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการของคุณให้มีความทันสมัยและเสถียรภาพ พร้อมการให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง One stop Service
9. พัฒนาระบบการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินการบริหารจัดการ เช่น หนังสือราชการ เอกสาร e-meeting ระบบสารบัญ ระบบบริหารจัดการสำนักงานดิจิทัล (Digital Office Management System: DOMS)

ภาพ 4.8 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 8

กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 8 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

1. สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคณะวิชา อันได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องเรียน สื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือการเรียนรู้ที่มุ่งสู่การเป็นคณะวิชาที่สร้างองค์ความรู้และสอนทางด้านพลศึกษาและกีฬา ให้มีความพร้อมและเอื้อต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษา
2. จัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทันสมัยและสนับสนุนการเรียนรู้ในศาสตร์ ด้านพลศึกษา และกีฬา เช่น จัดหาหนังสือและตำราที่ทันสมัยทั้งในรูปแบบเอกสารสิ่งตีพิมพ์ และดิจิทัล
3. มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐและเอกชน ในการประชาสัมพันธ์การเชิญชวน เข้าร่วมกิจกรรม
4. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้รองรับกิจกรรมทางด้านกีฬา การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมกีฬา
5. มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายให้กับนักศึกษาในพื้นที่อย่างเพียงพอต่อการออกกำลังกาย
6. มีการปรับปรุงสนามกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก ในการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา ให้มีมาตรฐานสากล
7. มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมาปรับใช้ในการบริการแก่นักศึกษา มีระบบ wifi เพื่อการเรียนรู้ตลอดเวลา
8. การประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายในการสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษาและบุคคลภายนอก

ภาพ 4.9 กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 9

กงล้ออนาคตของภาพอนาคต ด้านที่ 9 ด้านความเป็นเลิศด้านกีฬา

1. จัดทำหลักสูตรสำหรับบุคคลที่มีความเป็นเลิศทางการกีฬา
2. จัดทำระเบียบการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถทางการกีฬา
3. มีการวางแผนพัฒนาความสามารถนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ สู่ระดับนานาชาติ
4. มีการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาที่มีความสามารถทางการกีฬาและบุคลากรที่ประสบความสำเร็จในระดับนานาชาติ ให้มีโอกาสดำรงตำแหน่งในมหาวิทยาลัย
5. มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานกีฬาต่าง ๆ
6. มีการส่งเสริมนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการแข่งขันและตัดสินกีฬาระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับประเทศและระดับนานาชาติ
7. จัดทำระบบการดูแลนักศึกษาที่มีความสามารถทางการกีฬา (ระบบการศึกษาด้วยตนเอง การส่งงานผ่าน platform online)
8. ประชาสัมพันธ์นักกีฬาที่มีความสามารถทางการกีฬาที่ประสบความสำเร็จและนำความสำเร็จมาจูงใจในการเล่นกีฬาสำหรับรุ่นน้อง

กลยุทธ์อนาคตภาพการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)

ภาพ 4.10 กลยุทธ์อนาคตภาพการจัดการเรียนรู้ของคณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง อนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) เป็นงานวิจัยพัฒนา (Research and Development R&D) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ในการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 7 คน ประกอบด้วย อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณบดีคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกีฬา พบว่า อนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ควรมีการจัดการเรียนรู้ในคณะพลศึกษาทั้งหมด ประกอบด้วย (1) ด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต (2) ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน (3) ด้านการวิจัยและนวัตกรรม (4) ด้านการบริหารจัดการ (5) ด้านการบริการวิชาการ (6) ด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (7) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (8) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (9) ด้านความเป็นเลิศด้านกีฬา

2. ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า อนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) มี 9 ด้าน รวม 80 องค์กรประกอบ โดยผู้วิจัยสรุปเฉพาะข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด มีค่ามัธยฐาน 4.00 - 5.00 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.00 - 1.00 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ด้านที่ 1 องค์กรประกอบด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต ผลการพิจารณาพบว่า องค์กรประกอบด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต ที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ข้อ และผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ด้านที่ 2 องค์กรประกอบด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ผลการพิจารณาพบว่า องค์กรประกอบด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 11 ข้อ และผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ด้านที่ 3 องค์กรประกอบด้านการวิจัยและนวัตกรรม ผลการพิจารณาพบว่า องค์กรประกอบด้านการวิจัยและนวัตกรรม ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ข้อ และผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ด้านที่ 4 องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ ผลการพิจารณาพบว่า องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ ที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ข้อ และผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ด้านที่ 5 องค์ประกอบด้านการบริการวิชาการ ผลการพิจารณาพบว่า องค์ประกอบด้านการบริการวิชาการ ที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ข้อ และผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ด้านที่ 6 องค์ประกอบด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลการพิจารณาพบว่า องค์ประกอบด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 ข้อ และผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ด้านที่ 7 องค์ประกอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการพิจารณาพบว่า องค์ประกอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ข้อ และผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ด้านที่ 8 องค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการพิจารณาพบว่า องค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 ข้อ และผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

ด้านที่ 9 องค์ประกอบด้านความเป็นเลิศด้านกีฬา ผลการพิจารณาพบว่า องค์ประกอบด้านความเป็นเลิศด้านกีฬาที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 ข้อ และผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยทุกรายการและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

3. การตรวจสอบการยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 11 คน ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยและมีนันทามติสามารถปฏิบัติได้จริง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) มีทั้งหมด 9 ด้าน พบประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. **ด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต** ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิคาดการณ์ว่า บัณฑิตต้องมีความรู้ทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ B1 สอดคล้องกับ (Meral, 2016) และ (เสาวลักษณ์ ประมาน, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และ ชีรนนท์ ต้นพานิชย์, 2565) กล่าวว่าความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารได้ชัดเจน ทั้งภาษาในการพูด การเขียน การแสดงออกได้ถูกต้องตามหลักภาษา ความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ความสามารถใช้ภาษาพูดและภาษาทางการได้เหมาะสม ความสามารถในการสื่อสารในภาษาต่างประเทศ บัณฑิตผ่านการทดสอบวัดระดับความรู้ ความถนัดทางวิชาชีพครู และทักษะความสามารถทางด้านกีฬาและผ่านการทดสอบทางจิตวิทยาและบุคลิกภาพ มีการ

สอดคล้องกับองค์ความรู้ ได้แก่ กฎหมายกีฬา กฎหมายราชการ การสื่อสารในเชิงวิชาการ ความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการมีการบูรณาการเรื่องความเป็นผู้ประกอบการไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน บัณฑิตมีทักษะการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์และแก้ปัญหาอย่างเต็มศักยภาพ บัณฑิตมีความสามารถในการสอนทักษะกีฬาและทักษะทางด้านกีฬาที่หลากหลาย อยู่ในระดับดี สอดคล้องกับ (ชูชาติ อารีจิตรานุสรณ์, 2552) กล่าวว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นเพียงเครื่องมือส่วนหนึ่งที่มุ่งสร้างความรู้ให้แก่บัณฑิตและมีอาจารย์จำนวนมาก มุ่งสอนเฉพาะตามหลักสูตรที่กำหนดและมีนักศึกษาเป็นจำนวนมากมุ่งเรียนให้ครบหลักสูตรเพื่อรับปริญญาบัตร โดยที่ทั้งสองฝ่ายมักจะลืมนึกถึงคุณลักษณะบัณฑิตที่สังคมต้องการ ดังนั้น จึงพบว่ามีผู้จบปริญญาเป็นจำนวนมากขาดคุณลักษณะบัณฑิตที่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต มีการบูรณาการบัณฑิตมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษาบัณฑิตมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี บัณฑิตมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู มีจรรยาบรรณของความเป็นครูมีคุณธรรม จริยธรรม บัณฑิตมีสมรรถนะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตและการทำงาน (Global Competencies) สำหรับโลกในศตวรรษที่ 21 และมีความทันสมัย รู้ทันการเปลี่ยนแปลงสอดคล้องกับ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) (วิจารณ์ พานิช, 2556) (อาทิตย์ โพธิ์ศรีทอง, 2562) และ (Smith and Lynch, 2010) ซึ่งได้กำหนดมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตว่า บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

2. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิคาดการณว่า หลักสูตรต้องมีความสอดคล้องกับท้องถิ่นและหลักสูตรมีการพัฒนาให้ทันสมัยตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนหลักสูตรมีความสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกมีการพัฒนาหลักสูตรทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ สอดคล้องกับ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ มุ่งด้านผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคมีการขับเคลื่อนและพัฒนาหลักสูตรที่เกี่ยวกับพลศึกษาและกีฬาของคณะพลศึกษาสู่หลักสูตรนานาชาติและสอดคล้องกับ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2556) และ (นิรมล ศตวุฒิ, 2560) ที่ว่าหลักสูตรเป็นแนวทางสำหรับจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียนและความร่วมมือกับเครือข่ายในต่างประเทศมีการพัฒนาหลักสูตรสหวิทยาการที่รวมศาสตร์ที่เป็นความต้องการของการกีฬาหรือการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ควรมีการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อใช้ในการฝึกอบรมบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรทางการกีฬาสอดคล้องกับ (สำราญ ทองแพง, 2560) ได้ศึกษา เรื่อง อนาคตภาพมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า มหาวิทยาลัยมุ่งผลิตสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคม ทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาต่าง ๆ นอกจากนั้น ยังมีหลักสูตรระยะสั้นอีกหลากหลายสาขา ทั้งรูปแบบหลักสูตรที่ต้องการปริญญา (New Form of Degree Program) และหลักสูตรที่ไม่ต้องการปริญญา (Non-Degree Program) ความร่วมมือกับเครือข่ายในต่างประเทศมีการจัดการเรียนการสอนระบบธนาคาร

หน่วยกิต (Credit Bank) เพื่อเอื้อต่อการเทียบโอนหน่วยกิตและนำไปสู่การนับรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญาที่มีจุดเน้นในการผลิตบัณฑิต สอดคล้องกับ (เสาวลักษณ์ ประมาน, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวีไล และ ธีรนนท์ ตันพานิชย์, 2565) กล่าวว่า บัณฑิตต้องมีความรู้และสามารถนำหลักสูตรไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ตลอดปีการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำโครงสร้างรายวิชาในหลักสูตรสถานศึกษามาจัดทำโครงการสอนได้เหมาะสมกับสถานการณ์ในสถานศึกษา สามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาจากโครงการสอนที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ วางแผนการดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการเชียววิทยาการที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ในสถานศึกษามาบรรยายการจัดการเรียนรู้ควรเน้นฝึกปฏิบัติ มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นรายบุคคล มีการส่งเสริมศักยภาพของนักศึกษา ด้านทักษะ ด้านวิจัยและนวัตกรรม

3. ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิคาดการณ์ว่า มีการส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมกับหน่วยงานภายนอกหรือมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศหรือต่างประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) ทางด้านการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ทางการกีฬาและศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรมสอดคล้องกับ (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2560) ที่ว่าการศึกษามุ่งเพียงการสร้างองค์ความรู้หรือเพียงเพื่อการตีพิมพ์ให้ปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบการทำวิจัยที่มุ่งการสร้างองค์ความรู้ หรือมุ่งเน้นการทำวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรม (Innovations) เพื่อแก้ไขปัญหา (Solutions) ของประเทศ สนับสนุนให้มีการจดสิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญา และการใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญา มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยและนวัตกรรมแก่บุคลากร มีการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน สอดคล้องกับ (เสาวลักษณ์ ประมาน, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวีไล และ ธีรนนท์ ตันพานิชย์, 2565) กล่าวว่า ความสามารถในการเผยแพร่งานวิจัยทางพลศึกษา สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาทางพลศึกษาและสามารถให้คำแนะนำการวิจัยทางพลศึกษาได้สามารถสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมทางพลศึกษา ความรู้ด้านการวิจัยจะดำเนินการภายใต้ระบบการบริหารงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ การขับเคลื่อนบุคลากรในคณะให้มีการตีพิมพ์ผลงานการวิจัยในระดับนานาชาติ หรือฐานข้อมูลที่เป็นสากล (Scopus) มีการยกย่องเชิดชูเกียรติในการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรในคณะที่มีผลงานการวิจัยดีเด่น

4. ด้านการบริหารจัดการ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิคาดการณ์ว่า ควรมีการสร้างระบบความโปร่งใสในการบริหารงานผ่านช่องทางเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้เป็นการบริหารจัดการแบบเปิด (Open Governance) ที่มีข้อมูลและข่าวสารทางการบริหารข้อมูลเป็นระบบและการจัดการข้อมูลที่ดี (Data Governance) พร้อมสำหรับการตรวจสอบโดยสาธารณะ การนำหลักการบริหาร การวางแผนกลยุทธ์มาใช้ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี สร้างระบบนิเวศของมหาวิทยาลัยให้มีความเป็น E-University ที่เน้นด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ Platform และฐานข้อมูลสำหรับต่อยอดประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการระบบ Digital การบริหารและบริการของสำนักงานให้มีความเป็น Digital Services และมีการนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษามาพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา AUNQA

อย่างเต็มรูปแบบสอดคล้องกับ (สุทธิวัฒน์ มากมี, 2561) ที่กล่าวว่าการผลิตและพัฒนาครูสอดคล้องกับความต้องการและพัฒนาครูอย่างเป็นระบบ ด้านการบริหารงานวิชาการ มีการพัฒนาหลักสูตรพัฒนาสื่อวัตกรรมการศึกษาและพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายใน ด้านการบริหารงบประมาณ โรงเรียนมีแผนพัฒนาสถานศึกษาที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง สามารถประยุกต์การใช้เทคโนโลยี การสื่อสาร การเรียนการสอนถูกต้อง สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาบุคลากรเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการคณะต้องมีความรู้ความสามารถ และมีเครือข่ายทางการบริหารร่วมกับมหาวิทยาลัยอื่น บุคลากรในคณะพลศึกษามีความเชี่ยวชาญอย่างลึกซึ้งในการสอน มีการทำงานเชิงรุกและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู สามารถประยุกต์การใช้เทคโนโลยี การสื่อสาร การเรียนการสอนได้ถูกต้อง มีการควบคุม กำกับติดตามการดำเนินงานของแผนและนโยบายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ควรมีการทบทวนและปรับวิธีคิด การควบคุม เพื่อให้การบริหารงานไปในทางที่ดีสอดคล้องกับ (ดาวรรณ สุขคันธรักษ์, 2557) ซึ่งทำการศึกษา เรื่อง ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ประชาคมอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า แนวทางนโยบายการขับเคลื่อนการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ประชาคมอาเซียน ควรมีองค์ประกอบหลัก 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของบุคลากรและองค์ประกอบด้านนโยบายรัฐ การบริหารจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยเน้นไปที่ด้านทักษะในการจัดการเรียนการสอน ภาษาและเทคโนโลยี

5. ด้านการบริการวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิความคิดเห็นว่า ควรมีนโยบายในการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการที่เป็นรูปธรรมและมีความเป็นเลิศในทางวิชาการ กำหนดตัวชี้วัดที่ยั่งยืนในการดำเนินงานบริการวิชาการที่ชัดเจน Sustainable Development Goals (SDGs) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการพัฒนาในการดำเนินงานบริการวิชาการ ส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนางานด้านบริการ วิชาการสอดคล้องกับ (ศาสตราจารย์ วงศ์บุตรลีวัฒนา, ดาวรรณ ฤทธิการ และ วิจิต กำมันตะคุณ, 2559) ได้ศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดในการเป็นสถาบันอุดมศึกษา พบว่า ด้านการบริการวิชาการ จะมีการบริการวิชาการในชุมชนท้องถิ่นที่มุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ทักษะและประสบการณ์ทางวิชาชีพ สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทางการกีฬาไปสู่การพัฒนา การเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ มีการบูรณาการการบริการวิชาการให้เชื่อมโยงกับการจัดการศึกษาในรูปแบบของชุดวิชา (Modules) และตรงตามความต้องการของสังคม พัฒนาจุดเด่นของคณะในการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน การบริการวิชาการต้องสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬาได้ เร่งสร้างภาพลักษณ์ (Branding) ในการเป็นผู้นำการบริการวิชาการทางการกีฬาที่มุ่งเน้นไปในระดับชาติและนานาชาติ

6. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิความคิดเห็นว่า ส่งเสริมการฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย นำไปสู่การเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ สอดคล้องกับ (ศาสตราจารย์ วงศ์บุตรลีวัฒนา, ดาวรรณ ฤทธิการ และ วิจิต กำมันตะคุณ, 2559) ได้ศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนา

ท้องถิ่นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2565) พบว่า ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม จะต้องบูรณาการการทำงานศิลปวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับท้องถิ่นและใช้กระบวนการ การสร้างจิตสำนึกให้กับนักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น และปลูกฝังค่านิยมในการเรียนรู้ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น มีการบูรณาการการทำงานศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยนำไปสู่การสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่น ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการอุทิศตนเพื่อสังคมและทำงานศิลปวัฒนธรรม สอดคล้องกับ (คณะกรรมการทำงานศิลปและวัฒนธรรมวิทยาลัยการพยาบาล, 2562) ที่กล่าวว่า การนำภารกิจด้านการทำงานศิลปและวัฒนธรรมไปบูรณาการร่วมกับ การเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา คือ การจัดการเรียนการสอนที่นำการทำงานศิลปและวัฒนธรรมไปผสมผสานเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนและส่วนงานจัดการศึกษาหรือองค์กรนักศึกษาจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการสืบสานและธำรงรักษาศิลปและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ การส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย และควรมีการส่งเสริมความร่วมมือ หรือแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ด้านการละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ

7. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิความคิดเห็นว่า ควรมีการจัดเก็บแนวปฏิบัติงานที่ดี (Best Practice) เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานและข้อมูลภายในและภายนอกหน่วยงานอย่างเป็นระบบ มีการสร้างสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ตำรา หนังสือ วารสารงานวิจัย คู่มือการตัดสินใจ สันนิษฐานให้บุคลากรและมีทักษะการวิเคราะห์ความรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงาน มีการนำความรู้จากภายนอกองค์กรมาประมวลและปรับใช้ในคณะได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ ประมาน, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และ ธีรนนท์ ต้นพานิชย์, (2565) กล่าวว่า ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล แสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงาน การนำความรู้จากภายนอกองค์กรมาประมวลและปรับใช้ในคณะได้อย่างเหมาะสม มีเครือข่ายกับหน่วยงานอื่นที่จัดเก็บข้อมูลและสามารถค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้ สอดคล้องกับ (เจษฎาภรณ์ วิริยะสกุลธรณ์, 2563) ได้ศึกษาอนาคตภาพสมรรถนะพื้นฐานของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไทย พบว่า นักศึกษาต้องมีทักษะการ ประยุกต์ใช้ข้อมูล เพื่อสามารถสร้างการแข่งขันได้และต้องมีทักษะการใช้เทคโนโลยีและรู้เท่าทันข้อมูล ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง การเผยแพร่ข้อมูลให้กับบุคลากรอื่น ๆ ในหน่วยงาน เว็บไซต์ เพื่อให้ให้นักศึกษา บุคลากร หน่วยงานอื่น ๆ เข้ามาค้นคว้าได้อย่างรวดเร็ว ระบบ ITA เครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน การกระจายข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น การบันทึกคู่มือการปฏิบัติงาน บันทึก รายงาน เป็นต้น การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการของคณะให้มีความทันสมัยและเสถียรภาพพร้อมการใช้บริการตลอด 24 ชั่วโมง One Stop Service และพัฒนาระบบการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินการบริหาร

จัดการ เช่น หนังสือราชการ เอกสาร E-Meeting ระบบสารบัญ ระบบบริหารจัดการสำนักงานดิจิทัล (Digital Office Management System: DOMS)

8. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิคาดการณ์ว่า สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคณะวิชา อันได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องเรียน สื่อ อุปกรณ์และเครื่องมือการเรียนรู้ที่มุ่งสู่การเป็นคณะวิชาที่สร้างความองค์ความรู้และการสอนทางด้านพลศึกษาและกีฬา ให้มีความพร้อมและเอื้อต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษาสอดคล้องกับ (คำเพ้า จันทร์เพ็งชัย, 2562) ได้ศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยใน สปป.ลาว ระหว่าง พ.ศ. 2559 - 2573 ด้านพื้นฐานโครงสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความพร้อมและเอื้อต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษาจัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทันสมัยและสนับสนุนการเรียนรู้ในศาสตร์ ด้านพลศึกษาและกีฬา เช่น จัดหาหนังสือและตำราที่ทันสมัยทั้งในรูปแบบเอกสารสิ่งตีพิมพ์และดิจิทัล การสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐและเอกชน ในการประชาสัมพันธ์การเชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้รองรับกิจกรรมทางด้านกีฬา การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมกีฬา การจัดสถานที่ออกกำลังกายให้นักศึกษาในพื้นที่อย่างเพียงพอต่อการออกกำลังกาย มีการปรับปรุงสนามกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก ในการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาให้มีมาตรฐานสากล สอดคล้องกับ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์, 2556) ที่กล่าวไว้ว่า อาคารที่สร้างขึ้นและอุปกรณ์อันเป็นส่วนประกอบของอาคารที่ติดหรือตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคาร ซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกนี้เป็นส่วนสำคัญสำหรับการใช้ชีวิต มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มาปรับใช้ในการให้บริการแก่นักศึกษา ระบบ-WiFi เพื่อการเรียนรู้ตลอดเวลา การประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายในการสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษาและบุคคลภายนอก

9. ด้านความเป็นเลิศด้านกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิคาดการณ์ว่า คณะต้องมีการจัดทำหลักสูตรสำหรับบุคคลที่มีความเป็นเลิศทางการกีฬาสอดคล้องกับ Nian (2019) ได้ศึกษา การวิจัยหลักสูตรพลศึกษารูปแบบใหม่ โดยใช้การประมวลผลแบบคลาวด์ของพลศึกษา พบว่า เพื่อให้โมเดลหลักสูตรพลศึกษา มีความชาญฉลาดมากขึ้น การพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาควรทุ่มเทให้กับความต้องการของนักเรียนและควรจัดสรรทรัพยากรตามความต้องการ ในขณะเดียวกันเนื้อหาการสอนควรมีความยืดหยุ่นหลากหลายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีการจัดทำระเบียบการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถทางการกีฬา มีการวางแผนพัฒนาความสามารถนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ สู่ระดับนานาชาติ มีการจัดสวัสดิการให้กับนักศึกษาที่มีความสามารถทางการกีฬาและบุคลากรประสบความสำเร็จในระดับนานาชาติสอดคล้องกับ (Andryushchenko & Filimonova, 2018) ได้ศึกษาการศึกษาทางกายภาพและกีฬาเชิงวิชาการในสถานการณ์ระดับชาติทางเศรษฐกิจและสังคมใหม่ พบว่า กลไกการจัดหาเงินทุนด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย จะต้องได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและจัดหาแหล่งทุนจากภาครัฐและเอกชน ในการจัดหาเงินทุนให้กับกีฬาของมหาวิทยาลัย ให้มีโอกาสทำงานที่ในมหาวิทยาลัย มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานกีฬาต่าง ๆ มีการส่งเสริมนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการแข่งขันและตัดสินกีฬา ระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับประเทศและระดับนานาชาติ จัดทำระบบการ

ดูแลนักศึกษาที่มีความสามารถทางการกีฬา (ระบบการศึกษาด้วยตนเอง การส่งงานผ่าน Platform Online) สอดคล้องกับ (Davis, 2011) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีประเทศจาไมกา ในการสร้างนักกีฬาที่เป็นนักศึกษาที่ดีที่สุดในโลก โดยเฉพาะนักกีฬา เพื่อพัฒนานักกีฬาระดับสูงเพื่อความเป็นเลิศ มหาวิทยาลัยจัดระบบทุนการศึกษาในการสนับสนุนทางการเงิน โดยให้ครอบคลุมค่าเล่าเรียน ค่าที่พัก หรือค่าหนังสือ นอกจากนี้ ยังสนับสนุนด้านวิชาการและการขาดเรียนของนักกีฬา ที่มีความสามารถทางการกีฬาที่ประสบความสำเร็จ และนำความสำเร็จมาจูงใจในการเล่นกีฬาสำหรับรุ่นน้อง

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยได้ข้อค้นพบที่นำไปสู่ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป ดังนี้

1. อนาคตภาพด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต มหาวิทยาลัยต้องกำหนดภาพรวมหลักสูตรที่เน้นอัตลักษณ์ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยพัฒนาหลักสูตรเป็นนานาชาติ นักศึกษาควรมีความรู้ทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี ควรมีการส่งเสริมความสามารถและทักษะของนักศึกษาที่หลากหลาย ควรมีการส่งเสริมความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ควรมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ควรมีการบูรณาการเรื่องความเป็นผู้ประกอบการไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน ควรมีการสอดแทรกองค์ความรู้เชิงธุรกิจ ได้แก่ การรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ มีจรรยาบรรณของความเป็นครู และคุณธรรมจริยธรรม ความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษา ผู้ใช้บัณฑิตคาดหวังในตัวบัณฑิต

2. อนาคตภาพด้านการวิจัยและนวัตกรรม จะต้องมีการดำเนินการวิจัยเชิงรุก จะต้องแผนวิจัยและนวัตกรรมชัดเจน ควรส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมขึ้นมา การตัดสินกีฬา การจัดการเรียนการสอนในเรื่องกีฬา หรือสร้างกีฬาให้กับคนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัยผู้สูงอายุ ต้องครอบคลุมทุกช่วงวัยในการจัดทำแผนการวิจัยและนวัตกรรมโดยจัดทำเป็นแผนของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การวิจัยสามารถบูรณาการเรียนการสอนได้ แหล่งค้นหาข้อมูลในการทำวิจัยส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมกับหน่วยงานภายนอกหรือมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศหรือต่างประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม

3. อนาคตภาพด้านการบริการวิชาการจุดเด่นของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คือการบริการวิชาการ บุคลากร นักศึกษามีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติ ความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เข้ารับบริการและพัฒนากิจกรรมให้มีความหลากหลาย นอกไปจากนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดทำหลักสูตรระยะสั้น เป็นศูนย์การฝึกอบรม ด้านกีฬาให้กับหน่วยงานภายนอกได้ รวมถึงการจัดทำสื่อเพื่อใช้

ในการให้บริการวิชาการแก่สังคม มีสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ผลงาน หรือหลักสูตรการการอบรมของมหาวิทยาลัยทางเว็บไซต์ เป็นต้น

4. อนาคตภาพด้านความเป็นเลิศทางด้านกีฬาเป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่จะสร้างนักกีฬาให้มีความเป็นเลิศ ซึ่งมีองค์ประกอบและปัจจัยหลายอย่าง โดยมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเน้นการสร้างและส่งเสริม ผลักดันให้นักศึกษาไปสู่นักกีฬาทีมชาติ และสามารถนำนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยผลิตหรือฝึกซ้อม ไปแข่งขันในระดับนานาชาติ โดยการคัดเลือกนักกีฬาที่มีศักยภาพ มีการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จัดทำหลักสูตรสำหรับบุคคลที่มีความเป็นเลิศทางการกีฬา จัดทำระเบียบการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถทางการกีฬา มีการวางแผนพัฒนาความสามารถนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ สู่ระดับนานาชาติมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานกีฬาต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

การวิจัยคาดการณ์อนาคตภาพมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในทศวรรษหน้า ในครั้งนี้เป็นการคาดการณ์อนาคตในระยะปานกลาง (ระยะเวลา 10 ปี) ควรมีการจัดทำแผนการคาดการณ์อนาคตมหาวิทยาลัยในระยะยาวเพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถประเมินสภาพการณ์ การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วรวมทั้งการเตรียมความพร้อมในการเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และสามารถวางแผนในการกำหนดบทบาทของมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยในอนาคตไปและควรทำการศึกษาวิจัยการบริหารจัดการคณะพลศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสู่องค์กรกีฬาในอาเซียน

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *วิสัยทัศน์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (2552-2561)*.
 กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2565). *ร่างแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กฤษฎา ยาใจ. (2557). การคาดการณ์อนาคตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา นาน ปี 2566. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 20(1), 12-26.
- กฤษณพงษ์ กิริติกร. (2550). *นโยบายและแผนการพัฒนาระดับอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยราชภัฏ ปี 2550*. กรุงเทพฯ: สำนักความร่วมมือของมหาวิทยาลัยราชภัฏ.
- คณะกรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมวิทยาลัยการพยาบาล. (2562). *แผนปฏิบัติการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562*. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ครรชิต มาลัยวงศ์. (2538). *ก้าวไกลไปกับคอมพิวเตอร์สาระคอมพิวเตอร์ที่ข้าราชการต้องรู้*. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.
- คำเพ้า จันทร์เพ็งชัย. (2562). อนาคตภาพของมหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว (ส.ป.ป. ลาว) พ.ศ. 2559-2573. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 33(108), 25-38.
- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. (2562). *รายงานเฉพาะเรื่อง ที่ 12 หลักสูตรและการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการ คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา.
- คณะทำงานวางแผนจัดทำกรอบสมรรถนะ. (2562, 5 กันยายน). *แนวทางการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะหลักที่ จำเป็นต่อชีวิต ในรายการผลงาน สื่อ สิ่งพิมพ์ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กรอบสมรรถนะ ผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สืบค้นจาก https://www.thaiedreform.org/wpcontent/uploads/2019/08/Core_competency_09.pdf.
- จรัส อติวิทยากรณ์. (2554). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสำหรับสถานีดารวจ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 11(พิเศษ), 13-22.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2554). *การศึกษาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน : การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีสยาม.
- จันทร์ชัย ถวิลพิพัฒน์กุล. (2558). รูปแบบการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อการสร้างเสริมองค์กรสุขภาวะอย่างบูรณาการขององค์กรที่มีแนวปฏิบัติอย่างยั่งยืนในประเทศไทย. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 47(1), 37-55.
- จุมพล พูลภัทรชีวิน. (2549). การวิจัยอนาคตวารสารวิธีวิทยาการวิจัย 1. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*, 29(29), 22-24.
- _____. (2549). *การพัฒนากระบวนการสร้างความดีมีคุณธรรม*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). (วิจัยการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- เจษฎาภรณ์ วิริยะสกุลธรม. (2563). อนาคตภาพสมรรถนะพื้นฐานของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไทย. วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม, 15(2), 17-24.
- ชมพูนุท ร่วมชาติ. (2548). อนาคตภาพของหลักสูตรวิชาชีพครูในทศวรรษหน้า (2550-2559). (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชวลิต ขอดศิริ, และมนัส สุวรรณ. (2560). ภาพอนาคตของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่. วารสารวิชาการมหาลัยฟาร์อีสท์เทอร์น, 11(2), 110-127.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2555). การพัฒนาหลักสูตร. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยพจน์ รักษาม. (2540). “เทคโนโลยีสารสนเทศ”. วารสารวิทยบริการ, 8(2), 41-53.
- _____. (2545). จาก IT มาเป็น...ICT. วารสารวิชาการ, 5(3), 33-42.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2556). การพัฒนาหลักสูตรทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชูชาติ อารีจิตรานุสรณ์. (2552, 16 มิถุนายน). คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์. สืบค้นจาก <https://home.kku.ac.th/graduateframework>.
- โชคชัย อาษาสนา. (2555, 24 กันยายน). การบริหารงาน 4M. สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/453488>.
- ดาราวรรณ สุขคันธรักษ์. (2557). “ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ประชาคมอาเซียน”. (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาคณะศึกษาศาสตร์). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2556). คู่มือการจัดตั้งอำนวยความสะดวกโครงการการจัดการความรู้อาคารสถานที่ที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).
- ถนอม อินทรกำเนิด, สุชาติตันธนะ เตชา, และผุสดี พลสารมย์. (2553). แนวทางพัฒนาและแก้ไขปัญหาสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข. (2549). “อนาคตภาพการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยของมหาวิทยาลัยขอนแก่น”. (วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทิตินา เขมณี. (2547). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัช ชิตตระการ, อริยญา เชาวลิต, และชอลดา พันธุ์เสนา. (2551). การติดตามนโยบายการหลอมรวมสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เป็นมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- นัตยา ปิณฑานนท์. (2545). จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นิรมล ศตวุฒิ. (2560). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2553). การพัฒนาหลักสูตร (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บริษัท แอคทีฟ พรินท์ จำกัด
- ปณัฐพงศ์ นรดี. (2554). สรุปรายงาน เรื่อง KEY THEORIES AND THEIR DEFINE (Management). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา.

- ปานจิตร สุขุมาลย์, เอี่ยมพร หลินเจริญ, และชำนาญ ปาณาวงษ์. (2561). อนาคตภาพมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในศตวรรษหน้า (พ.ศ. 2557 - 2566). *วารสารบัณฑิตศึกษา
ปริทรรศน์*, 14(1), 137-161.
- พงษ์เอก สุขใส. (2561). ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น*,
12(3), 56-58.
- ภารตี อนันต์นาวิ. (2552). *หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา*. (ฉบับปรับปรุง).
ชลบุรี: บริษัท สำนักพิมพ์มนตรี จำกัด.
- มนตรี วงษ์สะพาน. (2554). *เอกสารประกอบการสอนวิชาการพัฒนาหลักสูตร*. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. (2564). *แนวคิดในการพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.
2561 – 2565*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.
- รัฐพงศ์ บุญญานวัตร. (2562, 25 มิถุนายน). *มติชนออนไลน์*. สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/newspaper-cover/news_1532942
- วันทนา อมตาริยกุล. (2554). อนาคตภาพของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานในศตวรรษหน้า.
วารสารมหาวิทยาลัยขอนแก่น, 12(2), 145-148.
- วันทนา อมตาริยกุล. (2564). อนาคตภาพการพัฒนาศักยภาพครูผู้ท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุดรธานี (พ.ศ. 2562 - 2571). *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์*, 8(4), 96-105.
- วาสนา สุขกระสานดี. (2541). *โลกของคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายโรงพิมพ์
บริษัท ตาตาพับลิเคชั่น จำกัด.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2555). *แนวคิด ทฤษฎีและประเด็น เพื่อการบริหารทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ:
หจก.ทิพย์วิสุทธิ์.
- ศาสตราจารย์ วงศ์บุตรลีวัฒนา, ดาวรุ่งวรรณ ถวิลการ, และวิชิต กำมันตะคุณ. (2559). อนาคตภาพของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดในการเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นแหล่งเรียนรู้
ตลอดชีวิตในศตวรรษหน้า. *วารสารบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 12(2), 86-88.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2545). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ศุภชัย ปทุมนากุล. (2565, 22 มีนาคม). *คลังหน่วยกิตแห่งชาติ สู่อนาคตไทยผ่านการศึกษาลด
ชีวิต*. สืบค้นจาก <https://ngthai.com/education/thai-national-credit-bank-system.>
- ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. (2564, 1 กรกฎาคม). *รายงานประจำปี
2539*. สืบค้นจาก [https://www.nstda.or.th/asean-india-dl/sites/default/
files/annual-report-2539.pdf](https://www.nstda.or.th/asean-india-dl/sites/default/files/annual-report-2539.pdf)
- สรารุณี กันเอี่ยม. (2562). กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนเตรียมทหารตามแนวคิดทักษะแห่ง
ศตวรรษที่ 21. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น*, 16(2), 213-
224.

- สมศักดิ์ เอี่ยมคงสี. (2561). *การจัดการห้องเรียนในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ลเอ็ดดูเคชัน.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). *หลักการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บึก พอยท์.
- สาวิตรี กลินธร. (2549). *อนาคตภาพของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนเขตกรุงเทพมหานคร*. (ปริญญานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาวิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สถาบันการพลศึกษา.(2555). *พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555*.ชลบุรี: สถาบันการพลศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). *กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565)*. กรุงเทพมหานคร.
- _____. (2553). *คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. 2554 - 2558) ระดับอุดมศึกษา ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: ไทภูมิพับลิชชิ่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง (พ.ศ. 2560 - 2564)*. กรุงเทพฯ:สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ.
- _____. (2560). *ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580)* กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2559). *แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (ปี 2560 - 2564)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรมฟิมพ่วงค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2554). *การรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579*. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2535). (2564, 1 กรกฎาคม). *ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535*. สืบค้นจาก <http://finance.psru.ac.th/files/passadu.pdf>.
- สำราญ ทองแพง. (2560). *อนาคตของมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยในทศวรรษหน้า (2559-2569)*. *วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ*, 10(พิเศษ), 144-152.
- สิริรัตน์ นาติน. (2557, 15 ธันวาคม). *จิตตปัญญาศึกษา: การเรียนรู้ด้วยใจอย่างใคร่ครวญ*. สืบค้นจาก <http://apps.qlf.or.th/member/blog/detail.aspx?id=199>
- สุจิตรา หงษ์สตาร์. (2556). *อนาคตภาพการบริหารวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2555-2564)*. (วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุชาติ กิระนันท์. (2541). *เทคโนโลยีสารสนเทศสถิติ: ข้อมูลในระบบสารสนเทศ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุทธิวัฒน์ มากมี. (2561). อนาคตภาพการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศไทย. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 9(1), 245-247.
- สุวิทนา สงวนรัตน์,ชวน ภาวังกุล.(2564). หลักสูตรและการเรียนการสอนฐานสมรรถนะในสถานศึกษา. *วารสารสิรินธรปริทรรศน์*. 22(2). 351-364.
- สุบรรณ เอี่ยมวิจารณ์. (2550). “อนาคตภาพที่เป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยมหาสารคามในทศวรรษหน้า”. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต). สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุมาลี ไชยศุกรากุล. (2558). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. นนทบุรี: มาตา.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2549). “ภาวะผู้นำ” ในประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา หน่วยที่ 5. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.
- เสาวลักษณ์ ประมาน, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล, และธีรนนท์ ต้นพานิชย์. (2565). สมรรถนะครูพลศึกษา. *วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 9(1), 153-164.
- อภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย. (2559). อนาคตภาพการอาชีวศึกษาเอกชนไทยในยุคประชาคมอาเซียน ระหว่าง พ.ศ. 2558 – 2567. *วารสารสมาคมนักวิจัย*, 21(1), 253-262.
- อรนุช ลิ้มตศิริ. (2554). *หลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อาทิตย์ โพธิ์ศรีทอง. (2562). อนาคตภาพของคุณลักษณะครูดนตรีในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2561 - 2571). *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*, 4(1), 32-34.
- อุตตรา รุ่งเรือง. (2556). *การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ เรื่อง อาเซียนศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุบลวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. (วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุทุมพร จามรมาน. (2542). *รายงานการวิจัย เรื่อง การเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว).
- Albert, M. (2006). Managing Change at HP Lab: Perspectives for Innovation, Knowledge Management and Becoming a Learning Organization. *The Business Review*, 5(2), 17-22.
- Andryushchenko L.B., Filimonova S.I. (2018). Physical education and student sport in the new socio-economic conditions of Russia: a modern look and points of growth. *Theory and practice of physical culture*, 2,73-76.
- Certo, S.C. (2000). *Modern management* (8th ed.). New Jersey: Prentice Hall.

- Critina, Y., Alexandra, O., & Ramon, P. (2015). New learning scenarios for the 21st century related to Education, Culture and Technology. *RUSC. Universities and Knowledge Society Journal*, 12(2), 87-102.
Doi: <http://dx.doi.org/10.7238/rusc.v12i2.2454>.
- Damtew, T., & Philip, G. A. (2004). African higher education: Challenges for the 21st century. *Higher education*, 47(1), 21-50.
- David Nicholls, retold by F. H. Cornish. (2012). *One day*. Oxford. England: Macmillan Heinemann ELT.
- Davis, A. (2011). The Strategic Development of the U- Tect, Jamaica Sport Program in Producing some of the World's Best Student Athletes. *FISU Conference Shenzhen 2011 Proceedings*. Shenzhen: China.
- Dubrin, A. J., & Ireland, R. D. (1993). *Management and organization* (2nd ed). Ohio: South Western Publishing Company.
- Ellington, H., & Harris, D. (1986). *Dictionary of instruction technology*. New York: Micholspublishings.
- Eun Hye Kwon. (2020). Effect of Alcohol Polarity on the Aggregation and Film-Forming Behaviors of Poly (3-hexylthiophene). *American Chemical Society*, 2(7), 2980-2986.
- Glotova, O.N. (2011). *Sport Education Model in Russian Schools: Professional Development and Effective Teaching for Pre-service Teachers. Doctor of Philosophy Dissertation*. Auburn University: Russia.
- Harman, G & Harman, K. (2008). Strategic mergers of strong institutions to enhance competitive advantage. *Higher Education Policy*, 21, 99-121.
- Hegde Lata Narayan & Shailashri V.T. (2021). A Study on Transformation of Higher Education System: Present Scenario and Future Outlook. *International Journal of Management, Technology, and Social Sciences (IJMTS)*, 6(2),
DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.5145600>.
- Jason, M. N., Hans, V. D. M., Pamela, K., & Audrey, A. B. (2017). Administrators' Perceptions of Physical Education Teacher Evaluation. *The Physical Educator*, 74(74), 730-756.
- Keimyung University. (2022). *Physical Education*. Retrieved from https://www.kmu.ac.kr/uni/eng/page.jsp?mnu_uid=3566&
- Koontz, H., & Weihrich, H. (1990). *Essentials of management* (5th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Kotler, P., & Fox, K. (1995). *Strategic marketing for educational institution* (2nd ed.). NJ: Prentice Hall.

- Mahajan P.T. (2017). Incorporating 11 P'S of Service Marketing Mix and Its Impact on the Development of Technical. *Education Journal of Entrepreneurship Education*, 16(2), 16-23.
- Meral Seker. (2016). Scenario-Based Instruction Design as a Tool to Promote Self-Regulated Language Learning Strategies, October-December 2(16), 1-11. DOI: 10.1177/2158244016684175 journals.sage.com/home/sgo.
- Naresh & Bhanu, S. R. (2015). Current Trends in E-Learning and Future scenario. Mediterranean. *Journal of Social Sciencs*, 6(5), DOI: 10.5901/mjss.2015.v6n5p484.
- Nian Li. (2019). Research on Physical Education Curriculum New Model Based on Physical Education Cloud Computing. *Advances in Economics, Business and Management Research*, 96(34), 176.
- Perkins, A. (1973). *Organization and Function of the University as an Organization* New York: Megraw-Hill.
- Qatar University. (2022, 20 May). Departments of Physical Education. Retrieved from <https://www.qu.edu.qa/education/departments/physical-education>
- Ruengrong, P., Brayat, J., Wanlicha, M. & Wilawan, S. (2014). *Educational technology Vs Thai teachers in 21st century*. *Panyapiwat Journal*, 5(21), 195-205.
- Smith, R. & Lynch, D. (2010). *Rethinking Teacher Education: Teacher Education in a Knowledge Age*, AACLM Press: Sydney.
- Tejada, J., & Ruíz, C. (2016). Evaluación de competencias profesionales en educación superior: retos e implicaciones. *Educacion XXI Madrid*. 19(1). 17-38.
- Wechler, & Solange, M. F. (2017). The Scenario of Gifted Education in Brazil. *Journal Articles; Reports – Evaluative*, 4(1), 12.

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ
- หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
- หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลการวิจัย
- หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ (SWOT Analysis)

1. ผศ.จรงค์ เขี้ยวแก้ว	รองอธิการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา
2. ดร. สฤชเดช แซมมณี	อาจารย์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา
3. นายนิวัฒน์ แสงวิสุทธิ์	อดีตศึกษานิเทศก์จังหวัดตรัง
4. ผศ.เอกสิทธิ์ อ้วนไทร	อดีตรองอธิการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตตรัง
5. นายเสรี ย่องจิ้น	ผู้อำนวยการโรงเรียนคลองลำปลิง
6. นายวิสูตร ทองช่วย	รองผู้อำนวยการโรงเรียนเขาชัยสน
7. ดร.เกษนิชชา อาษา	อาจารย์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตตรัง

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์

1. อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
2. คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
3. รศ.ดร.สนธยา สีละหมาด คณบดีคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ผศ.ดร.ศรุตพงษ์ ภูวชัยวรานนท์ คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
5. รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกระบี่
6. นายสันติ ป่าหวาย ผู้ตรวจราชการกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา
7. พลตำรวจตรี ศุภวนัฐ อริยะมงคล เลขาธิการสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย

ที่ กก ๐๕๐๗/ ๖ ๓๕๕

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ๒๐๐๐๐

๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโกรรวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๔. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายวงศ์พัทธ์ ชูคำ นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาพลศึกษาและกีฬา ได้รับการอนุมัติในการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง อนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๕) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราวัฒน์ ขจรศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ รองศาสตราจารย์ ดร.สสันต์ มหานิยม เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

ในการนี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี พิจารณาเห็นว่าท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษา เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลสำหรับดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรีชา ศรีเชียวพงษ์)

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตชลบุรี

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

1. ผศ.ดร.นพดล นิมสุวรรณ	อาจารย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. ดร.ศักดิ์ธินันต์ จินตสกุล	อดีตรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการ
กีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตตรัง
3. ดร.ชินวัตร ไข่เกตุ	อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. ดร.นกุล โสทธิพันธ์	ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
5. รศ.ดร.จำเริญ ชูช่วยสุวรรณ	ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตตรัง

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ที่ กค ๐๕๐๗/ว ๕๒๗

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ๒๐๐๐๐

๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลการวิจัย
เขียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๓ ชุด

ด้วย นายวงศ์พัทธ์ ชูดำ นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาพลศึกษาและกีฬา ได้รับการอนุมัติในการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง อนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๕) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราวัฒน์ ขจรศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ รองศาสตราจารย์ ดร.สบันันท์ มหานิยม เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ในการนี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี คณะศึกษาศาสตร์ พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ข้อมูลการวิจัยกับนักศึกษา เพื่อนำไปสรุปผลข้อมูลสำหรับดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรีชา ศรีเขียวพงษ์)

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตชลบุรี

นท

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลงานวิจัย

1. รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตศรีสะเกษ
2. รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตตรัง
3. รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี
4. รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา
5. รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสมุทรสาคร
6. อาจารย์ประจำหลักสูตร มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
7. อาจารย์ประจำหลักสูตร มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
8. อาจารย์ประจำหลักสูตร มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
9. อาจารย์ประจำหลักสูตร มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
10. ดร.เพ็ญพักตร์ หนูสุด ผู้ฝึกสอนกีฬา อาจารย์อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยทักษิณ
11. นายธนวิทย์ โถสกุล ผู้ฝึกสอนว่ายน้ำทีมชาติไทย
12. นายณรงค์ นิลพลอย ผู้ฝึกสอนกีฬากรีฑาทีมชาติไทย
13. นายพลกร นัคราบัณฑิต กรรมการการกีฬามหาวิทยาลัย
14. นายณรงค์ ไสภารัตน์ ผู้อำนวยการการกีฬาจังหวัดตรัง
15. นายอภิชาติ อนุตรภัทร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านจอมไตร
16. นายชำนาญ เรืองมาก ผู้อำนวยการกองการศึกษาเทศบาลเมืองพังงา
17. นายพรรณภพ อุ๋นเสียม ผู้อำนวยการการกีฬาภาค 4

ที่ กอ ๐๕๐๑/ ๑๐๙๙๓

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
๑๑๑ หมู่ ๑ ถนนสุขุมวิท ตำบลหนองไผ่แดง
อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ๒๐๐๐๐

๑๒ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม
เวียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสนทนากลุ่ม จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบตอบรับการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายวงศ์พัทธ์ ชูคำ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขา
พลศึกษาและกีฬา ได้รับการอนุมัติในการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง อนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
การกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๕) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราวัฒน์ ขจรศิลป์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ รศ.ดร.ศราจารักษ์ ดร.สนั่นดี มหานิยม เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ร่วม ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

ในการนี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี คณะศึกษาศาสตร์ พิจารณา
เห็นว่าท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ จึงใคร่ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ในการสนทนากลุ่มให้กับนักศึกษา ในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม
ราชวดี มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลสำหรับดำเนินการจัดทำ
วิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรีชา ศรีเขียวพงษ์)

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตชลบุรี

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม

1. ผศ.จินตนา เทียมทิพร	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
2. นายชุมพล กุลเกษมามนต์	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
3. ผศ.ดร.อภิวัฒน์ โอนสูงเนิน	ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
4. ผศ.มานะ ภูหล้า	ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
5. ดร.ไพญดา สัจข์ทอง	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
6. นายธนรัชต์ บุรีสูงเนิน	รองผู้อำนวยการโรงเรียนชลบุรี “สุขบท”
7. นายปณิธาน หงส์ทอง	ผู้อำนวยการกลุ่มกีฬาขั้นพื้นฐาน กรมพลศึกษา
8. ดร.ยุทธกร ไพรวงษ์	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
9. ดร.ตรอง ศิริวรรณ	ผู้อำนวยการเพื่อความเป็นเลิศ การกีฬาแห่งประเทศไทย
10. ดร.วัชร ฤทธิวัชร	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
11. ผศ.ดร.เสาวลี แก้วช่วย	มหาวิทยาลัยมหิดล
12. นายสัมฤทธิ์ พงษ์วีรัตน์	เลขาธิการสมาคมกีฬาจังหวัดชลบุรี

ภาคผนวก ข

- แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
- ผลการวิเคราะห์เครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
(Index of item Objective Congruence: IOC)
- แบบสอบถามเพื่อการวิจัย รอบที่ 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒิ

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อเรื่อง	อนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)
ชื่อผู้วิจัย	นายวงศ์พัทธ์ ชูดำ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
วัตถุประสงค์	เพื่อศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ในการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์มี 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ อนาคตภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
การกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปในการสัมภาษณ์

1. ดำเนินการสัมภาษณ์ เมื่อวันที่เดือน.....พ.ศ.....
สถานที่สัมภาษณ์.....
2. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
 - 2.1 ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....
 - 2.2 ตำแหน่ง.....
 - 2.3 สถานที่ทำงาน.....
 - 2.4 ระดับการศึกษา.....

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับอนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)

ด้านการบริหารจัดการ

ท่านคิดว่าอนาคตภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ควรมีลักษณะและแนวโน้มในการพัฒนา ด้านการบริหารจัดการ
อย่างไร นำไปสู่ข้อต่อไปนี้ (การวางแผน การจัดการองค์การ การนำไปสู่การปฏิบัติและการควบคุม)

.....

.....

.....

ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

ท่านคิดว่าอนาคตภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ควรมีลักษณะและแนวโน้มในการพัฒนา ด้านหลักสูตรและ
การเรียนการสอนอย่างไร นำไปสู่ข้อต่อไปนี้ (การวางแผน การจัดการองค์การ การนำไปสู่การปฏิบัติ
และการควบคุม)

.....

.....

.....

ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

ท่านคิดว่าอนาคตภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ควรมีลักษณะและแนวโน้มในการพัฒนา ด้านการวิจัยและนวัตกรรม
อย่างไร นำไปสู่ข้อต่อไปนี้ (การวางแผน การจัดการองค์การ การนำไปสู่การปฏิบัติและการควบคุม)

.....

.....

.....

ด้านการบริการวิชาการ

ท่านคิดว่าอนาคตภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ควรมีลักษณะและแนวโน้มในการพัฒนา ด้านการบริการวิชาการ
อย่างไร นำไปสู่ข้อต่อไปนี้ (การวางแผน การจัดการองค์การ การนำไปสู่การปฏิบัติและการควบคุม)

.....

.....

.....

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ท่านคิดว่าอนาคตภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ควรมีลักษณะและแนวโน้มในการพัฒนา ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างไร นำไปสู่ข้อต่อไปนี้ (การวางแผน การจัดการองค์การ การนำไปสู่การปฏิบัติและการควบคุม)

.....

.....

.....

ด้านความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

ท่านคิดว่าอนาคตภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ควรมีลักษณะและแนวโน้มในการพัฒนา ด้านความเป็นเลิศทางด้านกีฬาอย่างไร นำไปสู่ข้อต่อไปนี้ (การวางแผน การจัดการองค์การ การนำไปสู่การปฏิบัติและการควบคุม)

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต

ท่านคิดว่าอนาคตภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ควรมีลักษณะและแนวโน้มในการพัฒนา ด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิตอย่างไร นำไปสู่ข้อต่อไปนี้ (การวางแผน การจัดการองค์การ การนำไปสู่การปฏิบัติและการควบคุม)

.....

.....

.....

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ท่านคิดว่าอนาคตภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ควรมีลักษณะและแนวโน้มในการพัฒนา ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างไร นำไปสู่ข้อต่อไปนี้ (การวางแผน การจัดการองค์การ การนำไปสู่การปฏิบัติและการควบคุม)

.....

.....

.....

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ท่านคิดว่าอนาคตภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ควรมีลักษณะและแนวโน้มในการพัฒนา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างไร นำไปสู่ข้อต่อไปนี้ (การวางแผน การจัดการองค์การ การนำไปสู่การปฏิบัติและการควบคุม)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ท่านคิดว่าอนาคตภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ควรมีลักษณะและแนวโน้มในการพัฒนาในทิศทางใด

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ
สำหรับการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
 (Index of item Objective Congruence: IOC)

ชื่อเรื่อง	อนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)
ชื่อผู้วิจัย	นายวงศ์พัทธ์ ชูดำ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
วัตถุประสงค์	เพื่อศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ในการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)
คำชี้แจง	<p>ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ลงความเห็นเกี่ยวกับความถูกต้องของเนื้อหาความเหมาะสมของข้อคำถาม อนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) โดยให้ข้อคิดเห็นโดยใช้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นสำหรับความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> + 1 คือ แน่ใจว่ามีความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสม 0 คือ ไม่แน่ใจว่ามีความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสม - 1 คือ แน่ใจว่าไม่มีความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสม

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			IOC
		+1	0	-1	
1. ด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต					
1	นักศึกษาควรมีความรู้ทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี	5			1.00
2	นักศึกษาควรมีความสามารถและทักษะทางด้านกีฬาที่หลากหลาย	4		1	0.6
3	นักศึกษาควรมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	3	2		0.6
4	มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู	5			1.00
5	นักศึกษาต้องผ่านการทดสอบวัดระดับความรู้ ความถนัดทางวิชาชีพครู และทักษะความสามารถทางด้านกีฬาและผ่านการทดสอบทางจิตวิทยาและบุคลิกภาพ	5			1.00
6	มีการส่งเสริมพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) แก่นักศึกษา	4		1	0.6
7	มีการมีการบูรณาการเรื่องความเป็นผู้ประกอบการไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน	3	2		0.6
8	มีการสอดแทรกองค์ความรู้เชิงธุรกิจ ได้แก่ การรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ	4		1	0.6
9	ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตและทำงาน (Global Competencies) สำหรับโลกในศตวรรษที่ 21	5			1.00
10	นักศึกษาควรมีการพัฒนาตนเองตลอดเวลาและมีความทันสมัย รู้ทันการเปลี่ยนแปลง	5			1.00
11	นักศึกษาต้องมีจรรยาบรรณของความเป็นครู และมีคุณธรรมจริยธรรม	5			1.00
12	นักศึกษามีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษา	5			1.00
13	นักศึกษามีทักษะการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ และแก้ปัญหาอย่างเต็มศักยภาพ	5			1.00
2. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้					
1	หลักสูตรมีความสอดคล้องกับท้องถิ่นและหลักสูตรมีการพัฒนาให้ทันสมัยตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน	5			1.00
2	หลักสูตรมีความสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก	5			1.00
3	มีการพัฒนาหลักสูตรทางวิชาชีพ หรือปฏิบัติการมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะ และทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิค	5			1.00
4	ควรมีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ในสถานศึกษามารายาย	5			1.00
5	การจัดการเรียนการสอนควรเน้นฝึกปฏิบัติ มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นรายบุคคล	5			1.00

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			IOC
		+1	0	-1	
6	นักศึกษาควรมีองค์ความรู้ที่เชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานกับผู้ใช้บัณฑิต	5			1.00
7	มีการส่งเสริมศักยภาพของนักศึกษา ด้านทักษะ ด้านวิจัย และนวัตกรรม	4	1		0.8
8	มีจุดเน้นในการผลิตบัณฑิต ด้านสมรรถนะและด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ	5			1.00
9	มีการขับเคลื่อนและพัฒนาหลักสูตรคณะพลศึกษาสู่หลักสูตรนานาชาติ	5			1.00
10	มีการพัฒนาหลักสูตรสหวิทยาการที่รวมศาสตร์ที่เป็นความต้องการของการกีฬา	5			1.00
11	ควรมีการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อใช้ในการฝึกอบรมบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรทางการกีฬา ทั้งในรูปแบบหลักสูตรที่ต้องการปริญญา (New Form of Degree Program) และหลักสูตรที่ไม่ต้องการปริญญา (Non-Degree Program)	5			1.00
12	มีการจัดการการสอนระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) เพื่อเอื้อต่อการเทียบโอนหน่วยกิตและนำไปสู่การนับรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญา	5			1.00
3. ด้านการวิจัยและนวัตกรรม					
1	มีการกำหนดนโยบายการดำเนินงานด้านการวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นรูปธรรม	5			1.00
2	มีการส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมกับหน่วยงานภายนอก หรือมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศหรือต่างประเทศ	5			1.00
3	มีการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) ทางด้านการกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม	5			1.00
4	ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำวิจัยที่มุ่งการสร้างองค์ความรู้ หรือมุ่งเน้นการทำวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรม (Innovations) เพื่อแก้ไขปัญหา (Solutions) ของประเทศ	5			1.00
5	สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญา	5			1.00
6	มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยและนวัตกรรมแก่บุคลากร	5			1.00
7	มีการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน	5			1.00
8	มีการขับเคลื่อนบุคลากรในคณะให้มีการตีพิมพ์ผลงานการวิจัยในระดับนานาชาติ (Scopus)	5			1.00
9	มีการยกย่องเชิดชูเกียรติในการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรในคณะที่มีผลงานการวิจัยดีเด่น	5			1.00
4. ด้านการบริหารจัดการ					
1	มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ ให้มีความชัดเจน	5			1.00
2	สร้างระบบความโปร่งใสในการบริหารงานผ่านช่องทางเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้เป็นการบริหารจัดการแบบเปิด (Open Governance) ที่มีข้อมูลและข่าวสารทางการบริหารข้อมูลเป็นระบบและการจัดการข้อมูลที่ดี (Data Governance) พร้อมสำหรับการตรวจสอบโดยสาธารณะ	5			1.00

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			IOC
		+1	0	-1	
3	มีการนำหลักการบริหาร การวางแผน กลยุทธ์มาใช้ในการบริหารงาน ให้มีประสิทธิภาพตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี	5			1.00
4	ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถ และมีเครือข่ายทางการบริหารร่วมกับ มหาวิทยาลัยอื่น	5			1.00
5	อาจารย์ต้องมีทักษะในสาขาวิชาที่สอนมีความเชี่ยวชาญอย่างลึกซึ้ง และต้องทำงานเชิงรุก	3	2		0.6
6	อาจารย์ต้องมีเป้าหมายในการทำงานต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นครู	4	1		0.8
7	สามารถประยุกต์การใช้เทคโนโลยี การสื่อสาร การเรียนการสอนได้ ถูกต้อง	3	2		0.6
8	มีการควบคุม กำกับ ติดตาม การดำเนินงานของแผนและนโยบายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์	5			1.00
9	สร้างระบบนิเวศของมหาวิทยาลัยให้มีความเป็น e-University ที่เน้น ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ Platform และฐานข้อมูลสำหรับต่อยอด ประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ	5			1.00
10	การบริหารและบริการของสำนักงานให้เป็น Digital Services อย่างเต็มรูปแบบ	5			1.00
11	มีการนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษามาพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา	5			1.00
12	ควรมีการทบทวนและปรับวิธิตด การควบคุม เพื่อให้การบริหารงาน ไปในทางที่ดี	5			1.00
5. ด้านการบริการวิชาการ					
1	มีนโยบายในการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการที่เป็นรูปธรรม	5			1.00
2	การบริการวิชาการต้องสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการ ทางการศึกษาได้	5			1.00
3	เร่งสร้างภาพลักษณ์ (Branding) ในการเป็นผู้นำการบริการวิชาการ ทางการศึกษา	5			1.00
4	สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการ ทางการศึกษาไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็น ระบบ	4	1		0.8
5	บูรณาการการบริการวิชาการให้เชื่อมโยงกับการจัดการศึกษาในรูปแบบ ของชุดวิชา (Modules)	5			1.00
6	ต้องมีการพัฒนาจุดเด่นของคณะในการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็ง และยั่งยืน	5			1.00
7	มีการกำหนดแผนการปฏิบัติการการบริการวิชาการที่ชัดเจน	5			1.00
8	มีการกำหนดตัวชี้วัดในการดำเนินงานบริการวิชาการที่ชัดเจน	5			1.00
9	มีการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ กำหนดแผน การพัฒนาในการดำเนินงานบริการวิชาการ	5			1.00
10	มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการพัฒนางานด้านบริการวิชาการ	5			1.00

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			IOC
		+1	0	-1	
6. ด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
1	มีนโยบายส่งเสริมในการดำเนินงานด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	5			1.00
2	มีการส่งเสริม การฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย นำไปสู่การเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ	5			1.00
3	ควรมีการสร้างจิตสำนึกให้กับนักศึกษา ให้มีความรู้ความเข้าใจ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น	5			1.00
4	มีการบูรณาการการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมการละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยนำไปสู่การสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่น	5			1.00
5	ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการอุทิศตนเพื่อสังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	5			1.00
6	มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย	5			1.00
7	มีการกำหนดแผนการปฏิบัติการ การฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยที่ชัดเจน	5			1.00
7. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					
1	มีการจัดเก็บข้อมูลภายในและภายนอกหน่วยงานอย่างเป็นระบบ	5			1.00
2	มีความทันสมัยของเทคโนโลยี	5			1.00
3	มีการสร้างสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ตำรา หนังสือ วารสารงานวิจัย คู่มือ การตัดสินใจ	5			1.00
4	มีการใช้ฐานข้อมูลทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการวิเคราะห์ความรู้ เพื่อตัดสินใจแก้ปัญหาในการทำงาน	5			1.00
5	สนับสนุนให้บุคลากรมีทักษะการวิเคราะห์ความรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงาน	5			1.00
6	มีการนำความรู้จากภายนอกองค์กรมาประมวล และปรับใช้ในคณะ ได้อย่างเหมาะสม	5			1.00
7	มีเครือข่ายกับหน่วยงานอื่นที่จัดเก็บข้อมูลและสามารถค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้	5			1.00
8	มีการเผยแพร่ข้อมูลให้กับบุคลากรอื่น ๆ ในหน่วยงาน	5			1.00
9	มีเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน	5			1.00
10	มีการจัดเก็บแนวปฏิบัติงานที่ดี (Best Practice) เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน	4	1		0.8
11	มีการกระจายข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น การบันทึกคู่มือ การปฏิบัติงาน บันทึก รายงาน เป็นต้น	5			1.00
12	ปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัย ให้มีความทันสมัยและพร้อมใช้ในการทำงาน	5			1.00
13	พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการให้มีความทันสมัยและเสถียรภาพ	5			1.00

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			IOC
		+1	0	-1	
8. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
1	มีการกำหนดบุคลากรในการดูแลรับผิดชอบและอำนวยความสะดวก อาคารสถานที่ โรงยิมและสนามกีฬา	5			1.00
2	มีกล้องวงจรปิดอย่างทั่วถึง และไฟถนนที่มีแสงสว่างเพียงพอ	5			1.00
3	มีป้ายสัญลักษณ์บอกสถานที่ ติดในตำแหน่งที่มองเห็นชัดเจน	5			1.00
4	สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คณะวิชา อันได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องเรียน สื่อ อุปกรณ์และเครื่องมือการเรียนรู้ที่มุ่งสู่การเป็นคณะวิชา ที่สร้างความองค์ความรู้และการสอนทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬา ให้มีความพร้อมและเอื้อต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษา	5			1.00
5	จัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทันสมัยและสนับสนุนการเรียนรู้ในศาสตร์ ด้านอุตสาหกรรมการกีฬา เช่น จัดหาหนังสือและตำราที่ทันสมัยทั้งในรูปแบบเอกสารสิ่งตีพิมพ์ และดิจิทัล	5			1.00
6	มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ภาครัฐและเอกชนในการประชาสัมพันธ์ การเชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรม	5			1.00
7	มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้รองรับกิจกรรมทางด้านกีฬา การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมกีฬา	5			1.00
8	มีการจัดสถานที่ออกกำลังให้กับเยาวชนและประชาชนในพื้นที่อย่าง เพียงพอต่อการออกกำลังกาย	5			1.00
9	มีการปรับปรุงสนามกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้รับบริการ ให้มีมาตรฐาน	5			1.00
9. ด้านความเป็นเลิศด้านกีฬา					
1	มีนโยบายส่งเสริมในการดำเนินการงานด้านความเป็นเลิศด้านกีฬา ที่เป็นรูปธรรม	5			1.00
2	มีการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ให้เหมาะสมกับกีฬา	5			1.00
3	จัดทำหลักสูตรสำหรับบุคคลที่มีความเป็นเลิศทางการกีฬา	5			1.00
4	จัดทำระเบียบการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถทางการ กีฬา	5			1.00
5	มีการวางแผนพัฒนาความสามารถนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้ มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ สู่ระดับนานาชาติ	5			1.00
6	มีการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	5			1.00
7	มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานกีฬาต่าง ๆ	5			1.00
8	มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬา ในระดับชาติและนานาชาติ	5			1.00
9	มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	5			1.00
10	มีการส่งเสริมนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการแข่งขันและ ตัดสินกีฬาระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ	5			1.00

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย รอบที่ 3

ชื่อเรื่อง	อนาคตภาพคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)
ชื่อผู้วิจัย	นายวงศ์พัทธ์ ชูดำ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
วัตถุประสงค์	เพื่อศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ในการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ในการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ซึ่งเปิดโอกาสให้ท่านแสดงความคิดเห็น โดยการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 3 รอบ ซึ่งแบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามรอบที่ 3 ที่จัดทำขึ้นจากการสังเคราะห์ข้อมูลและข้อเสนอแนะ การตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน นำมาปรับปรุงและแก้ไขในด้านคุณลักษณะและรายละเอียดของแต่ละข้อ

2. แบบสอบถามนี้เป็นคำถามปลายปิด ในรูปแบบของมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

- 1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย
- 3 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง
- 4 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
- 5 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

3. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาทบทวนอีกครั้งว่า ต้องการยืนยันคำตอบเดิมหรือต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่ หากต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่ให้ระบุความคิดเห็น (ใส่ตัวเลข 1-5) ลงในช่องระบุระดับความคิดเห็น และหากต้องการยืนยันคำตอบเดิมก็ให้เขียนคำว่า “ยืนยัน” ลงช่องหมายเหตุของแต่ละข้อ

4. ข้อมูลอันมีประโยชน์และทรงคุณค่าที่ได้จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 นี้ ผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์และสังเคราะห์ในการจัดการศึกษาของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) ที่ถูกต้องสมบูรณ์ หากมีข้อสงสัยสอบถามได้ที่ โทร. 09 5285 8885

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายวงศ์พัทธ์ ชูดำ
นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี

จากตาราง สัญลักษณ์ ▲ หมายถึง คำตอบของท่านในรอบที่ผ่านมา

สัญลักษณ์ ★ หมายถึง คำมีchyฐาน (ค่าที่มีตำแหน่งอยู่กึ่งกลาง) ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ด้าน/ ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ระบุระดับ ความคิดเห็น	หมายเหตุ
		5	4	3	2	1		
ด้านที่ 1 ด้านคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต								
1	นักศึกษาควรมีความรู้ทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี	▲	★					
2	มีการส่งเสริมความสามารถและทักษะของนักศึกษาที่หลากหลาย	▲ ★						
3	มีการส่งเสริมความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	▲	★					
4	ควรมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู	▲ ★						
5	นักศึกษาต้องผ่านการทดสอบวัดระดับความรู้ความถนัด ทางวิชาชีพครู และทักษะความสามารถทางด้านกีฬาและผ่านการทดสอบทางจิตวิทยาและบุคลิกภาพ	▲ ★						
6	มีการส่งเสริมพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) แก่นักศึกษา	▲	★					
7	มีการบูรณาการเรื่องความเป็นผู้ประกอบการไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน	▲	★					
8	มีการสอดแทรกองค์ความรู้เชิงธุรกิจ ได้แก่ การรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ	▲	★					
9	ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตและทำงาน (Global Competencies) สำหรับโลกในศตวรรษที่ 21	▲ ★						
10	นักศึกษาควรมีการพัฒนาตนเองตลอดเวลาและมีความทันสมัยรู้ทันการเปลี่ยนแปลง	▲ ★						
11	นักศึกษาต้องมีจรรยาบรรณของความเป็นครู และมีคุณธรรมจริยธรรม	▲ ★						
12	นักศึกษามีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษา	▲ ★						
13	นักศึกษามีทักษะการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ และแก้ปัญหาอย่างเต็มศักยภาพ	▲	★					
ด้านที่ 2 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้								
1	หลักสูตรมีความสอดคล้องกับท้องถิ่นและหลักสูตร มีการพัฒนาให้ทันสมัยตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน	▲	★					
2	หลักสูตรมีความสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้ตามมาตรฐานวิชาชีพ	▲	★					

ด้าน/ ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ระบุระดับ ความคิดเห็น	หมายเหตุ
		5	4	3	2	1		
3	มีการพัฒนาหลักสูตรทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิค	▲ ★						
4	เชิญวิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในสถานศึกษามาบรรยาย	▲	★					
5	การจัดการเรียนการสอนควรเน้นการฝึกปฏิบัติ มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นรายบุคคล	▲	★					
6	นักศึกษาควรมีองค์ความรู้ที่เชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานกับผู้ใช้บัณฑิต	▲	★					
7	มีการส่งเสริมศักยภาพของนักศึกษา ด้านทักษะด้านวิจัย และจัดประกวดนวัตกรรมของนักศึกษา	▲	★					
8	มีจุดเน้นในการผลิตบัณฑิตด้านสมรรถนะและด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ	▲	★					
9	มีการส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรคณะพลศึกษาสู่หลักสูตรนานาชาติ	▲	★					
10	มีการพัฒนาหลักสูตรสหวิทยาการที่รวมศาสตร์และเป็นความต้องการของการทำงาน	▲ ★						
11	มีพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อใช้ในการฝึกอบรมบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรทางการกีฬา ทั้งในรูปแบบหลักสูตรที่ต้องการปริญญา (New Form of Degree Program) และหลักสูตรที่ไม่ต้องการปริญญา (Non-Degree Program)	▲	★					
12	มีการพัฒนาระบบการเรียนรู้แบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank) ในรูปแบบชุดวิชา (Modular System) เพื่อให้การศึกษาในระบบสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากรวัยทำงานในตลาดอุตสาหกรรมการกีฬาที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาตลอดชีวิต (Life Long Learning)	▲	★					
13	มีการจัดการการสอนระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) เพื่อเอื้อต่อการเทียบโอนหน่วยกิตและนำไปสู่การนับรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญา		▲ ★					

ด้าน/ ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ระบุระดับ ความคิดเห็น	หมายเหตุ
		5	4	3	2	1		
ด้านที่ 3 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม								
1	มีการกำหนดนโยบายการดำเนินงานด้านการวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นรูปธรรม		▲ ★					
2	ส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมกับหน่วยงานภายนอกหรือมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศหรือต่างประเทศ		▲ ★					
3	มีการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม		▲ ★					
4	มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำวิจัยที่มุ่งเพียงการสร้างองค์ความรู้หรือเพียงเพื่อการตีพิมพ์ให้เป็นการวิจัยเพื่อการสร้างนวัตกรรม (Innovations) เพื่อแก้ไขปัญหา (Solutions) ของประเทศ		▲ ★					
5	สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญา		▲ ★					
6	ต้องมีการมุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพแก่บุคลากรด้านการวิจัยและนวัตกรรม		▲ ★					
7	สนับสนุนบุคลากรในคณะให้มีการตีพิมพ์ผลงานการวิจัยในระดับนานาชาติ (Scopus)		▲ ★					
8	มีการยกย่องเชิดชูเกียรติในการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรในคณะที่มีผลงานการวิจัยดีเด่น		▲ ★					
ด้านที่ 4 ด้านการบริหารจัดการ								
1	สร้างระบบความโปร่งใสในการบริหารงานผ่านช่องทางเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้เป็นการบริหารจัดการแบบเปิด (Open Governance) ที่มีข้อมูลและข่าวสารทางการบริหาร มีข้อมูลเป็นระบบและการจัดการข้อมูลที่ดี (Data Governance) พร้อมสำหรับการตรวจสอบโดยสาธารณะ		▲ ★					
2	มีการนำหลักการบริหาร การวางแผน กลยุทธ์มาใช้ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี		▲ ★					
3	มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ มีความชัดเจน		▲ ★					
4	ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถและมีเครือข่ายการบริหารร่วมกับมหาวิทยาลัยอื่น		▲ ★					
5	อาจารย์ต้องมีทักษะในสาขาวิชาที่สอนมีความเชี่ยวชาญอย่างลึกซึ้งและต้องทำงานเชิงรุก		▲ ★					
6	อาจารย์ต้องมีเป้าหมายในการทำงานต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นครู		▲ ★					

ด้าน/ ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ระบุระดับ ความคิดเห็น	หมายเหตุ
		5	4	3	2	1		
7	สามารถประยุกต์การใช้เทคโนโลยี การสื่อสาร การเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม	▲	★					
8	มีการควบคุม กำกับ ติดตาม การดำเนินงานของ แผนและนโยบายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์	▲	★					
9	สร้างระบบนิเวศของมหาวิทยาลัยให้มีความเป็น e-University ที่เน้นด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ Platform และฐานข้อมูลสำหรับต่อยอดประยุกต์ ใช้ในการบริหารจัดการ	▲ ★						
10	การบริหารและบริการของสำนักงานให้เป็น Digital Services อย่างเต็มรูปแบบ	▲ ★						
11	มีการนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มาพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา	▲	★					
12	มีการทบทวนและปรับวิธีคิด การควบคุม เพื่อให้ การบริหารงานไปในทางที่ดี	▲ ★						
ด้านที่ 5 ด้านการบริการวิชาการ								
1	มีนโยบายในการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการ ที่เป็นรูปธรรม	▲	★					
2	การบริการวิชาการต้องสามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม จากบริการวิชาการทางการกีฬาได้	▲	★					
3	เร่งสร้างภาพลักษณ์ (Branding) ในการเป็นผู้นำ การบริการวิชาการทางการกีฬา	▲	★					
4	สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จาก การให้บริการวิชาการทางการกีฬาไปสู่การพัฒนา การเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ	▲	★					
5	บูรณาการการบริการวิชาการให้เชื่อมโยงกับการจัด การศึกษาในรูปแบบของชุดวิชา (Modules)	▲	★					
6	ต้องมีการพัฒนาจุดเด่นของคณะในการพัฒนา ชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน	▲	★					
7	มีการกำหนดแผนการปฏิบัติการการบริการวิชาการ ที่ชัดเจน	▲	★					
8	มีการกำหนดตัวชี้วัดในการดำเนินงานบริการ วิชาการที่ชัดเจน	▲	★					
9	มีการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการกำหนดแผน การพัฒนาในการ ดำเนินงานบริการวิชาการ	▲	★					
10	การส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและ เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนางานด้าน บริการวิชาการ	▲ ★						

ด้าน/ ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ระบุระดับ ความคิดเห็น	หมายเหตุ
		5	4	3	2	1		
ด้านที่ 6 ด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม								
1	มีนโยบายส่งเสริมในการดำเนินงาน ด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	▲	★					
2	มีการส่งเสริม การฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย นำไปสู่การเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ	▲	★					
3	มีการสร้างจิตสำนึกให้กับบัณฑิต ให้มีความรู้ความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น	▲	★					
4	มีการบูรณาการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมการละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทยนำไปสู่การสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่น	▲	★					
5	ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการอุทิศตนเพื่อสังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	▲	★					
6	มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย	▲	★					
7	มีการกำหนดแผนการปฏิบัติการ การฟื้นฟู อนุรักษ์ วิจัย การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ที่ชัดเจน	▲ ★						
ด้านที่ 7 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ								
1	มีการจัดเก็บข้อมูลภายในคณะอย่างเป็นระบบ	▲ ★						
2	มีการจัดเก็บข้อมูลภายนอกหน่วยงานอย่างเป็นระบบ	▲	★					
3	มีความทันสมัยของเทคโนโลยี	▲	★					
4	มีการจัดทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ตำรา หนังสือวารสารงานวิจัย คู่มือการตัดสินกีฬา ในรูปแบบออนไลน์	▲	★					
5	บุคลากรสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ระหว่างกันได้อย่างอิสระ	▲	★					
6	มีการใช้ฐานข้อมูลทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยใหม่ในการวิเคราะห์ความรู้ เพื่อตัดสินใจและแก้ปัญหาในการทำงาน	▲	★					
7	สนับสนุนให้บุคลากรมีทักษะการวิเคราะห์ความรู้เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงาน	▲	★					
8	มีการนำความรู้จากภายนอกองค์กรมาประมวลและปรับใช้ในคณะได้อย่างเหมาะสม	▲ ★						
9	มีเครือข่ายกับหน่วยงานอื่นที่จัดเก็บข้อมูลและสามารถค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้	▲	★					
10	มีการเผยแพร่ข้อมูลให้กับบุคลากรอื่น ๆ และหน่วยงานภายนอก	▲	★					

ด้าน/ ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ระบุระดับ ความคิดเห็น	หมายเหตุ
		5	4	3	2	1		
11	มีเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน	▲	★					
12	มีการจัดเก็บแนวปฏิบัติงานที่ดี (Best practice) เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน	▲	★					
13	มีการกระจายข้อมูลเป็นสายลักษณะอักษร เช่น การบันทึกคู่มือการปฏิบัติงาน บันทึกรายงาน เป็นต้น	▲	★					
14	ปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยให้มีความทันสมัยและพร้อมใช้ในที่ทำงาน	▲	★					
15	พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการให้มีความทันสมัยมากขึ้น	▲	★					
ด้านที่ 8 ด้านสิ่งแวดล้อมและความสะอาด								
1	มีการกำหนดบุคลากรในการดูแลรับผิดชอบและอำนวยความสะดวกอาคารสถานที่ โรงยิมและสนามกีฬา	▲	★					
2	มีกล่องวงจรปิดอย่างทั่วถึงและไฟถนนที่มีแสงสว่างเพียงพอ	▲	★					
3	มีป้ายสัญลักษณ์บอกสถานที่ ติดในตำแหน่งที่มองเห็นชัดเจน	▲	★					
4	สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคณะวิชา ได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องเรียน สื่อ อุปกรณ์และเครื่องมือการเรียนรู้ที่มุ่งสู่การเป็นคณะวิชาที่สร้างความองค์ความรู้และสอนทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬา ให้มีความพร้อมและเอื้อต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษา	▲	★					
5	จัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทันสมัยและสนับสนุนการเรียนรู้ในศาสตร์ด้านอุตสาหกรรมการกีฬา เช่น จัดหาหนังสือและตำราที่ทันสมัยทั้งในรูปแบบเอกสาร สิ่งพิมพ์ และดิจิทัล	▲ ★						
6	มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐและเอกชนในการประชาสัมพันธ์ การเชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรม	▲	★					
7	มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้รองรับกิจกรรมทางด้านกีฬา การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมกีฬา	▲	★					
8	มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายให้กับเยาวชนและประชาชนในพื้นที่อย่างเพียงพอต่อการออกกำลังกาย	▲ ★						
9	มีการปรับปรุงสนามกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้รับบริการให้มีมาตรฐาน	▲ ★						

ด้าน/ ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ระบุระดับ ความคิดเห็น	หมายเหตุ
		5	4	3	2	1		
ด้านที่ 9 ด้านความเป็นเลิศด้านกีฬา								
1	มีนโยบายส่งเสริมในการดำเนินงานด้านความเป็นเลิศด้านกีฬาที่เป็นรูปธรรม	▲ ★						
2	มีการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ให้เหมาะสมกับกีฬา	▲ ★						
3	จัดทำหลักสูตรสำหรับบุคคลที่มีความเป็นเลิศทางการกีฬา	▲ ★						
4	จัดทำระเบียบการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถทางการกีฬา	▲ ★						
5	มีการวางแผนพัฒนาความสามารถนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญสู่ระดับนานาชาติ	▲ ★						
6	มีการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	▲ ★						
7	มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานกีฬาต่าง ๆ	▲ ★						
8	มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับชาติและนานาชาติ	▲ ★						
9	มีการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	▲ ★						
10	มีการส่งเสริมนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการแข่งขันและตัดสินกีฬา ระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ	▲ ★						

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ภาคผนวก ค

- ใบรับรองจริยธรรมการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
333 หมู่ 1 ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี 20000 โทร 038-054228

หมายเลขใบรับรอง EDU 024/2565

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้พิจารณาแล้วว่า โครงร่างการวิจัย เรื่อง อนาคตภาพของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในทศวรรษหน้า (ปี พ.ศ. 2566 - 2575) TNSU-EDU 001/2565 ที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตาม โครงร่างการวิจัย นี้ได้

ผู้ดำเนินการหลัก : นายวงศ์พัทธ์ ชูคำ
(หัวหน้าโครงการวิจัย)

สังกัดหน่วยงาน : มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี

ประเภทโครงร่างการวิจัย : แบบเร่งด่วน

ลงนาม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวัฒน์ ขจรศิลป์)
ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัย
กลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ครั้งที่ 1
วันที่รับรอง : 25 กุมภาพันธ์ 2565
วันหมดอายุ : 24 กุมภาพันธ์ 2566

- C
- หมายเหตุ
1. ผู้วิจัยต้องทำตามโครงร่างการวิจัยและเอกสารที่ได้รับการรับรอง เท่านั้น
 2. หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมโครงร่างการวิจัย หรือการเบี่ยงเบนไปจากโครงร่างการวิจัย ต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ก่อนดำเนินการ เว้นแต่เป็นการกระทำเร่งด่วนเพื่อความปลอดภัยของผู้เข้าร่วมการวิจัย
 3. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ชนิดร้ายแรง ให้รายงานต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยทันที

มหาวิทยาลัยกาฬฟ้าแห่งชาติ

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล (ภาษาไทย)	วงศ์พัทธ์ ชูดำ
(ภาษาอังกฤษ)	Wongphat Chudam
ตำแหน่งปัจจุบัน	รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตตรัง
สถานที่ติดต่อ	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตตรัง 90 หมู่ 1 ตำบลทุ่งกระบือ อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง 92140
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2541 ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) วิทยาศาสตร์การกีฬา(การฝึกและการจัดการกีฬา) สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี (ตามโครงการรับวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพรเข้าสมทบ) พ.ศ. 2545 ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) พลศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผลงานทางวิชาการ	<p>วงศ์พัทธ์ ชูดำ. (2555). สภาพปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาสถาบันการพลศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 39 ณ จังหวัดสงขลา. คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตตรัง.</p> <p>วงศ์พัทธ์ ชูดำ. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ของนักกีฬาสถาบันการพลศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตตรัง.</p> <p>Wongphat Choodam. (2014). Factors related to Emotional Quotient of Students in Institute of Physical Education Trang. <i>4th Institute of Physical Education International Conference 2014</i>, 3 – 5 September, 2014. Bangkok, Institute of Physical Education, P 372-374.</p> <p>วงศ์พัทธ์ ชูดำ. (2559). ผลการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านกีฬาและนันทนาการในเด็กอนุบาลและเด็กประถมศึกษาหลังเลิกเรียน. คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตตรัง.</p> <p>Wongphat Choodam, Jeerawan Pakdeechanuan and others. (2017). Results of promotion learning process of sport and recreation of preschoolers and Primary students afters school. <i>7th Institute of Physical Education International Conference 2017</i>, 28-30 June, 2017. At Town in Town Hotel Bangkok, Thailand. P 668-673.</p> <p>วงศ์พัทธ์ ชูดำ. (2561). ศึกษากลยุทธ์การสอนว่ายน้ำในระดับสถาบันอุดมศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตตรัง.</p> <p>วงศ์พัทธ์ ชูดำ. (2561). ผลของการฝึกความแข็งแรงแกนกลางลำตัวที่มีต่อความเร็วในการว่ายน้ำท่าฟรีสไตล์. <i>วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยการพลศึกษา</i>, 10(3).</p> <p>วงศ์พัทธ์ ชูดำ. (2565). ศึกษากลยุทธ์การสอนว่ายน้ำในระดับอุดมศึกษา. <i>วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ</i>, 14(1), 249-263.</p>

- วงศ์พัทธ์ ชูดำ. (2565). การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการเมืองกีฬาโดยใช้กระบวนการวิจัยตามเทคนิคเดลฟาย. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ*, 14(2), 265-279.
- วงศ์พัทธ์ ชูดำ, นฤมล รอดเนียม, สุทัศน์ สีแก้วเขียว, และนิธิกร คล้ายสุวรรณ. (2565). แนวทางสร้างเสริมสุขภาวะในการทำงานของผู้หญิงวัยทำงานจังหวัดชายแดนใต้. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ*, 14(3), 253-266.
- Saowalee Kaewchuay and Wongphat Choodam. (2021). Management model of the Trang Provincial Sports Association. *Turkish Journal of Computer and Mathematics Education*, 12(14), 4411-4417.
- Wongphat Choodam. (2021). The Development of the competency of the university supervisors of the Faculty of Education, Thailand National Sport University with Delphi technique. *Turkish Journal of Computer and Mathematics Education*, 12(14), 4212-4216.
- To-aj, O., & Chudam, W. (2022). The development of human capital, the knowledge management, and the operational efficiency of Thailand national sports university's health promotion. *International Journal of Health Sciences*, 6(S6), 7651-7660.